

JOSIP PEČARIĆ:
AKADEMIK IVICA KOSTOVIĆ / “OVDJE SAM DOŠAO
BAŠ DA SE VIDI KAKO U AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI
VOLE HRVATSKU DRŽAVU”

Josip Pečarić

**AKADEMIK IVICA
KOSTOVIĆ**

**“OVDJE SAM DOŠAO BAŠ DA
SE VIDI KAKO U AKADEMIJI
IMA LJUDI KOJI VOLE
HRVATSKU DRŽAVU”**

Zagreb, 2024.

© Josip Pečarić

KAZALO

PROF. DR. SC. MIHOVIL BIOČIĆ, PREDGOVOR.....	9
---	----------

UVODNI TEKST: “OVDJE SAM DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE HRVATSKU DRŽAVU”.....	15
---	-----------

KOSTOVIĆ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA.....	53
KAD “STRUČNJACI” ODLUČUJU O MATEMATICI, ZAGREB, 2006.	53
UVOD.....	53
KAKO SU RUŠILI HAZU?, ZAGREB, 2006.	57
TKO JE «GLUP», A TKO «IMBECILAN»? DEŽULOVIĆ?.....	57
ZA HRVATSKE VREDNOTE, ZAGREB, 2007.	62
SLUČAJ BRANIMIRA GLAVAŠA.....	62
SPASITE ŽIVOT BRANIMIRU GLAVAŠU I OMOGUĆITE MU OBRANU SA SLOBODE!	64
PRILOZI: NEKA IZVJEŠĆA I INTERVJUI O APELU U MEDIJIMA.....	66
CRNO-CRVENI DVOBOJ AKADEMIKA.....	76
MJERODAVNE USTANOVE I DALJE ŠUTE.....	83

POVUCITE SPORNE UDŽBENIKE I SPRIJEČITE DALJNE KRIVOTVORENJE!.....	89
ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.	99
TUĐMANOV REFERENDUM.....	99
NAJODVRATNIJI LJUDI I NJIHOVI „ŽIVI MRTVACI“	140
RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012. 147	147
PISMO VIJEĆU SIGURNOST UJEDINJENIH NARODA	147
PROFESOR ZVONIMIR JANKO POTPISNIK PISMA VS-U UN A.....	150
ONI NE ŠUTE.....	156
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UN-A ZA OSLOBOĐENJE HRVATSKIH GENERALA.....	167
ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	174
OTVORENO PISMO SUDCIMA USTAVNOG SUDA RH.....	174
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	178
I SVJETSKI MOĆNICI SE TREBAJU SUOČITI S ODGOVORNOŠĆU ZBOG SUĐENJA HRVATSKIM GENERALIMA KOJI SU SPRIJEČILI GENOCID U BIHAĆU!	178
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.	186
PISMO ČLANOVIMA MEDICINSKOG RAZREDA HAZU.....	186
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	189
APEL.....	189
GENERAL JANKO BOBETKO, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	192
DOBRO JE DA NI AKADEMICI NE ZNAJU O NAGRAĐENOM FILMU O „OLUJI“.....	192
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	198
PRIJEDLOG: HRVATSKI INSTITUT ZA POVIJEST TREBA NOSITI IME AKADEMIKA FRANJE TUĐMANA.....	198
RUSKI ZNANSTVENIK U RH, PORTAL	

DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	201
LISTE HRVATSKIH I RUSKIH ZNANSTVENIKA.....	201
ODRIČE LI SE AKADEMIJA RUSKOG ZNANSTVENIKA?	210
PROFESOR EMERITUS BORAS, A NE TUĐMAN / SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU, ZAGREB, 2023. 212	212
HRVATSKI ZNANSTVENICI MEĐU 2% NAJUTJECAJNIJIH U SVIJETU - VEĆINA SA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU.....	212
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	216
AKADEMIK DUJELLA JAVLJA DA SAM PO NOVIM LISTAMA SA STANFORDA OPET HRVATSKI ZNANSTVENIK!	216
TOMISLAV DRŽIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023. ...	228
PRIZNAJTE POBJEDU BRANITELJA NAD FAŠISTIČKIM AGRESORIMA, 2. DIO.....	228
NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA / HAZU I TUĐMANOVA BISTA, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	231
ODGOVOR DR. SC. MATA ARTUKOVIĆA.....	231
NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA...	243
NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 4.	248
MLADEN PAVKOVIĆ PITA: ZNATE LI KOJA JE JEDINA USTANOVA U DRŽAVI IZ KOJE JE UKLONJENA BISTA FRANJE TUĐMANA?	253
JURČEVIĆ ZA SABORSKOG ZASTUPNIKA KADA NIJE PODOBAN ZA AKADEMIKA.....	260
KRLEŽA VS. HAZU.....	264
HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA– DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2., ZAGREB, 2024.	270
ZAHVALA AKADEMIKINJI DUBRAVKI ORAIĆ TOLIĆ.....	270
MOJ GOVOR NA IZBORNOJ SKUPŠTINI.....	276

AKADEMIK KOSTOVIĆ O AKADEMIKU TUĐMANU.....	279
JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU.....	297
JOŠ JEDAN PORAZ 'ISTORIČARA' U RH.....	310
JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU, 2.	317

KOSTOVIĆ NA PEČARIĆEVOM

FACEBOOKU.....324

ZAGREB: PREDSTAVLJENA KNJIGA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA "HAZU I TUĐMANOVA BISTA", 2. (MOJ GOVOR NA IZBORNOJ SKUPŠTINI).....	324
POGLEDAJTE "AKADEMIK IVICA KOSTOVIĆ – KAKO POSTAJETE AKADEMIK" NA YOUTUBEU INBOX.....	328
KRIV JE AKADEMIK PAAR.....	329
KAKO UMJESTO SEBI ZAMJERAMO HRVATSKIM VELIKANIMA: KRLEŽA.....	340
KAKO UMJESTO SEBI ZAMJERAMO HRVATSKIM VELIKANIMA: ANKIČINA PRIČA.....	349
JE LI POVIJEST ZNANOST?	355
PREDSTAVLJANJE KNJIGE HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2.	364
RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM ILI ODGOVOR ZVONKU MAKOVIĆU.....	370
NEPROFESIONALNOST HRT-a.....	384

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS....386

PROF. DR. SC. MIHOVIL BIOČIĆ

PREDGOVOR

Jedan stariji, uvaženi sveučilišni profesor, svojedobno, u vrijeme komunizma, rekao mi je: ***“Za ući u JAZU, potrebno je izdati dvije knjige i dva prijatelja”!*** Zasiurno je bilo tijekom vremena vladavine „*najvećeg sina naših naroda i narodnosti*“, takvih ili sličnih primanja u razne državne institucije pa i u najvišu instituciju „besmrtnika“. Neki su i u novije vrijeme pokušali priskrbiti „besmrtni“ status, temeljem krivotvorina i pripadnosti „nedodirljivoj“ kategoriji ljudi. Što reći za „znanstvenika“, kojeg se i vlastiti mentor odriče zbog priznatih krivotvorina u svojim radovima! Srećom, postoje akademici – ljubitelji istine u znanosti, poput akademika Josipa Pečarića, koji su na vrijeme prepoznali jednog od takvih „znanstvenika“ i sačuvali HAZU od sramote. Takvi su „znanstvenici“ prespavali dolazak demokracije, pa misle da će ih ofucali autoritet desetog megalomaničara XX. stoljeća i dalje štiti i ubaciti u društvo pravih znanstvenika, zbog čega osim u srcu, gdje god idu, nose i njegovu sliku... Štoviše, takvi i ne primjećuju da su mu se u Domovini stare kulture i demokracije, podsmjehivali, nažalost i ne samo njemu...

Srećom, ipak je pao Berlinski zid, ipak smijemo nešto izreći po savjesti i da se čuje! Nitko više ne može ušutkati istinu, ma kakva bila. Mi domoljubi – optimisti, mislimo da će Istina

pobijediti da se Istinu može nijekati, prešutiti, ignorirati, ali ona čeka i njezino vrijeme dolazi! I konačno, kako je rekao Soren Kierkegaard: **„Istina je zamka: ne možeš ju dobiti, a da ona tebe ne dobije“.**

Uvaženi akademik Josip Pečarić, jedan od glasova istine u HAZU (i Hrvatskoj i u Svijetu), iskreni domoljub, objavljuje knjigu koja iznosi, uz ostalo i mentalne poteškoće prijelaza JAZU u HAZU, jer se nekim academicima i njihovim medijskim pratiteljima, teško izvući iz komunističkog totalitarnog ruha u svijet demokracije i odlučivanja „odozdo“ a ne „odozgo“! Zato Pečarić za te akademike (i njihove *telale*, poput raznih Dežulovića i sličnih orjunaša) navodi: **„Krizu u HAZU bi doista nastupila kada bi čelništvo došlo u ruke onih koji bi „promijenili većinu članova“.** I nastavlja: **„Desnica“ će, dobije li priliku, prije svega jasno definirati hrvatske nacionalne interese. Jedna od važnih uloga nacionalnih akademija u svijetu i jest voditi brigu, sa svog stajališta, o nacionalnim interesima i vrijednostima. Za mene, to je prije svega ponos i dostojanstvo našega naroda. Bez toga ne može biti nikakvoga boljitka, pa ni u znanosti“.** Uostalom, prvi je predsjednik Akademije kanonik i povjesničar dr. Franjo Rački na samom početku rekao: **„Naša je Akademija osnovana da ponajprije hrvatskome narodu služi, preispituje njegov jezik, njegovo biće, njegovu povijest, pravo i književnost ...“.** Nakon iskustva zanemarivanja i zapostavljanja hrvatskih nacionalnih interesa, u zadnjih stotinu godina, najvažnija je uloga, najviše hrvatske znanstvene i kulturne institucije, promocija i isticanje svekolikih narodnih interesa, posebno identitentskih, koji su posebno bili zapostavljeni od tzv. „lijevih“ umnih radnika. Što znači biti „desni“ u Hrvatskoj, Pečarić navodi: **„Voljeti Hrvatsku“** odnosno **„Voljeti hrvatski narod“**, za razliku od većine „lijevih“, kojima je domoljublje strano, a što je neshvatljivo zdravom razumu!

Jedan akademik, poput Pečarića, iz iste najviše kategorije u znanstvenoj zajednici, jedan od onih najpriznatijih i najpoznatijih, koji se nalazi na listama 2% najutjecajnijih

znanstvenika u svijetu, koje objavljuje svake godine Sveučilište u Stanfordu, jest prof. emeritus Ivica Kostović. Na predstavljanju Pečarićeve knjige *HAZU I TUDMANOVA BISTA*, rekao je: „*Ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu!*“ Ova izjava govori da je, osim vrhunskog znanstvenika i iskreni domoljub, a što je dokazao cijelim svojim životom!

Međutim, ističe Pečarić, „... *žaloso je da se mora pokazati nešto što bi trebalo biti normalno: U nacionalnoj akademiji trebaju biti oni koji vole Hrvatsku državu. A vole li je oni koji ne vole onoga tko ju je utemeljio?*“.

Svekolikim terorom, nakon brojnih genocida i podložnosti drugim državama u povijesti, nad hrvatskim narodom, osobito onim nakon II. svjetskoga rata, moglo bi se reći da se oštetio u jednog dijela naroda, gen odnosa prema svojoj Domovini. Demokracija podrazumijeva različitost mišljenja i stavova, ali ne postoji zemlja poput Hrvatske, u kojoj jedan (doduše manji, ali puno glasniji) dio naroda jednostavno ne voli zemlju po kojoj gaze. Takav odnos prema Domovini, mogli bismo donekle razumjeti u onih neukih, nepovratno indoktriniranih, ali je neshvatljiv među visokoumnim i visokokulturnim članovima našega naroda!? Visoki intelektualci su svjesni istina utemeljenih na dokazima, svjesni su svojih činova, stavova i ponašanja i ako i dalje rade protiv dokazane istine i zdravog razuma, to može samo značiti da su svjesno nepošteni i zli, ne samo prema kolegama akademske zajednice, svom narodu, nego i prema svojoj djeci! O takvima, koji pri tom služe tuđim interesima, tuđim aspiracijama na našu zemlju, kulturno i svekoliko blago, nema smisla raspravljati (osobito ne s njihovim neukim, polupismenim *telalima*), jer takvi zaslužuju jedan drugi pristup.

Zato je u HAZU potrebno što više članova, poput **Ivice Kostovića**: utemeljitelja, ravnatelja (2000. – 2013.) i sada počasnog ravnatelja Hrvatskog instituta za istraživanje mozga; redovitog profesora neuroznanosti i anatomije u trajnom zvanju (Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu); potpredsjednika Hrvatskog sabora (2001. – 2003.); predstojnika Ureda

Predsjednika Republike Hrvatske (1998. – 1999.); potpredsjednik Vlade za društvene djelatnosti (1993. – 1995.); potpredsjednik Vlade za humanitarna pitanja i ministra znanosti i tehnologije (1995. – 1998.); prodekan za znanost – Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu (1990. – 1991.); v.d. dekana Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (1991. – 1992.); dekana Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu (1992. – 1993.); redovitog člana HAZU – Razred za medicinske znanosti (18.05.2006. – ...) itd.

Nadalje, bio je i predstavnik Vlade pri Prijelaznoj upravi za uspostavu hrvatske vlasti u Istočnoj Slavoniji, voditelj izaslanstava Vlade RH na UN konferencijama, zastupnik Hrvatskom saboru, pričuvni brigadir Hrvatske vojske, odlikovan brojnim i najvišim odličjima, osobito od prvog hrvatskog predsjednika akademika Franje Tuđmana itd.

O znanstvenim dostignućima u Hrvatskoj i u svijetu na području neuroznanosti, govore njegovi brojni znanstveni radovi, objavljeni u najprestižnijim medicinskim časopisima i suradnja s najprestižnijim zapadnim sveučilištima te članstvo u najznačajnijim svjetskim stručnim društvima iz područja neuroznanosti.

Ono što ga posebno izdvaja, jest njegov doprinos u Domovinskom obrambenom i oslobodilačkom ratu, kada je akademik Kostović, kao dragovoljac od samih početaka srbo-crnogorske agresija na Republiku Hrvatsku, dao nemjerljiv doprinos u *Glavnom sanitetskom stožeru Republike Hrvatske, Centru za informiranje i krizna stanja u zdravstvu te kao član Komisije za zatočene i nestale.*

Zahvaljujući akademiku Kostoviću, predsjedniku *Centra za razvoj informacijskog sustava Medicinskog fakulteta u Zagrebu* (utemeljenog 1991.) i njegovim suradnicima, popisane su sve hrvatske žrtve srpske agresije na RH. Centar, na čelu s akademikom Kostovićem, radio je u okviru Medicinskog fakulteta i suradnji s Glavnim stožerom saniteta RH, kasnije i u suradnji s drugim institucijama (Ministarstvom zdravstva,

Ministarstvom vanjskih poslova i drugim tijelima Vlade RH). Zadaci Centra su bili i prikupljanje podataka o svim stradalima, izravna pomoć stradalnicima Domovinskog rata kao i proučavanje zdravstvene službe u kriznim stanjima.

Iako vrhunski znanstvenik, Kostović je bio liječnik dragovoljac i pripadnik Udruge liječnika dragovoljaca Domovinskog rata 1990./1991., u vrijeme kada država još nije bila međunarodno priznata, kada još nismo imali svoju vojsku a hrvatska policija bila premrežena neprijateljima hrvatske države. Stavio se na raspolaganje i Predsjedniku RH akademiku Franji Tuđmanu i Ministru zdravstva i Predsjedniku Glavnog sanitetskog stožera zdravstva RH prof. dr. sc. Andriji Hebrangu. Stao je uz svoj narod, kada su bila vrlo opasna vremena, a dragovoljci nisu imali iza sebe priznatu državu, koja bi im svojim zakonima jamčila prava, osobito u slučaju pogibije, kada se obitelji nije mogla dati zakonska potpora. Nismo znali **„hoćemo li biti optuženi kao teroristi, koji su protuzakonito ustali u obranu svoje države“**, kako reče Hebrang, jer je Jugoslavija još bila zakonita i međunarodno priznata država!

Zahvaljujući akademiku Pečariću, rodnom iz ponosne Boke Kotorske, gdje *„svaki kamen govori hrvatski“*, uz potporu brojnih domoljuba, na svjetlo dana su izašla brojna upozorenja, otvorena pisma, inicijative, apeli, rasprave (teško ih je sve nabrojiti!), u borbi za pravdu, za pravednost prema pojedincima, za identitet i opstojnost hrvatskoga naroda i države, a akademik Kostović mu pri tomu daje svesrdnu podršku, kao i veliki broj akademika domoljuba.

Na kraju, moram citirati akademika Josipa Pečarića, kada navodi da: **„Akademija treba, kao i Crkva, govoriti o stanju u društvu. Ako to ne radi ona, dobro je da to čine akademici. Jedna od važnih uloga nacionalnih akademija u svijetu i jest voditi brigu, sa svog stajališta, o nacionalnim interesima i vrijednostima. Za mene, to je prije svega ponos i dostojanstvo našega naroda. Bez toga ne može biti nikakvoga boljitka, pa ni u znanosti“**.

Prof. dr. sc. Mihovil Biočić

mihovil.biocic@gmail.com

Kaštela, 28. srpnja 2024.

UVODNI TEKST

OVDJE SAM DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE HRVATSKU DRŽAVU”

Za naslov sam uzeo zadnju misao iz komentara akademika Ivica Kostovića na Predstavljajući knjige HAZU I TUĐMANOVA BISTA. Kako govor uvijek treba prilagoditi pisanom tekstu to sam i ja učinio i nadam se da će kolega Kostović biti zadovoljan:

Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerovatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi. Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da srušiš nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.

Da, žalosno je da se mora pokazati nešto što bi trebalo biti normalno: U nacionalnoj akademiji trebaju biti oni koji vole Hrvatsku državu. A vole li je oni koji ne vole onoga tko ju je utemeljio?

Zato vam ovdje dajem i njegov životopis koji je dan na stranicama Akademije s napomenom da je i on potpisnik pisma da HIP u Zagrebu nosi ime UTEMELJITELJA RH, a on je i jedan od trojice potpisnika koji su na listama 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu koje objavljuje svake godine Sveučilište u Stanfordu.

Ostala dvojica su akademici Stanko Popović i Andrej Dujella.

O Stanki Popoviću sam napisao knjigu

J. Pečarić, Akademik Stanko Popović, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/popovic1.pdf>

Umjesto Predgovora akademik Svetozar Musić napisao je tekst AKADEMIK STANKO POPOVIĆ – IN MEMORIAM

Akademik Musić je također jedan od 2% najutjecajnijih svjetskih znanstvenika.

I o akademiku Dujelli sam napisao knjigu:

J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella, Zagreb, 2021. str. 328.

Tekst o njemu koji je dan na koricama knjige napisao je akademik Marko Tadić.

Ubrzo nakon što sam napisao knjigu o akademiku Dujelli shvatio sam da sam požurio.

Zašto?

Pa u njoj sam pisao o njegovoj monografiji „Teorija brojeva“ koju je tiskala Školska knjiga prvo na hrvatskom, a ubrzo i na

engleskom. One su izazvale niz sjajnih reagiranja u svijetu i bilo mi je žao što u knjizi nemam i ta reagiranja. Međutim ovih dana kolegi Dujelli je čuvena izdavačka kuća Springer Verlag tiskala i novu monografiju „Diophantine m-tuples and Elliptic Curves“:

<https://www.facebook.com/profile.php?id=61556407063895>

Doista sam požurio s knjigom, zar ne?

Ali evo i Životopisa trećeg s te liste Sveučilišta u Stanfordu, a potpisnika prijedloga za ime HIP-a u Zagrebu.

Datum rođenja:

- 07.06.1943

Mjesto rođenja:

- Zagreb

Adrese:

- Hrvatski institut za istraživanje mozga: Šalata 12,
10000 Zagreb

Telefoni:

- Hrvatski institut za istraživanje mozga: +385 01 4596
902
- Razred za medicinske znanosti HAZU: +385 01 4895
171

E-mail adrese:

- ikostov@hiim.hr

Kostović Ivica, akademik**REDOVITI ČLANOVI IV. RAZRED ZA MEDICINSKE ZNANOSTI**

Akaderske titule:

- profesor emeritus (24.04.2014. – ...)
- akademik
- doktor znanosti

Institucije:

- profesor emeritus – Sveučilište u Zagrebu (24.04.2014. – ...)
- počasni ravnatelj – Hrvatski institut za istraživanje mozga (2013. – ...)
- redoviti profesor neuroznanosti i anatomije u trajnom zvanju – Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
- ravnatelj – Hrvatski institut za istraživanje mozga (2000. – 2013.)
- potpredsjednik – Hrvatski sabor (2001. – 2003.)
- predstojnik Ureda Predsjednika Republike Hrvatske – (1998. – 1999.)
- potpredsjednik Vlade za humanitarna pitanja i ministar znanosti i tehnologije – (1995. – 1998.)
- potpredsjednik Vlade za društvene djelatnosti – (1993. – 1995.)

- dekan – Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu (1992. – 1993.)
- v.d. dekana – Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu (1991. – 1992.)
- prodekan za znanost – Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu (1990. – 1991.)

Funkcije u Akademiji:

- član – Odbor za Statut (30.01.2013. – ...)
- predsjednik Odbora – Odbor za suradnju s hrvatskim sveučilištima i znanstvenim institutima (2008. – 2019.)

Članstvo u Akademiji:

- redoviti član – Razred za medicinske znanosti (18.05.2006. – ...)

Životopis

Ivica Kostović rođen je 07. lipnja 1943. godine u Zagrebu. Maturirao je 1962. godine na Drugoj gimnaziji u Zagrebu. Diplomirao je na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1967. godine. Od 1965. pomoćni je asistent, a od 1968. asistent u Zavodu za anatomiju „Drago Perović“ Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Stupanj magistra znanosti stječe 1971. godine u okviru poslijediplomskog studija „Eksperimentalna

biologija – smjer biomedicina“ na PMF-u Sveučilišta u Zagrebu, a 1972. godine je doktorirao na Medicinskom fakultetu s disertacijom: „Terminalna degeneracija u limbičnom sustavu štakora nakon lezije tegmentuma srednjeg mozga“. Školovao se i usavršavao na vodećim sveučilištima u S.A.D. i to postdoktoralno na The Johns Hopkins University 1972. – 1974. godine (Zavod za anatomiju i neurologiju), te kao gost istraživač, na Sveučilištu Harvard 1976. godine (Odjel za neuroznanost i Children’s Hospital, Harvard). Godine 1975. habilitirao je s radnjom „Rani razvitak neuronskih veza moždane kore čovjeka“. Od 1979. je konzultant na Medicinskom fakultetu Sveučilišta Yale (New Haven, Connecticut), a 1991. godine imenovan je za gostujućeg profesora na Sveučilištu u Amsterdamu. Redoviti profesor Medicinskog fakulteta postaje 1979. godine, a dekan Medicinskog fakulteta 1992. godine. U trajno zvanje redovitog profesora neuroznanosti i anatomije izabran je 1998. Aktivni je znanstvenik od 1968. godine i objavio je 146 radova (WoS), a do danas je citiran oko 10674 puta. Objavio je više knjiga i udžbenika. Kod međunarodnih izdavača objavio je poglavlja u vodećim udžbenicima, npr. Nelson/Luciana «Handbook of Developmental Cognitive Neuroscience», Gazzaniga «Handbook of Cognitive Neuroscience». Pod njegovim vodstvom magistriralo je 15, a doktoriralo 16 mladih znanstvenika, a 16 znanstvenika koji su započeli znanstveno-nastavnu karijeru pod njegovim vodstvom su sada doktori znanosti i nastavnici na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, te Sveučilištima Yale, Harvard i Rutgers.

Inicijator je i osnivač Hrvatskog instituta za istraživanje mozga kao modela istraživačke i edukacijske ustrojbene jedinice Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu s dugoročnim programom razvitka neuroznanosti te sjedišta doktorskog studija iz neuroznanosti na Medicinskom fakultetu.

U Hrvatskom institutu za istraživanje mozga potaknuo je i osmislio osnivanje novih odsjeka i laboratorija, posebice Odsjeka za slikovni prikaz mozga (Neuroimaging), Odsjeka za kliničku primjenu neuroznanosti, te Laboratorija za neurofiziologiju. Danas Institut ima više od 20 laboratorija (koji pokrivaju područja od molekularne neurobiologije do neurolingvistike) i Međunarodni znanstveni savjet sastavljen od istaknutih svjetskih neuroznanstvenika. U svom dugogodišnjem nastavnom radu istaknuo se kao voditelj više kolegija diplomske i poslijediplomske nastave na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Bio je osnivač je i voditelj Poslijediplomskog doktorskog studija iz neuroznanosti pri Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Organizirao je više svjetski prepoznatih škola i simpozija, zaslužan je što su dvije vodeće svjetske asocijacije, International Brain Research Organization (IBRO) i Federation of European Neuroscience Societies (FENS), uspostavile ljetnu školu iz neuroznanosti u Hrvatskoj, a sam je pritom imao vrlo aktivnu ulogu kao organizator, predavač i direktor škola.

Kao voditelj znanstvenog programa HIIM-a ostvario je uspješnu suradnju s voditeljima istraživačima iz kliničkih ustanova u Hrvatskoj te voditeljima projekata na sveučilištima iz SAD i Kanade.

U Domovinskom ratu radio je u svojstvu liječnika dragovoljca u Glavnom sanitetskom stožeru Republike Hrvatske, Centru za informiranje i krizna stanja u zdravstvu te kao član Komisije za zatočene i nestale. Obnašao je i niz dužnosti u javnom životu (potpredsjednik Vlade RH, ministar znanosti i tehnologije, predstavnik Vlade pri Prijelaznoj upravi za uspostavu hrvatske vlasti u Istočnoj Slavoniji, voditelj izaslanstava Vlade RH na UN konferencijama, zastupnik u Županijskom i Zastupničkom domu Hrvatskog sabora, potpredsjednik Hrvatskog sabora). Ima pričuvni čin brigadira Hrvatske vojske.

Ivica Kostović bio je direktor Hrvatskog instituta za istraživanje mozga i voditelj Poslijediplomskog doktorskog studija iz neuroznanosti, voditelj projekta MZOŠ „Razvitak kortikalnih putova u čovjeka“, voditelj UKF projekta „Neuroimaging, neurogenomics and pharmacogenomics of the frontal lobe connectivity: normal development and abnormalities in developmental cognitive disorders“. Danas je voditelj HRZZ projekta „Subplate zona ljudskog mozga – neriješeni problemi“ i počasni ravnatelj Instituta.

Sveukupni istraživački rad Ivica Kostovića bio je u području neuroanatomije i neuroznanosti. Glavni doprinos je u objavljenim otkrićima o razvitku moždane kore čovjeka. Rezultatima svojih radova, a posebno otkrićem prolaznog fetalnog sloja u razvojnoj osnovi moždane kore čovjeka (subplate zona), kao i otkrićem prvih neuronskih veza u fetalnoj moždanoj kori čovjeka, bitno je utjecao na razvitak područja. Otkriće „subplate“ zone, u kojoj se razvijaju prve sinaptičke veze značajne za razvitak osjetnih funkcija u fetusa čovjeka, omogućilo je novo tumačenje funkcije mozga i osjeta u fetusa čovjeka, novu interpretaciju perinatalnih oštećenja i plastičnosti ljudskog mozga, nove mogućnosti prikaza moždane kore modernim tehnikama za in vivo oslikavanje građe i funkcije mozga, a poslužilo je i Vrhovnom sudu S.A.D. pri donošenju zakona o pobačaju. Danas svaki udžbenik iz područja dječje neurologije, pedijatrijske neuroradiologije i razvojne neuroanatomije citira radove Ivica Kostovića i njegove istraživačke skupine.

Poseban doprinos je dugoročni projekt Zagrebačke neuroembriološke zbirke koja je svjetski poznata i pruža referentne vrijednosti koje koriste istraživači brojnih svjetskih istraživačkih centara.

Kao ministar znanosti i tehnologije koordinirao je prvi Nacionalni znanstveno-istraživački program za razdoblje 1996.-1998. godine.

Veliki doprinos Ivice Kostovića jest promicanje spoznaja o mozgu i potrebe istraživanja mozga u široj javnosti, kroz dugogodišnje aktivno sudjelovanje u sklopu svjetskog Tjedna mozga. Osnivač je i do 2019. predsjednik Hrvatskog društva za neuroznanost.

Održao je brojna uvodna i pozvana predavanja na skupovima FENS-a, IBRO-a, simpozijima organiziranih pri sveučilištima-Amsterdam, Helsinki, Rostock, Hong Kong, Ljubljana, Karolinska kao i predavanja na Johns Hopkins, Harvard, Yale, McGill, Toronto, Catholic Nimegen, Newcastle, Laussane, Oxford, kao i počasno Castang predavanje u Groningenu. Bio je predavač na poslijediplomskom kolegiju „Human Neuroanatomy: from development to neurodegeneration“ na Karolinska Institute u Stockholmu. Recenzent je u desetak vodećih časopisa iz područja neuroznanosti, kao i za projekte europskih nacionalnih zaklada i European Research Councila.

Institucije:

- redoviti profesor neuroznanosti i anatomije u trajnom zvanju, Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
- professor emeritus Sveučilišta u Zagrebu
- ravnatelj Hrvatskog instituta za istraživanje mozga (2000-2013), počasni ravnatelj (2013-...)
- potpredsjednik Hrvatskog Sabora (2001.-2003.)
- potpredsjednik Vlade za humanitarna pitanja i ministar znanosti i tehnologije (1995.-1998.)
- predstojnik Ureda Predsjednika Republike (1998.)
- dekan MF Sveučilišta u Zagrebu (1992.-1993.)

- v.d. dekana na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1991.-1992.)
- prodekan za znanost na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1990.-1991.)

Nagrade i počasti:

1990. nagrada “Ruđer Bošković”,
1991. Nagrada “Spinoza” u Amsterdamu
1994. “The Flag of the United States of America”, povelja za humanitarnu pomoć izbjeglicama
1996. Medalja Europske unije za humanitarnu pomoć
2007. Nagrada fundacije “Castang” u Groningenu koju dodjeljuje EACD za najbolji rad iz dječje neurologije
2010. Državna nagrada za znanost, nagrada za životno djelo

Odlikovanja predsjednika Republike Hrvatske:

- Velered kralja Dmitra Zvonimira s lentom i Danicom
- Red Ante Starčevića.
- Red Danice hrvatske s likom Katarine Zrinski
- Red hrvatskog trolista
- Red hrvatskog pletera
- Spomenica domovinske zahvalnosti
- Medalja Vukovar
- Medalja Oluja

Članstva u stručnim društvima:

- International Brain Research Organization (IBRO)
- Federation of European Neuroscience Association (FENS)
- Hrvatsko društvo za neuroznanost -predsjednik
- Hrvatsko vijeće za mozak – predsjednik
- Society for Neuroscience (SfN) – član Odbora za suradnju SfN, IBRO i National Academy of Sciences

- Dana Alliance for Brain Research
 - NeuroDevNet/Kids Brain Health Network
 - Akademija medicinskih znanosti Hrvatske
 - Europska akademija znanosti (Academia Europea)
-

Bibliografija

PUBLIKACIJE

ZNANSTVENE PUBLIKACIJE

- Biometrics (August 2016): Citations: 6826; H-index 42; i 10-index 80

NAJZNAČAJNIJE PUBLIKACIJE

1. Molliver ME, Kostović I, Van der Loos H (1973) The development of synapses in cerebral cortex of the human fetus. *Brain Res* 50:403-407
2. Kostović I, Goldman-Rakic PS (1983) Transient cholinesterase staining in the mediodorsal nucleus of the thalamus and its connections in the developing human and monkey brain. *J Comp Neurol* 219:431-447.
3. Kostović I, Rakic P (1984) Development of prestriate visual projections in the monkey and human fetal cerebrum revealed by transient cholinesterase staining. *J Neurosci* 4:25-42.
4. Kostović I (1986) Prenatal development of nucleus basalis complex and related fiber systems in man: a histochemical study. *Neuroscience* 17:1047-1077.

5. Kostović I, Seress L, Mrzljak L, Judaš M (1989) Early onset of synapse formation in the human hippocampus: a correlation with Nissl-Golgi architectonics in 15- and 16.5-week-old fetuses. *Neuroscience* 30:105-116.
6. Kostović I, Rakic P (1990) Developmental history of the transient subplate zone in the visual and somatosensory cortex of the macaque monkey and human brain. *J Comp Neurol* 297:441-470.
7. Kostović I, Petanjek Z, Judaš M (1993) Early areal differentiation of the human cerebral cortex: entorhinal area. *Hippocampus* 3:447-458.
8. Kostović I, Judaš M (2002) Correlation between the sequential ingrowth of afferents and transient patterns of cortical lamination in preterm infants. *The Anatomical Record* 267:1-6.
9. Kostović I, Judaš M, Radoš M, Hrač P (2002) Laminar organization of the human fetal cerebrum revealed by histochemical markers and magnetic resonance imaging. *Cerebral Cortex* 12:536-544.
10. Kostović I, Judaš M (2006) Prolonged coexistence of transient and permanent circuitry elements in the developing cerebral cortex of fetuses and preterm infants, *DCMN Developmental Medicine and Child Neurology* vol 48: 388-393
11. Kostović I, Jovanov-Milosević N (2006) The development of cerebral connections during the first 20-45 weeks' gestation. *Seminars in Fetal & Neonatal Medicine* 11(6):415-22
12. Petanjek Z, Judas M, Kostovic I, Uylings HB. (2007) Lifespan Alterations of Basal Dendritic Trees of Pyramidal Neurons in the Human Prefrontal Cortex: A Layer-Specific Pattern. *Cereb Cortex*.
13. Kostovic I, Judas M (2007) Transient patterns of cortical lamination during prenatal life: Do they have implications for treatment?, *Neuroscience and Biobehavioral Reviews* 31(8): 1156-1168

14. Ayoub AE, Kostovic I. (2009) New horizons for the subplate zone and its pioneering neurons. *Cereb Cortex* 19(8):1705-7
15. Jovanov-Milosević N, Culjat M, Kostović I (2009). Growth of the human corpus callosum: modular and laminar morphogenetic zones. *Front Neuroanat.* 2009 Jun 9;3:6. doi: 10.3389/neuro.05.006.2009. eCollection 2009.
16. Kostović I, Vasung L (2009) Insights from in vitro fetal magnetic resonance imaging of cerebral development. *Semin Perinatol* 33:220-33
17. Kostović I, Judaš M, Sedmak G. (2010) Developmental history of the subplate zone, subplate neurons and interstitial white matter neurons: relevance for schizophrenia. *Int J Dev Neurosci.* 2011 May;29(3):193-205
18. Kostovic I, Judas M (2010) The development of the subplate and thalamocortical connections in the human fetal brain. *Acta Paediatr.* 99(8):1119-27
19. Vasung L, Huang H, Jovanov-Milosevic N, Pletikos M, Mori S, Kostovic I (2010) Development of axonal pathways in the human fetal fronto-limbic brain: histochemical characterization and diffusion tensor imaging. *J Anat* 217:400-417
20. Jovanov-Milosevic N, Petanjek Z, Petrovic D, Judas M, Kostovic I (2010) Morphology, molecular phenotypes and distribution of neurons in developing human corpus callosum. *E J Neurosci* 32: 1423-1432
21. Vasung L, Jovanov-Milošević N, Pletikos M, Mori S, Judaš M, Kostović I. (2010) Prominent periventricular fibre system related to ganglionic eminence and striatum in the human fetal cerebrum. *Brain Struct Funct.* 2011 Jan; 215(3-4):237-53. doi: 10.1007/s00429-010-0279-4. Epub 2010 Oct 15.
22. Judaš M, Šimić G, Petanjek Z, Jovanov-Milošević N, Pletikos M, Vasung L, Vukšić M, Kostović I. (2011) The Zagreb Collection of human brains: a unique, versatile, but

- underexploited resource for the neuroscience community. *Ann N Y Acad Sci.*;1225 Suppl 1: E105-30. doi: 10.1111/j.1749-6632.2011.05993.x. Review.
23. Petanjek Z, Judaš M, Šimić G, Rašin MR, Uylings HBM, Rakic P, Kostovic I: „Extraordinary neoteny of synaptic spines in the human prefrontal cortex“, *Proceedings of the National academy of Sciences* 2011. 108(32):13281-6
 24. Huang H, Jeon T, Sedmak G, Pletikos M, Vasung L, Xu X, Yarowsky P, Richards LJ, Kostovic I, Sestan N, Mori S. (2012) Coupling Diffusion Imaging with Histological and Gene Expression Analysis to Examine the Dynamics of Cortical Areas across the Fetal Period of Human Brain Development. *Cereb Cortex.* 2013 Nov; 23(11):2620-31. doi: 10.1093/cercor/bhs241
 25. Petanjek Z, Kostović I.(2012) Epigenetic regulation of fetal brain development and neurocognitive outcome. *Proc Natl Acad Sci U S A.*; 109(28):11062-3. doi: 10.1073/pnas.1208085109.
 26. Kwan KY, Lam MM, Johnson MB, Dube U, Shim S, Rašin MR, Sousa AM, Fertuzinhos S, Chen JG, Arellano JI, Chan DW, Pletikos M, Vasung L, Rowitch DH, Huang EJ, Schwartz ML, Willemsen R, Oostra BA, Rakic P, Heffer M, Kostović I, Judaš M, Sestan N. (2012) Species-dependent posttranscriptional regulation of NOS1 by FMRP in the developing cerebral cortex. *Cell.* 11;149(4):899-911. doi: 10.1016/j.cell.2012.02.060.
 27. Kostović I, Jovanov-Milošević N, Radoš M, Sedmak G, Benjak V, Kostović-Srzentić M, Vasung L, Culjat M, Radoš M, Hüppi P, Judaš M. (2012) Perinatal and early postnatal reorganization of the subplate and related cellular compartments in the human cerebral wall as revealed by histological and MRI approaches. *Brain Struct Funct.* 2014 Jan;219(1):231-53. doi: 10.1007/s00429-012-0496-0
 28. Bregant T, Rados M, Vasung L, Derganc M, Evans AC, Neubauer D, Kostovic I.(2013) Region-specific reduction in brain volume in young adults with perinatal hypoxic-

- ischaemic encephalopathy. *Eur J Paediatr Neurol*. 2013 Nov;17(6):608-14. doi: 10.1016/j.ejpn.2013.05.005.
29. Judaš M, Sedmak G, Kostović I.(2013) The significance of the subplate for evolution and developmental plasticity of the human brain. *Front Hum Neurosci*. 2013 Aug 2;7:423. doi: 10.3389/fnhum.2013.00423. eCollection 2013.
30. Pogledic I, Kostovic I, Fallet-Bianco C, Adle-Biassette H, Gressen P, Verney C (2014) Involvement of the subplate zone in preterm infants with periventricular white matter injury. *Brain Pathol*. 2014 Mar;24(2):128-41. doi: 10.1111/bpa.12096. Epub 2014 Feb 18.
31. Kostović I, Kostović-Srzentić M, Benjak V, Jovanov-Milošević N, Radoš M. (2014) Developmental dynamics of radial vulnerability in the cerebral compartments in preterm infants and neonates. *Front Neurol*. 2014 Jul 29;5:139. doi: 10.3389/fneur.2014.00139. eCollection 2014
32. Kostović I, Sedmak G, Vukšić M, Judaš M.(2015) The Relevance of Human Fetal Subplate Zone for Developmental Neuropathology of Neuronal Migration Disorders and Cortical Dysplasia. *CNS Neurosci Ther*. 2015 Feb;21(2):74-82. doi: 10.1111/cns.12333
33. Duque A, Krsnik Z, Kostović I, Rakic P. (2016) Secondary expansion of the transient subplate zone in the developing cerebrum of human and nonhuman primates.
34. *Proc Natl Acad Sci U S A*. 2016 Aug 8. pii: 201610078. [Epub ahead of print]
35. Vasung L, Lepage C, Radoš M, Pletikos M, Goldman JS, Richiardi J, Raguž M, Fischi-Gómez E, Karama S, Huppi PS, Evans AC, Kostovic I.(2016) Quantitative and Qualitative Analysis of Transient Fetal Compartments during Prenatal Human Brain Development. *Front Neuroanat*. 2016 Feb 24;10:11. doi: 10.3389/fnana.2016.00011. eCollection 2016

- Kostović I (1971) The terminal distribution of accessory optic fibres in the rat. *Brain Res* 31:202-206.
- Krmpotić-Nemanić J, Kostović I, Rudan P, Nemanić D (1971) Morphological and histological changes responsible for drop of the nasal tip in advanced age. *Acta Otolaryngol (Stockh)* 71:278-281.
- Krmpotić-Nemanić J, Nemanić D, Kostović I (1971) Alterserscheinungen im inneren Gehörgang und am Gehörnerven. *Arch klin exp Ohren Kehlkopfheilk* 199:468-473.
- Krmpotić-Nemanić J, Nemanić D, Kostović I (1972) Macroscopical and microscopical changes in the bottom of the internal auditory meatus. *Acta Otolaryngol* 73:254-258.
- Krmpotić-Nemanić J, Kostović I, Nemanić D (1972) The macroscopical and microscopical aging changes of the internal auditory meatus and its consequences on the auditory nerve and vessels. *Minerva Otolaryngol* 22:192-195.
- Krmpotić-Nemanić J, Nemanić D, Kostović I (1973) Weiterer Beitrag zur Aetiologie der Presbycusis. *Acta Otolaryngol* 75:211-215.
- Molliver ME, Kostović I, Van der Loos H (1973) The development of synapses in cerebral cortex of the human fetus. *Brain Res* 50:403-407.
- Kostović I, Krmpotić-Nemanić J (1976) Early prenatal ontogenesis of the neuronal connections in the interhemispheric cortex of the human gyrus cinguli. *Verh Anat Ges* 70:305-316.
- Kostović-Knežević Lj, Kostović I, Krmpotić-Nemanić J, Kelović Z, Vuković B (1978) The cortical plate of the human neocortex during the early fetal period (at 31-65 mm CRL). *Verh Anat Ges* 72:721-723.
- Kostović-Knežević Lj, Kostović I, Krmpotić-Nemanić J, Kelović Z (1979) Acetylcholinesterase (AChE) staining in

the growing telencephalic structures of the human fetus. *Verh Anat Ges* 73:667-669.

- Krmpotić-Nemanić J, Kostović I, Nemanić D, Kelović Z (1979) The laminar organization of the prospective auditory cortex in the human fetus (11-13.5 weeks of gestation). *Acta Otolaryngol* 87:241-246.
- Kostović I, Kračun I, Kelović Z, Krmpotić-Nemanić J (1980) The development of “cholinergic” reaction in the septal area of the human fetus. *Verh Anat Ges* 74:729-732.
- Krmpotić-Nemanić J, Kostović I, Kelović Z, Nema-nić D (1980) Development of acetylcholinesterase (AChE) staining in human fetal auditory cortex. *Acta Otolaryngol* 89:388-392.
- Krmpotić-Nemanić J, Kostović I, Nemanić G, Kelović Z (1980) Entwicklung des prospektiven auditiven Cortex beim Menschen. *Verh Anat Ges* 74:413-416.
- Kostović I, Rakic P (1980) Cytology and time of origin of interstitial neurons in the white matter in infant and adult human and monkey telencephalon. *J Neurocytol* 9:219-242.
- Krmpotić-Nemanić J, Kostović I, Kelović Z, Nemanić D (1981) Cholinesterase-positive afferente Fasern im menschlichen fetalen auditiven Cortex. *Verh Anat Ges* 75:513-515.
- Kostović I, Goldman-Rakic PS (1983) Transient cholinesterase staining in the mediodorsal nucleus of the thalamus and its connections in the developing human and monkey brain. *J Comp Neurol* 219:431-447.
- Kračun I, Roesner H, Kostović I, Rahmann H (1983) Areal and laminar distribution of gangliosides in the fetal human neopallium at 28 weeks of gestation. *Roux Arch Dev Biol* 192:108- 112. CC
- Krmpotić-Nemanić J, Kostović I, Kelović Z, Nemanić D, Mrzljak L (1983) Development of the human fetal auditory cortex: growth of afferent fibers. *Acta Anat* 116:69-73. CC

-
- Krmpotić-Nemanić J, Kostović I, Nemanić D (1983) The development of medial geniculate body in man: changes in the cholinesterase (ChE) activity during fetal and perinatal life. *Acta Otolaryngol* 95:695-699.
 - Kostović I (1984) Development of cytoarchitectonic compartments in the putamen of the human fetal brain. *Verh Anat Ges* 78:301-302.
 - Kostović I, Rakic P (1984) Development of prestriate visual projections in the monkey and human fetal cerebrum revealed by transient cholinesterase staining. *J Neurosci* 4:25-42.
 - Krmpotić-Nemanić J, Kostović I, Nemanić D (1984) Prenatal and perinatal development of radial cell columns in the human auditory cortex. *Acta Otolaryngol* 97:489-495.
 - Kostović I (1986) Prenatal development of nucleus basalis complex and related fiber systems in man: a histochemical study. *Neuroscience* 17:1047-1077. 3,456 CC
 - Nikolić I, Kostović I (1986) Development of the lateral amygdaloid nucleus in the human fetus: transient presence of discrete cytoarchitectonic units. *Anat Embryol* 174:355-360.
 - Kostović I, Judaš M, Bogdanović N (1987) Perinatal cytoarchitectonic development of the prospective "premotor" belt in man. *Anat Anz – Verh Anat Ges* 81:533-534.
 - Krmpotić-Nemanić J, Kostović I, Vidić Z, Nemanić D, Kostović-Knežević Lj (1987) Development of Cajal-Retzius cells in the human auditory cortex. *Acta Otolaryngol* 103:477-480.
 - Kostović I, Škavić J, Strinović D (1988) Acetylcholinesterase in the human frontal associative cortex during the period of cognitive development: early laminar shifts and late innervation of pyramidal neurons. *Neurosci Lett* 90:107-112.

- Krmpotić-Nemanić J, Kostović I, Bogdanović N, Fučić A, Judaš M (1988) Cytoarchitectonic parameters of developmental capacity of the human associative auditory cortex during postnatal life. *Acta Otolaryngol (Stockh)* 105:463-466.
- Lacković Z, Jakupčević M, Bunarević A, Damjanov I, Relja M, Kostović I (1988) Serotonin and norepinephrine in the spinal cord of man. *Brain Research* 443:199-203. CC
- Mrzljak L, Uylings HBM, Kostović I, Van Eden CG (1988) Prenatal development of neurons in the human prefrontal cortex. I: A qualitative Golgi study. *J Comp Neurol* 271:355-386.
- Uylings HBM, Mrzljak L, Kostović I, Van Eden CG (1988) Onstuimige groei van jonge hersenen. *Natur & Techniek* 56(5):414-423.
- Kostović I, Lukinović N, Judaš M, Bogdanović N, Mrzljak L, Zečević N, Kubat M (1989) Structural basis of the developmental plasticity in the human cerebral cortex: the role of the transient subplate zone. *Metabol Brain Dis* 4:17-23.
- Kostović I, Seress L, Mrzljak L, Judaš M (1989) Early onset of synapse formation in the human hippocampus: a correlation with Nissl-Golgi architectonics in 15- and 16.5-week-old fetuses. *Neuroscience* 30:105-116.
- Kostović I (1990) Structural and histochemical reorganization of the human prefrontal cortex during perinatal and postnatal life. *Progr Brain Res* 85:223-240.
- Kostović I, Rakic P (1990) Developmental history of the transient subplate zone in the visual and somatosensory cortex of the macaque monkey and human brain. *J Comp Neurol* 297:441-470.
- Mrzljak L, Uylings HBM, Van Eden CG, Judaš M (1990) Neuronal development in human prefrontal cortex in prenatal and postnatal stages. *Progr Brain Res* 85:185-222.

-
- Kostović I, Judaš M, Kostović-Knežević Lj, Šimić G, Delalle I, Chudy D, Šajin B, Petanjek Z (1991) Zagreb Research Collection of human brains for developmental neurobiologists and clinical neuroscientists. *Int J Dev Biol* 35:215-230.
 - Kostović I, Štefulj-Fučić A, Mrzljak L, Jukić S, Delalle I (1991) Prenatal and perinatal development of the somatostatin-immunoreactive neurons in the human prefrontal cortex. *Neurosci Lett* 124:153-156. CC
 - Kostović I, Judaš M (1991) Neuroscience in Yugoslavia. *Trends Neurosci* 14(5):171-175.
 - Marušić M, Hebrang A, Kostović I (1991) War in Yugoslavia (letter). *British Medical Journal* 303:997. CC
 - Kostović I, Marušić M (1991) Attacks on Croatia's hospitals (letter). *Lancet* 338(8773):1018.
 - Mrzljak L, Uylings HBM, Kostović I, Van Eden CG (1992) Prenatal development of neurons in the human prefrontal cortex. II. A quantitative Golgi study. *J Comp Neurol* 316:485-496.
 - Kostović I, Petanjek Z, Judaš M (1993) Early areal differentiation of the human cerebral cortex: entorhinal area. *Hippocampus* 3:447-458.
 - Šestan N, Kostović I (1994) Histochemical localization of nitric oxide synthase in the CNS. *Trends Neurosci* 17(3):105-106.
 - Strinović D, Škavić J, Kostović I, Henigsberg N, Judaš M, Clark D (1994) Identification of war victims in Croatia. *Med Sci Law* 34(3):207-212. CC
 - Kostović I, Judaš M, Petanjek Z, Šimić G (1995) Ontogenesis of goal-directed behavior: anatomico-functional considerations. *Internat J Psychophysiol* 19:85-102.
 - Letinić K, Kostović I (1996) Transient patterns of calbindin-D28k expression in the developing striatum of man. *Neurosci Lett* 220:211-214. CC

- Letinić K, Kostović I (1996) Transient neuronal population of the internal capsule in the developing human cerebrum. *NeuroReport* 7:2159-2162.
- Letinić K, Kostović I (1997) Transient fetal structure, the gangliothalamic body, connects telencephalic germinal zone with all thalamic regions in the developing human brain. *J Comp Neurol* 381:1-23.
- Šimić G, Kostović I, Winblad B, Bogdanović N (1997) Volume and number of neurons of the human hippocampal formation in normal aging and Alzheimer's disease. *J Comp Neurol* 379:482-494. CC
- Delalle I, Evers P, Kostović I, Uylings HBM (1997) Laminar distribution of neuropeptide Y-immunoreactive neurons in human prefrontal cortex during development. *J Comp Neurol* 379:515-522.
- Letinić K, Kostović I (1998) Postnatal development of calcium-binding proteins calbindin and parvalbumin in human visual cortex. *Cereb Cortex* 8(7):660-669.
- Letinić K, Heffer-Laue M, Rosner H, Kostović I (1998) C-pathway polysialogangliosides are transiently expressed in the human cerebrum during fetal development. *Neuroscience* 86(1):1-5.
- Judaš M, Šestan N, Kostović I (1999) Nitrinergic neurons in the developing and adult human telencephalon: transient and permanent patterns of expression in comparison to other mammals. *Microscopy Research and Technique* 45(6):401-419.
- Šimić G, Mrzljak L, Fučić A, Winblad B, Lovrić H, Kostović I (1999) Nucleus subputaminalis (Ayala): the still disregarded magnocellular component of the basal forebrain may be human specific and connected with the cortical speech area. *Neuroscience* 89(1):73-89.
- Šimić G, Šešo-Šimić D, Lucassen PJ; Islam A, Krsnik Ž, Cviko A, Jelašić D, Barišić N, Winblad B, Kostović I, Krušlin B (2000) Ultrastructural analysis and TUNEL

demonstrate motor neuron apoptosis in Werdnig-Hoffman disease. *J Neuropathol Exp Neurol* 59(5):398-407.

- Šimić G, Lucassen PJ, Krsnik Ž, Krušlin B, Kostović I, Winblad B, Bogdanović N (2000) NOS expression in reactive astrocytes correlates with increased cell death related DNA damage in the hippocampus and entorhinal cortex in Alzheimer's disease. *Exp Neurol* 165(1):12-26.
- Kostović I, Judaš M (2002) Correlation between the sequential ingrowth of afferents and transient patterns of cortical lamination in preterm infants. *The Anatomical Record* 267:1-6.
- Kostović I, Judaš M, Radoš M, Hračač P (2002) Laminar organization of the human fetal cerebrum revealed by histochemical markers and magnetic resonance imaging. *Cerebral Cortex* 12:536-544.
- Kostović I, Rašin MR, Petanjek Z, Judaš M (2002) Morphological characteristics of the cells in the subcallosal zone (nucleus septohippocampalis) of the human fetus. *Neuroembryology* 1:97-104.
- Kostović I, Judaš M (2002) The role of the subplate zone in the structural plasticity of the developing human cerebral cortex. *Neuroembryology* 1:145-153.
- Chan WY, Kostovic I, Takashima S, Feldhaus C, Stoltenburg-Didinger G, Verney C, Yew D, Ulfing N (2002) Normal and abnormal development of the human cerebral cortex. *Neuroembryology* 1:78-90.
- Vukšić M, Petanjek Z, Rašin MR, Kostović I (2002) Perinatal growth of prefrontal layer III pyramids in Down syndrome. *Pediatr Neurol* 27(1):36-38.
- Judaš M, Rašin MR, Krušlin B, Kostović K, Jukić D, Petanjek Z, Kostović I (2003) Dendritic overgrowth and alterations in laminar phenotypes of neocortical neurons in the newborn with semilobar holoprosencephaly. *Brain & Development* 25:32-39.
- Šimić G, Bexheti S, Kelović Z, Kos M, Grbić K, Hof PR, Kostović I (2005) Hemispheric asymmetry, modular

variability and age-related changes in the human entorhinal cortex. *Neuroscience* 130 (4):911-925.

- Kostović I, Jovanov-Milošević N, Krsnik Ž, Petanjek Z, Judaš M (2004) Laminar organization of the marginal zone in the human fetal cortex. *Neuroembryology* 3:19-26.
- Judaš M, Radoš M, Jovanov-Milošević N, Hrbač P, Štern-Padovan R, Kostović I (2005) Structural, immunocytochemical, and MR imaging properties of periventricular crossroads of growing cortical pathways in preterm infants. *AJNR Am J Neuroradiol* 26:2671-2784.
- Radoš M, Judaš M, Kostović I (2005) In vitro MRI of brain development, *EJR European Journal of Radiology*, 57:187-198
- Boban M, Kostovic I, Simic G (2005) Nucleus subputaminalis: neglected part of basal nucleus of Meynert, , *Brain* 129: E42; author reply E43
- Kostović I, Judaš M (2006) Prolonged coexistence of transient and permanent circuitry elements in the developing cerebral cortex of fetuses and preterm infants, *DCMN Developmental Medicine and Child Neurology* vol 48: 388-393
- Jovanov-Milosevic, Benjak V, Kostovic I (2006) Transient cellular structures in developing corpus callosum of the human brain, *Coll. Antropol* 30(2):375-381
- Kostovic I, Jovanov-Milosevic N (2006) The development of cerebral connections during the first 20-45 weeks' gestation. *Seminars in Fetal & Neonatal Medicine* 11(6):415-22
- Petanjek Z, Judas M, Kostovic I, Uylings HB. (2007) Lifespan Alterations of Basal Dendritic Trees of Pyramidal Neurons in the Human Prefrontal Cortex: A Layer-Specific Pattern. *Cereb Cortex*. 18 (4):915-929.
- Kostovic I, Judas M (2007) Transient patterns of cortical lamination during prenatal life: Do they have implications for treatment?, *Neuroscience and Biobehavioral Reviews* 31(8): 1156-1168

-
- Kostovic I, Jovanov-Milosevic N (2008) Subplate zone of the human brain: historical perspective and new concepts, *Coll. Antropol* 32(2):3-8
 - Vuksic M, Rados M, Kostovic I (2008) Structural basis of developmental plasticity in the corticostratial system, *Coll. Antropol* 32(2): 155-159
 - Petanjek Z, Dujmović A, Kostović I, Esclapez M. (2008) Distinct origin of GABA-ergic neurons in forebrain of man, nonhuman primates and lower mammals. *Coll Antropol* 32 Suppl 1:9-17. Review.
 - Ayoub AE, Kostovic I. (2009) New horizons for the subplate zone and its pioneering neurons. *Cereb Cortex* 19(8):1705-7
 - Jovanov-Milosević N, Culjat M, Kostović I (2009). Growth of the human corpus callosum: modular and laminar morphogenetic zones. *Front Neuroanat.* 3:6. doi: 10.3389/neuro.05.006.2009.
 - Kostović I, Vasung L (2009) Insights from in vitro fetal magnetic resonance imaging of cerebral development. *Semin Perinatol* 33:220-33
 - Simic G, Stanić G, Mladinov M, Jovanov-Milosevic N, Kostovic I, Hof PR.(2009) Annotation – Does Alzheimer’s disease begin in the brainstem? *Neuropathol Appl Neurobiol.* 35(6):532-54
 - Petanjek Z, Kostovic I, Esclapez M (2009) Primate-specific origins and migration of cortical GABAergic neurons. *Front Neuroanat.* 3:26
 - Kostovic I, Judas M (2010) The development of the subplate and thalamocortical connections in the human fetal brain. *Acta Paediatr.* 99(8):1119-27
 - Defelipe J, Fields RD, Hof PR, Höistad M, Kostovic I, Meyer G, Rockland KS (2010) Cortical white matter: beyond the pale remarks; main conclusions and discussion. *Front Neuroanat.* 4:4
 - Cosic K, Popovic S, Kostovic I, Judas M (2010) Virtual reality aptove stimulation of limbic networks in the

- mental readiness training. *Stud Health Technol Inform* 154:14-9
- Vasung L, Huang H, Jovanov-Milosevic N, Pletikos M, Mori S, Kostovic I (2010) Development of axonal pathways in the human fetal fronto-limbic brain: histochemical characterization and diffusion tensor imaging. *J Anat* 217:400-417
 - Jovanov-Milosevic N, Petanjek Z, Petrovic D, Judas M, Kostovic I (2010) Morphology, molecular phenotypes and distribution of neurons in developing human corpus callosum. *E J Neurosci* 32: 1423-1432
 - Kostović I, Judaš M, Sedmak G. (2010) Developmental history of the subplate zone, subplate neurons and interstitial white matter neurons: relevance for schizophrenia. *Int J Dev Neurosci.* 217 400-417
 - Vasung L, Jovanov-Milošević N, Pletikos M, Mori S, Judaš M, Kostović I. (2010) Prominent periventricular fibre system related to ganglionic eminence and striatum in the human fetal cerebrum. *Brain Struct Funct.* 2011 Jan; 215(3-4):237-53. doi: 10.1007/s00429-010-0279-4. Epub 2010 Oct 15.
 - Judas M, Petanjek Z, Kostović I. (2011) Jelena Krmpotić-Nemanić (1921-2008): contributions to human neuroanatomy. *Coll Antropol.* 35 Suppl 1:345-9.
 - Judaš M, Šimić G, Petanjek Z, Jovanov-Milošević N, Pletikos M, Vasung L, Vukšić M, Kostović I. (2011) The Zagreb Collection of human brains: a unique, versatile, but underexploited resource for the neuroscience community *Ann N Y Acad Sci.*;1225 Suppl 1:E105-30. doi: 10.1111/j.1749-6632.2011.05993.x. Review.
 - Petanjek Z, Judaš M, Šimić G, Rašin MR, Uylings HBM, Rakic P, Kostovic I: „Extraordinary neoteny of synaptic spines in the human prefrontal cortex“, *Proceedings of the National academy of Sciences* 2011. 108(32):13281-6
 - Bregant T, Rados M, Derganc M, Neubauer D, Kostovic I. (2011) Pineal cysts – a benign consequence of mild

- hypoxia in a near-term brain? *Neuro Endocrinol Lett.* 2011;32(5):663-6.
- Huang H, Jeon T, Sedmak G, Pletikos M, Vasung L, Xu X, Yarowsky P, Richards LJ, Kostovic I, Sestan N, Mori S. (2012) Coupling Diffusion Imaging with Histological and Gene Expression Analysis to Examine the Dynamics of Cortical Areas across the Fetal Period of Human Brain Development. *Cereb Cortex.* 2013 Nov;23(11):2620-31. doi: 10.1093/cercor/bhs241
 - Petanjek Z, Kostović I.(2012) Epigenetic regulation of fetal brain development and neurocognitive outcome. *Proc Natl Acad Sci U S A.*;109(28):11062-3. doi: 10.1073/pnas.1208085109.
 - Kwan KY, Lam MM, Johnson MB, Dube U, Shim S, Rašin MR, Sousa AM, Fertuzinhos S, Chen JG, Arellano JI, Chan DW, Pletikos M, Vasung L, Rowitch DH, Huang EJ, Schwartz ML, Willemsen R, Oostra BA, Rakic P, Heffer M, Kostović I, Judaš M, Sestan N. (2012) Species-dependent posttranscriptional regulation of NOS1 by FMRP in the developing cerebral cortex. *Cell.* 11;149(4):899-911. doi: 10.1016/j.cell.2012.02.060.
 - Kostović I, Jovanov-Milošević N, Radoš M, Sedmak G, Benjak V, Kostović-Srzić M, Vasung L, Culjat M, Radoš M, Hüppi P, Judaš M. (2012) Perinatal and early postnatal reorganization of the subplate and related cellular compartments in the human cerebral wall as revealed by histological and MRI approaches. *Brain Struct Funct.* 2014 Jan;219(1):231-53. doi: 10.1007/s00429-012-0496-0
 - Bregant T, Rados M, Vasung L, Derganc M, Evans AC, Neubauer D, Kostovic I.(2013) Region-specific reduction in brain volume in young adults with perinatal hypoxic-ischaemic encephalopathy. *Eur J Paediatr Neurol.* 2013 Nov;17(6):608-14. doi: 10.1016/j.ejpn.2013.05.005.
 - Judaš M, Sedmak G, Kostović I.(2013) The significance of the subplate for evolution and developmental plasticity of

- the human brain. *Front Hum Neurosci.* 2013 Aug 2;7:423. doi: 10.3389/fnhum.2013.00423. eCollection 2013.
- Pogleđić I, Kostović I, Fallet-Bianco C, Adle-Biassette H, Gressen P, Verney C (2014) Involvement of the subplate zone in preterm infants with periventricular white matter injury. *Brain Pathol.* 2014 Mar;24(2):128-41. doi: 10.1111/bpa.12096. Epub 2014 Feb 18.
 - Kostović I, Kostović-Srzić M, Benjak V, Jovanov-Milošević N, Radoš M. (2014) Developmental dynamics of radial vulnerability in the cerebral compartments in preterm infants and neonates. *Front Neurol.* 2014 Jul 29;5:139. doi: 10.3389/fneur.2014.00139. eCollection 2014
 - Slade N, Zorić A, Horvat B, Vukšić M, Kostović I, Poljak L. Suppression of Smad-1 mRNA expression level by Smad-2 likely control dichotomy of NF- κ B and Smads mediated activation. *Immunobiology.* 2015 Jan;220(1):48-53. doi: 10.1016/j.imbio.2014.09.003. Epub 2014 Sep 16.
 - Kostović I, Sedmak G, Vukšić M, Judaš M.(2015) The Relevance of Human Fetal Subplate Zone for Developmental Neuropathology of Neuronal Migration Disorders and Cortical Dysplasia. *CNS Neurosci Ther.* 2015 Feb;21(2):74-82. doi: 10.1111/cns.12333
 - Jovanov Milošević N, Judaš M, Aronica E, **Kostovic I.** Neural ECM in laminar organization and connectivity development in healthy and diseased human brain. *Prog Brain Res.* 2014;214:159-78. doi: 10.1016/B978-0-444-63486-3.00007-4. Review
 - Vasung L, Lepage C, Radoš M, Pletikos M, Goldman JS, Richiardi J, Raguz M, Fischi-Gómez E, Karama S, Huppi PS, Evans AC, **Kostovic I.** Quantitative and Qualitative Analysis of Transient Fetal Compartments during Prenatal Human Brain Development. *Front Neuroanat.* 2016 Feb 24;10:11. doi: 10.3389/fnana.2016.00011. eCollection 2016

-
- Duque A, Krsnik Z, Kostović I, Rakic P. Secondary expansion of the transient subplate zone in the developing cerebrum of human and nonhuman primates. Proc Natl Acad Sci U S A. 2016 Aug 30;113(35):9892-7. doi: 10.1073/pnas.1610078113. Epub 2016 Aug 8.
 - Krsnik Ž, Majić V, Vasung L, Huang H, Kostović I. Growth of Thalamocortical Fibers to the Somatosensory Cortex in the Human Fetal Brain. Front Neurosci. 2017 Apr 27;11:233. doi: 10.3389/fnins.2017.00233. eCollection 2017
 - Vasung L, Raguz M, Kostovic I, Takahashi E. Spatiotemporal Relationship of Brain Pathways during Human Fetal Development Using High-Angular Resolution Diffusion MR Imaging and Histology. Front Neurosci. 2017 Jul 11;11:348. doi: 10.3389/fnins.2017.00348. eCollection 2017.
 - Charvet CJ, Šimić G, Kostović I, Knezović V, Vukšić M, Babić Leko M, Takahashi E, Sherwood CC, Wolfe MD, Finlay BL. Coevolution in the timing of GABAergic and pyramidal neuron maturation in primates. Proc Biol Sci. 2017 Aug 30;284(1861). pii: 20171169. doi: 10.1098/rspb.2017.1169
 - Žunić Išasegi I, Radoš M, Krsnik Ž, Radoš M, Benjak V, Kostović I. Interactive histogenesis of axonal strata and proliferative zones in the human fetal cerebral wall. Brain Struct Funct. 2018 Dec;223(9):3919-3943. doi: 10.1007/s00429-018-1721-2. Epub 2018 Aug 9
 - Kostović I, Išasegi IŽ, Krsnik Ž. Sublaminar organization of the human subplate: developmental changes in the distribution of neurons, glia, growing axons and extracellular matrix. J. Anat. 2018 Dec 13. doi: 10.1111/joa.12920. [Epub ahead of print]
 - Kostović I, Sedmak G, Judaš M. Neural histology and neurogenesis of the human fetal and infant brain. Neuroimage. 2018 Dec 27. pii: S1053-8119 (18)

- 32187-6. doi: 10.1016/j.neuroimage.2018.12.043. [Epub ahead of print] Review
- Hračač P, Bosak A, Vukšić M, Judaš M, Kostović I, Krsnik Ž. The Zagreb Collection of human brains: entering the virtual world. *Croat Med J.* 2018 Dec 31;59(6):283-287
 - Molnár Z, Clowry GJ, Šestan N, Alzu'bi A, Bakken T, Hevner RF, Hüppi PS, **Kostović I**, Rakic P, Anton ES, Edwards D, Garcez P, Hoerder-Suabedissen A, Kriegstein A. New insights into the development of the human cerebral cortex. *J Anat.* 2019;235(3):432-451. doi:10.1111/joa.13055
 - Popovitchenko T, Park Y, Page NF, Luo X, Krsnik Z, Liu Y, Salamon I, Stephenson JD, Kraushar ML, Volk NL, Patel SM, Wijeratne HRS, Li D, Suthar KS, Wach A, Sun M, Arnold SJ, Akamatsu W, Okano H, Paillard L, Zhang H, Buyske S, **Kostovic I**, De Rubeis S, Hart RP, Rasin MR. Translational derepression of Elavl4 isoforms at their alternative 5' UTRs determines neuronal development. *Nat Commun.* 2020;11(1):1674. Published 2020 Apr 3. doi:10.1038/s41467-020-15412-8
 - Carroll L, Braeutigam S, Dawes JM, Krsnik Z, **Kostovic I**, Coutinho E, Dewing JM, Horton CA, Gomez-Nicola D, Menassa DA. Autism Spectrum Disorders: Multiple Routes to, and Multiple Consequences of, Abnormal Synaptic Function and Connectivity [published online ahead of print, 2020 May 22]. *Neuroscientist.* 2020;1073858420921378. doi:10.1177/1073858420921378
 - Alić I, Goh PA, Murray A, Portelius E, Gkanatsiou E, Gough G, Mok KY, Koschut D, Brunmeir R, Yeap YJ, O'Brien NL, Groet J, Shao X, Havlicek S, Dunn NR, Kvartsberg H, Brinkmalm G, Hithersay R, Startin C, Hamburg S, Phillips M, Pervushin K, Turmaine M, Wallon D, Rovelet-Lecrux A, Soininen H, Volpi E, Martin JE, Foo JN, Becker DL, Rostagno A, Ghiso J, Krsnik Ž, Šimić G, **Kostović I**, Mitrečić D; LonDownS Consortium, Francis

- PT, Blennow K, Strydom A, Hardy J, Zetterberg H, Nižetić D. Patient-specific Alzheimer-like pathology in trisomy 21 cerebral organoids reveals BACE2 as a gene dose-sensitive AD suppressor in human brain [published online ahead of print, 2020 Jul 10]. *Mol Psychiatry*. 2020;10.1038/s41380-020-0806-5. doi:10.1038/s41380-020-0806-5
- Kostović I. The enigmatic fetal subplate compartment forms an early tangential cortical nexus and provides the framework for construction of cortical connectivity [published online ahead of print, 2020 Jul 11]. *Prog Neurobiol*. 2020;101883. doi:10.1016/j.pneurobio.2020.101883

ODABRANA POGLAVLJA U KNJIGAMA

1. Štampalija A, Kostović I (1981) The laminar organization of the superior colliculus (SC) in the human fetus. In: Huber A, Klein D (eds) *Neurogenetics and Neuroophthalmology*. Amsterdam: Elsevier/North-Holland Biomedical Press, pp. 107-110.
2. Kostović I (1990) *Zentralnervensystem*. In: Hinrichsen KV (ed) *Humanembryologie – Lehrbuch und Atlas der vorgeburtlichen Entwicklung des Menschen*. Berlin-Heidelberg-New York: Springer-Verlag, pp. 381-448.
3. Kostović I, Judaš M (1992) *Mass Killing and Genocide in Croatia 1991/92: A Book of Evidence*. Zagreb: Hrvatska Sveučilišna Naklada.
4. Kostović I, Petanjek Z, Delalle I, Judaš M (1992) Developmental reorganization of the human association cortex during the perinatal and postnatal life. In: Kostović I, Knežević S, Spillich G, Wisniewski J (eds): *Neurodevelopment, Aging, and Cognition*. Boston: Birkhäuser, pp. 3-17.
5. Kostović I, Judaš M (1993) “Wer Glück hatte, wurde nachts durch Klopfen an der Tür geweckt”. Zusammenfassender Bericht über Kriegsverbrechen,

- Verbrechen gegen die Menschlichkeit, Genozid und “Ethnische Säuberung” im Krieg gegen Kroatien 1991/92. In: Zülch T (ed.) Ethnische Säuberung – Völkermord für Grossserbien. Eine Dokumentation der Gessellschaft für bedrohte Völker. Hamburg-Zürich: Sammlung Luchterhand, Flugschrift 5, Luchterhand Literatur-Verlag, pp. 47-55.
6. Kostović I, Judaš M (1994) Prenatal and perinatal development of the human cerebral cortex. In: Kurjak A, Chervenak FA (eds) *The Fetus as a Patient: Advances in Diagnosis and Therapy*. New York-London: The Parthenon Publishing Group, pp. 35-55.
 7. Kostović I, Judaš M (1995) Prenatal development of the cerebral cortex. In: Chervenak FA, Kurjak A, Comstock CH (eds) *Ultrasound andn the Fetal Brain (Progress in Obstetric and Gynecological Sonography Series)*. New York-London: The Parthenon Publishing Group, pp. 1-26.
 8. Kostović I, editor (2003) *Guidance Cues in the Developing Brain (Progress in Molecular and Subcellular Biology 32)*. Berlin: Springer-Verlag, 145 pp.
 9. Kostović I, Judaš M (2008) Maduración de las conexiones cerebrales y la conducta fetal. In: Carrera J.M, Kurjak A. (eds) *Conducta fetal. Estudio ecográfico de la neurogia fetal*. Barcelona: Elsevier Masson, pp 21-27
 10. Kostović, Ivica; Čuljat, Marko; Judaš, Miloš. (2008) *Structure and Plasticity : Relation to Suicidality in Lowering Suicide Risk in Returning Troops : Wounds of War*. Wiederhold, Brenda K. (ed.). Amsterdam : IOS Press, 2008. pp. 23-32.
 11. Kostović, Ivica; Judaš, Miloš (2009) *Maturation of Cerebral Connections and Fetal Behavior in Fetal Neurology* Pooh, Ritsuko K ; Kurjak, Asim (eds..). New Delhi : Jaypee Brothers Medical Publishers, pp. 440-452.
 12. Kostović I., Judaš M. (2009) *Early Development of Neuronal Circuitry of the Human Prefrontal Cortex in The*

Cognitive Neurosciences, 4th Edition, Cambridge-London MIT Press, 2009. Pp. 29-48.

13. Kostovic I; Judas M (2015) Embryonic and Fetal Development of the Human Cerebral Cortex in Brain Mapping: An Encyclopedic Reference; Volume 2: Anatomy and Physiology, Systems. Elsevier 2015. Pp 167-175

<https://www.info.hazu.hr/clanovi/kostovic-ivica/>

PUBLIKACIJE 2018-2023.

1. Salamon I, Park Y, Miškić T, Kopic J, Matteson P, Page NF, Roque A, McAuliffe GW, Favate J, Garcia-Forn M, Shah P, Judaš M, Millonig JH, **Kostović I**, De Rubeis S, Hart RP, Krsnik Ž, Rasin MR. Celf4 controls mRNA translation underlying synaptic development in the prenatal mammalian neocortex. *Nat Comm*, **2023**. doi: 10.1038/s41467-023-41730-8 (**Q1**), IF= 16.6

2. Murray A, Gough G, Cindrić A, Vučković F, Koschut D, Borelli V, Petrović DJ, Bekavac A, Plečaš A, Hribljan V, Brunmeir R, Jurić J, Pučić-Baković M, Slana A, Deriš H, Frkatović A, Groet J, O'Brien NL, Chen HY, Yeap YJ, Delom F, Havlicek S, Gammon L, Hamburg S, Startin C, D'Souza H, Mitrečić D, Kero M, Odak L, Krušlin B, Krsnik Ž, **Kostović I**, Foo JN, Loh YH, Dunn NR, de la Luna S, Spector T, Barišić I, Thomas MSC, Strydom A., Franceschi C., Lauc G., Krištić J., Alić I., Nižetić D. Dose imbalance of DYRK1A kinase causes systemic progeroid status in Down syndrome by increasing the un-repaired DNA damage and reducing LaminB1 levels. *EBioMedicine*, 94. **2023**. doi: 10.1016/j.ebiom.2023.104692 (**Q1**), IF= 11.1

3. Canini M, Pecco N, Caglioni M, Katušić A, Išasegi IŽ, Oprandi C, Scifo P, Pozzoni M, Lorioli L, Garbetta G, Poloniato A, Sora MGN, Cavoretto PI, Barera G, Candiani M, **Kostović I**, Falini A, Baldoli C, Della Rosa PA. Maternal anxiety-driven modulation of fetal limbic connectivity designs a backbone

- linking neonatal brain functional topology to socio-emotional development in early childhood. *J Neurosci Res.* **2023** Sep;101(9):1484-1503. doi: 10.1002/jnr.25207. (Q2), IF= 4.2
4. Menassa DA, Kopic J, Junaković A, **Kostović I**, Krsnik Ž. Microglial Characterization in Transient Human Neurodevelopmental Structures. *Dev Neurosci.* **2023**;45(1):1-7. doi: 10.1159/000528911. (Q2), IF= 2.9
5. Kopic J, Junaković A, Salamon I, Rasin MR, **Kostović I**, Krsnik Ž. Early Regional Patterning in the Human Prefrontal Cortex Revealed by Laminar Dynamics of Deep Projection Neuron Markers. *Cells.* **2023** Jan 5;12(2):231. doi: 10.3390/cells12020231. (Q2), IF= 6.0
6. Junaković A, Kopic J, Duque A, Rakic P, Krsnik Ž, **Kostović I**. Laminar dynamics of deep projection neurons and mode of subplate formation are hallmarks of histogenetic subdivisions of the human cingulate cortex before onset of arealization. *Brain Struct Funct.* **2023** Mar;228(2):613-633. doi: 10.1007/s00429-022-02606-7. (Q1), IF= 3.1
7. Nazeri A, Krsnik Ž, **Kostović I**, Ha SM, Kopic J, Alexopoulos D, Kaplan S, Meyer D, Luby JL, Warner BB, Rogers CE, Barch DM, Shimony JS, McKinstry RC, Neil JJ, Smyser CD, Sotiras A. Neurodevelopmental patterns of early postnatal white matter maturation represent distinct underlying microstructure and histology. *Neuron.* **2022** Dec 7;110(23):4015-4030.e4. doi: 10.1016/j.neuron.2022.09.020. (Q1), IF= 16.2
8. Menassa DA, Muntslag TAO, Martin-Estebané M, Barry-Carroll L, Chapman MA, Adorjan I, Tyler T, Turnbull B, Rose-Zerilli MJJ, Nicoll JAR, Krsnik Z, **Kostović I**, Gomez-Nicola D. The spatiotemporal dynamics of microglia across the human lifespan. *Dev Cell.* **2022** Sep 12;57(17):2127-2139.e6. doi: 10.1016/j.devcel.2022.07.015. (Q1), IF= 11.8
9. Šimić G, Krsnik Ž, Knezović V, Kelović Z, Mathiasen ML, Junaković A, Radoš M, Mulc D, Španić E, Quattrocchio G, Hall VJ, Zaborszky L, Vukšić M, Olucha Bordonau F, **Kostović I**, Witter MP, Hof PR. Prenatal development of the human

entorhinal cortex. *J Comp Neurol.* **2022** Oct;530(15):2711-2748. doi: 10.1002/cne.25344. **(Q1)**, IF= 2.5

10. Kostović I, Džaja D, Raguž M, Kopic J, Blažević A, Krsnik Ž. Transient compartmentalization and accelerated volume growth coincide with the expected development of cortical afferents in the human neostriatum. *Cereb Cortex.* **2022** Dec 20;33(2):434-457. doi: 10.1093/cercor/bhac076. **(Q2)**, IF= 3.7

11. Katušić A, Žunić Išasegi I, Predrijevac N, Raguž M, Čaleta T, Seitz S, Blažević A, Radoš M, Kostović I. Linking integrity of visual pathways trajectories to visual behavior deficit in very preterm infants. *Infant Behav Dev.* **2022** May;67:101697. doi: 10.1016/j.infbeh.2022.101697. **(Q3)**, IF= 2.1

12. Alić I, Goh PA, Murray A, Portelius E, Gkanatsiou E, Gough G, Mok KY, Koschut D, Brunmeir R, Yeap YJ, O'Brien NL, Groet J, Shao X, Havlicek S, Dunn NR, Kvartsberg H, Brinkmalm G, Hithersay R, Startin C, Hamburg S, Phillips M, Pervushin K, Turmaine M, Wallon D, Rovelet-Lecrux A, Soininen H, Volpi E, Martin JE, Foo JN, Becker DL, Rostagno A, Ghiso J, Krsnik Ž, Šimić G, Kostović I, Mitrečić D; LonDownS Consortium; Francis PT, Blennow K, Strydom A, Hardy J, Zetterberg H, Nižetić D. Correction: Patient-specific Alzheimer-like pathology in trisomy 21 cerebral organoids reveals BACE2 as a gene dose-sensitive AD suppressor in human brain. *Mol Psychiatry.* **2021** Oct;26(10):5789. doi: 10.1038/s41380-021-01206-x. **(Q1)**, IF= 11.0

13. Žunić Išasegi I, Kopic J, Smilović D, Krsnik Ž, Kostović I. Transient Subplate Sublayer Forms Unique Corridor for Differential Ingrowth of Associative Pulvinar and Primary Visual Projection in the Prospective Visual Cortical Areas of the Human Fetal Occipital Lobe. *Cereb Cortex.* **2021** Nov 23;32(1):110-122. doi: 10.1093/cercor/bhab197. **(Q2)**, IF= 3.7

14. Raguž M, Radoš M, Kostović Srzetić M, Kovačić N, Žunić Išasegi I, Benjak V, Čaleta T, Vukšić M, Kostović I. Structural Changes in the Cortico-Ponto-Cerebellar Axis at Birth are Associated with Abnormal Neurological Outcomes in Childhood. *Clin Neuroradiol.* **2021** Dec;31(4):1005-1020. doi: 10.1007/s00062-021-01017-1. **(Q2)**, IF= 2.8

- 15. Kostović I**, Radoš M, Kostović-Srzentić M, Krsnik Ž. Fundamentals of the Development of Connectivity in the Human Fetal Brain in Late Gestation: From 24 Weeks Gestational Age to Term. *J Neuropathol Exp Neurol.* **2021** Apr 16;80(5):393-414. doi: 10.1093/jnen/nlab024. **(Q2)**, IF= 3.2
- 16. Miškić T, Kostović I**, Rašin MR, Krsnik Ž. Adult Upper Cortical Layer Specific Transcription Factor CUX2 Is Expressed in Transient Subplate and Marginal Zone Neurons of the Developing Human Brain. *Cells.* 2021 Feb 17;10(2):415. doi: 10.3390/cells10020415. **(Q2)**, IF= 6.0
- 17. Raguž M, Predrijevac N, Dlaka D, Orešković D, Rotim A, Romić D, Almahariq F, Marčinković P, Deletis V, Kostović I, Chudy D.** Structural changes in brains of patients with disorders of consciousness treated with deep brain stimulation. *Sci Rep.* **2021** Feb 23;11(1):4401. doi: 10.1038/s41598-021-83873-y. **(Q2)**, IF= 4.6
- 18. Katušić A, Žunić Išasegi I, Radoš M, Raguž M, Grizelj R, Ferrari F, Kostović I.** Transient structural MRI patterns correlate with the motor functions in preterm infants. *Brain Dev.* **2021** Mar;43(3):363-371. 7 doi:10.1016/j.braindev.2020.11.002. **(Q3)**, IF= 1.7
- 19. Kostović I.** The enigmatic fetal subplate compartment forms an early tangential cortical nexus and provides the framework for construction of cortical connectivity. *Prog Neurobiol.* 2020 Nov;194:101883. doi: 10.1016/j.pneurobio.2020.101883. **(Q1)**, IF= 6.7
- 20. Alić I, Goh PA, Murray A, Portelius E, Gkanatsiou E, Gough G, Mok KY, Koschut D, Brunmeir R, Yeap YJ, O'Brien NL, Groet J, Shao X, Havlicek S, Dunn NR, Kvartsberg H, Brinkmalm G, Hithersay R, Startin C, Hamburg S, Phillips M, Pervushin K, Turmaine M, Wallon D, Rovelet-Lecrux A, Soininen H, Volpi E, Martin JE, Foo JN, Becker DL, Rostagno A, Ghiso J, Krsnik Ž, Šimić G, Kostović I, Mitrečić D; LonDownS Consortium; Francis PT, Blennow K, Strydom A, Hardy J, Zetterberg H, Nižetić D.** Patient-specific Alzheimer-like pathology in trisomy 21 cerebral organoids reveals BACE2

as a gene dose-sensitive AD suppressor in human brain. *Mol Psychiatry*. **2021** Oct;26(10):5766-5788. doi: 10.1038/s41380-020-0806-5. (Q1), IF= 11.0

21. Carroll L, Braeutigam S, Dawes JM, Krsnik Z, **Kostovic I**, Coutinho E, Dewing JM, Horton CA, Gomez-Nicola D, Menassa DA. Autism Spectrum Disorders: Multiple Routes to, and Multiple Consequences of, Abnormal Synaptic Function and Connectivity. *Neuroscientist*. **2021** Feb;27(1):10-29. doi: 10.1177/1073858420921378. (Q1), IF= 5.6

22. Popovitchenko T, Park Y, Page NF, Luo X, Krsnik Z, Liu Y, Salamon I, Stephenson JD, Kraushar ML, Volk NL, Patel SM, Wijeratne HRS, Li D, Suthar KS, Wach A, Sun M, Arnold SJ, Akamatsu W, Okano H, Paillard L, Zhang H, Buyske S, **Kostovic I**, De Rubeis S, Hart RP, Rasin MR. Translational derepression of Elavl4 isoforms at their alternative 5' UTRs determines neuronal development. *Nat Commun*. 2020 Apr 3;11(1):1674. doi: 10.1038/s41467-020-15412-8. (Q1), IF= 16.6

23. Molnár Z, Clowry GJ, Šestan N, Alzu'bi A, Bakken T, Hevner RF, Hüppi PS, **Kostović I**, Rakic P, Anton ES, Edwards D, Garcez P, Hoerder-Suabedissen A, Kriegstein A. New insights into the development of the human cerebral cortex. *J Anat*. **2019** Sep;235(3):432-451. doi: 10.1111/joa.13055. (Q2), IF= 2.4

24. Hrabač P, Bosak A, Vukšić M, Judaš M, **Kostović I**, Krsnik Ž. The Zagreb Collection of human brains: entering the virtual world. *Croat Med J*. **2018** Dec 31;59(6):283-287. doi: 10.3325/10.3325/cmj.2018.59.283. (Q3), IF= 1.9

25. **Kostović I**, Išasegi IŽ, Krsnik Ž. Sublaminar organization of the human subplate: developmental changes in the distribution of neurons, glia, growing axons and extracellular matrix. *J Anat*. **2019** Sep;235(3):481-506. doi: 10.1111/joa.12920. (Q2), IF= 2.4

26. Žunić Išasegi I, Radoš M, Krsnik Ž, Radoš M, Benjak V, **Kostović I**. Interactive histogenesis of axonal strata and proliferative zones in the human fetal cerebral wall. *Brain Struct*

Funct. **2018** Dec;223(9):3919-3943. doi: 10.1007/s00429-018-1721-2. (Q1), IF= 3.1

<https://www.info.hazu.hr/clanovi/kostovic-ivica/>

INFO.HAZU.HR

Kostović Ivica – HAZU

Članovi Akademije su redoviti, počasni, dopisni i suradnici.
Članovi se biraju tajnim glasovanjem

KOSTOVIĆ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

KAD “STRUČNJACI” ODLUČUJU O MATEMATICI, ZAGREB, 2006.

UVOD

Zakonom o znanstvenoistraživačkoj djelatnosti i Zakonom o visokim učilištima (NN 96/1993) uvedene su neke promjene u postupku izbora u znanstveno-nastavna zvanja. Za matematiku je najznačajnija promjena bila u propisanim minimalnim uvjetima za izbor u znanstvena zvanja koje je donijelo Znanstveno područno vijeće za prirodne znanosti (MOST, prosinac 1994, NN 38/1997). Ti su uvjeti propisivali da je za izbor u znanstveno-nastavno zvanje docent, izvanredni profesor i redovni profesor potrebno da pristupnik ima 3, 9 i 15 znanstvenih radova, pri čemu se u obzir uzimaju samo znanstveni radovi objavljeni u časopisima s međunarodnom recenzijom od kojih je najmanje 1/3 objavljena u časopisima koje registrira Current Contents (2/3 nakon 31. prosinca 1998.).

Odmah nakon objavljivanja navedenih kriterija u Mostu, Hrvatsko matematičko društvo, PMF-Matematički odjel (kao

jedino visoko učilište ovlašteno za izbor i davanje mišljenja u postupku izbora za polje matematike) i Matično povjerenstvo za polje matematike potakli su široku i temeljitu raspravu o tim kriterijima. Nakon provedene rasprave zaključeno je da je lista časopisa koje registrira Current Contents izrazito neadekvatna za polje matematike i da je treba zamijeniti listom časopisa koje *Mathematical Reviews* Američkog matematičkog društva referira *cover-to-cover*. Također je zaključeno da se od Znanstvenog područnog vijeća zatraži da u tom smislu promijeni kriterije za izbor u znanstveno-nastavna zvanja. Tako je, na primjer, dekan PMF-Matematičkog odjela prof.dr.sc. Hrvoje Kraljević 30. srpnja 1996. pisao ministru prof.dr.sc. Ivici Kostoviću, te predsjedniku Znanstvenog područnog vijeća prof.dr.sc. Krešimiru Humskom i članu Znanstvenog područnog vijeća prof.dr.sc. Mladenu Aliću sljedeće:

... U svezi sa stavkom (6) članka 42. Zakona o znanstvenoistraživačkoj djelatnosti (pročišćeni tekst NN 59/96), a na prijedlog Matičnog povjerenstva iz polja matematike, fakultetsko vijeće visokog učilišta PMF-Matematički odjel Sveučilišta u Zagrebu razmatralo je pitanje popisa časopisa i publikacija s međunarodno priznatom recenzijom koji bi bili relevantni prilikom utvrđivanja mjerila vrednovanja kod izbora, reizbora i unapređenja znanstvenika iz polja matematike. Razlog za takav prijedlog Matičnog povjerenstva su dosadašnji izrazito neadekvatni minimalni kriteriji Znanstvenog područnog vijeća za prirodne znanosti. Naime, prema tim uvjetima kao relevantni za polje matematike propisani su oni časopisi koje registrira tercijarna publikacija "Current Contents". Međutim, prema rezultatima vrlo temeljite studije, koju je proveo naš docent dr.sc. Hrvoje Šikić, tako propisani minimalni uvjeti izrazito su neadekvatni za polje matematike (iako su možda dobro pogođeni npr. za polja fizike, kemije ili biologije) budući da scientometrijski pokazatelji

ukazuju na to da bi se u tom popisu moralo nalaziti barem još toliko znanstvenih matematičkih časopisa (među takvima je i niz vrhunskih i u razvijenom svijetu vrlo cijenjenih matematičkih časopisa). Nadalje, striktna primjena sadašnjih minimalnih uvjeta imala bi za posljedicu da preko 70% docenata, izvanrednih i redovnih profesora matematike u Hrvatskoj ne bi mogla biti reizabrana. Ističemo, da se ne radi o tome da su sadašnji minimalni uvjeti previsoki, nego da su izrazito neadekvatni za ovo polje znanosti. To dokazuje i dopuna prije spomenute studije, koju je proveo naš asistent mr.sc. Nenad Bakić, a prema kojoj svega 7% docenata i profesora matematike na Sveučilištu u Padovi i na Tehničkom sveučilištu u Budimpešti zadovoljavaju naše propisane minimalne uvjete. ...

Budući da je Pravilnikom o utvrđivanju znanstvenih područja (NN 29/97) znanstveno polje matematike uključivalo grane: 1. matematika, 2. primijenjena matematika i matematičko modeliranje, 3. statistika, 4. računarstvo i 5. ostalo, to je konačni prijedlog Matičnog povjerenstva bio da se u minimalnim uvjetima za izbore u znanstveno-istraživačka zvanja "CC lista" časopisa zamijeni sljedećim listama:

- 1) MR cover-to-cover,
- 2) SCIE,
- 3) Current Statistical Index – coverage of core journals i
- 4) INSPEC Computer and Control Abstracts,

s time da 2/3 radova potrebnih za izbor mora imati matematički sadržaj.

Tako promijenjene kriterije prihvaćalo je i Znanstveno područno vijeće i Ministarstvo znanosti i tehnologije, no formalno prihvaćanje tih kriterija i njihovo objavljivanje u Narodnim novinama odgađalo se u više navrata. Zadnji put su ti kriteriji izloženi i jednoglasno prihvaćeni na sjednici

Znanstvenog područnog vijeća 6. veljače 2003. godine, ali je ponovo odlučeno da se s objavljivanjem u Narodnim novinama pričekava dok se ne dogovore novi kriteriji i za neka druga polja unutar prirodoslovlja. Zbog donošenja Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (NN 123/03, 105/04, 174/04) to je bila zadnja sjednica Znanstvenog područnog vijeća pod predsjedanjem akademkinje Sibile Jelaske.

Zbog kašnjenja u primjeni Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, novo Područno znanstveno vijeće za prirodne znanosti imenovano je tek 1. ožujka 2005. godine. Izgleda da je razdoblje od 6. veljače 2003. do 1. ožujka 2005. bilo dovoljno dugo da se u potpunosti zaborave svi argumenti struke i svi postignuti dogovori: novo Područno znanstveno vijeće pod predsjedanjem dr.sc. Mirjane Eckert-Maksić prihvaćalo je jedino kriterije objavljene u MOSTU u prosincu 1994. i time problem kriterija za izbore u znanstveno-nastavna zvanja u znanstvenom polju matematike vratilo na početak.

Mirko Primc

KAKO SU RUŠILI HAZU?, ZAGREB, 2006.

TKO JE «GLUP», A TKO «IMBECILAN»? DEŽULović?

Odavno me netko nije tako razveselio kao g. Boris Dežulović sa svojim tekstom «HAZU je utemeljen samo s jednom zadaćom: da mu član bude Tuđman» (Globus, 2.6.2006.). Zaista ga je bilo uživanje čitati.

Počnimo s naslovom gdje se tvrdi da je «HAZU utemeljena». Malo kasnije u tekstu piše: «kad je JAZU promijenila ime». I baš pomislih kako je urednik koji je dao naslov tekstu napakostio g. Dežuloviću jer netko može pomisliti da on ne zna razliku između toga kad se nešto utemelji u odnosu kad nešto promijeni ime, Dakle, na isti način na koji se «Globus» (26.5.2006.) narugao predsjedniku Francuske akademije znanosti Edouardu Brézinu s naslovom teksta «Francuska akademija protiv HAZU»¹. Akademik Brézin mi je poslao i

¹ Uz tekst tiskano je mišljenje samog Radmana o njegovom neizboru: «Odluka da se ne primi Jonjića i mene, označava veliko «ne» promjenama u HAZU. (Znači li ovo i najavu želje kolege Radmana za predsjedničkom pozicijom u HAZU. S te pozicije bi on i ponajbolje mogao sprovesti promjene za koje nas stopedesetak nismo sposobni, zar ne? op. J.P.) Ta bi institucija trebala imati dinamičniju aktivnost i okupljati mlade znanstvenike. Ni bivši JAZU, niti HAZU, nikad nisu reagirali na društvena zbivanja i zbog toga u hrvatskom društvu vlada manjak poštovanja prema toj ustanovi. (Čudno da je kolega Radman uopće i želio postati članom takve ustanove, zar ne? op. J.P.) Mi biolozi koji se bavimo evolucijama, dobro znamo da sustavi koji se ne mijenjaju s vremenom propadaju» zaključuje Radman. I Francuska je akademija, kaže, do početka 90-ih bila zastarjela. Reformu je provela prva žena koja je došla na čelo te institucije Marianne Grunberg-

pitanja koje mu je uputio novinar „Globusa” g. Boris Orešić i svoje odgovore da bi me uvjerio da «Akademija prirodnih znanosti u Francuskoj nije protiv Hrvatske akademije»². I baš kada sam pomislio da g. Dežulović zna razliku između tih riječi on će malo dalje u tekstu reći: «Koliko sam ja shvatio, HAZU – ustanova dakle stara jedva petnaest godina – *utemeljena* (istakao J.P.) je sa samo jednom zadaćom: da joj član bude Franjo Tuđman.»

Manago koja je pritom odradila vrlo težak posao modernizacije Francuske akademije, što bi, kaže Radman, bilo potrebno i Hrvatskoj akademiji.

Također su dana i mišljenja nekih akademika:

IVAN SUPEK, *akademik*: «To je velika sramota za HAZU. Očito se neki članovi Akademije boje da, prime li Radmana i još neke istaknute znanstvenike, neće ostati dovoljno mjesta za njihove prijatelje i pripadnike raznih klanova. Protiv Radmana se vodi podmukla kampanja zbog njegova instituta u Splitu, koji bi mu neki iz zavisti i ljubomore htjeli preoteti.»

JOSIP PEČARIĆ, *akademik, matematičar*: «Podržavam stav Akademije jer da nije tako, ne bih bio njezin član. Nitko ne pita zašto nije izabran Vladimir Veselica, nego svi govore samo o Radmanu.»

STJEPAN BABIĆ, *akademik, jezikoslovac*: Radman je konfliktna osoba i to je zasigurno razlog zašto nije izabran. Broj akademika je ograničen i deseci znanstvenika i umjetnika, poput Viktora Žmegača i Vesne Parun, zaslužili su ući u HAZU, ali za njih nema mjesta. Iako nije izabran za stalnog člana, Radmana u Akademiji nitko ne podcjenjuje niti onemogućuje da radi.»

DALIBOR BROZOVIĆ, *akademik, jezikoslovac*: «Ne znam kakva je pozicija Radmana u Europi. Po onome što znam, ja bih ga izabrao za člana, iako mi se ne sviđaju neke njegove riječi i izjave koje je Devidé naveo u svom pismu. Smatram da prosječan akademik ne bi trebao tako govoriti, ali izabrao bih ga zbog znanosti. U Akademiji postoji loš zakon koji kaže da se dopisni članovi ne mogu birati u redovne, no ja bih domaće dopisne primio u redovne. Nitko ne spominje Željka Muljačića koji je postao dopisni član dok je bio profesor u Berlinu, a sada kada je već nekoliko godina u Zagrebu, još uvijek je dopisni član.»

² Vidjeti *Priloge*.

Tako smo doznali genijalnu misao zbog koje bi g. Dežulović sigurno trebao postati akademik (uostalom i sam vjeruje u to kada misli da je kompetentan objaviti svoje mišljenje o akademiji i academicima, zar, ne?) jer nitko od nas akademika sigurno nije svjestan da ti se starost računa od trenutka kada promijeniš ime! Kako je to duboko!

Uostalom, mi akademici ne znamo još nešto što zna g. Dežulović u svezi s HAZU. Mi ne znamo, kako u HAZU postoji «Razred za povijesne znanosti». Zato g. Dežulović to već ističe u podnaslovu, a i završava svoj tekst: «Čija stolica (Tuđmanova, op. J.P.) je i dan-danas tamo, u Razredu za povijesne znanosti.» A mi akademici ne samo da ne znamo za taj Razred, jer takav jednostavno ne postoji u HAZU, osim možda u Dežulevićevoj bujnoj mašti, već ne znam ni za stolicu. Doista, velika se nepravda čini prema kolegi Dežuloviću. Kao i prema akademiku Radmanu. Istina Radman jest još 1992. godine izabran za dopisnog člana HAZU, ali zar nije ponižavajuće da je g. Radman u istom statusu u kojem su bili takve „znanstvene mizerije” kao Tesla i nobelovci Ružička i Prelog (i oni kao i on znanstvenici koji su svoja velika znanstvena dostignuća ostvarili u drugim državama). S obzirom da g. Dežulović zna toliko stvari koje ne znaju svi akademici uključujući i ove naše sjajne «futuriste» (vidjeti «Jutarnji list» od 27. svibnja 2006.), zar nije veća nepravda učinjena prema njemu.

Možda ja i griješim! Možda su «futuristi» i ponudili g. Dežuloviću članstvo u JAZU, pardon HAZU, ali visoko moralan g. Dežulović ne želi biti član HAZU jer je to Hadezeovska akademija znanosti i umjetnosti. Što je doista točno čim kandidati «futurista» ne mogu u tri uzastopna pokušaja postati predsjednici HAZU. Kada to uspiju onda će se oni lako dogovoriti s g. Dežulovićem oko naziva Akademije i njegova članstva u njoj, zar ne?

A zasluge g. Dežulovića i njegovih kolega neće biti male. Kolega Radman nam je i objasnio u «Večernjem listu», 27.5.2006. gdje se zalaže za javno glasovanje, a potom govori o «promjeni većine članova» HAZU. Naravno to bi išlo uz

medijsku hajku kakvom je izložena HAZU. Pa tko tu voli Staljina?³

A možda ja baš i nisam sve ponajbolje razumio. Možda ni sam g. Boris Dežulović ne razumije što je napisao u svom tekstu. On jadničak samo ne razumije značenje pojedinih riječi koje koristi u svom tekstu. Ako je to tako, onda sam ja kriv. Doista nisam vjerovao da je kolumnist tako poznatog tjednika kao što je «Globus» netko tko ne razumije riječi koje znaju razlikovati pučkoškolci.

Komično je i kako g. Dežulović razumije što znači tvrdnja «prvi i posljednji put» pa kaže: «Bilo je to, naime, prvi i posljednji put (prije petnaestak godina, op. J.P.) da se čulo kako su besmrtnici hrvatske pameti o nečemu pustili glas», a potom citira što on zna da su pisali ili govorili akademici Josip Bratulić, Pavao Pavličić, Ivan Kušan, Dubravko Jelčić, Dalibor Brozović, Nedjeljko Fabrio, Vlatko Pavletić, Ante Stamać, Ivica Kostović, pa i ja!

Zato ću mu na primjeru objasniti kako da razumije moje riječi koje spominje u tekstu: «Nama treba stalno biti u pameti da su nam najbolji ljudi u Haagu!»

Neka samo zamisli da je Dario Kordić Jugoslaven, pa neka pročitana slijedeće riječi Dariove supruge ("Hrvatski list" od 23. prosinca 2004.): "Živa je istina da mu je to bilo u istrazi ponuđeno preko odvjetnika: ukoliko optuži Tuđmana i Šuška (g. Dežuloviću i ovdje zamislite neka Vama draga jugo-imena, op. J.P.), doći će do nagodbe sa Sudom! Da je to napravio, bio bi danas vani na slobodi kao i svi drugi optuženici. Zašto nije? Jer je, kako mi kaže, ponosan na te ljude, ponosan što je bio s njima, ponosan što ih je uopće poznavao. Ne može njih optuživati za nešto što u biti nema veze s njima. Dario nije želio

³ Interesantno bi bilo ove izjave kolege Radmana objasniti kroz riječi akademika Ivana Supeka iz «Jutarnjeg lista» (vidjeti «Fokus», 26. svibnja 2006.): «Malo je znanstvenika s tolikim osjećajem za jednakost i slobodu, bez potrebe za dodvoravanjem zajednici, kakav je Radman.»

nikoga drugoga optužiti jer nije želio izaći iz zatvora na grbači drugih. Rekao mi je da bi to bilo sramotno, da ne bi mogao s tim živjeti, a najbitnije mu je, što je nekoliko puta ponavljao, „da sljedećih deset godina mogu samog sebe pogledati u zrcalu te da mogu uspravno stajati pred svojom obitelji”.”

Sada kada ste zamislili neke Vama drage ljude i države, zar Vas ovako nešto ne ispunjava ponosom. Vidite da to nema veze s «Hrvatskom akademijom gluposti i uniznosti», ali ima s nečijom gluposti i imbecilnosti, što je još jedna riječ koju u tekstu očito vežete za pogrešne ljude! Gospodine Dežuloviću, nije valjda da ni sada ne razumijete? Tu onda nema lijeka. Imamo HAZU a ne JAZU, a Kordić je Hrvat, a ne Jugoslaven. Teško vam je zamisliti suprotno jer u podsvijesti znate da tako nešto mogu izjaviti samo oni koji su stvarali hrvatsku državu, zar ne?

ZA HRVATSKE VREDNOTE, ZAGREB, 2007.

SLUČAJ BRANIMIRA GLAVAŠA

Prilikom Drugog znanstveno-stručnog skupa *Haaški sud: «Zajednički zločinački pothvat» - Što je to*, biskup Mile Bogović mi je tijekom svog izlaganja javno zahvalio zbog organiziranja Apela za puštanje Branimira Glavaša iz pritvora u kojem je štrajkao glađu. Rekao je kako je i on – kao i mnogi drugi – razmišljao što treba učiniti jer su se svi osjećali bespomoćni u toj strašnoj situaciji.

I doista i sam sam se lomio što učiniti. Razmišljao sam kontaktirati biskupa Pozaića da napravimo isto što smo napravili kada je Margetić štrajkao glađu. Nisam vjerovao da ćemo uspjeti ponovo na isti način. Tada mi je jedan prijatelj – novinar - sugerirao da nas 5-6 akademika izađemo u javnost s Apelom. Mislio je da trebamo to učiniti brzo, tj. poslati «Apel» HINI do 17h u petak 1. prosica. Nisam vjerovao da bi to bilo dovoljno. Smatrao sam da «Apel» trebaju potpisati i neki biskupi i više akademika.

Međutim, prvi nacrt Apela imao sam u rukama tek poslije 14h., tako da sam počeo skupljati potpise i usaglašavati sam tekst s onim academicima koje sam uopće uspio kontaktirati. Uz sve to trebalo je naći odgovarajuće brojeve telefona i faksova, e-mail adrese.

Do 17h nije još ni tekst bio usuglašen, a nisam uspio ni kontaktirati onaj broj akademika i biskupa s kojim bih bio

zadovoljan. Odlučio sam skupljati potpise do 10h ujutru, kada sam i poslao HINI naš «Apel».

Međutim, prethodila je teška noć. Domagoj Margetić koji se dog petka vratio iz Haaga javio je na svojoj internet stranici kako je tu večer Glavašu pozlilo i kako je te noći kod Glavaša bio liječnički konzilij.

-Jesam li pogriješio što nisam već poslao «Apel», pitao sam se i uspio otpavati nekih tri sata. Ujutru sam slušao vijesti, ali ništa nije rečeno o onome što je Margetić pisao (poslije se pokazalo da je Margetićeva informacija bila točna). Ali zato je HTV naš «Apel dao kao prvu vijest u svom Dnevniku u 12h, a već tog istog subotnjeg poslijepodneva Glavaš je stigao u svoj Osijek.

Ustavnom sudu Republike Hrvatske
Vrhovnom sudu Republike Hrvatske

A P E L

SPASITE ŽIVOT BRANIMIRU GLAVAŠU I OMOGUĆITE MU OBRANU SA SLOBODE!

Molimo vas da preispitate odluku suca u predmetu hrvatskoga generala i zastupnika u Hrvatskome saboru Branimira Glavaša, koji već 37 dana štrajka glađu u zatvorskoj bolnici u Zagrebu, te predložite ukidanje pritvora i njegovu obranu sa slobode.

Ljudski je život iznad svih zakona i sudova. da nije tako, ne bi se napredno sudstvo danas konačno, nakon stoljećâ krvavih egzekucija, odricalo smrtne kazne. Odavno se, bez razlike, svi jednoglasno zaklinjemo o načelo kako nam je čovjek najvažniji. Zašto to ne provodimo u djelo?!

Smatramo da čovjek koji dokazuje da mu je ljudsko dostojanstvo vrijednije od života zaslužio da mu se ono prizna. Priznavanjem dostojanstva osobi, kojoj se optužba tek treba dokazati, iako mu se time ne obustavlja proces, i sud i država čuvaju vlastito dostojanstvo.

Štrajkom glađu Branimir Glavaš ušao je u dramatičnu fazu i pitanje je dana kad bi mogao nastupiti njegov kolaps, koji će otvoriti i pitanje odgovornosti za smrt koju se moglo izbjeći omogućavanjem Glavašu da se brani sa slobode. Tim prije što se čovjek koji je u istom sudskom predmetu priznao zločine nalazi na slobodi, a Glavaš koji je odbacio odgovornost za iste zločine pritvoren je, a da nije završen ni istražni postupak, ni podignuta optužnica.

A konačno, treba uzeti u obzir i živote građana koji, poput Josipa Kokića, odbijaju i hranu i vodu u znak solidarnosti, pa je netko možda već u kritičnom stanju.

Iako smatramo da je štrajk glađu legitimno pravo svake osobe, molimo vas, ne dopustite da, unatoč tome što je ustavom ukinuta smrtna kazna u Hrvatskoj, Branimir Glavaš bude prvi koji je zapravo osuđen na smrt, jer će ta smrt biti na savjesti čitave Hrvatske.

Zagreb, 2. prosinca 2006.

akademik Ivan Aralica
akademik Smiljko Ašperger
akademik Stjepan Babić
akademik Zvonimir Baletić
akademik Slaven Barišić
akademik Rafo Bogišić
mons. dr. Mile Bogović
akademik Dragan Dekaris
akademik Dubravko Jelčić
akademik Mislav Ježić
akademik Ivica Kostović
akademik Slavko Matić
akademik Slobodan Novak
akademik Ivo Padovan
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
mons. dr. Valentin Pozaić
mons. dr. Želimir Puljić
mons. dr. Marin Srakić
akademik Zdenko Škrabalo
akademik Josip Tišljar
akademik Nenad Trinajstić
akademkinja Alica Wertheimer-Baletić

PRILOZI: NEKA IZVJEŠĆA I INTERVJUI O APELU U MEDIJIMA

BISKUP SRAKIĆ PROZVAO SANADERA DA JE UTJECAO NA SABOR

"Ja ne ulazim u sudstvo, ali ovaj način kako se postupalo prema Glavasu je doista nehuman. Ako jedan premijer može učiniti pritisak na Sabor, onda može jedan skromni đakovacki biskup reci - molim vas neka se covjek oslobodi, neka se brani sa slobode", izjavio je msgr. Marin Srakic.

Izjava za TV-vijesti

AKADEMICI I BISKUPI: OVO JE POLITIČKI PROCES

Pišu: B. Vlašić, A. Plišić, D. Pavičić

ZAGREB - Odluci o ukidanju pritvora za Glavaša prethodio je jučer ujutro dramatičan apel devetnaest hrvatskih akademika i četiri biskupa. "Molimo da preispitate odluku suca u predmetu Branimira Glavaša te predložite ukidanje pritvora i njegovu obranu sa slobode", glasio je njihov zahtjev Ustavnom i Vrhovnom sudu.

Pismom naslovljenim "Spasite život Branimiru Glavašu i omogućite mu obranu sa slobode!" skupina akademika i biskupa zatražila je od najviših pravnih institucija u zemlji da "ne dopuste da, unatoč tome što je Ustavom ukinuta smrtna kazna u Republici Hrvatskoj, Glavaš bude prvi koji je zapravo osuđen na smrt, jer će ta smrt biti na savjesti čitave Hrvatske".

U pismu su još upozorili da je štrajkom glađu Glavaš ušao u dramatičnu fazu te da je pitanje dana kad bi mogao nastupiti kolaps, koji bi onda otvorio i pitanje odgovornosti za smrt, koju se, predložili su, može izbjeći omogućavanjem Glavašu da se brani sa slobode. Za to su ovi uglednici dali i poseban argument: čovjek koji je u istom sudskom predmetu priznao zločine nalazi se na slobodi, a Glavaš koji je odbacio odgovornost za te zločine pritvoren je, a da nije završen ni istražni postupak, niti je podignuta optužnica.

SUDAC ODBIO PREKINUTI ISTRAGU, GLAVAŠ POVRAĆA

Istaknuli su kako je “ljudski život iznad svih zakona i sudova” i opomenuli ove dvije pravne instance kako je “čovjek koji dokazuje da mu je ljudsko dostojanstvo vrednije od života, zaslužio da mu se ono prizna”. Time “i sud i država čuvaju vlastito dostojanstvo”, zaključila su 4 biskupa i 19 članova Akademije.

Dražan Tripalo, sudac i glasnogovornik Vrhovnog suda, bio je iznenađen tim istupom akademika i biskupa. - Postupak je u fazi istrage, što znači da o pritvoru odlučuje istražni sudac pa se Vrhovni sud ni na koji način ne pojavljuje u ovoj fazi postupka - pojasnio je. Tripalo smatra da takva reagiranja i postavljanje konkretnih zahtjeva sudovima - nije dopušteno.⁴

Podsjetio je kako hrvatski propisi poznaju kazneno djelo utjecaja na sudsku vlast. - Uostalom, akademici bi to mogli znati jer se među njima nalaze i pravni stručnjaci - rekao nam je Tripalo.

Pismo je potpisalo 19 od 154 redovitih i 142 dopisna člana Akademije (Slobodan Novak, Ivan Aralica, Ivo Padovan, Ivica Kostović, Mislav Ježić, Zdenko Škrabalo, Smiljko Ašperger,

⁴ Umjesto bilo kakvog komentara dajemo i mišljenje suca Ustavnog suda dr. Milana Vukovića.

Stjepan Babić, Zvonimir Baletić, Slaven Barišić, Rafo Bogišić, Dragan Dekaris, Dubravko Jeličić, Slavko Matić, Josip Pečarić, Stanko Popović, Josip Tišljar, Nenad Trinajstić i Alica Wertheimer Baletić) te 4 biskupa: dubrovački, msgr. Želimir Puljić, đakovačko-srijemski, msgr. Marin Srakić, pomoćni zagrebački, msgr. Valentin Pozaić i gospićko-senjski, msgr. Mile Bogović.

SLOBODAN NOVAK, književnik

• Zašto tražite puštanje Glavaša iz pritvora?

- Zato što smatram da je čovjek iznad svega. Nema tog zakona i propisa, nema tih ljudskih dogovora koji mogu taj zakon poništiti. Svi se zaklinjemo da nam je čovjek najvažniji, a ovog čovjeka puštamo da umire zbog birokratskih razloga. To je čisti zločin.

• Je li odluka suda birokratski razlog?

- Ovo nije sudski proces. Ovo je politički proces. Ja nemam spoznaja o tome što je Glavaš radio, ne znam je li učinio zločin ili nije, ali mislim da netko tko ovako postupa očito nije kriv. Osim toga, moj susjed Josip Kokić štrajka glađu, ne pije vodu. Ne znam što će biti s njim.

• Ako je riječ o političkom procesu, to znači da je narušena pravna država. Mislite li onda da premijer Sanader treba dati ostavku?

- Ne bavim se politikom. Mislim da povod i uzroci postupku protiv Glavaša nisu u redu. To nije diktat zakona, nego diktat interesa. Ponekad se stvari poslože tako da nitko konkretno nije odgovoran. Imam dobro mišljenje o Sanaderu. Mislim da je sve ovo što se događa mimo njegove volje. Ili po nekom apsurdnom redosljedu stvari.

• Treba li pustiti svakog zatvorenika kojemu prijete smrt zbog štrajka glađu?

- Nisam o tome toliko razmišljao. U ovom slučaju nije izrečena presuda. Ne prejudicira se ni presuda ni sam postupak ako se čovjeku dopusti obrana sa slobode.

IVAN ARALICA, književnik

• Zašto tražite da se Glavaša pusti iz pritvora?

- Ne vidim razloga da se Glavaš drži u pritvoru i sili na izgladnjivanje do smrti ni u njegovom eventualnom utjecaju na svjedoke ni u težini nedjela za koje ga se optužuje. I kad ne bi bio zastupnik koji prihvaća pravorijek sudstva, države, koju je sam stvarao, a pogotovo kad je to što jest, i kad se prema sudu odnosi kako se odnosi! Glavašu treba vratiti zdravlje, život i slobodu da se u neograničenoj mjeri brani svim legalnim pravnim i političkim sredstvima. Ovo da se brani pravnim sredstvima samo se po sebi podrazumijeva, a ovo da se brani i političkim sredstvima nije slučajno dodano, jer pravo da se političkim sredstvima brani mora se dati svakom čovjeku, a pogotovo narodnom zastupniku koji je od politike napadnut.

• Mislite li da je ovo politički proces i da premijer Sanader zbog toga treba podnijeti ostavku?

- Tu ima politike koliko i prava. Nije ili ili, nego i i.

• Treba li biti pušten svaki zatvorenik kojemu prijete smrt zbog štrajka glađu?

- Ovo nije intervju. Odgovorit ću vam jednom kada budemo radili intervju.

• *Rekli ste da nema razloga da se Glavaša drži u pritvoru, je li odluka suda razlog?*

- Doviđenja. Lijepi pozdrav.

IVICA KOSTOVIĆ, ravnatelj Instituta za mozak, član HDZ-a

• *Zašto tražite puštanje Glavaša iz pritvora?*

- Ništa nije dramatično, osim ljudskog života. Ljudski život je najvredniji. Mislim da se Glavašu treba dopustiti da se brani sa slobode. Nitko ne govori o krivnji ili nekrivnji.

• *Bi li svaki zatvorenik trebao biti pušten ako mu prijete smrt zbog štrajka glađu?*

- Ne znam. Ovisi. Takvih slučajeva mi baš i nemamo. Ako su tako jasni dokazi u slučaju Branimira Glavaša, zašto još nisu podignuli optužnicu protiv njega?

• *Mislite da je ovo politički proces?*

- Ne kažem da je to politički proces. Ali, pitam zašto proces dolazi tek sada, nakon 15 godina? Po tome se može procesuirati i nekoga iz Prvog svjetskog rata, ako je živ. Ljudski život je vrijedan. Nema te pravne zapreke...

• *Je li za vas odluka suda - pravna zapreka? Ili odluka koju treba poštivati, kao što plaćate porez?*

- Da. Poštujem odluku suda. Ali, znate, zakoni se mijenjaju svakih šest mjeseci. Sada u Hrvatskoj hodaju ljudi kojima je suđeno po jednom zakonu i oni kojima je suđeno po drugom zakonu. Kod nas nisu svi građani ravnopravni. Tako imate dva zatvorenika. Jedan hoda, na slobodi, a drugi je u zatvoru. Sve u

istoj državi. To što je sudac odlučio je odlučio. I to treba poštivati. Ali, to što je on to odlučio znači da može i drukčije odlučiti. On autonomno donosi odluku, zar ne?

Msgr. MILE BOGOVIĆ, biskup lički i senjski

- Razumijem Glavaševu odluku da ovim putem, nakon što je druge raspoložive puteve isprobao, protestira protiv društva u kojemu se notorni zločinci slobodno kreću, a njemu, koji je svakako među zaslužnijima za obranu Osijeka, ne dopušta da se, u državi koju je on stvarao i branio, brani sa slobode - protumačio nam je razloge zbog kojih je potpisao potporu gospičko-senjski biskup msgr. Mile Bogović.

- Zato se i ja zajedno s potpisnicima pridružujem njegovu protestu, ali ga molim da prekine sa štrajkom - poručio je biskup Bogović.

- I ja sam za to da sud neometano obavlja svoj posao, ali svaki objektivni čovjek vidi da je na sud već izvršen pritisak i da se on i dalje vrši, protiv volje goleme većine naroda i na štetu hrvatske države - rekao je biskup Bogović.

Osijek: Apelu se pridružila Islamska zajednica i Nacionalna zajednica Bošnjaka

Apelu hrvatskih akademika i biskupa danas se pridružila Islamska zajednica i Nacionalna zajednica Bošnjaka Osječko-baranjske županije. Svoje očitovanje izrekli su novinarima, nakon svečane sjednice osječkog Gradskog vijeća, kojom se danas obilježio Dan grada.

"Potpisujemo apel i osobno ćemo od Ustavnog suda i Vrhovnog suda moliti da učine sve kako bi se spasio život

čovjeku koji ne traži ništa drugo nego da mu se omogući obrana sa slobode", rekli su danas ef. Enes Poljić, glavni imam Osječko-baranjske županije, Mersija Ismić i Alija ?onlić, predsjednica Islamske zajednice i predsjednik Nacionalne zajednice Bošnjaka Osječko-baranjske županije.

Pritom su napomenuli kako znaju koliko im je Branimir Glavaš pomagao u najtežim ratnim danima te da s velikim bolom "prate njegove muke u dokazivanju istine".

Podsjetivši kako je život najvažniji, ef. Poljić je rekao kako se Glavaš štrajkom glađu "bori za svoje ljudsko dostojanstvo". "Mi muslimanski vjernici nikada nećemo zaboraviti kada je osobno organizirao konvoj pomoći s hranom i ostalim potrepštinama izmučenom Bihaću, samo pet dana nakon završenih ratnih operacija", kazao je.

Eventualna Glavaševa smrt bila bi na duši mnogih koji su mogli, a nisu mu pomogli, ističu predstavnici Bošnjaka u Osječko-baranjskoj županiji. Mersija Ismić je napomenula kako je "sramota i nepravda" da mnogi zločinci nekažnjeno šetaju, a da se čovjeka koji je branio svoj grad danas pušta da umre. (Hina)

«Jutarnji list» 3. 12. 2006.

PEČARIĆ:

SRBI IMAJU VIŠE DOSTOJANSTVA OD HRVATA

OSIJEK – Samo narod koji je izgubio dostojanstvo može slati u Haag ili suditi po Hrvatskoj ljude koji su stvarali ovu državu. Srbi imaju više dostojanstva nego Hrvati – ustvrdio je

*akademik Josip Pečarić preksinoć u Osijeku na predstavljanju knjige «Kako su rušili HAZU?».*⁵

⁵ U svezi s tim zgodno je citirati «Jutarnji list» od 11. travnja 2007.:

«U postupku pred Međunarodnim sudom pravde (ICJ) u Den Haagu Srbija je zatajila neke od ključnih dokaza svoje uloge u ratu u BiH 1992-1995., učinivši tom najvišem sudu UN-a nedostupnim dio transkripata sa sjednica Vrhovnog vijeća obrane, uz odobrenje Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju (ICTY), piše The New York Times.

U proljeće 2003., tijekom suđenja Slobodanu Miloševiću, stotine dokumenata stiglo je u ICTY s oznakama "Obrana. Državna tajna. Strogo povjerljivo". Pošiljka je sadržavala transkripte ratnih sastanaka jugoslavenskih političkih i vojnih čelnika i obećavala je najbolji unutrašnji uvid u ulogu Srbije u ratu u BiH, piše NY Times u broju od ponedjeljka.

No, postojala je "kvaka". Srbija je pribavila odobrenje ICTY-ja da dijelovi tog arhiva ostanu nedostupni javnosti. Pozivajući se na "interes nacionalne sigurnosti", pravni zastupnici Srbije zacrnjeli su mnoge osjetljive - oni koji su ih vidjeli kažu inkriminirajuće - stranice. Suci i zastupnici optužbe i obrane pred ICTY-jem mogli su vidjeti taj cenzurirani materijal, no on nije bio dostupan među javnim dokumentima tribunala.

Pravnici i drugi koji su bili uključeni u pokušaj Srbije da sačuva tajne, sada kažu kako je tada Beograd jasno definirao svoj cilj: sačuvati cjelovite vojne arhive od Međunarodnog suda pravde, gdje je BiH tužila Srbiju za genocid. (...)

Hrvatska dala Haagu više nego što su htjeli

Za razliku od srpske vlasti, hrvatska je Vlada predala Haagu čak i više dokumenata nego što su očekivali.

- Hrvatska Vlada dala nam je dokumente koje ni u snu nismo mogli očekivati - rekao je u dokumentarcu 'Carlina lista' politički savjetnik bivše glavne haaške tužiteljice, Jean-Daniel Ruch.

On kao da s čuđenjem govori o izuzetnoj suradnji hrvatske Vlade sa Sudom zbog tih dokumenata, kojih je glavnina u Tužiteljstvo stigla tijekom 2005. Neki od dokumenata spomenuti su i na suđenju u slučaju 'Marijačić - Rebić', kada je Amerikanac William Tomljenovich ustvrdio da je od Vlade dobio 666 transkripata.»

«Jutarnji list» je 14. travnja 2007. objavio slijedeće pismo glavnog tužitelja u suđenju Slobodanu Miloševiću pred Međunarodnim kaznenim sudom za bivšu Jugoslaviju (ICTY):

«New York Times u ponedjeljak je objavio da je u postupku pred Međunarodnim sudom pravde (ICJ) u Den Haagu Srbija zatajila neke od ključnih dokaza svoje uloge u ratu u BiH od 1992. do 1995., učinivši tom najvišem sudu UN-a nedostupnim dio transkripata sa sjednica Vrhovnog vijeća obrane, uz odobrenje Tužiteljstva Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju (ICTY)».

Od 2002. do 2006. bio sam zadužen za suđenje Slobodanu Miloševiću i dokumenti koji se ovdje navode bili su upotrijebljeni kao dokaz protiv Slobodana Miloševića. Ovim putem želim naglasiti da ni moj tim ni ja nismo bili dio tog “odobrenja”, kako citat gore može eventualno sugerirati.

Odluka o odobrenju za zaštitne mjere (materijal zatvoren za javnost) za veliki broj stranica iz dokumenata Vrhovnog vijeća obrane (VSO-a) SR Jugoslavije potječu osobno od gospođe Carle Del Ponte. Ona je u pismu tadašnjem jugoslavenskom ministru vanjskih poslova Goranu Svilanoviću, u svibnju 2003., dala suglasnost za zaštitne mjere “razumnog” dijela iz kolekcije dokumenata VSO-a, a da nitko iz Tužiteljstva prethodno nije pregledao te dokumente. Njezinoj namjeri sam se suprotstavio i putem pisma je upozorio da ne radi nikakve ustupke Srbiji. Naime, taj sam isti mjesec inicirao pravni postupak, prema kojemu Tužiteljstvo preko sudskog vijeća može tražiti da se ti dokumenti dobiju od Beograda, kako to već propisuju Statut i Pravila MKSJ-a. Moja namjera je bila dobiti dokumente i upotrijebiti ih na otvorenim sjednicama suđenja. Stoga nije slučajno da je upravo u to vrijeme Beograd preko gospođe Del Ponte pokušao postići “deal” i time pokušao ojačati svoju poziciju u pravnoj proceduri koja je bila pred njima. To im je i uspjelo. Moje pismo je gospođa Del Ponte u potpunosti negirala.

Nagodba Carle Del Ponte s Beogradom nije imala nikakvu pravnu osnovu. To je bio nepotreban “deal” koji je Beogradu služio samo da prikrije dokaze o umiješanosti Jugoslavije u ratove u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovina od ICJ-a, ali i od vlastite javnosti. S druge strane, nova vlast u Beogradu nije imala ništa protiv da se na zatvorenoj sjednici ti materijali upotrijebe kao dokazni materijal protiv Slobodana Miloševića. Motivi gospođe Del Ponte da pristane na takvu nagodbu meni ni dan-danas nisu jasni, ni poznati. Naime, Tužiteljstvo ne samo

Pečarić je pročitao i komentirao nedavni apel za puštanje Branimira Glavaša iz pritvora, koji je potpisalo 19 akademika i četiri biskupa.

- Nama je bio cilj da spasimo jedan ljudski život, bilo je strašno to hladnokrvno iščekivanje kada će Glavaš umrijeti. Glavaš je vodio zaustavljanje agresije na Osijek i digao ovaj grad na noge – izjavio je akademik.

T. Levak, «Jutarnji list», prosinca 2006;

«Hrvatski domobran», veljača 2007. God. XVI. broj 1 (99)

da nije ništa dobilo od tog “deala”, nego je stvorilo nepoželjan presedan jer je poslije toga Beograd počeo primjenjivati iste uvjete za slične dokumente - i to s uspjehom, jer je gospođa Del Ponte opet osobno odobravala takve inicijative Beograda.

S druge strane, moj tim i ja potrošili smo mnogo vremena i radne snage uvjeravajući suce da skinu zaštitne mjere s tih dokumenata, u ime transparentnosti sudskog procesa, a osobito u ovakvim slučajevima gdje je riječ o suđenjima na kojima se raskrinkavaju djela državnih institucija koja su se krila i još se kriju, ne samo od raznih sudova i žrtava, nego i od vlastitih građana. Samo u iznimnim okolnostima suđenja mogu i smiju biti zatvorena za javnost.

Sir Geoffrey Nice»

CRNO-CRVENI DVOBOJ AKADEMIKA

PARALELNI INTERVJU:

JOSIP PEČARIĆ I VLATKO SILOBRČIĆ⁶

REDOVITI ČLANOVI HAZU-a

Pečarić: Akademici ljevičari htjeli bi da smo i dalje JAZU

Silobrčić: Većina akademika zadržti su desničari i poslušnici

Razgovarala: **MIRJANA DUGANDŽIJA**

Nema mira među academicima! koliko god politički i svjetonazorno bili šarolikih uvjerenja, svaki izazov nepogrešivo ih podijeli na – «lijeve» i «desne» (te šutljivu većinu, naravno). Prošlotjedno anonimno pismo članovima, u kojem se nemilo vrijeđa i optužuje predsjednik Milan Moguš, najnoviji je skandal koji je potresao društvo hrvatskih besmrtnika. A nedavno, «desni» su pledirali za puštanje Glavaša iz pritvora, «lijevi» - možda bi ih točnije bilo zvati liberalima – im se nisu pridružili; «desni» su pozvali na bojkot predavanja predsjednika Mesića u HAZU, lijevi su se organizirali da ga «podrže». Nešto prije

⁶ U «Globusu» od 5 siječnja 2007. objavljen je razgovor i s akademikom Josipom Pečarićem. Bez pristanka intervju s Pečarićem je skraćen. Ovdje je dan cijeli razgovor, a s boldom i italicom označeni su dijelovi koji su ispušteni.

toga, akademici nisu izabrali Miroslava Radmana u svoje redovito članstvo, pa su «lijevi» time bili konsternirani, «desni» su to smatrali normalnim. A i jedni i drugi zamjeraju predsjedniku Milanu Mogušu na «konformizmu...»

Kako je Milan Moguš predsjednik HAZU-a već u drugom mandatu, upravo smo njega zamolili za sudjelovanje u Globusovu «paralelnom» intervjuu. Kako nam je priopćila njegova tajnica, na intervju je pristao, ali, na žalost, smatrao je da «-član» Vlatko Silobrčić nema u HAZU isti rang kao on, predsjednik, što paralelni intervju čini nemogućim. Tako smo se obratili jednom od najagilnijih članova Akademijine «desnice», Josipu Pečariću, između ostaloga i autoru knjige «Kako su rušili HAZU?».

Hazu se dijeli, već duže vrijeme, na “lijeve” i “desne”, kako se ponekad pokušava opisati taj sukob. Biste li ga i vi tako opisali? Slažete li se s tim?

- *Nedavno je i „Večernji list” izvršio takvu podjelu pa su me svrstali u „desne”. Neki akademici su nezadovoljni jer ih nisu stavili s nama. To je i prirodno, jer u Hrvatskoj „biti desno” znači „voljeti Hrvatsku” odnosno „voljeti hrvatski narod”. Istina, u svijetu se pod „biti desno” podrazumijeva „biti konzervativan”. Vjerojatno znate za onu izreku: Ako s 20 godina nisi socijalist, nemaš srca, a ako s 40 nisi konzervativac, nemaš razuma. **A nije loše imati razuma, zar ne?** Zato se ipak ne bih složio sa takvom podjelom u Akademiji. I među „ljevičarima” ima onih koji nisu zaljubljeni u Srboslaviju, odnosno onih koji imaju razuma. Ali ima i onih drugih. Tako je nedavno jedan kolega u „Jutarnjem listu” od 13. prosinca za pismo koje nije vidio niti je znao tko su mu autori, tvrdio da su*

ga napisali ultranacionalisti. Valjda po onom „milicijskom” izvješću o „nepoznatom počinitelju hrvatske nacionalnosti”!

Kamo bi Akademiju odveli “ljevičari” - da mogu?

- U HAZU ne vlada političko jednoulje, *već su zastupljena različita gledišta*. To nije slabost akademije koju treba ispraviti, *već jedna od demokratskih vrijednosti*. Međutim, među tzv. ljevičarima sigurno ima onih koji još uvijek sanjaju povratak JAZU. Dojam je da su ti i najeksponiraniji.

Smatrate li da akademija treba politički djelovati, izjašnjavati se oko pojedinih političkih pitanja, statusa osoba pisati peticije... Izražavaju li vaše akcije, poziv na bojkot Mesićeva predavanja, angažman oko Glavaša, mišljenje većine akademika?

- Teško je znati mišljenje većine akademika, ako im ne date priliku da ga iznesu. Na primjer, poziv na bojkot Mesića Uprava Akademije *uopće* nije poslala akademikima, a on im je na početku predavanja rekao: „Niste me bojkotirali, čak nema ni mjesta.” Ukupno je oko 150 akademika, a „predavanje” je bilo u dvorani sa 100 sjedala i bilo je puno neakademika u publici. Akademija treba, kao i Crkva, govoriti o stanju u društvu. Ako to ne radi ona, dobro je da to čine akademici. *Recimo, upravo događanja oko Glavaša pokazuju tu krizu hrvatskog društva. Usporedimo „Apel” s čuvenim Zolinim pismom „Optužujem”. Otvorena je hajka na potpisnike “Apela”. Ni Zola im više nije dobar, zar ne?*

Zašto ste pozvali na ignoriranje predsjednika Mesića?

- On nije kompetentan držati predavanje u Akademiji. Ni procedura nije poštovana: niti je o tome bilo riječi na Predsjedništvu, a izgleda ni u odgovarajućem razredu. ***Kao osoba***, predsjednik Mesić je izvrstan primjer čovjeka koji je bio nedosljedan upravo na pitanjima o kojima je želio nas nešto "naučiti". Osim toga, spomenuli smo i njegova više nego upitna i nevjerodostojna svjedočenja u Haagu, neovlašteno slanje transkripata, kao i to da je iz njegova Ureda poslan transkript sa sastanka vojnog vrha uoči «Oluje», a koji je prema svjedočanstvima sudionika netočan. ***A taj transkript posluzio je Tužiteljstvu za osudu cijelog državnog i vojnog vrha i same operacije oslobađanja hrvatskih okupiranih područja, za «zločinački pothvat zločinačke organizacije».***

Zašto ste pokrenuli peticiju za Glavaša?

- Ako ***su točna mišljenja da*** je to spasilo Glavašev život, to je nešto najvrjednije što sam učinio u životu. ***Bila je očita želja „struktura” i mnogih medija da Glavaš umre.*** Naš „Apel” je pomogao ljudima kojima „savjest” nije eutanazirana da omoguće njegovo puštanje iz pritvora. Međutim, odmah potom počinje nova hajka. Pozivaju se na pravnu državu. Nije im važan život čovjeka. Žele smrt čovjeka koji je među najzaslužnijima za stvaranje države. ***Da, za pravnu državu se bore do posljednjeg (državotvornog) Hrvata.***

To zna biti i tragikomično. Tako naslovna stranica «Večernjeg lista» od 5. 12. 2006. donosi Mesićevu poruku biskupima i akademikima potpisnicima „Apela”: «Želite kaos, a ne pravnu državu». Odmah ispod naslova nalazi se i njegova izjava: «Svatko osumnjičen, pa i Glavaš, dužan je pojaviti se na sudu.» Dakle, pustimo Glavaša da umre, da bi se mogao pojaviti na sudu.

Nekoliko dana poslije u „Slobodnoj Dalmaciji” Mesić govori kako je Margareth Thatcher pustila umrijeti irske zatvorenike koji su štrajkali glađu. Premijerka Velike Britanije je pustila umrijeti osuđeničke koji su se borili za odvajanje Sjeverne Irske. Mesić bi pustio umrijeti (i to u pritvoru!) Glavaša koji se borio za “odvajanje” Hrvatske. *Pa čiji je predsjednik g. Mesić? Jugoslavije, Zapadnog Balkana ili ...?*

Zapravo, cijela ta hajka, je atak na pravnu državu. To pokazuje i odluka Ustavnog suda u kojoj se, osim časnog izuzetka dr. Milana Vukovića, sutci nisu ni osvrnuli na činjenicu, na koju smo i mi upozorili, da „se čovjek koji je u istom sudskom predmetu priznao zločine nalazi na slobodi, a Glavaš koji je odbacio odgovornost za iste zločine pritvoren je, a da nije završen ni istražni postupak, ni podignuta optužnica”.

To je dovelo do toga da je Glavašev život još uvijek u opasnosti. Koristim se ovom prigodom zamoliti g. Glavaša da učini sve za svoj oporavak. Da im ne dozvoli da uspiju u tom pokušaju da ga ubiju.

Zašto Akademija nije, još od Supekova odlaska, uspjela dobiti “lijevo” čelništvo?

- Zar logika ne bi trebala biti: poslije „lijevog”, „umjerenih” na redu bi trebalo biti „desno” čelništvo?

Anonimno pismo nema smisla komentirati, ima ga smisla spomenuti samo utoliko što se u njemu upozorava na neke već izražene probleme – prije svega zastarjeli način rada. Biste li ga vi ocijenili zastarjelim? Zna li o kakvih je 20 milijuna kuna riječ?

- Vjerojatno je autor zamijenio brojku s 40 milijuna kuna koju je država dala za obnovu zgrade privatnog instituta u Splitu. No, znakovito je to što je medijima interesantnije *neko* anonimno pismo od činjenice da sam ja sastavio knjigu „Kako su rušili HAZU?” pa mu daju mnogo više prostora. A anonimno pismo završava riječima „Protjerajte iz svoje sredine retrogradne poklonike Milana Moguša...”. Za Moguša je na izborima glasovalo preko 100 akademika, pa je prirodno pomisliti da ga je napisao netko, kako i konstatira akademik Aralica, koga treba poslati na psihijatrijsko liječenje. No, ako je to tako, kako shvatiti izjavu akademika Radmana, koji u „Večernjem listu” od 27. 5. 2006. govori o „promjeni većine članova” HAZU?

Kakav izlaz iz krize Akademije vidite?

- Ja ne vidim neku krizu. Prije bih rekao da se u Hrvatskoj neargumentirano napadaju i blate sve hrvatske nacionalne institucije, *ponekad ispod svake civilizacijske razine. Pa tako i Akademiju! Zašto netko želi rušiti sve što je hrvatsko? Zašto se u medijima prešućuju doprinosi znanosti i kulturi članova HAZU?* Kriza u HAZU bi doista nastupila kada bi čelništvo došlo u ruke onih koji bi „promijenili većinu članova”. „Desnica” će, dobije li priliku, prije svega jasno definirati hrvatske nacionalne interese. Jedna od važnih uloga nacionalnih akademija u svijetu i jest voditi brigu, *sa svog stajališta*, o nacionalnim interesima i vrijednostima. *Za mene, to je prije svega ponos i dostojanstvo našega naroda. Bez toga ne može biti nikakvoga boljitka, pa ni u znanosti.*

TKO SU LIJEVI A TKO DESNI NA STROSSMAYEROVU TRGU

Tko su desni (konzervativci) a tko lijevi (liberalni) članovi HAZU-a? Osim eksplicitne nekolicine na «desnici», i možda podjednakog ili i manjeg broja njih na «ljeveci» koji ne ostavljaju sumnju u svoja stajališta, pa i želju za promjenama, najviše je – ma kojoj politici ili svetonazoru oni bili intimno naklonjeni – privrženika statusa quo. Dakle, «desnog» čelništva Akademije na čelu s jezikoslovcem Milanom Mogušem, kojega su nedavno većinom glasova članovi HAZU izabrali za predsjednika u drugom trogodišnjem mandatu.

LIJEVI: Eugen Pusić, Velimir Pravdić, Adolf Dragičević, Boris Kamenar, Dušan Bilandžić, Vlatko Silobrčić, Ivan Supek, Ivo Šlaus, Vera Horvat-Pintarić, Zvonimir Mrkonjić, Dioniz Sunko, Ivan Gušić, Marko Šarić, Marko Pećina, Danijel Rukavina, Tonko Maroević...

DESNI: Dubravko Jelčić, Josip Pečarić, Slobodan Novak, Slavko Mihalić, Josip Bratulić, Vlatko Pavletić, Stjepan Babić, Mislav Ježić, Ivan Aralica, Radoslav Katičić, Ante Stamać, Dalibor Brozović, Vladimir Paar, Davorin Rudolf, Ivica Kostović, Ivo Padovan, Alica Wertheimer-Baletić, Nikša Stančić, Miroslav Šicel, Mirko Tomasović, Zvonko Posavec, Žarko Dadić, Franjo Šanjek, Ivo Čikeš...

Jesmo li što naučili iz slučaja Krestić?

MJERODAVNE USTANOVE I DALJE ŠUTE

Je li se u HAZU dogodila Tuđmanova pomirba – zapitao se akademik Josip Pečarić u povodu Izjave koju su potpisali akademici različitih svjetonazora i političkih opcija, te tako spriječili da velikosrbin Vasilije Krestić, uz pomoć neodgovornih hrvatskih ustanova, po drugi put pregazi Vukovar. Krestić demantira Izjavu, a naše mjerodavne ustanove – uvukle su se u puževu kućicu. Do nove prilike?

Odavno već nije tako što izazvalo opće odobravanje hrvatske javnosti kao «Izjava» koju je 18 hrvatskih akademika uputilo u ponedjeljak 7. siječnja Hini: «Prema Katalogu stručnog osposobljavanja nastavnika za 2007. godinu, koji je donijela Agencija za odgoj i obrazovanje Republike Hrvatske, s potpisom ravnatelja Agencije Vinka Filipovića, predviđeno je 10. siječnja predavanje dr. sc. Vasilija Krestića "Historija Srba u Hrvatskoj i Slavoniji" u Vukovaru (isto predavanje prema Katalogu stručnog osposobljavanja nastavnika za 2006. godinu bilo je predviđeno za 15. rujna 2006. godine). Smatramo da je neprimjereno, što više i neuljudno da u Vukovar dolazi predavati čovjek koji kao jedan od tvoraca Memoranduma SANU i tvorac sintagme o Hrvatima kao genocidnom narodu nosi veliki dio krivice za sve što se dogodilo u Hrvatskom domovinskom ratu i posebice u Vukovaru. To je neviđen postupak jednoga srpskog akademika i onih koji to predavanje organiziraju.»

SANU je most razdvajanja

Istog dana o samom slučaju opširno je izvijestila Nova TV u svom Dnevniku, dok ostale TV kuće to nisu učinile. Sutradan su o skandalu pisale sve novine. Tako «Glas Slavonije» donosi tekst «Nakon izjave 18 akademika HAZU, u posljednji trenutak spriječen sramotan nastup na nastavničkom seminaru - Akademici spriječili predavanje velikosrpskog ideologa u Vukovaru» u kome piše kako je Vinko Filipović kazao da je u petak navečer Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta upozorilo Agenciju na slučaj. Krivac je Borislav Đekić. katalog je stavljen izvan snage, umjesto Vasilija Krestića predavanje će održati povjesničar prof. dr. Drago Roksandić, a kazao je da će se poduzeti mjere radi utvrđivanja odgovornosti.

Slična su izvješća u svim dnevnim novinama. «Jutarnji list» navodi i djelić moje izjave kako «akademici najavljeni Krestićev dolazak u Hrvatsku nisu mogli prešutjeti iz dva ključna razloga. - Memorandum SANU bio je ideološka podloga za agresiju na Hrvatsku, a njegova sintagma o Hrvatima kao genocidnom narodu bila je ideološka osnova za svako negiranje hrvatske državnosti i hrvatske države.»

Na HTV-u se o tome govorilo 8. siječnja u emisiji «Radni ručak», kada smo bili gosti Filipović i ja. Zanimljivo je kako g. Filipović nije znao za činjenicu da je isto predavanje trebalo biti održano – kako to stoji u Izjavi – prošle godine i to s nadnaslovom «Mostovi koji nas spajaju». Upozorio sam i na činjenicu da se u tim katalozima ne predviđa predavanje o stradanjima Hrvata u Hrvatskom domovinskom ratu, tj. neće biti ni riječi o Vukovaru, Škabrnji, Dubrovniku, ali hoće o stradanjima u Jasenovcu i to – vjerojatno - samo ona do 1945 g., dok o onima poslije završetka Drugog svjetskog rata neće biti nikakvih predavanja.

(Napomenut ću da je preko 800 kataloga za 2007.g. poslano školama iako u zaključku jednog recenzenta stoji: «Predloženi Katalog je stručno-metodički neprihvatljiv, a financijski neopravdan. Treba ga izraditi ponovno uz sudjelovanje Ministarstva i uspješnih praktičara i kreatora HNOS-a.» A ni druge nisu bile mnogo bolje.) U svim novinama dane su i izjave pojedinih povjesničara, u «Večernjem listu» Josipa Jurčevića i Dušana Bilandžića, u «Glasu Slavonije» i «Novom listu» potpisnika «Izjave» Petra Strčića.

Očekivana Krestičeva reakcija

Navode se i razne Krestičeve izjave koje potvrđuju ono što su rekli akademici. Javnost nije još upoznata kakve su sankcije poduzete za odgovorne. Od početka postoji želja da se slučaj zataška. Ljudi nas pitaju jesu li i akademici digli ruke od svega? Potpisnici «Izjave» su razmišljali trebaju li javno upitati što su nadležni poduzeli. Zgodna prigoda bila je to što je odgovorne još više optužio sam Krestić. Postojao je i nacrt: «Prema Tanjugu akademik Vaslije Krestić 'energično je demantirao da postoji bilo kakav aranžman da u Vukovaru održi predavanje o historiji Srba u Hrvatskoj i Slavoniji i 's prezirom' je odbacio insinuacije hrvatskih akademika u vezi sa tim'. Krestić kaže: 'Dužan sam obavijestiti da nikakve aranžmane u vezi s tim predavanjem ja nemam. O takvom predavanju sa mnom nitko s današnjeg područja Hrvatske nikad nije vodio bilo kakav razgovor.'

Neobično je da netko tko je akademik navođenje dokumenata naziva insinujama (Katalozi stručnog osposobljavanja Agencije za odgoj i obrazovanje nastavnika Republike Hrvatske za 2006. i 2007. godinu, s potpisom ravnatelja Vinka Filipovića). Ujedno pozivamo nadležne da objave

dokumentaciju koja potvrđuje da je Vasilije Krestić zaista bio službeno predviđen kao predavač u Vukovaru.

Potpisnici Izjave

Prema Tanjugovim izvješćima Izjavu je potpisalo 18 hrvatskih akademika, 'poznatih po nacionalističkim stavovima'. Umjesto komentara navodimo da su do sada 'Izjavu' potpisali Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Hrvoje Babić, Stjepan Babić, Slaven Barišić, Rafo Bogišić, Žarko Dadić, Stjepan Damjanović, Marin Hraste, Sibila Jelaska, Dubravko Jelčić, Boris Kamenar, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Željko Kućan, Ivan Kušan, Lujo Margetić, Slavko Matić, Slobodan Novak, Vladimir Paar, Josip Pečarić, Stanko Popović, Tomislav Raukar, Željko Reiner, Daniel Rukavina, Vlatko Silobrčić, Nikša Stančić, Petar Strčić, Dionis Sunko, Ivo Šlaus, Josip Tišljar i Nenad Trinajstić; dakle nas 32 redovita člana HAZU svih političkih nazora. Za razliku od akademika Vasilija Krestića i Tanjuga mi domoljublje razlikujemo od agresivnog nacionalizma.»

Međutim, vjerojatno bi se takvo «Priopćenje» shvatilo kao naše komentiranje tvrdnji TANJUG-a i Krestića. A komentirati njih je zaista nepotrebno, zar ne? No, Krestićeva izjava je prenesena u hrvatskim novinama. Zato javnost treba doznati tko je tu govorio istinu, a tko nije. Radi li se o nesposobnosti ili zlonamjernosti? Nadležni još šute! Dokle? Znakovito je ipak da su «Izjavu» potpisali akademici često i izrazito suprotstavljenih političkih nazora. Je li se u HAZU dogodila Tuđmanova pomirba?

Učiniti korak dalje

U svezi s tim treba spomenuti izvrstan tekst Milana Ivkošića «Krestić je obična srpska pojava» u kome piše: »Gospodo hrvatski akademici, oprostite, ali u Srbiji je četništvo službeno rehabilitirano. Jedan od najžešćih zagovornika četnika Vuk Drašković službeno je bio najdjelatniji u organizaciji spektakularnog Sanaderova posjeta Srbiji. I Mesić i Sanader neprekidno ističu izvrsne odnose s takvom Srbijom. Kod Aleksandra Stankovića u "Nedjeljom u dva" na HTV-u gostovao je Miloševićev ministar informiranja Aleksandar Tijanić i promicao četništvo pred milijunskim hrvatskim gledateljstvom, i tako dalje. Čemu onda tolika povika na Krestića kad je on iz prijateljske nam zemlje u kojoj su njegova stajališta normalna pojava kao što je normalno da u njoj nekažnjeno žive glavni pokretači agresije na Hrvatsku?»

Da, Ivkošić nas s pravom upozorava da je do nečega kao što je «Izjava» trebalo doći znatno ranije. To zajedništvo ništa ne znači ako se ne krene korak dalje. Velikosrpska ideologija je donijela toliko zla na ovim prostorima, a danas se u Haagu sudi onima koji su se tom zlu suprotstavili. I pobijedili ga. Za to su proglašeni «zločinačkom organizacijom», a sama pobjeda nad genocidnom politikom «zločinačkim pothvatom». Optužnice zajednički pišu agresori i oni koji su im pomagali bilo neizravno, bilo izravno. Jesmo li naučili da bi upravo Akademija i akademici trebali govoriti o tome? Krestić sa svojom ideologijom nije uspio pobijediti hrvatski narod, a takva sramotna suđenja hrvatskim junacima oduzimaju mu ponos i dostojanstvo. A narod bez ponosa i dostojanstva – što je to? Jesmo li to naučili?

Podsjetnik: Velikosrpsko ludilo ili idiotizam?

Akademik SANU Vasilije Krestić zadužen za hrvatsku povijest: «Po mome dubokom uvjerenju, zajednički život je nemoguć... I bilo bi dobro i za hrvatski i za srpski narod kada bi se našla neka međa. Teško je da prognoziramo u ovom času, ali sam uvjeren da ako to tako ne rešimo imaćemo permanentan rat... Znete, to je ono pitanje odnosa 'urbanih' i 'ruralnih' Srba. Ja sam oduvek smatrao da je vrlo važno da, ako već ne možemo zajednički da živimo, izdvojimo delove u kojima je srpsko stanovništvo većinsko. Time se može rešiti i pitanje 'urbanih' Srba, 'Urbani' Srbi, ako ostanu u Hrvatskoj ovakvoj kakva je, nedemokratskoj, ili će postati Hrvati ili će morati otići iz gradova, što se delimično već dešava... Postavlja se pitanje možemo li mi uopšte razgovarati o nečemu drugom. Šta će reći taj narod tamo kojem prete uništavanje i iseljavanje? Oni jednostavno ne mogu da prihvate drugo rešenje. Ja znam da je svaka pomisao na rat gotovo idiotska, ali taj narod je ugrožen, njemu su potrebne veće garantije od onih koje mu se nude u Hagu» («Nin», 1. listopada 1991.; vidi: Nenad Piskač: Nebeska Srbija u Hrvatskoj, str. 222).

«Izgledalo je kao da i SPC očekuje ostvarenje ideje akademika Krestića da 'urbani' Srbi pređu u delove Hrvatske u kojima je srpsko stanovništvo većinsko, tj. u RSK. Ili, kako je to Dobrica Ćosić malo drugačije rekao, da izvrše 'planska preseljenja i razmena stanovništva'» (Milorad Tomanić).

«Hrvatsko slovo, 2. veljače 2007.

**OBRAZOVANJE: KRIVOTVORENJE NOVIJE
HRVATSKE POVIJESTI**

**POVUCITE SPORNE UDŽBENIKE I
SPRIJEČITE DALJNE KRIVOTVORENJE!**

**OTVORENO PISMO PREDSJEDNIKU VLADE,
PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA, MINISTRU
ZA ZNANOST, OBRAZOVANJE I ŠPORT I
SABORSKOM ODBORU ZA OBRAZOVANJE,
ZNANOST I KULTURU**

Poštovana gospodo,

Obraćamo vam se zbog najnovijih udžbenika iz povijesti za 8. razred osnovne škole.

Našu akciju ubrzao je članak Ivane Kalogjera-Brkić pod naslovom «Udžbenik koji prešućuje ili navodi srpske žrtve u Oluji» objavljen u *Jutarnjem listu* od 5. travnja 2007. Autorica članka istaknula je da su tri autorska tima «odlučila 12 godina nakon završetka rata djecu informirati i o tamnoj strani obrane Hrvatske», no takav se pristup navodno «nije svidio prosudbenom stručnom povjerenstvu za odobravanje udžbenika povijesti». Prema tom tekstu sporna su bila dva udžbenika, onaj autorice Snježane Koren (PROFIL) i Krešimira Erdelje i Igora Stojakovića (Školska knjiga). Tekst članka bi čitatelje mogao navesti da zakluče da je povjerenstvo od autora tražilo da izbace informacije o zločinima nad Srbima, no autorica patetično ističe «da ni to nije obeshrabrilo autore te su uz kompromise u udžbenicima ostale informacije o ubojstvima Srba i paležu njihovih kuća».

Informacije kojima raspolažemo pokazuju da je riječ o tendencioznom članku, koji krivo informira hrvatsku javnost i zamagljuje bit spora između navedenih autora i povjerenstva. Prema našim spoznajama, povjerenstvo ni u jednom trenutku nije tražilo da autori izbace i podatke o zločinima nad Srbima. U tom su smislu zanimljive insinuacije autorice Snježane Koren, iznesene u «Očitovanju autorice o primjedbama Stručnog povjerenstva» od 11. ožujka 2007., o tome da ako član povjerenstva «smatra da podaci o ratnom stradanju hrvatskih građana srpske nacionalnosti ne bi trebali biti u hrvatskom udžbeniku, autorica moli da to jasno i napiše, kako bi se mogla o tome izjasniti». Povjerenstvo takvo što nikada nije tražilo, pa je očito da problem ne leži u navodnom traženju da se prešute hrvatski zločini.

Kako doznajemo, problem je u tome što su oni dijelovi prvobitnih inačica oba udžbenika, koji govore o hrvatskim oslobodilačkim akcijama od Maslenice i Medačkog džepa do Bljeska i Oluje, bili krajnje neobjektivni i jednostrani. Prigodom spominjanja akcije Maslenica u prvobitnoj verziji rukopisa autorica tvrdi da je Hrvatska vojska «provela nekoliko manjih vojnih akcija kako bi ovladala strateški važnim područjima». Na pitanje što bi to točno trebalo značiti, zašto su te akcije važne i koja su njihova pozitivna postignuća djeca ne dobivaju odgovor. Kada opisuje stradanja Srba, Snježana Koren govori vrlo jasno i bez zamagljenih fraza te objašnjava da je «za vrijeme tih akcija (...) više tisuća Srba napustilo svoja sela, a bilo je i ubojstava civila». Toj rečenici prethodi tek šest rečenica u kojima je autorica sažela sve događaje od dolaska UN-a početkom 1992. U njima se niti jednom jedinom riječju ne spominju stotine Hrvata koji su tijekom nazočnosti snaga UN-a ubijeni na okupiranim područjima. U više nego blagom tonu spomenuto je tek da su «srpske snage» «granatirale hrvatske gradove (Zadar, Biograd, Šibenik, Slavonski Brod i druge) u

kojima su ginuli ljudi i stradala imovina». Mogu li se višemjesečna i višegodišnja teška bombardiranja i razaranja desetaka hrvatskih gradova i mjesta svesti tek na jednu takvu rečenicu? Mogu li se uistinu brojne i nedvojbene žrtve tih divljaštava (ne samo ubijeni, nego i zastrašujući broj ranjenih) pronaći u navedenoj formulaciji?

Vojno-redarstvenim operacijama Bljesak i Oluja autorica je posvetila 9 rečenica. U njima se nije našlo mjesta za izraz «oslobođenje» ili «oslobodilačke akcije». Što je s mnogim pozitivnim aspektima tih operacija? Treba ponoviti činjenicu da su oslobodilačke operacije godine 1995. osigurale opstanak Republike Hrvatske i hrvatskog naroda, odnosno spriječile su pokušaj trajnog otkidanja velikih dijelova hrvatskog narodnog i državnog područja, a uz to Olujom je deblokiran Bihać i izbjegnuta mu je sudbina Srebrenice koju su štitile UN. Što je s činjenicom da su nakon četiri godine poništeni rezultati etničkog čišćenja i genocida koji su srpski teroristi proveli 1991. godine? Što je s činjenicom da su stotine tisuća hrvatskih građana mogle nakon četiri godine zaboraviti na boravak u skloništima i posvetiti se obnovi onoga što je u ratu uništeno? Smisao Oluje je i bio obnova života i povratak prognanika što se dokazuje time da je počeo program povratka u suradnji s UN-on ODMAH, a s današnjim danom je i ostvaren i za srpsko pučanstvo. Što je s činjenicom da je oslobođenjem okupiranih područja i prestankom rata omogućen gospodarski oporavak i daljnji gospodarski razvoj? Smatramo da bi bar neke od tih činjenica trebale biti jasno predstavljene hrvatskim učenicima.

Posljednje dvije rečenice spominju sudbinu srpskog stanovništva. Spominjući odlazak Srba, autorica navodi da je srpsko «stanovništvo s tih područja većinom (...) izbjeglo u BiH i Srbiju». Ovdje je autorica imala priliku progovoriti jasnim i nedvosmislenim jezikom i upoznati učenike s činjenicom da su hrvatski građani srpske nacionalnosti otišli sami, prije dolaska

Hrvatske vojske i po nalogu svojih vođa. Nije li bio zločin nagovoriti svoje sunarodnjake da napuste svoje domove?

Ovako, neupućen učenik može pomisliti da ih je protjerala Hrvatska vojska, što uostalom zastupaju u haškom tužiteljstvu i u Veritasu Save Štrpca. Na kraju, kada joj to očito odgovara, autorica je opet vrlo jasna i tvrdi da su nakon Oluje počinjena «ubojstva nekoliko stotina srpskih civila, te pljačka i palež napuštene srpske imovine». Dakle, dvije rečenice o stradanju Srba nasuprot sedam rečenica koje bi učenike trebale informirati o svemu ostalome što se je dogodilo. A dogodili su se koncentracijski logori, prvih nakon drugog svjetskog rata u koje je bilo odvedeno nesrpsko stanovništvo iz Hrvatske, a nakon etničkog čišćenja dijela Hrvatske. Dogodilo se je primjerice divljačko bombardiranje grada Zagreba, koje je tijekom akcije Bljesak osobno zapovjedio Mile Martić. Taj napad je jedinstveni primjer jer je to prva metropola u srcu Europe napadnuta, a izvan ratnog područja (Sarajevo je bilo podijeljeno i vodile su vojne akcije između dva dijela grada.) I tu je bilo, da se poslužimo autoričinim eufemizmima, «poginulih ljudi i stradala je imovina». A zagrebačke žrtve i «stradala imovina» nisu bili jedini. Sjetimo se primjerice mladih u okolici Dubrovnika koje je u kolovozu 1995. ubila srpska granata dok su se bezbrižno kupali u moru. Ne zaslužuju li i te žrtve da ih autorica Snježana Koren spomene u svojem udžbeniku. Ne zaslužuju li svi oni poginuli i ranjeni hrvatski vojnici koji su sudjelovali navedenim akcijama da se spomene i njihova žrtva? A nije tu u pitanju samo nabranje zasluga i žrtava, nego je riječ o problemu objektivnog prikazivanju rata u Hrvatskoj. Isticanje samo nekih aspekata u kratkom prikazu koji pretendira da učenicima pruži objektivne i karakteristične informacije o onome što se je uistinu dogodilo prikazuje autoričin tekst kao jednostran i tendenciozan.

Drugi «junak» priče Ivane Kalogjere-Brkić je Krešimir Erdelja, jedan od autora udžbenika u nakladi Školske knjige. On je u stručnoj javnosti dosad bio najviše poznat kao autor takozvanog «balkanskog udžbenika», a koji je ministar Primorac odbio. U izvornoj inačici njegova udžbenika (i suautora) za 8. razred se govori o hrvatskim vojno-redarstvenim akcijama Bljesak i Oluja. Cijeli odlomak sastoji se od samo pet rečenica. Pritom se u tri rečenice kaže: «Rezultat tih akcija bilo je gotovo potpuno povlačenje hrvatskih građana srpske nacionalnosti s tih područja i odlazak u Srbiju. Njihov povratak još uvijek teče. Sjena na ovu pobjedu hrvatske vojske bačena je paljenjem srpskih kuća tijekom i nakon akcije, a nastradao je i dio preostalog srpskog stanovništva». Dakle, prikaz Oluje se pretežito svodi na stradanje Srba. Eufemizmi o «povlačenju» nedvojbeno zamagljuju stvarnost. Zašto je bilo tako teško napisati da su Srbi napustili ta područja prije dolaska HV-a po nalogu i u organizaciji svojih vođa? Navedena «sjena» činjenično nije netočna, no zašto se spominje samo ona. Zašto se ne spominju brojni drugi aspekti koji o Bljesku i Oluji govore kao pozitivnim akcijama? Ovakav jednostrani tekst svakoga neupućenog bi naveo da misli o tim akcijama kao o nečem negativnom.

Autori su reagirali na prigovore povjerenstva te su promijenili tekst, no ono što su napisali nije bilo ništa bolje od prvobitne inačice. Hrvatska je vojska istina dobila laskavu ocjenu svoje borbene spremnosti i sposobnosti, a navedeno je i da su pojedinci optuženi za zločine protiv Srba. Ipak se i dalje rezultati Oluje svode na potpuno povlačenje Srba te na stradanje onih koji su ostali. Pritom je tvrdnja o stradanju izmijenjena, pa je sada stajalo da je tijekom «i nakon Oluje ubijen (...) dio preostalog srpskog civilnog stanovništva, a brojne su kuće odbjeglih Srba spaljene». Tek u trećoj inačici autori su, kao i Snježana Koren, na izričito traženje povjerenstva unijeli u tekst

spomenutih odlomaka kvalifikacije koje o hrvatskim oslobodilačkim akcijama govore kao o pozitivnim događajima iz najnovije hrvatske povijesti.

Na kraju ističemo da je više nego žalosno da se autori udžbenika koji bi hrvatskim učenicima trebali govoriti o najnovijoj prošlosti «rukama i nogama» bore protiv pozitivnog prikazivanja takvih sudbonosnih i važnih događaja kao što su Bljesak i Oluja! Pitanje je i kolika je obaveza pisaca udžbenika i Prosudbenog povjerenstva za odobravanje udžbenika povijesti, ali i ne samo njih, da se drže IZVJEŠĆA Ustavnog sud Republike Hrvatske br. U-X-2271/2002., 12 studenoga 2002. godine, «Narodne novine» broj 133/2006. u kome stoji:

«Djelovanje oružanih snaga republike Hrvatske poduzeto s ciljem oslobađanja dijelova okupiranog područja Republike Hrvatske – uključujući i otklanjanje neposredne opasnosti za život stanovništva i sprečavanje uništenja imovine, uzrokovane oružanom (vojnim i paravojsnim, parapolicijskim i/ili terorističkim) napadima okupacijskih postrojba poduzimanih s okupiranih područja – bilo je u skladu s ustavnom obvezom oružanih snaga Republike Hrvatske da zaštiti suverenitet i neovisnost Republike Hrvatske i obrane njenu teritorijalnu cjelovitost. Pri oslobađanju okupiranih područja Republike Hrvatske, oružane snage Republike Hrvatske djelovale su u ime i po ovlaštenju suverene države s međunarodnopravnim subjektivitetom.

Trebamo li ovdje spomenuti i Deklaraciju Sabora o Domovinskom ratu i Oluji i Bljesku?

No, prije negoli završimo ovo Otvoreno pismo moramo se osvrnuti na još dva detalja.

Jedan od njih je hvalisanje Krešimira Erdelje kako se je «junački» odupro pritiscima da izbací rečenicu «koju je povjerenstvo smatralo posebno spornom», a «u kojoj se kaže da su srpskoj propagandi, koja je srpsko stanovništvo plašila time da Hrvatska sve više postaje slična ustaškoj NDH, svojim 'neodmjerenim izjavama' pridonijeli i neki hrvatski političari». Mislimo da to Erdeljino hvalisanje pokazuje njegova prava stajališta. On «objektivno» uspoređuje srpsku i Miloševićevu promidžbenu mašineriju s par neodmjerenih izjava. On velikosrpsku i četničku politiku uspoređuje s tih par izjava. To govori o njegovoj stručnosti i slabom poznavanju problematike o kojoj piše, ali nažalost baca ružnu sliku i na one koji su odobrili udžbenik koji pišu ovako nestručne osobe!

Tko je primjerice «plašio» Srbe u srpnju 1989. godine u Kninu i na kninskom Kosovu. Možda su to bili poznati «ustaše» Dušan Dragosavac i Stanko Stojčević? Možda je za sve bila kriva tadašnja «hrvatska šutnja»? Kada nam gospodin Erdelja odgovori na ta i slična pitanja, možda i prihvatimo njegovu egzotičnu tvrdnju. Autorica članka Ivana Kalogjera-Brkić dometnula je da je Erdelja svoje tvrdnje «potkrijepio (...) citatima Šime Đodana i Franje Tuđmana iz 1990. godine». Kako doznajemo, kao primjer uzeo je i tvrdnju dr. Franje Tuđmana o NDH, koju je iznio u sklopu svojega govora na Prvom saboru HDZ-a u veljači 1990. Riječ je o tipičnome stereotipu i izvlačenju Tuđmanove rečenice iz konteksta njegova govora. U njemu je iznimno velik prostor posvetio pozitivnoj ulozi ZAVNOH-a, partizanskog antifašističkog pokreta i u ratu stvorene Federalne Države Hrvatske. Uostalom, i u rečenici koja se katkad izvlači iz konteksta, Tuđman je NDH označio ponajprije kao negativnu tvorbu. Posve je druga stvar što su srpska promidžbena mašinerija, ali i tadašnji hrvatski komunistički vrh («stranka opasnih namjera»), tu Tuđmanovu izjavu tendenciozno tumačili.

O razini udžbenika Erdelje i Stojkovića najbolje govori i činjenica da autori ne smatraju da učenici osmih razreda trebaju znati ovo o čemu govorimo, ali im je veoma važno istaknuti da je Tuđman «promijenio ime Dinamo u Croatia».

Postavlja se pitanje zašto je Prosudbeno stručno povjerenstvo za odobravanje udžbenika povijesti dalo konačnu pozitivnu ocjenu tim udžbenicima, unatoč jasnim naznakama svih pozitivnih aspekta Domovinskog rata koje je Ministarstvo objavilo u Nastavnom planu i programu.

Drugi je detalj o pristupu autorice Snježane Koren tadašnjem zagrebačkom nadbiskupu dr. Alojziju Stepincu. Ona je naime u izvornoj inačici udžbenika navela i sljedeću rečenicu: «Njegovo držanje za vrijeme rata, tj. je li dovoljno oštro i odlučno istupao protiv ustaškog režima, i danas je predmet rasprava». Dakako, takvoj su se rečenici koja pred učenicima neopravdano relativizira ulogu ovog hrvatskog blaženika članovi povjerenstva suprotstavili. Što bi djetetu u 8. razredu trebala značiti formulacija «je li dovoljno oštro i odlučno istupao»? Koji su to kriteriji «oštrine» i «odlučnosti», koji Stepinca kvalificiraju kao dovoljno ili nedovoljno oštrog «igrača»? Tko ih ima pravo postaviti i zašto? Snježana Koren ima o tome svoje mišljenje, pa je u svom dopisu članovima povjerenstva od 11. ožujka 2007. navela citat iz knjige Ive Goldsteina, *Holokaust u Zagrebu*, Zagreb, 2001. O tome da se o Stepincu, kao i o svim važnim povijesnim osobama piše i raspravlja u znanstvenoj literaturi i publicistici nije nikakva tajna, no onda bi autorica trebala i kod svih ostalih osoba postupiti na isti način. Mislimo ipak da velika većina hrvatskih povjesničara i javnih osoba ne dvoji o Stepinčevoj ulozi, pa ne vidimo potrebe da se u djelu kakvo je udžbenik za osnovnu školu ističu takva pitanja.

Autorica se pritom hvali kako nije pristala na primjedbe povjerenstva: «Radije sam iz udžbenika izbacila cijeli tekst o Stepincu». Opet se nameće pitanje tko je mogao odobriti udžbenik u kome autor smatra da može sam izbaciti tekst o hrvatskom blaženiku i mučeniku?

Primjer nestručnog pristupa autora je i spominjanje znanstvenog rada „Radmana i suradnika“ iz 2006. godine. Normalno od objave znanstvenog rada treba proći desetak godina, jer bez višestranе provjere uvijek je moguće da se radi o zabludi ili da otkriće nije tako značajno kao što se nekome može činiti na prvi pogled. Jednostavno je znanstveno neprihvatljivo u udžbenik staviti rezultat tek objavljen u znanstvenom časopisu! Nadalje, u usporedbi s time treba se prisjetiti prave hajke pokrenute u našoj javnosti glede rezultata o podrijetlu Hrvata, objavljenog u članku u vrhunskom svjetskom znanstvenom časopisu Science, grupe međunarodnih autora među kojima je i Dragan Primorac. A od objavljivanja tih rezultata je prošlo više od šest godina!

Zbog svega izloženog, pozivamo vas, da se, slično nedavnom slučaju kada je povučen Katalog stručnog osposobljavanja nastavnika za 2007. godinu, koji je donijela Agencija za odgoj i obrazovanje Republike Hrvatske, povuku i ovi udžbenici dok se ne provedu stručno utemeljene ispravke. A u tom Katalogu samo je bilo najavljeno predavanje u Vukovaru ideologa velikosrpske agresije na Hrvatsku Vasilija Krestića! S druge strane smatramo kako bi Ministarstvo znanost, obrazovanje i šport trebalo preciznije tražiti od autora udžbenika iz povijesti da se pridržavaju HNOS-a. Naglašavamo da za udžbenike povijesti treba osim znanstvenih i pedagoških standarda uvažiti i nacionalne i državne kriterije! Imajući to u vidu, ovo je prigoda da se učini dodatna prosudba i drugih udžbenika iz povijesti.

Zagreb, 10. travnja 2007.

prof. dr. sc. Mladen Ančić
akademik Ivan Aralica
dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik
akademik Smiljko Ašperger
akademik Hrvoje Babić
akademik Stjepan Babić
akademik Slaven Barišić
akademik Rafo Bogišić
akademik Žarko Dadić
akademik Stjepan Gamulin
akademik Dubravko Jelčić
dr. sc. Ivan Jelić, znanstveni suradnik
akademik Andrija Kaštelan
akademik Ivica Kostović
dr. sc. Jure Krišto, znanstveni savjetnik
dr. sc. Milan Kruhek, znanstveni savjetnik
dr. sc. Srećko Lipovčan, znanstveni suradnik
akademik Slavko Matić
dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik
akademik Milan Meštrov
dr. sc. Anđelko Mijatović
akademik Slobodan Novak
dr. sc. Dragutin Pavličević, znanstveni savjetnik u miru
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
akademik Petar Strčić
akademik Ivan Supićić
dr. sc. Agneza Szabo, viša znanstvena suradnica
dr. sc. Ante Škegro, znanstveni savjetnik
akademik Josip Tišljar
akademik Nenad Trinajstić

«Hrvatsko slovo», 13. travnja 2007.

ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.

TUĐMANOV REFERENDUM

HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM

Predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman zatražio je od Vlade da raspiše referendum sa sljedećim pitanjem:

Jeste li za to da se pitanje granica sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnom sudu pravde?

DA NE

Prof. Tuđman je predložio da se referendum održi na isti dan kada i predsjednički izbori.

Podsjećamo hrvatsku javnost na sljedeće:

- još 19. svibnja 2000. godine u Ankoni predstavnici Vlade Republike Hrvatske, Vlade talijanske Republike, i Vlade Republike Slovenije, zaključili su i potpisali MEMORANDUM O SUGLASNOSTI IZMEDJU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE, VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE I VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE O USPOSTAVI ZAJEDNIČKOG SUSTAVA PLOVIDBENIH PRAVACA I SUSTAVA USMJERENE I ODJELJENE PLOVIDBE U SJEVERNOM DIJELU SJEVERNOG JADRANA! Kako premijerka RH zna

da su ovim dokumentom pravno regulirani bitni pravci plovidbe, očito je što treba riješiti arbitražom!

- Vlada RH donijela Odluku br. Klasa: 342-09/99-01/22, Urbroj: 5030114-01-1, od 22. ožujka 2001., o proglašenju UREDBE o objavi Memoranduma o suglasnosti između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o uspostavi zajedničkog sustava plovidbenih pravaca i sustava usmjerene i odjeljene plovidbe u području sjevernog i srednjeg Jadrana. Mogu se zamisliti posljedice koje mogu nastati u odnosima između Italije i Hrvatske. O tome nitko ni riječi, koliko znamo, bar javno, nije kazao.

- premijerka RH na svoju je ruku, bez konzultacija sa strukom, ušla u međunarodne pregovore za koje nije kvalificirana, a koji nose moguće vrlo nepovoljne i trajne učinke po integritet naše domovine,

- državni je vrh, saznavši potom za snažnu osudu usmeno dogovorenoga od strane međunarodno-pomorsko-pravne struke tj. od naših znanstvenika najvišega ugleda, vrlo glasno počeo oduševljeno slaviti taj rizični sporazum, najavljujući čak i njegovo skorašnje potpisivanje,

- na saborske je zastupnike izvršen neviden pritisak, koji je doveo do zlorabe zastupničkog mandata u svrhu izigravanja smisla i temelja demokracije utvrđenih Ustavom RH, te do preokreta stajališta opozicijskih stranaka u Saboru u zastupanju sporazuma,

- ne više samo premijerka, nego i cijeli državni vrh nastavili su javno ignorirati volju hrvatskoga naroda izraženu kroz javnu izjavu crkvene institucije „Iustitia et pax“ te peticiju eminentnih hrvatskih intelektualaca,

- hrvatski državljani su zapanjeni ovakvim stupnjem samovolje u vlasti RH, koja radi što hoće i pogriješku slavi kao pobjedu,

- Vlada RH nije ni jednoga trena ponudila referendum o ovako krucijalnim teritorijalnim i državničkim pitanjima što je dosad neviđena praksa u nas i u svijetu. Riječ je o trajnim pitanjima identiteta, suvereniteta, integriteta i očuvanja međunarodnih granica, ali i ugleda RH u svijetu, a za što konkretno, nismo dali mandat ovoj Vladi,

- U zabludi je svatko tko vjeruje da će dovođenjem RH u rizik poklanjanja državnog ozemlja i „postizanjem“ tobožnjeg sporazuma sa Slovenijom (a sve u cilju što bržeg integriranja u Europsku uniju) lanac protuhrvatskih ucjena biti prekinut. *Jednom sluga – uvijek sluga*. Kako nam pokazuje iskustvo u suradnji s EU - stići će nove, još teže ucjene,

- Kroz povijest, silom prilika, hrvatski su se ljudi proživjeli zaista svašta: od Titovih pokolja i diktature do ratnog višestranačja devedesetih, pa demokracije, pa prividne trećesiječanjske demokracije, a zatim i sadašnje potpuno pervertirane demokracije. Vrhunac je ipak kad se premijerka na potpisivanju okitila hrvatskim brošem, a prethodno se u Saboru zaklinjala i u svoje rodoljublje i u djecu koja nam navodno nikada ne bi oprostila odbijanje potpisivanja tzv. sporazuma, u stvari mogućeg teritorijalnog poklona Sloveniji. Tako nakaradan stav, s tako visokog mjesta, Hrvatska ipak još nije vidjela.

Podržimo zato inicijativu prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referenduma o ovom prevažnom pitanju: teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu.

Zagreb, 4. studenoga. 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Duško Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Nevena Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Bazilio Anić, kv.kamenoklesar, Pazin

Ljiljana Anić, Zagreb

Mijo Anić, Zagreb

Marija Artuković Zelić, dipl. ing.

Stjepan Asić, dizajner, tajnik HSK-a Australije

Don Miljenko Babaić, katolički svećenik i hrvatski politički uznik

Ivan Babić, umirovljenik, Tribunj

Marijan Babić, ing. cestovnog prometa

Ankica Babin, prof.

Nenad N. Bach, skladatelj

Martina Bačić, domaćica, Zadar

Mate Bačić, pomorac, Zadar

Antonija Badrov, krojačica, Pula

Zdenko Badrov, tokar, Pula

Anita Bagarić, viši fizioterapeut

Diego Bagarić, student ekonomije, Čepin, Osijek

Ivica Bagarić, gospodarstvenik, Rovinj

Tihomir Bajtek

Boris Baković, umirovljenik

Lili Bali, dipl.oec

Ivan Balić, oec

Dubravko Balogh

Miljenko Baloković, knjižničar

Dr sc. A. Balvanović, muzikolog i novinar

B. Balvanović, umirovljana docentica

Anto Bandov, ekonomist

Hrvoje Barać, dipl. ing. šum.
Ankica Baran, domaćica, Split
Helena Baričević, ekonomistica, Pula
Mirko Barić, obrtnik, Pula
Mr. sc. Josipa Barić
Mirko Barišić, dipl.ing., podpredsjednik „Forum a hrvatske
sloge“
Dr. sc. Osor Barišić, Zagreb
Akademik Slaven Barišić
Željka Barišić, prodavačica, Pula
Niko Boskovic, dipl. ing.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, studentica
Ivan Bastjančić, dipl.ing.⁷
Ivan Bašić, geodetski tehničar, Pula
Tomislav Bašić, dipl.ing., umirovlj. pk.⁸

⁷ Naravno da podržavam inicijativu g. prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referendum a o ovom prevažnom pitanju:

teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu. Moja supruga i kćerka takodjer podržavaju ovu nakanu.

Bili bismo pokvarenjaci najgore vrste, kad ne bismo podržali ovu domoljubnu i rodoljubnu inicijativu.

⁸ Predmet sudovanja može biti samo ono što je između dvije stran(k)e sporno, a to je u ovom slučaju granična crta (linija razgraničenja) između RH i RSlo. Nakon utvrđivanja granice (na kopnu i moru), naš teritorij ne može (ne smije) biti osporavan od nikog, niti smo dužni tražiti savjete (upute) što ćemo s njim činiti, ako hoćemo (želimo) možemo ga i poklanjati bilo kome, ali suvereno (bez ucjene i pritisaka). Samo sudovanje ima se provesti pred međunarodnim tijelom (sudom pravde) po točno predviđenoj proceduri.

Da se ne bi ponovo dopisivali, kad (ako) iskrсне neki drugi problem sa istim ili drugim susjedom, ako se taj spor ne može riješiti sporazumno (bilateralno), onda opet treba pokrenuti točno propisane procedure i pred nadležno tijelo UN-a i EU-a.

Dragica Bebić, domaćica, Pula
Natmir Beciri, vodi-menager, Pula
Mate Begić, umirovljenik, Pula
Damir Begović dipl.ing.
Darko Belović, kap.⁹

RH, kao nestalna članica Vijeća sigurnosti, mora svojim primjerom pokazati i ustrajati na poštivanju međunarodnih normi i konvencija kojih je i sama potpisnica, u protivnom ćemo poslužiti kao loš primjer za rješavanje konfliktnih situacija, kojih je u svijetu nažalost mnogo. Dakle, nikakva arbitraža, posebno ne pred ad hoc sudištem i ne o onom što nije MERITUM stvari (zajednički problem dviju strana), ne dolazi u obzir. Da stvar bude gora te "arbitre" moramo sami platiti.

Ako nas Slovenija i dalje bude ucjenjivala sa blokadom pristupnih pregovora uz svesrdnu naklonost EU-a, uvjetujući deblokadu PRETENZIJOM za našim teritorijem (akvatorijem), onda sve to skupa treba nazvati pravim imenom - AGRESIJOM u pokušaju, i cijeli slučaj konačno prijaviti (uputiti) Vijeću sigurnosti UN.

⁹ Podržavam ideju o referendumu. Svatko kome je stalo do RH mora referendum podržati.

Nakon takozvanog «haraca» imamo arbitrazu glede Savudrije. Namjerno, smisljeno izbjegavanje Medjunarodnih sudova u Haagu i Hamburgu nesto znaci. Sve nesto znaci.

Buduci da je Arbitraza jako skup proces a medjunarodni sud je besplatan vjerojatno se radi o visku novaca. Definitivno je moguće da je Hrvatska prebogata zemlja. Razbacuje se «lovom»?

Pa-Jaca kaze da je ovo «domoljubna arbitaraza», medjutim, ukoliko Hrvatska arbitrazom izgubi jedan kvadratni metar svog drzavnog teritorija u odnosu na teritorij koji joj pripada po medjunarodnom pravu mora (konvencija UNCLOS), onda je rijec o antidomoljubnoj arbitrazi, necemu sto je protivno nacionalnim interesima RH, pucanstvo bi rekao – izdaji. Pa-Jaca ima Ustavom jamceno pravo na svoje osobno misljenje. Demokratski. Ima pravo i biti u zabludi, iako je placena da bude odgovorna i ne bude u zabludi. Ipak, glede teritorija glavnu rijec i glavnu odgovornost snosi Sabor.

Europljani kazu da Hrvatska ne mora poklanjati svoj teritorij. Kajgod. Osim toga, cini se da je Slovenija pri ulasku u Europsku Uniju deklarirala da ima 180 kvadratnih kilometara mora, pa bi bilo sumnjivo da odjednom posjeduje 400 kilometara kvadratnih, odnosno, dvostruko vise Slovenskog mora. Europska Unija dobro zna koliko

mora ima Slovenija. Onoliko s koliko su je mora primili u EU. Nije more erektivno spuzvasto tkivo. Sudeci po Svetoj Geri kopno (u praksi) jest erektivno spuzvasto tkivo.

Netko mozda i prizeljkuje da Hrvatska izgubi teritorij. Radi «prakse».Pitanje granica je otvoreno sa Slovenijom, BIH, Crnom Gorom i Srbijom. Mozda i Bugarima ili Rumunjima zatreba dio Hrvatske? Ima nasih koje bi im dale.

Uz upozorenja struke, a nasi strucnjaci za medjunarodno pravo mora su vrhunski, treba biti vrlo hrabar i postupiti po svojoj glavi, pogotovo kada covjek (tocnije: zena) sama izracuna koliko je dugo, dugo studirala pravo. Ne moze ni neki Saborski Zastupnik racunati da ce u slucaju gubitka teritorija RH (za koji su ljudi ginuli) biti zbrinut povlastenom mirovinom. Zbrinut po hrvatskoj drzavi DA ali povlastena mirovina NE.

Mozda Slovenija, Hrvatska i cijela EU ne priznaju medjunarodne sudove Ujedinjenih Naroda te Ujedinjene Narode kao krovnu svjetsku organizaciju?

Mozda europske pravne stecevine nisu bas neke korektne pravne stecevine ukoliko zemlja clanica EU ne priznaje sud i medjunarodne konvencije Ujedinjenih Naroda? Zapravo, ne priznavanje medjunarodne organizacije UN, medjunarodnih sudova, medjunarodnih konvencija (medjunarodne konvencije UNCLOS) koje su sve donekle cinilizirane zemlje (pa i EU, Slo, RH) ratificirale vraca nas u srednji vijek u kontekstu pravne drzave??? O kojim mi pravnim stecevinama govorimo? Moramo priznavati Ujedinjene Narode i medjunarodne sudove UN-a.

Ako Slovenija i Hrvatska same placaju nametnutu arbitrazu onda Hrvatska i Slovenija biraju arbitre. Zasto bi im arbitre birao netko treci? Pa nisu ni Slovenija ni Hrvatska maloumne da ne bi izabrale arbitre same (one koje ce masno placati). Valjda su kao medjunarodno priznate drzave i slobodne birati bez tutora.

Kako je Slovenija clanica Europske Unije cini se da EU (ukljucivsi Sloveniju) bira 4 arbitra, a Hrvatska samo 1 arbitra. Genijalno, daj macki da ti cuva kanarinca. Pitam se da li ce u skladu s time pametna RH arbitrazu platiti samo 20% ili «popola» sa Slovenijom. Nece li pri izboru 4 arbitra EU pogodovati svojoj visegodisnjoj clanici Sloveniji, a ne stetu tek novopristigle clanice Hrvatske (ako uopce bude ikada clanica EU, i ako EU opstane). Neki vid sukoba interesa, ali je to

Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Tomislav Benčik, strojarski tehničar, Pula
Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog
odbora za zajedničku suradnju NSW, Australija
Dobila Berković-Magdalenić, prof.
Ante Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Marica Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Petar Bezjak
Josip Bicić, umirovljenik, Pula
Franc Bilić, prof.
Frano Bilić, Matulji
Vlatko Bilić, dipl.ing.arh.
Anica Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Jasna Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
Jozo Bilinovac, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Hrvoje Bilinovac, varioc, Stuttgart, S.R. Njemačka

valjda EU pravna steceovina kojom se EU mozda daje pravo
pogodovanja Sloveniji???

4 arbitra prema 1 arbitar, samo bi idiot na to pristao. Za placanje
popola, veliki idiot.

I dosta pisanja. Cisti gubitak vremena. Upravo sam shvatio da je
suvisno trositi vrijeme. Hrvatska ce vjerojatno jednoga dana izgubiti
«dvije lignje» ili «dvije ribe» površine 200 kilometara kvadratnih i to
je nemoguce onemoguciti. Ali, zna se vec danas. Dogovor kucu gradi.
Spominju se neki dokumenti od 1994. ali i «dimnik». Sve ce se oni
dogovoriti.

Postoji mogucnost da grijesim pa da Slovenija ne dobije ono sto
ocekuje, i "izgubi" teritorijalni «dodir» sa otvorenim morem (tamo
negdje u Otrantu jer blize otvorenog mora nema) sto ce izazvati
mrznju Slovenije prema RH. Suzivot? Gdje? Na Svetoj Geri,
Savudriji, Ljubljanskoj banci, Nuklearki...?

EU stalno trazi nesto novo. General Gotovina 5 godina u Haagu ima
jamceno «brzo i pravedno sudjenje». 5 godina zivota u resetkama, a
dokaze jos prikupljaju. Nakon 10 godina od optuznice traze se
topnicki dnevnic... Odustali smo od suverenih prava Ekskluzivne
ekonomske zone (gospodarski pojas) Zemlja RH eticki je i
ekonomski je bogalj, a ono sto kvalitetno radimo jest vlastita steta.

Milka Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Zora Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
Zvonimir Bilinovac, precizni mehan. Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Pero Blazević, Cleveland, Ohio, SAD
Dražen Bokor, Montreal, Kanada¹⁰
Natali Bolanca, ekonomist, Pula
Damir Borovčak, dipl.ing., samostalni publicist
Marjan Bošnjak
Lovre Botica, prof.
Dr. sc. Srećko Botrić, doc.
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka
Matice
hrvatske u Splitu
Maja Božić
Prof. dr. sc. Zdravka Božikov¹¹
Mr. sc. Tomislav Bradić
Ante Braicin, dipl.ing.grad., Pula
Ante Brajcin, dipl. ing., Medulin
Ivanka Brakus, prof., Pula
Silvio Bratolić, umirovljenik, Pula
Ante Brčić, novinar
Ivan Brdar, Cleveland, SAD
Kristijan Brkljacic, dipl.ing. brodogradnje, Kastel Stari
Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Vitomir Brzović, obrtnik-branitelj

¹⁰ Dobio sam e-mail od gospodina Duška Lokina u vezi peticije ,koju sam procitao podrzavam je i zelio bih je potpisati .

Ovom prilikom zelio bih vas pozdraviti , ja ne vjerujem da me se sjecate Naime imao sam vas priliku upoznati prilikom vasesg posijeta Montrealu zajedno sa gospodinom Pavelićem .

Lijep pozdrav iz Montreala,

Drazen Bokor

P. S. pozdravite mi Janka Perica kad ga vidite

¹¹ Hvala na inicijativi za potpisivanje ove sudbonosne peticije. Sa zadovoljstvom, ali i zabrinutošću se pridružujem.

Dr. sc. Paško Bubalo, bivši Šibenski župan i zastupnik u
Županijskom domu HD Sabora
Ivan Buconjić, Čakovec
Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik
Dinko Budić, poduzetnik
Frano Budimlić, diplomirani politolog i neovisni analitičar
Alain Bukvić, informatičar i izvanredni student, Knin
Milenska Bukvić, viša knjižničarka, Znanstvena knjižnica Zadar
Gordan Bule, direktor
Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Fra Ivan Buljević, Kruševo, župnik
Bartul Bungur, student, Split
Jagoda Bungur, ekonomski tehničar, Split
Damir Burčul, fizioterapeut
Nedjeljka Burić, komerc.
Dr. stom. Mirko Bušić, Medulin
Dr. med. dent Mirko Bušić, Pula
Sandra Bušić, studentica, Pula
Viktorija Butela, umirovljenica
Ivan Butković, ing., Mrkopalj
Hrvoje Cerovac, student
Krunoslav Cerovac, student
Vladimir Cetolo, inženjer elektrotehnike u m., Argentina
Jadranka Cigelj, predsjednica Hrvatske sekcije
međunarodnoga društva za ljudska prava, u osnivanju¹²
Mirjana Cigic, ekonomski tehničar, Široki Brijeg
Mirko Cigic, prof., Široki Brijeg
Juraj Cigler, dipl. inž. građ.
Snježana Cigler, Čakovec
Joso Cindrić, Cleveland, Ohio, SAD

¹² Podržavam inicijativu za raspisivanje REFERENDUMA.

Smatram da zastupnici u Hrvatskom Saboru nisu dobili neograničene ovlasti naroda, a samim tim, niti TEHNIČKA VLADA ne smije bez volje naroda, mjenjati ili namjeravati mijenjati granice koje smo branili životima.

Marina Cotić, dipl.pravnik
Mijo Culic, odvjetnik, Pula
Marko Curać, novinar
Ruza Curic, fotograf, Slav. Prnjavor
Ante Cutic, ing. "consultant", Argentina
Ema Cutic, prof. engleskog jezika, Argentina
Mirjana Cvar, profesorica, Pula
Miho Cvek, Pula
Martin Cvitan, umirovljenik, Tribunj
Karmela Cvitan, umirovljenica, Tribunj
Mladen Cvitan, poljoprivrednik, Tribunj
Seko Cvitan, trgovkinja, Tribunj
Roza Cvitan, medicinska sestra, Tribunj
Luca Cvitan, studentica, Tribunj
Natali Cvitan, studentica, Tribunj
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Mate Curić, publicist, Vodnjan
Đuka Čaić, glazbenik
Marija Čatlak, Zadar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Ante Česić, radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Vjekoslava Čikeš, Zagreb
Dr. sc. Ambroz Čivljak
Ines Čolak, učiteljica, Knin
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mr.sc. Ferdo Čolak
Mr. sc. Renata Čulinović-Čaić, dr. med., spec. kirurg
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Srećko Čuljak, dipl. Oec.
Tihomir Čupić, stomatolog
Višnja Čupić Ivić, dipl. ing. elektrotehnike, Šibenik

Prof. dr. sc. Ante Čuvalo¹³
Ikica Čuvalo, prof.
Panfil Čuvalo, umirivljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Drina Čavar, ing. matematike i teolog
Marko Čavar, umirovljenik
Mate Čavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Čavar, dr. stomatologije i dr. medicine
Ružica Čavar, oec., Tomislavgrad
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. Vladimir Čepulić
Prof. dr. sc. Fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator
Hrvatskih kat. Misija u Švicarskoj
Silva Dabo, službenica, Pula
Grgo Dadić, dipl.ing.ele
Saša Dadić, obrtnik, Pula
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Fran Delić, svećenik, Pula
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Mario Despoja, otpravnik poslova simboličnog hrvatskog
veleposlanstva Canberra Australija 1977.-1979.
Josip Devčić, student, Zagreb
Davor Dijanović, student
Antun Dilber, elek. mehaničar, umirovljenik, Pula
Dr. Tomislav Djurasović, Senior Consultant Germany &
Croatia
Dragi Doljanin, Hrvace
Admiral Davor Domazet Lošo
Ivica Domić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Miroslav Dorešić, IRB
Danijel Dovađija, student
Darinka Drabić, Čakovec
Dr. sc. Pero Draganić, dr. med.

¹³ Dragi doktore, zalosno je da nam razdijelise Hrvatsku i sad za nju bacaju kocku, ali rado potpisujemo.

Dubravka Dragaš, arheolog i povj. umjetn.
Franjo Dragaš, teolog, književnik - osnivač i direktor Hrvatskog
instituta za preporod kulture
Prof. dr. sc. Ivan Dragičević
Ivo Dragičević, prof.
Lovro Dragojević, Pula
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrv.pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim. dr. Josip Dujella, spec. patolog
Mr.sc. Jozo Dujmov
Stanko Đukić, prom. tehn.
Vjeko Đukić, dipl. ekonomist
Ante Duvnjak, ing.građevine, Vodice
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Marko Duvnjak, prof. geograf.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut¹⁴
Silvana Dvornik, dipl. ing. strojarstva
Željko Dvornik, ing. brodstrojarstva
Marica Đureković, pročelnica, Hrvatski zavod za zapošljavanje,
Područna služba Sisak
Nikola Đuretić, književnik
Josipa Đuričić, umirovljenica, Zagreb
Marijan Đurišić, soboslikar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milena Elbl, Pula
Zvonko Elbl, Pula
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Ivan Erman, Pula
Dr. Branko Filipović, Pula
Dr. med. Branko Filipović, Pula
Maestro Dragan Filipović

¹⁴ želio bih da se i moje ime nađe na popisu potpisnika za referendum. U prigodi hodočašća u Boku, u povodu 1200. obljetnice prijenosa moći sv. Tripuna, često sam Vas spominjao, naročito one Vaše riječi: "U Boki Kotorskoj svaki kamen govori hrvatski". Umjesto razglednice, evo Vam šaljem sliku iz katedrale.

Ljubica Filipović, mr. farmacije, Pula
Hilda Marija Foley, SAD
Zerad Fonović, mesar, Krsan
Ivica Fonti, Hrvatski Radio Melbourne Australia
Drago Frnjolić, časnik HV, Rovinj
Zvonko Gadže
Zorka Gajtanić, geodetska tehničarka, Pula
Mr. sc. Irena Galić, prof, asistent, Osijek
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Mr. sc. Krešimir Galin, etnolog, etnomuzikolog
Krešimir Ganza, ing., Labin
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Stana Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš¹⁵
Ante Glibota, redoviti član Europske Akademije Znanosti i
Umjetnosti, Pariz
Mladen Glowatzky
Robert Gložinić, automatičar
Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Hrvoje Golek, zrakoplovni tehničar Rolls-Royce, Montreal,
Kanada
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Vanja Grbac Gredelj, dr. med, pulmolog, nutricionist, publicist
Frano Grbavac
Ante Grbić, zaštitar
Ante Grbić, student
Antonia Grbić, student
Radojka Grbić

¹⁵ Sa zadovoljstvom se pridružujem Vašoj akciji i slobodno možete staviti moje ime za REFERENDUM, jer je on jedino ispravan da se sazna volja hrvatskog naroda.

Željko Gredelj, dipl.ing.
Dr. Franjo Gregurić, podpredsjednik „Forum hrvatske sloge“
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.ljebanasadomovinahrvatska.com>
Josip Grgić, mag.oec, stručni suradnik, Ploče
Ivica Grlić, službenik
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof. dr. sc. Ivan Gusić
Stjepan Gutweald
Dubravka Hamović, službenica, Pula
Dr. sc. Branko Hanžek
Slobodan Hadjikan
Maja Halilović, zdravstvena radnica
Kornelia Hegol, dipl.oec., München, Njemačka
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student, Buje
Vedin Hodžić, grafički dizajner, Buje
Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Dr. sc. Kemal Hot, znanstveni savjetnik
Prof. dr. sc. Stjepan Hranjec
Akademik Marin Hraste
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, samostalni lik. umjetnik, Zagreb
Slobodan Hrstić, svećenik i redovnik, Pula
Franjo Huljina, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Tomo Huljina, građ.poslovođa, Stuttgart, S.R. Njemačka
Akademik Vladimir Ibler
Srećko Ilić, odvjetnik
Katarina Iskra, med.sestra
Katica Ištvančić, kućanica
Mate Ivanda, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Franjo Ivanišević, ing. puk. HV-e u mirovini
Gisela Ivanišević, poljopr.

Mira Ivanišević, dipl.ing. (FH)
Una Ivankić, Vinkovci
Mr. sc. Božidar Ivanković
Đuro Ivanović, monter sanit. Stuttgart, S.R. Njemačka
Zlatko Ivanuša, vozač, Pula
Bože Ivče, bravar, Stuttgart, S.R. Njemačka
David Ivić, grafički dizajner, Pazin
Kornelija Ivoš, službenica
Igor Ivoš, student
Prof. dr. sc. Borka Jadrijević
Damir Jakeljić, upr. pravnik, Tribunj
Mr. sc. Julije Jakšetić
Zvonko Jakus, novinar
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Ivan Jan, dipl. ekonomist, Pula
mr. ing. Ivan Janko, Pula
Branko Jazić, Sydney, Australija
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. Igor Jelčić
Prof. dr. sc. Ivan Jelčić
Dr. Milan Jelić, dipl. oec., Argentina
Žarko Jelić, vojni umirovljenik, ing. prometa, Petrinja
Kresimir Jelovac, dipl. iur.¹⁶
Igor Jelovac, prim.dr.med
Lucija Jelovac, akad. slikarica

¹⁶ ovime izražavam ne samo moju suglasnost već i suglasnost svih u mojoj obitelji.

Ovo što nam rade združeni izdajnici i na što pristaju "naše elite" je najniže dno u ljudskom i političkom dostojanstvu pojedinca i naroda - krajnji čin pacifikacije ovog naroda!

Na pitanju referendumu bi trebalo ujediniti i sve snage koje su se očitovale sa istim ili sličnim pozicijama - primjerice predsjedj. kandidata Jurčevića, HSP A.Starčevića, Obiteljsku stranku, Snage bi trebalo udružiti i oko novog, istarskog konvoja Libertas.

Iris Jelovac, nastavnica
Hrvoje Jelovac, stud.iur.
Prof. dr. sc. Alojz Jembrih
Dr. Željko Jeričević, znanstveni savjetnik
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik
"Političkog zatvorenika"
Josip Jović, kolumnist i publicist
Ivo Jozinović, dipl. ing.
Mijo Jukić, Zagreb
Davor Jurica, Pula
Mijo Jurić, grafičar
Vinka Jurić, dipl.ing.
Zora Jurić, prodavačica, Pula
Mr sc Wanda Jurišić Kette dipl. ing.
Tomislav Jurkić, Zagreb
Anđelko Jurun, poduzetnik, predsjednik Hrvatskog doma d.d. u
Buenos Airesu
Dr. med. Mira Kačić, Zagreb
Dr. med. Milivoj Kačić, Zagreb
Don Anđelko Kaćunko, novinar i publicist¹⁷

¹⁷ Hvala i pozdrav!

Potpisite i mene, ali ogorčen sam i razočaran. Ovaj pokušaj je neucinkovito i zakašnjelo formiranje "vatrogasne postrojbe"! Akciju je trebalo provesti preventivno.

Sada bi se - oprostite, bit ću "malo" ironičan - eventualno moglo npr. ići na prikupljanje potpisa NATO-u za vraćanje Svete Gere ili organizirati hodočašće do gore, ali s Kaptola na koljenima!

Ako ništa ne uspije uvijek se može poslati javnu čestitku "zubaru Anti Paveliću u suknji", "dr. Anti Paveliću u suknji", "Bakariću u suknji" i ostalim saborskim "braniteljima" hrvatskih nacionalnih interesa u hlačama i suknjama za "uspješnu transakciju"...

Jer eto tek sada smo uravnotežena zemlja - što je bio naš stoljetni NAUM: na jugu imamo beha Neum, a na sjevernom dijelu Jadrana smo dobili novi NE-UM! Odličan temelj za pobunu novim generacijama (ako ih bude dovoljno takvih - kao u Tuddmanovo vrijeme - ali mislim da hoće...!)

Bože, čuvaj Hrvatsku!

Damir Kalafatić
Marija Kalafatić
Dr. sc. Dalma Kalogjera
Virginia Kapic
Marijan Karabin, prof., hrv. književnik, Švicarska
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Ivan Katavić
Mr. sc. Anita Katić
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Slavko Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Drago Katović
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Dragan Kezić
Dragica Kezić, oec
Ivica Kirin, Čakovec
Prof. dr. sc. Dubravko Klabučar
Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Ružica Klaričić, umjetnica
Ante Klarić, predsjednik „Forum hrvatske sloge“
Ivan Klarić, umirovljenik
Damir Knežević, dipl. oec., Zaprešić
Matej Knežević, student
Alojzije Kokorić, ing.
Darko Kolić -član uredništva društvenih obavijesti glasila
H.K.Z-e Švicarska
Nikša Koncani, dipl.ing. elektrotehnike

Svima pozdrav i blagoslov!
Don Angelo

Don Angelo,
Na njih nije imao utjecaj ni ono lijevo-desno pismo. Dakle, ne bi ništa pomoglo. Može pomoći samo ako na izborima pokažemo da je hrvatska opcija jaka i ako naš kandidat tako dobro prođe da može biti stup novog okupljanja. Ako ovo pomogne tom cilju - ipak ima smisla :)
Vaš, Joško

Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Marjan Kos, direktor, ing. Graditeljstva
Akademik Ivica Kostović
Danijel Kotlar, dipl. ing., umirovljeni brigadir
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.
Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, OHIO, SAD
Marija Kovač, umirovljenica, Offenbach
Mijo Kovač, Čakovec
Mate Kovačević, novinar i publicist
Barbara Kovačić, prof.
Kuzma Kovačić, akademski kipar
Vinko Kovačić, profesor
Stjepan Kovač, prevoditelj
Marina Kralik Uremović, prof.
Dipl. iur. Ivica Kralj, Labin-Rabac
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
Krešimir Krišto, dipl. oec.
Krešimir Krivdić, prof., Zagreb
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac umirovljenica
Mladen Križanić, Karlovac
Krešimir Krsnik, dipl.ing.
Želimir Kršulović
Dr. st. Petar Kružić, Stuttgart
Tomo Kucinić, Cleveland, Ohio, SAD
Dragutin Kušan, umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenik
Ruža Kutleša, prof.
Danica Ladavac, kućanica
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Vjekoslav Lasić, svećenik, dr. teologije
Ante Latinac
Dr. sc. Damir Letinić
Fra Zvezdan Linić

Ivica Lipovac, strojarski tehn. Švedska¹⁸
Dr. sc. Inga Lisac, geofizika
Dr. med. Antun Lisec
Srđan Listeš, vatrogasni tehn.
Akademik Bozidar Liščić
Ante Livajić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Dipl. glumica Vitomira Lončar
Dr. sc. Davorin Lovrić, Zagreb
Ivica Luetić, novinar
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Josip Lukić, obrtnik, Slav.Prnjavor
Dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog
Marija Ljubić, oec.
Jasna Maceković, dipl.ing.
Mladen Maceković, dipl.ing.
Ante Madunić, odvjetnik
Ivana Madunić, oec Tomislavgrad
Marko Magdalenić, prof. – Katolički bogoslovni fakultet,
Zagreb
Mladen Magdalenić, akademski montažer
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Maja Magdić-Hanžek, dipl. iur.
Anka Mahmutović, teolog, stručni suradnik za zapošljavanje
Dr. Ivan Majdak, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Zvonko Majić, umirovljenik

¹⁸ Dirnut svim ovim događanjima, pa može se reći u zadnjih deset godina u Nasoj lijepoj Hrvatskoj, ne mogu ostati ravnodušan i ne dati svoju potporu listi da se pitanje granica sa Slovenijom umjesto političkog odlučivanja arbitražom rješava samo na međunarodnom sudu pravde. Podržavam gospodina profesora Miroslava Tuđmana u svim njegovim stavovima o Hrvatskoj, Hrvatskoj u EU i svijetu i njegovu kandidaturu za predsjednika. Ako budem imao mogućnosti da glasam, pošto živim u Švedskoj glasovati ću za prof. Tuđmana.

Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Prof. dr. Sime Malenica, Pariz
Hrvoje Malinar, dipl. ing. geologije, konzervator savjetnik u m.
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Denis Malnar, medicinski tehničar, Rijeka
Jerko Malovan dipl. pravnik
Mila Malovan, oec.
Sanja Mamić dipl. ing. građ., Zagreb
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Mate Maras, književni prevoditelj
Mato Marčinko, dipl. iur, pjesnik, publicist, dugogodišnji
politički zatvorenik
Dr. Radoslav Marić, ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ivana Marijić, studentica, Slavonski Brod
Ljerka Marinković, obrtnik
Tonči Marinković, bivši politički zatvorenik
Slobodan Bob Markić, p. eng.
Marija Markić, CTC
Marinko Markić
Mr.sc. Koraljka Marušić dr. med.
Mr.sc. Zvonko Marušić, dr. stomatologije, spec. ortodont
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Milka Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Miško Maslač, Cleveland, Ohio, USA
Ivica Matanić, Zagreb
Ivan Matarić prof., predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u
Švicarskoj
Petar Matić, dipl. iur
Akademik Slavko Matić
Mijo Matijević, carinik
Slavko Matijević, električar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Zlatko Matijević
Dr. sci. Josip Matjan, dipl. ing.
Zoran Matulić
Prof. dr. sc. Tomislav Matusinović

Andrija Mažić, službenik
Domagoj Medić, Zagreb
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Mirjana Medvidović, učiteljica
Dr.sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Anton Miculinić, Čavle
Nikolina Mičić, dipl. ing.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Radoslav Mijić, umirovlj.
Dr. sc. Mario Mikolić, umirovljenik, Pula
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Damir Mikuličić, dip. ing., nakladnik
Tomislav Mikulić, akademski slikar grafičar
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Primarijus dr. sc. Marica Miletić-Medved, dr.med.,
spec.epidemiologije
Biserka Milinković, Kanada¹⁹
Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Ivica Miloš, dipl.ing.
Mr. sc. Anđelka Milošević
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
Bosiljko Mišetić, odvjetnik
Krešimir Mišetić
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Mocnaj, profesorica, Montreal, Kanada
Ratimir Mocnaj, dipl.ing., Montreal, Kanada
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika
iz iseljništva 'Krasna zemljo', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica

¹⁹ Molim Vas uključite moje ime - ovo što rade naši državni predstavnici je sramota... I ja sam dio hrvatskoga naroda iako živim u Kanadi.

Molim javite što da mi ovdje radimo da bi spriječili raspadanje i dijeljenje naše domovine za koju su toliko dali svoje živote...

Prof. dr. don Josip Mužić
Gordana Nemet, umirovljenica
Marcela Nemet, dipl.ing. matematike
Roman Nemet, poljoprivrednik
Mate Nevistić poduzetnik
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak Mostar sa svojih 1092 člana
Prof. dr. sc. Milan Nosić²⁰
Javor Novak, spisatelj
Akademik Slobodan Novak
Vladimir Novak, Zagreb, umirovljeni povratnik iz SAD
Vinko Novinc, ing. građ.
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. Matematike
Mr. sc. Goran Olujić, dipl. inž.
Željko Olujić, odvjetnik
Anđelka Orlić, umirovlj.
Michael Pack, Predsjednik Koordinacije HDZ UK i povjerenik Hrvatskog Svjetskog Kongresa UK
Zvonimir Pandžić, dipl. inž.
Dr. Ing. Marijan Papich
Karlo Papić, umirovljenik
Mr. sci. Josip Papković, dipl.ing. fiz.
Marija Papković, dipl. pravnica
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik Robek, prof.
Ivan Patron, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka

²⁰ Štovani gospodine, suglasan sam da se raspiše narodni referendum o tzv. arbitražnom sporazumu u kojem stoji da će Slovenija imati izravni dodir s otvorenim morem što se može realizirati samo na štetu Hrvatske. Objavio sam knjigu o toj granici u kojoj su izneseni slovenski stavovi (www.maveda.hr), a sada piše hrvatsko viđenje toga problema. Granicu je jugoslavenska vlada odredila na ušću Dragonje u Sečovlju, a ne na prokopanom kanalu koji je uostalom iskopala Hrvatska. Treba pregledati zapisnike Vlade FNRJ iz toga vremena, a ne čitati zaključke u Službenom listu. Pozdravljam Vas i želim Vam uspjeh. Prof. dr. sc. Milan Nosić (Rijeka).

Valentina Paunović, magistrica religiozne pedagogije i katehetike

Prof. dr. sc. Davor Pavelić

Dr. Jurica Pavelić, podpredsjednik „Forum hrvatske sloge“

Dr. sc. Mate Pavković

Prof. dr. Dragutin Pavličević, zaslužni znanstvenik

Vesna Pavlović, poduzetnica, Zagreb

Prof. Dr. Davor Pavuna

Marko Hrvoje Pavuna

Ljerka Pazman, viši fizioterapeut

Marija Peakić-Mikuljan, književnica

Josip Pecaver

Ankica Pečarić, prof.

Akademik Josip Pečarić

Jelena Pečarić, prof.

Barbara Pečarić, student

Mario Pehar, dipl. ing. Agronomije

Jerko Pejković, dipl. ing.

Nikola Pensa, odvjetnik

Demokrita Perić, Tomislavgrad

Dragutin Perić, Cleveland, Ohio, SAD

Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić

Stipan Perić, dipl.oec, Tomislavgrad

Mr. sc. Marina Periša, prof.

Marija Perković, dipl iur, Split

Rade Perković, glumac

Lana Pervan, knjižničar

Zdeslav Pervan, zastupnik u osiguranju

Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor

Mile Pešorda, književnik²¹

²¹ Priključujem se mirotvornoj inicijativi za referendum i demokratsko, međunarodnopravno uređeno, rješavanje međudržavnoga spora između Republike Hrvatske i Republike Slovenije.

U pravitku šaljem kopiju svoga prosvjednoga pisma upućena predsjednici Vlade RH gospođi Kosor, na Svisvete, 1. studenoga u

01,00 sat, a kasnije i Hrvatskome saboru, s priloženom "Resolucijom DZ RS" od 28.10.2008.

---Original Message ----

From: Pešorda

To: predsjednica@vlada.hr

Cc: hina@hina.hr

Sent: Sunday, November 01, 2009 1:06 AM

Subject: protivljenje ARBITRAŽNOM SPORAZUMU slovensko-hrvatskom

Poštovana gospođo predsjednice Vlade Republike Hrvatske, Hrvatski sam državljanin, zauzet u demokratskoj i mirotvornoj izgradnji duhovno i gospodarski povezane Europe kao zajednice suverenih nacija i njihovih jezika i kultura, u kojoj bi se i hrvatski narod sa svojim jezikom i kulturom mogao još slobodnije i potpunije razvijati i samostojno sudjelovati u izgradnji boljega i pravednijega svijeta. Dakle, kao uvjereni europejac hrvatskoga materinskoga jezika i deržanstva, izražavam osobno protivljenje tzv. Arbitražnom sporazumu (sadržaju mu, tajnovitome načinu njegova pripremanja kao i najavi žurnoga prihvaćanja istog, bez javne rasprave ili referenduma, u državnom Hrvatskom saboru) kao nelegitimnom, duboko protueuropskom činu, koji je protivan i duhu (a, držim, i slovu) Ustava RH a također i međunarodnim konvencijama koje pravno uređuju odnose među državama i narodima. Povijesno prijateljstvo hrvatskoga i slovenskoga naroda te ono između Republike Hrvatske i Republike Slovenije, kao nedavnih saveznica u otporu velikosrpskoj komfašističkoj agresiji, moglo bi biti ugroženo ovakvim posve nelegitimnim izlaženjem hrvatskih vlasti ususret očitovanim teritorijalnim aspiracijama državnih vlasti RS na štetu Hrvatske (u prilogu: RESOLUCIJA o meji med RS in RH Državnoga zbora Republike Slovenije od 28.X.2008., s prvim člankom koji ustvrđuje da "Piranski zaliv in naselja ob Dragonji so slovenski!")), ovim posttotalitarničkim nastavljanjem urušavanja hrvatske suverenosti i samobitnosti i vitalnih interesa Hrvata kao staroga europskog državotvornog naroda, koji je, toliko okljašten tijekom povijesti, danas sveden na "avnojevsku" Hrvatsku, i to onu koja je, pod serbokomunističkom okupacijom, ostala i bez čudesnih Hrvoja i još 27 hrvatskih sela u hrvatskoj Istri, prepuštenih 1950-ih

Zvonko Peteranac, prof.²²

godina SR Sloveniji. Nu, i ovako "umanjena", ona je velika i prelijepa ne samo Hrvatima i Hrvatima, nego i svim njezinim građanima i ljudima dobre volje koji je vole i poštuju kao božanski dar, kojim se ne trguje.

Svjestan, i u ovom doista povijesnom času, svoje državljanske i kršćanske dužnosti i stvaračke obveze prema tisućljetnome jeziku hrvatskom koji je doma i u Savudrijskoj nam vali, podržavam Izjavu Komisije "Iustitia et pax" Hrvatske biskupske konferencije o hrvatsko-slovenskom razgraničenju, od 31. listopada, koju cijenjenom naslovu šaljem u privitku.

S poštovanjem,

Mile PEŠORDA, hrvatski književnik

Zagreb, 31.listopada 2009.

²² Ja se zovem Zvonko Peteranac. Već živim u Kanadi preko 50 g. i 27 g. sam predavao matematiku na srednjim školama. U zadnjih 14 godina sam u mirovini i dolazim u HR sa mojom ženom svaku godinu i ostajemo nekoliko mjeseci.

Ne slažem se sa Gosp. V, Šeksom i njegovim i Vladinim predlozima što se tiče promjena ustava za prilagodbu o ulasku u Europsku neZajednicu, EU.

HR Vlada bi trebala, jasno i glasno, javno objaviti sve moguće, negativne i pozitivne prijednosti o ulazku u EU. To su i trebali, pa i morali isto tako napraviti prije HR ulazka u NATO, ali nisu. To je ne demokratsko i protuustavno postupanje prema svima HR građanima-glasičima koji borave u HR i izvandomovinstvu. Zašt????

KAO POJEDINAC, pogotovo ŽIVEĆI IZVAN DOMOVINE, I HR GRAĐANIN, JA SAM PROTIV IKAKVE PROMJENE HR USTAVA BEZ REFERENDUMA i jasnoga obrazloženja HR Vlade Hrvatskoj javnosti što se tiče ULASKA HR u EU. HR Vlada ne smije NIŠTA RADITI U TAJNOSTI i bez odobrenja HR građana-glasača, uključujući pregovore sa Slovenijom, EU, i drugima, itd..

S poštovanjem Zvonko Peteranac,

PS. Ja sam sada u Splitu do konca ovoga mjeseca, i ako trebate neke pomoći u bilo kakvome djelovanju što se tiče referendum, itd., ja sam na Vašem raspolaganju. U Kanadi sam preko DVADESTAK godina

Alojzije Petračić, umirovljenik
Prof.dr.sc. Mladen Petravić
Hrvoje Petrić
Monica Marta Petrić
Ana Petriško, Zagreb
Luka Petrović, dipl.ecc
Zlata Petrović, ekonomist
Prof. dr. Ivica Picek
Daniel Pinjusić, radnik
Nenad Piskač, književnik
Dr. sc. Mirko Poje, znanstveni savjetnik PMF-a
Mr. sc. Dora Pokaz
Vladimir Polgar, el. inženjer / umjetnik, Ottawa, ON, Kanada
Jasenka Polić Biliško, prof.
Dr. sc. Ivan Poljaković, Voditelj Centra za strane jezike,
Sveučilište u Zadru
Akademik Stanko Popović
Zoran Pranjković, dipl. inž. građ.
J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „!Hrvatski Holokaust“²³
Damir Primorac, Belgija
Mile Prpa, pravnik, slikar, pjesnik i kolumnist
Smiljan Prskalo, dipl. inž.
Filim Prlic, Berlin

predstavljao moje kolege u našem sindikatu, kao pregovarač, predsjednik sindikalnih odjela itd. Javite mi.

²³ Kao urednik-autor HRVATSKOG HOLOKAUSTA i inace hrvatski javni djelatnik sve tamo od godine 1957., slazem se s dr.Miroslavom Tudjmanom, s Tobom i sa svim nasim intelektualcima i istaknutim javim

djelatnicima da se slovensko posizanje za hrvatskim drzavnim teritorijem i slaganje Premijerke Jadranke Kosor s tim slovenskim ZAHTJEVIMA dade na referendum Hrvatima i drugim nehrvatskim drzavljanima Republike Hrvatske, i to na predsjednickim izborima od 27. prosinca ove godine. Skupa sa svima Vama, i ja sam U PRILOG arbitraze Medjunarodnog suda i PROTIV arbitraze EU.

Neka Tvoj Imenjaka i Zastitnika Hrvatske, Sv. Josipa, spasi R. Hrvatsku od moralnog kaosa!

Don Vinko Puljić, Stinjan - Pula
Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Marijan Puškarić , operni pjevač²⁴
Mile Radas, Cleveland, Ohio, SAD
Jela Radas, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Radeljak, Cleveland, Ohio, SAD
Mira Radičević, dipl. oec.
Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Marija Radoš, dipl oec Tomislavgrad
Dipl. Ing. Franjo Radosevic, President, Radosevic Associates
Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik²⁵
Katarina Rajčić, umirovljenica
Željka Rajčić, kemijska tehničarka
Prof. dr. sc. Milan Ramljak, podpredsjednik „Forum hrvatske
sloge“
Gordana Rašić, dr. med. Sesvete
Maša Ratković, rednica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Nedjeljko Razov, Cleveland, Ohio, SAD
Sonja Razov, Cleveland, Ohio, SAD
Dr. Stjepan Razum
Ivica Relković, predsjednik Hrvatskog odgovornog društva
(HOD)
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Jozo Rozić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Božidar Ručević, dipl. ing.
Akademik Davorin Rudolf, predsjednik „Forum hrvatske
sloge“
Igor Rupčić, dipl. ing.
Vjera Ružević, umirovljenica
Hrvoje Saban

²⁴ iz sveg srca podržavam ovu peticiju odnosno inicijativu za održavanjem referenduma o ovom prevažnom pitanju .

²⁵ Krajnje je vrijeme za otriježnjenje. Udružimo se kao i prije rata jer mi smo već stari da ponovo uzimamo ono najgore, ali

Dajemo punu podršku jednom pravom HRVATU . Krajnje je vrijeme da sami upravljamo i odlučujemo sami o sebi.

Ivo Sabljčić, ing. "consultant", sveuč. profesor, Argentina
Mato Sabljčić, kipar, Pula
Ivan Salopek, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Neda Sarić-Rosandić, veleposlanica, Cleveland, Ohio, SAD
Mr. sc. Markus Schatten
Jakov Sedlar, redatelj
Dr.h.c. Josip Slibar, umirovljenik, Njemačka
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Damir Smiljanić, mehaničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Gordana Smitka, službenica
Marijan Smitka, umirovljenik
Ivan Soldo, građ. radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Dipl. ing. Zvonko Springer, direktor u mirovini, Austrija
Marina Spudić-Kušan, trgovac
Matea Spudić, studentica medicine
Luka Stamać
Marcela Stamać
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Starčević, dipl. ing. ele.
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
Vesna Svaguša, profesorica
Antonio Sudac, turistički službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policijski službenik
Ljiljana Sudac, upravni službenik
Berislav Suplika
Željko Susek, prof. povijesti umj. i dipl. sociolog, Umag
Ante Susnjara, Cleveland, Ohio, SAD
Emica Šantić, tajnica
Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i
Predsjednik HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika otuđene imovine za vrijeme fašističkog i komunističkog režima")
Ankica Šarić, knjigovođa, Zadar
Ivan Šarić, notar Uskoplje

Nediljko Šarić, pomorac, Zadar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl.soc.rad.
Bruno Šerić, Mostar
Marta Šerić, Mostar
Milenko Šerić, Mostar
Ranka Šerić, Mostar
Josip Šestan, gospodarstvenik, Pula
Stjepan Šešelj, književnik
Milovan Šibl,
Željko Šiljeg, general-pukovnik
Ivanka Šimat, mr. pharm, Zadar
Marko Šimat, dipl.inž.
Mijo Šimić, dipl.ing u m.
Dario Šimunović, student prava, Antunovac
Nina Šincek, prof. Zagreb
Nelo Škabić, Pula
Marijan Škarić
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Domagoj Štefanac, student iz Zagreba
Smiljana Šunde, novinarka i publicistkinja
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Jure Tabak, ugostitelj
Katarina Tadić, dipl.ing.
Miran Tadić, Cleveland, SAD
Prof. Ivana Tanovitski
Marko Tilošanec, student
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, podpredsjednik „Foruma hrvatske
sloge“
Ivan Tomaš, umirovljenik
Petar Tomaš, prof.
Željko Tomašević, dipl.iur., pričuvni časnik HV
Prof. dr. sc. Ivan Tomašić
Ruža Tomić, Tomislavgrad

Mile Tominac, poduzetnik
Ana Tomljanović
Silvije Tomljanović, diplomirani profesor geografije
Ivana Torlak, gimnazijalka
Damir Tučkar, dipl. ing
Mr. sc. Gordana Turić²⁶
Ing. Marinko Udina, pomorski strojar i klase, upravitelj stroja²⁷
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Ivana Ujević, Split
Vedran Ujević, Split

²⁶ Naraštaji su Hrvata ginuli za hrvatski teritorij i za opstanak Hrvatskoga naroda, pa tako i naša djeca u Hrvatskome obrambenom i osloboditeljskom Domovinskom ratu. Stoga - bez odluke svih Hrvata (i onih u inozemstvu, jer su itekako sudjelovali u ostvarbi obnove samostalne Hrvatske Države)- NITKO nema pravo niti otvoriti mogućnost promjene granica državnog teritorija, niti smješšati Državu u bilo koje "asocijacije".

²⁷ Upravo sam dobio text referendumu i u potpunosti se slažem da takvu odluku treba ipak donjeti cijeli tuzemni (ponavljam riječ "tuzemni") hrvatski puk jer se tiče svih nas. Čudim se političkim vrhovnicima da sebi uzimaju za pravo donošenja tako dalekosežnih i važnih odluka a svijesni su da već davno obični građani nikako ne dijele mišljenje sa njima. Protivim se bilo kojoj ideji glede mjenjanja Ustava a u svezi načina glasanja za ulazak u EU. Ujedno želim svima skrenuti pozornost da isto tako kako postoji tzv. ulazna strategija u EU, trebala bi ustavom postojati i opcija na koj način hrvatski građani mogu izjasniti se i o izlasku iz EU što iz povijesti valjda smo trebali naučiti da "ništa nije zauvijek". Stoga vam predlažem da se pokrene i proces dodavanja u Ustav način kako hrvatski građani mogu izjasniti se da ne žele više u budućnosti biti u EU.

Kao argument za vašu inicijativu dovoljan je argument nevjerodostojnost naše Vlade a i sama činjenica da Slovenija izgledno će provesti referendum o arbitraži. pa zašto i mi to nebi uradili?

Ujedno, po pol. opredeljenju sam više lijevičar negoli desno orijentiram ali ovaj put uopće nije bitno biti "crn ili plav", u pitanju je zbilja zajednička budućnost sviju Hrvata a pogotovo nas koji živimo u Hrvatskoj. Bezrezervno podržavam vašu ideju i akciju te slobodno i moje ime dodajte na priloženu listu.

Prof. dr.sc. Kosta Urumović
Dr. Sonja Urumović, liječnica
Prof. Vera Valčić Belić
Ivan Valek, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Franjo Valentić, Cleveland, Ohio, SAD
Ivan Varemina, dipl.ecc.
Aron Varga, dipl. ing.
Dragica Varga, odgojiteljica u m.
Mislav Vedriš, dipl. ing. šum.
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Ivica Vidić, alatničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Vinko Višić, elektrotehničar, Split
Domagoj Vlahović, menadžer u m., Argentina
Vesna Vlahović Frković, "CO" u m., Argentina, Brazil
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Dean Vodicka, bacc.med.techn., Bakarac
Mr. Marina Vokić Žužul, podpredsjednica „Foruma hrvatske sloge“
Mr. sc. Božena Volarić
Prof. dr. sc. Vladimir Volenec, Član suradnik HAZU
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Andrija Vrane
Stjepan Vrbaneć, Čakovec
Ante Vrdoljak, vozač
Igor Vrdoljak, odvjetnik
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
Mirko Vučić umirovljenik
Tomo Vujica, obrtnik, Pula
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, med. sestra
Antun Vuković dipl.građ.teh. Stuttgart, S.R.Njemačka
Suzana Vuksan, knjigovotkinja
Ivan Vuković, ing. brodstojarstva

Petar Vulić, književnik²⁸
Dragan Zadro, producent, Knin
Barbara Zagorac, umirovljenica
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike,
Split
Miroslav Zemljak, inž.
Milan Zoretić, ing. poduzetnik, sveuč. profesor elektronike,
Argentina
Branko Zovko, Cleveland, SAD
Blago Zovko, Cleveland, SAD
Drago Zovko, dipl. iur.
Marko Zovko, Cleveland, SAD
Ivan Zugcic, časnik HV, Pula
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Denis Žagrić, trgovac, Pula
Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji
učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja
Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960 Pariz²⁹

²⁸ **TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Drugovi sabornici (čast iznimkama) koji ste glasovali: ZA potpisivanje Arbitražnog sporazuma s Republikom Slovenijom zaboravili ste nešto jako, jako važno da: **Vox populi - vox Dei!**

Mi s Vama ne želimo ići čak niti u Crkvu, a kamoli **u Europu** (koja je izbacila i Boga iz vlastitog Ustava!), **mi ostajemo u Hrvatskoj!**

Zaboravili ste i još nešto zbilja prevažno: da parafraziram *nestašnog* provokatora Joška Jorasa, slovenskog državljanina, koji ima obiteljsku kuću u zaseoku Mlini, na teritoriju Republike Hrvatske... da se zemlja kojoj Vi radite o glavi zove (vjerovali ili ne!) Hrvatska: **TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Ne bilježim se s poštovanjem jer ga od mene, a vjerujem ni od kojega istinoljubivog Hrvata u RH (ili bilo gdje na kugli zemaljskoj!) uopće i ne zaslužujete!

Uz drugarski pozdrav

Petar Vulić

²⁹ Cestitam na velikom uspjehu peticije za referendum sa lihvarskom Slovenijom, kao i sa lihvarskom EU.

Barbara Žeruk, domaćica, Tribunj
Ivo Žeruk, umirovljenik, Tribunj
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Josip Žmegač, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić
Prof. dr. sc. Miroslav Žugaj

KOMENTARI S PORTALA:

inicijativa — **dtuckar** 05-11-2009 08:17

Inicijativa je više nego hvale vrijedna !

Šteta je što se nisu pridružili (barem ne do sada i to JAVNO)drugi DOMOLJUBI, bilo pojedinci s predsjedničkim aspiracijama, bilo stranke koje se predstavljaju domoljubnim.

Osobno držim da će ovakav zahtjev za provedbom referenduma biti marginaliziran u "medisjkom prostoru" i ignoriran od aktualne "elite". A "stručnjaci za PRAVO (ala Šeks)" će već naći tisuću i jedan prigovor o formalnim propustima pri organiziranju inicijative, a da bi inicijativa bila prihvaćena i uzeta u provedbeni postupak.

Formalno, nedostaje vlastoručni potpis i JMBG ili barem OIB, radi provjere identiteta "potpisnika" !

Ovako treba pokrenuti mase Hrvata da glasaju za Dr Tudjmana, koji je u ovom momentu jedini uz Dr Jurcevic da bude predsjednik Hrvatske. Dr Tudjman i Dr Jurcevic bi se trebali sastati, i u ovom momentu Dr Jurcevic bi se trebao povuci i pozvati sve one, koji bi glasali za njega, da glasaju za Dr Tudjmana, jer inace rasipanje glasova drzavotvornih Hrvata, moze se dogoditi, da velelopov iz Splita, Vidosevic, kojeg podrzava veleizdajnik Mesic, kao i Bandic budu isli u drugi krug, a to bi bila prava katastrofa za Hrvatsku. Treba narod pozvati da masovno izadju na izbore i glasaju za Dr M Tudjmana. Trebalo je vec davno stvoriti novu dezavotvornu stranku, jer kako vidim Ruza Tomasic radi sporo sa novom strankom prava, koja je trebala biti najvecia drzavotvorna stranka.

Također, u neformalnom smislu, Vlada će, čak i da se referendum provede i odgovor DA dobije većinu, naći izgovor, kako je "međunarodni sporazum potpisan" i Hrvatska ga se mora pridržavati ! Dakle, arbitražni će se proces nastaviti, komisija EU će dati svoj "pravorijek", no ostaje posljednja slamka, a to je RATIFIKACIJA kroz parlament.

Ovim potpisanim "arbitražnim postupkom", HRVATSKA je, pred međunarodnim svjedocima pristala (kao i Slovenija) na prihvaćanje i provedbu "presude ove arbitraže".

Dakle, kada bi i, temeljem rezultata referenduma, ODBILA provesti "presudu arbitraže", Hrvatska bi vrlo vjerojatno postala predmet međunarodnih "sankcija" u skladu s običajima međunarodnog prava. No, o tome bi se sada trebali izjasniti istinski stručnjaci međunarodnog prava i poznavaoци "zanata diplomatije" (da ne kažem "kurvar...."!)

Ipak, što je dobro u ovom referendumu ?

Dobro je to, da će svi birači koji izađu na predsjedničke izbore, biti u poziciju da "mućnu svojom glavom" i upitaju se: KOMU ja dajem svoj glas ?

Da li onome tko je zagovarao ovaj arbitražni sud ili onome tko istinski brine za dugoročne interese Hrvatske ?

Istinski brojna lista potpisnika ove inicijative, možda pokoleba i predstavnike aktualne "elite", neovisno u kojoj su stranci, da počnu promišljati i o "glasu naroda" i da prestanu UMIŠLJATI kako su baš oni "Bogom dani" dvadeset godina tumačiti volju GRAĐANA HRVATSKE i "u ime njih voditi ovu državu". Možda KONAČNO postanu svijesni, da NITKO od njih osobno NIJE ODABRAV voljom naroda u STOLICE u kojima sjede, već da je to učinio "PREDSJEDNIK njihove stranke". Jer birači, ma koliko se ova elita trudila pokazati i dokazati suprotno, nisu niti na jednim izborima nakon 90e, glasali za "pojedince" i njihove funkcije, već za one političke opcije (čak ne niti za programe stranaka)koje su im u tim trenucima izgledale kao najpovoljnije za njihovu političku orijentaciju. Kada i ako se počnu provoditi istinski PERSONALIZIRANI izbori, za PARLAMENT, kao i unutar stranaka, tada će se moći

i govoriti o volji "naroda" da netko od "njih-pojedinaca s imenom i prezimenom" sjedi u SABORSKOJ stolici "voljom naroda" !

Konačno, vrijeme je da se NAROD osvjesti i shvati, kolika je njegova snaga u odnosu na "dnevnu politiku", te da uvidi da "svatko" može organizirati REFERENDUM o bilo kojem krucijalnom pitanju koje se može pojaviti i ubuduće.

Sada je primarni cilj, odabrati predsjednika koji istinski vodi brigu o interesima Hrvatske i pripremiti opcije za izbore za Sabor (konačno izbacivanje prerušenih komunista i njihovih interesnih grupacija ili trabanata s pozicija moći ove zemlje)!

DA, svakako PODRŠKA referendumu, makar samo kao "odgojno-edukativnom elementu" za birače....

No, nadajmo se da i pozitivan rezultat tog referendumskeg pitanja, može blokirati PROVEDBU ovog nepovoljnog današnjeg političkog "EU sporazuma".

ODG: Drugi dan: 415 potpisa za prijedlog o referendumu o rješavanju pograničnih pitanja sa Slovenijom — Josip Pečarić

08-11-2009 17:45

Štovani g. Tucker,

Kažete:

"Šteta je što se nisu pridružili (barem ne do sada i to JAVNO) drugi DOMOLJUBI, bilo pojedinci s predsjedničkim aspiracijama, bilo stranke koje se predstavljaju domoljubnim." To nije za očekivati jer bi time priznali koliko je profesor Tuđman iznad njih. Pogledajte današnju HINInu vijest:

Škare Ožbolt: o arbitražnom sporazumu neka se izjasne građani na referendumu

ZAGREB, 8. studenog 2009. (Hina) - Predsjednička

kandidatkinja Vesna Škare Ožbolt uputila je otvoreno pismo predsjedniku Republike Stjepanu Mesiću kojim ga poziva da iskoristi svoju ustavnu ovlast i pokrene pitanje referenduma na kojem bi se građani Republike Hrvatske izjasnili o prihvaćanju arbitražnog sporazuma sa Slovenijom, priopćeno je danas iz izbornog stožera predsjedničke kandidatkinje Škare Ožbolt.

"Arbitražni sporazum sa Slovenijom je važna politička odluka za Hrvatsku koja nadilazi ovlasti izvršne i zakonodavne vlasti i za koju je potrebno pitati sve građane ove zemlje pogotovo stoga jer je apsolutno nejasno o čemu se zapravo radi.

Prema svim informacijama dostupnim javnosti očigledno je da se ne radi o uređenju granice već o mogućem ustupanju hrvatskog teritorija Republici Sloveniji. To ne može učiniti ni Sabor, ni Vlada, a niti predsjednik Republike, to mogu odlučiti samo građani ove zemlje. Nitko nema pravo u ime bilo čega, pa niti bilo kakvih fondova Europske unije ustupiti i jedan komadić hrvatskog teritorija koji pripada svima nama i svima našim budućim generacijama. To mogu odlučiti jedino građani ove zemlje," kaže se u otvorenom pismu predsjedničke kandidatkinje Vesne Škare Ožbolt, koja ističe kako bi referendum obvezao Parlament na "jedinu pravu i moguću odluku, a to je onu koju donesu građani ove zemlje".

(Hina)

Isto Vam je i s medijima. Oni su prešutjeli inicijativu prof. Tuđmana. To je lijepo uočio Milan Ivkošić, pa u svojoj TJEDNOJ INVENTURI ("Večernji list", 6. 11. 2009.)

"Zašto HTV ne voli Tuđmanove"

Miroslav Tuđman se i prije Crkve i prije skupine intelektualaca protivio hrvatsko-slovenskom sporazumu o arbitraži

piše:

NEDJELJA 1. 11.

U Dnevniku HTV-a objavljene su izjave četvero predsjedničkih kandidata, ali ne i Tuđmanova

Premda se Miroslav Tuđman i prije Crkve i prije skupine intelektualaca obratio javnosti odlučnim protivljenjem hrvatsko-slovenskom sporazumu o arbitraži, najutjecajniji medij ga je ignorirao. To je utoliko nepoštenije što su u današnjem Dnevniku HTV-a, što ga je vodila Dijana Čuljak, objavljene izjave četvero predsjedničkih kandidata o toj temi, ali ne i Tuđmanova. Zašto je HTV-u od njega zanimljivija, na primjer, Vesna Škare-Ožbolt, koja je prvo dala nogu HDZ-u i s Matom Granićem osnovala DC, zatim i Graniću dala nogu, da bi je, propavši na prošlim parlamentarnim izborima, dala i samoj sebi! Ili Nadan Vidošević, kojeg je javnost mnogo više nego po dužnostima upamtila po aferama (“Dalmacijaceme nt”, agregati, “Hajduk”, HFP, Meštrovićev kaštelet itd.), teškim od deset do pedeset opljačkanih milijuna? Možda je odgovor u jednom drugom prilogu u istom Dnevniku, prilogu o pohodima grobovima poznatih osoba na Mirogoju, u kojem je grobu dr. Franje Tuđmana, i to snimljenom iz daljine, posvećeno najmanje sekundi - premda je bio najposjećeniji. HTV očito ne voli Tuđmanove. Ali je zato ovih dana iscrpno izvještavao o Mesićevom otvaranju brojnih spomenika partizanima. Istina, ne bez razloga, jer je, kažu, Mesić htio dati što jači biljeg proslavi Noći vještica!

Zapravo, sve to govori koliko je bila (i još uvijek) je vrijedna i ovo naše pismo.

Sa štovanjem,
Akademik Josip Pečarić

HINA o našoj inicijativi — Josip Pečarić 10-11-2009 20:48

Potporna inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom

ZAGREB, 9. studenog 2009. (Hina) - Inicijativu predsjedničkog kandidata Miroslava Tuđmana za referendum o

graničnome sporu sa Slovenijom poduprlo je više od 550 osoba, od akademika i sveučilišnih profesora do umjetnika i književnika te umirovljenika i radnika, objavio je danas organizator prikupljanja potpisa.

Predsjednički kandidat Miroslav Tuđman zatražio je početkom studenoga na konferenciji za novinare od Vlade Republike Hrvatske da raspiše referendum s pitanjem: "Jeste li za to da se pitanje granice sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnome sudu pravde?" Predložio je da se referendum održi istog dana kad i predsjednički izbori.

Među potpisnicima inicijative za referendum su akademici Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Slaven Barišić, Ante Glibota, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slobodan Novak, Josip Pečarić, Stanko Popović, sveučilišni profesori Vladimir Katović, Davor Pavuna, profesor emeritus Ivo Soljačić, kipar Kuzma Kovačić, slikar Josip Botteri Dini, fra Andrija Nikić i drugi.

Akademik Josip Pečarić je izjavio da je potpise za inicijativu za referendum počeo prikupljati pošto ju je predsjednički kandidat Miroslav Tuđman predložio 3. studenoga te da stalno stižu potpisi potpore iz zemlje i inozemstva.

Prijedlog o raspisivanju referenduma o arbitražnom sporazumu između hrvatske i slovenske vlade dosad je iznio Hrvatski helsinški odbor za ljudska prava, Forum hrvatske sloge i zagrebačka Građanska inicijativa "More je kopno".

(Hina)

BILO JE ZA OČEKIVATI DA HRVATSKI MEDIJI
PREŠUTE NAŠU INICIJATIVU. ZA NJIH JE, KAO I ZA
HRVATSKU VLAST, NEBITNO MIŠLJENJE 12
HRVATSKIH AKADEMIKA, PEDESETAK

SVEUČILIŠNIH PROFESORA, OSAMDESETAK
DOKTORA ZNANOSTI I DA NE NABRAJAM DALJE :)

ZANIMLJIVO JE DA JE SLOVENCIMA MIŠLJENJE
OVAKVOG SKUPA HRVATA INTERESANTNIJE PA JE
SPA PRENJELA VIJEST O INICIJATIVI:

Tuđman zbral 550 podpisov za referendum o arbitražnem
sporazumu

- Referendumsko pobudo o arbitražnem sporazumu s Slovenijo, ki jo je prejšnji teden predstavil predsedniški kandidat Miroslav Tuđman, sicer starejši sin pokojnega hrvaškega predsednika Franja Tuđmana, podpira več kot 550 oseb, je danes v Zagrebu dejal hrvaški akademik Josip Pečarić, ki je začel zbirati podpise za razpis referendumu. Zagreb, 09. novembra (STA) - Referendumsko pobudo o arbitražnem sporazumu s Slovenijo, ki jo je prejšnji teden predstavil predsedniški kandidat Miroslav Tuđman, sicer starejši sin pokojnega hrvaškega predsednika Franja Tuđmana, podpira več kot 550 oseb, je danes v Zagrebu dejal hrvaški akademik Josip Pečarić, ki je začel zbirati podpise za razpis referendumu.

Kot je še poročala hrvaška tiskovna agencija Hina, so med tistimi, ki podpirajo pobudo tako akademiki, univerzitetni profesorji, umetniki, književniki in duhovniki kot upokojenci in delavci.

Miroslav Tuđman je prejšnji teden od hrvaške vlade zahteval, naj razpiše referendum o arbitražnem sporazumu na isti dan, kot bo potekal prvi krog predsedniških volitev, to je 27. decembra. Pojasnil je, da bi morala vlada državljanke na referendumu vprašati, "ali so za to, da se vprašanje meje s Slovenijo namesto političnega odločanja z arbitražo rešuje le in izključno na Meddržavnem sodišču v Haagu".

Državlјanska pobuda Morje je kopno, v kateri so zbrana različna društva državljānov, med njimi tudi veteranov in vernikov, je napovedala, da nameravajo od 15. do 29. novembra zbrati 500.000 podpisov, koliko je potrebnih, da bi vlada razpisala referendum.

Razpis omenjenega referenduma so predlagale še nekatere nevladne organizacije, med njimi Hrvaški helsinški odbor. (konec)gi/ms STA169 2009-11-09/15:52

JOŠ JEDNOM SE POKAZALO KOLIKO JE HRVATSKIM VLASTIMA I MEDIJIMA NEBITNO ŠTO MISLE HRVATI. PA ONI NISU GAZDE, ZAR NE? :)

Akademik Josip Pečarić

NAJODVRATNIJI LJUDI I NJIHOVI „ŽIVI MRTVACI“

Javljaju mi prijatelji kako je na portalu www.vijesti.net Tomislav Klauški komentirao kampanju prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana pišući o živim mrtvacima iliti zombijima. Čak nas i nabraja. To su mu Aralica, Krpina, Beljo, Joško Čelan, Josip Jović, Domazet Lošo, Kostović i Lang, Branimir Lukšić i Milan Vuković, Jakov Sedlar i Josip Pečarić, Zdravko Tomac i Đurđa Šušak, Zoran Vukman i Marin Mileta.

Prijatelji su bijesni, a ja sretan što sam u takovom društvu. Pa za skupinu ljudi koja podržavaju kandidaturu prof. Tuđmana veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec je na portalu HKV-a napisao kako je „sve ono najbolje što u ovom trenutku postoji u Hrvatskoj“. Treba li uspoređivati tamo nekog Klauškog i Hitreca? Možda budalama.

Da, prijatelji se ljute na Klauškog, a meni čovjeka žao.

Zašto? Pa svi – koji iole hrvatski misle – slažu se da je današnju Hrvatsku najbolje opisao kineski filozof i publicist Sun Tsu: "Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svade među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrjednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate."

Dakle, Sun Tsua koji je one koji su spremni izdati svoj narod za račun stranih interesa nazvao «najodvratnijim ljudima». Ali takovi - upravo zbog toga - i moraju živjeti u strahu od povratka hrvatskog dostojanstva u hrvatskom narodu.

Zato je ovaj tekst sjajno opisao i taj njihov strah - strah najodvratnijih među nama. Nije prošlo dovoljno vremena da njihova odvratnost bude zaboravljena! Sjetimo se da su pred izbore 2000 išli s parolom: Oni su nama oprostili - mi njima nećemo! Da, premalo je vremena prošlo da bi oni mogli vjerovati u toliku zaboravnost da bi im opet bilo oprašteno.

Pa kako tek onda oni najstrašljiviji među takvima – kakav je očiti Klauški - mogu doživjeti pojavu onih koji su njihova suprotnost? Pa kao nešto najstrašnije što mogu zamisliti. Vidimo da se naš jadničak Klauški najviše boji zombija. I onda se moji prijatelji ljude na njega, umjesto da im ga je žao.

U tom svom strahu Klauški ponovno pokazuje i da baš nije puno inteligentan. Zadaću koju su dobili najbolje je opisao u Šibeniku sam profesor Tuđman kada je kao najveći hrvatski stručnjak informatičkih znanosti pokazao kakva je zastupljenost u glavnim hrvatskim medijima u zadnjih mjesec dana svih predsjedničkih kandidata. Njegova se kretala od 0.01 do 0.06 posto. Dakle, dok je strategija u vrijeme kada se pojavio HDZ bila napadati njegova oca, sada su izvukli pouku i odlučili se na potpuno prešućivanje. “Odvratni ljudi” u medijima očito apsolutno slušaju svoje gazde. Jedino se Klauški toliko uplašio, jadničak naš mali, pa je morao sebi dati oduška.

Možda nekome neće biti pravo što se sprdam s njim pišući o njemu kao o malom jadničku. Ali, zar on nije svoj tekst završio glagolom “sprdati”? Pa zar mu u tom njegovom strahu ne treba pomoći i ponašati se onako kako on želi?

Istina, njegovo pisanje i jest takovo da izaziva želju za sprdanjem. Kad god sam komentirao neki njegov tekst, to je bilo sprdanje. Zato ću ovdje dati svoj tekst u kome sam se sprdao s njegovim zahtjevom da me se kazneno goni.

Pismo Slobodnoj Dalmaciji poslano 31. kolovoza 2004.

Na osnovu Zakona o medijima pozivam vas da objavite ovaj moj tekst u vašem Magazinu, u kome je objavljen i tekst Tomislava Klauškog "Zreo za kaznenu prijavu" (Slobodna Dalmacija, 28. kolovoza 2004.).

Tekst g. Klauškog nam zorno pokazuje zašto je komunistički režim u drugoj Jugoslaviji zaslužio da ga i danas britanski The independent uzima kao primjer s kojim se uspoređuje logor Guantanamo: "Tadašnja jugoslavenska obavještajna služba koristila je Staljinove metode pri mučenju zatočenika optuženih za staljinizam a svi preživjeli zatočenici Golog otoka slažu se da bi nakon dužeg mučenja priznali, napisali i potpisali sve što se od njih tražilo..." Istina g. Klauški još nije stigao u fazu mučenja, ali se zato služi falsificiranjem mojih izjava iz interviua Slobodnoj Dalmaciji, koji je objavljen iako sam tražio autorizaciju, koja mi nije omogućena.

Klauški tvrdi: "Pečarić je, doslovno, bez kraćenja, redigiranja i uljepšavanja, izjavio: 'Hrvati nisu trebali poslušati Titov proglas o dizanju na oružje (...) Trebali su podržati NDH kao najbolje rješenje za budućnost hrvatskog naroda. Da su to učinili, ne bi bilo bratoubilačkog rata".

A evo kako izgleda dio koji Klauški daje "doslovno, bez kraćenja, redigiranja i uljepšavanja":

"- Po mom sudu nisu trebali poslušati Titov proglas o dizanju na oružje da bi 'spašavali plemenitu krv sovjetskih naroda'.

Hrvati su, ako sam Vas dobro razumio, trebali bezrezervno podržati fašističku NDH jer je to bilo najbolje rješenje za budućnost hrvatskog naroda?

- Naravno. Da su to učinili, ne bi bilo bratoubilačkog rata, a na kraju bi bilo isto kao i u zemljama gdje toga nije bilo."

Treba li uopće govoriti koliko je priglupo tvrditi da nešto daješ bez kraćenja a onda koristiš oznaku "(...)"? Ili pak da nešto daješ "doslovno, bez redigiranja i uljepšavanja", a onda tvrditi da je ono što je rečeno u pitanju tvrdiš da je dio odgovora? Može li se pretpostaviti da je Klauški toliko nepismen, pa nije sposoban točno prepisati ono što piše, kad već tvrdi da to radi? Ili je vjerojatnije da on, kao kolumnist Slobodne Dalmacije, samo falsificira? Može li se pretpostaviti da je takvo "novinarstvo" zapravo politika Slobodne Dalmacije, kada ne ispunjava moj zahtjev za autorizaciju, ali tiska ovakva falsifikate g. Klauškog?

Imalo pismenijem jasno je zašto je Klauški izostavio dio o "spašavanju plemenite krvi sovjetskih naroda".

Doista bi svi vidjeli koliko bi bila priglupa njegova konstrukcija jer bi bilo očito kako on tvrdi da su se "po istoj logici, Britanci, Francuzi, Rusi i ostali narodi Europe" digli protiv Hitlera da bi "spašavali plemenitu krv sovjetskih naroda".

Kaže dalje g. Klauški: "Doduše, čovjek koji se predstavlja akademikom upravo kad govori o povijesti, iako je titulu dobio za matematiku, servirao je u tom interviewu i druge poslastice. Na primjer, Mile Budak nije ratni zločinac, budući da nije nikoga ubio. Kao da Hitler jest. Ili Himler. Ili Rudolf Hess."

I tako kolumnist Slobodne Dalmacije ne zna da početak svakog interviewa piše novinar, pa je tako i ovaj sa mnom počeo ovako: "Akademika Josipa Pečarića...". Očito

Duričić, za razliku od Klauškog, zna da se titule koriste u predstavljanju osobe s kojom novinari razgovaraju. Da Klauški čita druge novine vidio bi da je to uobičajeno. Recimo, u Vjesnikovim Stajalištima to će obavezno napisati. Dapače meni dodaju i da sam sveučilišni profesor.

Ne čudi me da Klauški uspoređuje Budaka s Hitlerom, Himlerom, Hessom i Speerom jer nisam dvojio da i on pripada u one koji misle da su Hrvati genocidan narod koji zakonom o kulturi ubijaju ljude. Zato su valjda svi Pavelićevi ministri ratni zločinci, a Hitlerovi nisu! Kao što sam u interviewu i rekao laž je kada mnogi naši novinari tvrde da je Budak potpisao "rasne zakone" - u množini. Jedan od njih je i Klauški (vidjeti Slobodnu Dalmaciju, 25.8.2004). Znao sam da Klauškog neće uznemiriti to što je uhvaćen u laži. Pa poglavlje jedne moje knjige se i zove: "Jugokomunisti – ljubitelji laži". Čudi me što je to očito i politika Slobodne Dalmacije.

Klauški također piše: "dok je slogan "Tjeraj psine preko Drine", akademik Pečarić usporedio s američkim sloganom 'Voli ili napusti'. To je za njega 'humana poruka'. Ovdje doista dopušta da razina inteligencije g. Klauškog nije tako visoka da bi on razumio dio teksta:

"A 'Tjeraj psine preko Drine'?"

- To mu se pripisuje i u procesu spominje, ali njegova izreka je posve drukčija. A kad već govorimo o tome, onda valja reći da i Amerikanci koriste sličnu, odnosno istu sintagmu koja glasi: "Voli ili napusti!" To je za mene humana poruka jer za onoga tko mrzi zemlju u kojoj živi, bolje je da iz nje ode."

Sigurno je da treba malko veći kvocijent inteligencije da bi se razumjelo kako nisam uspoređivao sintagmu koja

se Budaku pripisuje, već onu koju on jest rekao s onom američkom. A Budakova je: "Ili se pokloni, ili se ukloni." Za razliku od Amerikanaca, Budak ne traži da se zemlja u kojoj živiš voli, ali traži da je poštuješ.

Klauški dalje spominje "kaznenu prijavu za poticanje rasne i nacionalne mržnje". Valjda mu je najveći argument to što je javnosti "malo poznato da je novopečeni Hrvat iz Boke sve do 1991. godine živio u Beogradu, gdje je diplomirao i predavao na fakultetu". Čim Klauški zna da sam novopečeni Hrvat, očito je da koristi arhiv UDBE. Oni su znali o ljudima ono što ni oni sami nisu znali. Ali ni da UDBA nije sveznajuća potvrđuje ovaj podatak o godini. Nekome će se učiniti priglupo optuživati nekoga za "poticanje rasne i nacionalne mržnje" i spominjanje ovakvog podatka koji je više puta bio dan i na televiziji i u novinama. Kako je Klauški komentator Slobodne Dalmacije očito mu je ovaj podatak o Beogradu dokaz "genocidnosti" hrvatskog naroda. Kad "doznaju" Hrvati taj podatak sigurno će ispuniti želju g. Klauškog: proces Pečariću, osuda i izvršenje u roku od 12 sati. Kao i Budaku!

Pita se Klauški "srame li se ostali hrvatski akademici zbog svog akademskog kolege Josipa Pečarića". Ja predlažem svojim kolegama u HAZU da umjesto mene izaberu g. Klauškog. Pa on zna da sam "stručnjak za matematičko izvođenje teorije vjerojatnosti". A ja to ne znam. Kad on bolje zna od mene u čemu sam stručnjak, zar ne bi on trebao biti akademik, a ne ja.

Vjerujem da je g. Klauški član HND-a. Moraju biti ponosni na ovakvog člana. Ovakvog krivotvoritelja i "intelligentnog" prikazivača tuđih tekstova sigurno odavno nisu imali. A kako tek izvrsno zna "doslovno, bez kraćenja, redigiranja i uljepšavanja" prepisati tuđi tekst. Uvjeren

sam da će mu ove godine dodijeliti svoju nagradu zbog toga.

Naravno, „Slobodna Dalmacija“ nije objavila moj tekst. Objavljen je u "Hrvatskom slovu", 17. rujna 2004. Jasno je i zašto. Pa kako mogu objaviti tekst iz koga je razvidna tako niska inteligencija njihova kolumniste. Pa kakvi kolumnisti, takva i novina, zar ne?

A s obzirom na takovu inteligenciju Klauškog možda je on pomislio da je njegov poziv da me se kazнено goni uslišen i doista sam prošao kao Budak: u 20 sati je podignuta optužnica, osuđen sam i pogubljen. I kada me je vidio u spomenutom društvu, jadničak naš uplašeni je povjerovao da nisam samo ja zombi, nego i svi ostali?

Akademik Josip Pečarić

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

PISMO VIJEĆU SIGURNOST UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavonskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Čelije, spaljeno i zajedno s crkvom srušeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruća' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbicid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet

Heidelberg, dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

akademik Slavko Matić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Franjo Šanjek

akademik Nenad Trinajstić³⁰

³⁰ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

PROFESOR ZVONIMIR JANKO POTPISNIK PISMA VS-U UN-A

Naše pismo VS-u UN-a do sada je potpisalo 14 akademika (Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Stjepan Babić, Slaven Barišić, Boris Bučan, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slavko Matić, Josip Pečarić, Stanko Popović, Franjo Šanjek, Nenad Trinajstić), dva biskupa (Mile Bogović i Valentin Pozaić) i jedan dopisni član HAZU-a profesor Zvonimir Janko (Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg). Pismo već ima više od 900 supotpisnika. Političara baš i nema. Nema ni onih koji pretendiraju na mjesto vođe državotvornih Hrvata. Zanimljivo, jer iako pismo potpisuju akademici i biskupi, ipak se slobodno može reći kako je ono proizišlo iz naroda. Akademici i biskupi su samo uzeli tekst jednog nepoznatog autora na Portalu HKV-a, dotjerali ga i ponudili na potpisivanje. Naši ljudi su jednako tako tekst prepoznali kao svoj, a posebno me veseli sto su to prepoznali i toliki sveučilišni nastavnici i znanstvenici (njih preko 130).

Zapravo, mnogi od naših znanstvenika i drugih koji su potpisali i supotpisali Pismo itekako zaslužuju da pišemo o njihovom radu i predstavimo ih čitateljima. Mislim da ćete mi svi oprostiti što sam odlučio pisati o svom matematičaru. To mi je i najprimjerenije, zar ne?

Nisam siguran jesu li naši čitatelji čuli za profesora Janka iako se radi o iznimnome svjetskom znanstveniku koji je već pedesetak godina državotvornim Hrvatima prava legenda. Moj brat, zagrebački student, o profesoru Janku mi je pričao još šezdesetih godina prošloga stoljeća.

Zvonimir Janko rodio se u Bjelovaru 1932. godine. Nakon mature upisao se na studij matematike na Prirodoslovno-

matematičkom fakultetu u Zagrebu. Na drugoj godini bio je izbačen s fakulteta na dvije godine, mada je disciplinski tužitelj tražio isključenje sa svih sveučilišta u tadašnjoj Jugoslaviji i to za svagda! Bio je žrtva hajke na hrvatski orijentirane studente koji su položili vijenac na grob Ante Starčevića u Šestinama. Ti su studenti bili uhićeni i poslije osuđeni na zatvorske kazne. Jedan kolega zamolio je profesora Janka da mu za prijatelja, jednoga od uhićenih, skupi od nekih profesora potrebne potpise u indeksu, što je on i učinio ne znajući o kome i o čemu se radi. Nakon istrage i javnih osuda na fakultetskim skupovima u stilu komunističkih montiranih procesa, studenti, pa i profesor Janko, bili su kažnjeni i s te strane.

Kakva je bila ta država najbolje se vidi iz riječi prof. Janka o tom suđenju:

Povod tome je bilo to što nisam mogao dokazati da nisam znao da su neki kolege nosili vijenac na Starčevićev grob, a ja ih nisam prijavio. Poslije toga su se hrvatski komunisti pobrinuli da i nakon mog doktorata, 1960. godine, ne mogu dobiti zaposlenje niti na jednom sveučilištu u Jugoslaviji, pa su me doslovno istjerali iz domovine.

Kad je nakon isteka kazne diplomirao, dobio je posao profesora matematike i fizike na gimnaziji u Širokom Brijegu u Hercegovini. Mjesto je u to vrijeme nosilo nametnuto ime Lištica. Njegov matematički talent, koji je usmjerio u područje teorije konačnih grupa, već ondje je zaškrio rezultatima koji su bili objavljeni u inozemstvu. Meni se posebno urezala u pamćenje priča kako su tada profesoru Janku pisali iz svijeta na adresu „University of Listica”. Da, tko bi i pomislio da takav talent ne može dobiti posao na sveučilištu u svojoj zemlji, zar ne?

Još u Širokom Brijegu profesor Janko napisao je svoju disertaciju, za koju je formalni mentor bio prof. Vladimir Devidé.

Kad nije išlo u toj državi, profesor Janko je dobio mjesto asistenta na sveučilištu u Bonnu. Iz Bonna uskoro odlazi u Australiju, najprije u Canberru a onda u Melbourne, gdje dolazi i do svojega epohalnoga otkrića – prve Jankove sporadične jednostavne grupe J_1 .

To je otkriće zapanjilo matematičke krugove. Nakon gotovo 100 godina od otkrića pet Mathieuovih sporadičnih jednostavnih grupa (1861. i 1873.) držalo se da nema drugih sporadičnih jednostavnih grupa i da će se uskoro dokazati da uopće nema drugih konačnih jednostavnih grupa osim onih koje su već poznate.

Koliki je to bio „potres“ u teoriji grupa svjedočio je na proslavi 65. obljetnice profesora Janka u Mainzu prof. Bertram Huppert, autor i koautor (s Normanom Blackburnom) najopsežnijega enciklopedijskog udžbenika – priručnika o konačnim grupama *Endliche gruppen I, II, III*. On je tom prigodom rekao otprilike ovo:

Malo me toga iznenadilo u mom životu. Doživio sam i Drugi svjetski rat. Moglo se naslutiti da će doći do rata. Vjerujem da će vas iznenaditi, a nekoga možda i sablazniti ono što ću vam reći. Doista su me iznenadila samo dva događaja: otkriće prve Jankove grupe i pad Berlinskoga zida.

U idućim godinama počeo je, pokrenut ovim otkrićem, pravi „lov“ na sporadične konačne jednostavne grupe, koji je trajao dvadesetak godina. U tim istraživanjima sudjelovali su mnogi matematičari i ukupno je o tome objavljeno više tisuća stranica. Ta istraživanja i pokret što ga je svojim otkrićem inicirao

profesor Janko trajali su oko 30 godina, od 1955. do 1983., i doveli su do potpune klasifikacije svih konačnih jednostavnih grupa. U svojoj knjizi „The Classification of Finite Simple Groups” istaknuti promicatelj toga istraživanja Daniel Gorenstein kaže:

Još nikad u povijesti matematike nije bilo pojedinačnoga stavka, koji bi zahtijevao 10.000 časopisnih stranica zgusnutoga dokazivanja. Tko bi mogao pročitati takav dokaz, a kamoli priopćiti ga drugima? Klasifikacija konačnih jednostavnih grupa ipak je takav stavak – njegov potpuni dokaz, koji je razradilo oko 100 teoretičara grupa kroz razdoblje od tridesetak godina, on je spoj oko 500 članaka u časopisima, što otprilike iznosi 10.000 tiskanih stranica.

Od 21 otkrivene grupe, počevši s prvom Jankovom grupom, profesor Janko otkrio je ukupno 4 grupe, koje po njemu nose imena J_1 , J_2 , J_3 i J_4 . Grupa J_4 bila je i posljednja otkrivena sporadična grupa. Profesor Janko je dakle otvorio i zaključio to veliko istraživanje. O grupi J_4 tiskana je i posebna monografija ruskoga matematičara A. A. Ivanova, pod naslovom *The fourth Janko's group*, koja sadrži 233 stranice.

Vjerovali ili ne, postoji i pjesma *Simple groups* (može se pronaći u Matematičko-fizičkom listu br. 4/232, 2007./2008., str. 258–259) u kojoj se dvaput spominje i ime profesora Zvonimira Janka. Osim rada na sporadičnim grupama profesor Janko je provodio i brojna druga istraživanja, koja su objavljena u najuglednijim svjetskim časopisima.

Nakon australskih godina više je godina boravio u Sjedinjenim Američkim Državama na Ohio State University u Columbusu, u jakom središtu istraživanja teorije konačnih grupa. Početkom 70-tih godina, na poziv Sveučilišta u Heidelbergu, vratio se u Europu, u Njemačku.

Kad je završena klasifikacija konačnih jednostavnih grupa, profesor Janko počeo se 80-tih godina baviti primjenom teorije konačnih grupa u kombinatorici

U trećem, sadašnjem razdoblju, profesor Janko se počinje baviti teorijom p -grupa. Već je prvi članak profesora Janka u tom području snažno odjeknuo. Vodeći znanstvenik toga područja prof. Jakov Berkovič, iseljenik iz bivšega Sovjetskoga Saveza u Izrael, koji je intenzivno istraživao i pisao monografiju o p -grupama, ocijenio je taj članak kao najvažniji u zadnjih 30 godina. Kako je profesor Janko tako intenzivno istraživao i tolikom brzinom „gomilao“ nove važne rezultate, Berkovič je odustao od prvotne namjere da izda knjigu već 2001., jer je shvatio da bi s obzirom na važnost i množinu novih rezultata prof. Janka knjiga već u času pojavljivanja bila „zastarjela“. Izdavanje knjige se odgađalo iz godine u godinu, pa će se, umjesto 2001., početi izdavati mnogo kasnije. Ima tri dijela – *Theory of finite p -groups I, II, III*; treći je dio u koautorstvu s profesorom Jankom.

Profesor Janko je i u matematičkom životu Hrvatske imao ključnu ulogu. Pod njegovim vodstvom, neposrednim ili posrednim, izrađene su brojne disertacije u inozemstvu i u Hrvatskoj (80, a samo u Hrvatskoj njih čak 17). Njegova i moja znanstvena škola dala je najveći broj novih doktora matematike u nas pa kolege znaju reći: što bi bilo ostalo od hrvatske matematike, tj. tko bi držao nastavu na hrvatskim sveučilištima kada bi uklonili te doktore. Profesor Neven Elezović nas je tako na jednom predavanju u šali nazvao dobrim (Janko) i zlim duhom (Pečarić) hrvatske matematike.

Angažman profesora Janka i zauzimanje za naše matematičare zapaženi su i u Njemačkoj. Dobio je posebno priznanje Njemačke rektorske konferencije, (Deutsche Forschungsgemeinschaft) za prinos razvoju matematike u

jugoistočnoj Europi, koje su potpisali predsjednici tih organizacija. Njegovih učenika ima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini te na Kosovu.

Profesora Janka upoznao sam tek 1993. godine. Naime, 1992. godine smo obojica izabrani u HAZU: on za dopisnog, a ja za člana suradnika. Nismo nazočili promociji pa su nam diplome uručili godinu dana kasnije. Tom prigodom profesor Janko je održao i predavanje o svojim grupama, a mogao sam čuti i iz prve ruke priču o cvijeću na grobu Oca Domovine. Posebno me je obradovao kada je, sa suprugom i profesorima Čepulićem i Žubrinićem, 2005. godine bio na predstavljanju moje knjige „Priznajem, Hrvat sam!” Danas već nekako prelazi u tradiciju da se krajem kolovoza nađemo u Murteru.

Literatura:

1. Željko Hanjš, Razgovor s profesorom Zvonimirom Jankom, istaknutim hrvatskim matematičarom. Matematičko-fizički list, LX 1 (2009.–2010.)
2. Vladimir Čepulić, Profesor Zvonimir Janko i teorija grupa, prikaz na proslavi u čast profesora Janka, 26. listopada 2007. u godini njegova 75. rođendana http://www.croatianhistory.net/etf/janko/janko_cepulic.html

Potpisi za Pismo VS-u UN-a mogu se dati na adresu akademika Pečarica: josip.pecaric@yahoo.com

HRSvijet, 23. srpnja 2011.

ONI NE ŠUTE

Preko 1100 supotpisnika Pisma

Vijeću sigurnosti UN-a

Čitatelji Portala Hrvatskoga kulturnog vijeća znaju da je Pismo Vijeću sigurnosti UN-a proisteklo s ovog portala. Jedan komentar čitatelja iskorišten je kao osnova za to pismo. Zato možemo slobodno reći da je pismo nešto sto je proisteklo iz naroda.

Kako pismo potpisuju dva biskupa (mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski i prof. dr. sc. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački) 15 akademika (Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Stjepan Babić, Slaven Barišić, Boris Bučan, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slavko Matić, Slobodan Novak, Josip Pečarić, Stanko Popović, Franjo Šanjek i Nenad Trinajstić) te jedan dopisni član HAZU-a (dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg) čini mi se da isto tako možemo slobodno reći da je barem toliko biskupa i akademika uz svoj narod.

Zapravo, pismo i nije zahtjev Vijeću sigurnosti UN-a za koji potpisnici vjeruju da će biti ispunjen. Ono je više optužba na ponašanje njihova „suda“ i samog Vijeća sigurnosti UN-a, što jasno proizlazi iz cijeloga teksta, a poglavito iz činjenice što je napisano povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011. Da je to doista tako, dovoljno je samo uzeti u obzir činjenicu da je sam „sud“ konstatirao kako nema dokaza o zločinačkom karakteru operacije Oluja, nego je presudu utemeljio na osnovu učinka te operacije. A glavni učinak je zapravo bio spašavanje 100 000 muslimana u Bihaću.

SRAMOTA UN-a

Uopće, cijela ta priča s optužbom naših generala nešto je najstrašnije u povijesti UN-a. Poslije pokolja u Srebrenici Srbi su pokrenuli operaciju osvajanja Bihaća. Spremao se mnogo, mnogo veći pokolj. Reagirala je Hrvatska i spasila golem broj ljudi od zločina mnogo strašnijeg od onoga u Srebrenici. Međutim, Hrvatska je odmah bila osuđena zbog svoje akcije i predsjednik Tuđman je okarakteriziran kao ratni zločinac. Tako je ispalo da je spašavanje 100 000 muslimana ratni zločin!

Pokrenuta je cijela mašinerija Haaškog suda da „dokaže“ kako je spašavanje tolikog broja muslimana i oslobađanje hrvatske zemlje ratni zločin. I doista, general Gotovina je dobio 24, a general Markač 18 godina robije. Umjesto da se Vijeća sigurnosti UN-a odmah ogradi od tog zločina, itekako su sudjelovali u njemu. Čudno je jedino kako se povodom toga rasističkog ponašanja prema muslimanima u BiH nisu oglasile muslimanske zemlje. Ako ne odmah, ono barem sada kada i sami suci konstatiraju da nemaju dokaza osim ovoga o učinku same operacije.

POTPISI I UNATOČ MEDIJSKOJ BLOKADI

Zapravo, nemam pravo nešto se posebno čuditi zbog toga. Zašto bi se oni oglasili kada sam i sam očekivao da će takva kvalifikacija „suda“ kod mnogih hrvatskih pobuditi poznatu hrvatsku šutnju. Međutim, činjenica da je među više od 1100 supotpisnika oko sto sveučilišnih profesora doista je nešto što me je obradovalo. Ne zaboravimo da se o akciji praktično, osim na portalima, ne može naći ništa u našim glavnim medijima.

I ne samo da su sveučilišni profesori bili supotpisnici, nego su se mnogi od njih i angažirali u sakupljanju potpisa. Tu posebno trebam istaknuti prof. dr. sc. Šimuna Križanca. On sam je sakupio preko 140 potpisa!

U Hrvatskom listu, na pitanje što želimo postići ovim pismom odgovorio sam:

Osnovna poruka je na tragu ove Svetog Oca. U Hrvatskoj postoje oni koji ne prihvaćaju i nikada ne će prihvatiti rasističke haške presude, tj. u Hrvatskoj će uvijek biti onih koji drže do ponosa i dostojanstva našega naroda. A to jamči da ne će uspjeti u svojoj nakani. A to isto im je poručio i Sveti Otac svojim pohodom. Skupljanje potpisa nastavlja se. Nemamo prostora da izdvojim komentar jednog supotpisnika prof. dr. Davora Miličića, dekana Medicinskog fakulteta i našega vodećega kardiologa. Zar ne diže naš ponos i dostojanstvo spoznaja da imamo mnogo ljudi, vrhunskih znanstvenika i velikih umjetnika i književnika koji misle kao profesor Miličić? To je zapravo glavna poruka koju možemo raspoznati iz Papina posjeta: prepoznajte ljude koji su se borili za vaš ponos i podarite im povjerenje!

Prof. Miličić je i najmlađi dekan u povijesti Medicinskog fakulteta. Evo što je on napisao:

Suđenje u Haagu osobama poput Gotovine svjetski je presedan. Sudi se generalu osloboditeljske vojske kojemu nije dokazano sudjelovanje niti u jednom ratnom zločinu (svi eventualni zločini s hrvatske strane bili su pojedinačni). Da je kojim slučajem Bobetko živ, i on bi trunuo u Haagu, zato što je oslobodio južnohrvatsko primorje. Haaške sudce i ostale mudrijaše bilo bi dovoljno odvesti u Vukovar, muzej Domovinskog rata na Srđu ponad Dubrovnika ili ih pustiti da malo porazgovaraju sa stanovnicima Cavtata, Škabrnje itd., itd. Zločin međunarodne zajednice Haaškim presudama i njezinim odnosom prema hrvatskom Domovinskom ratu time se potvrđuje i nastavlja provoditi, još od početka agresije na Hrvatsku pa sve do danas. Ta je ista međunarodna zajednica očiglednoj žrtvi – brutalno

napadnutoj Hrvatskoj, pa i nakon što je bila međunarodno priznata, zabranila legalnu nabavu oružja za vlastitu obranu. Dakle, mirno se promatralo kako se masakrira Vukovar, Dubrovnik i ostali hrvatski krajevi, nitko nam nije vojno pomogao, a mi smo se valjda trebali predati ili pustiti da nas se pregazi i poubija bez ispaljenog metka. Istodobno, npr. Šljivančanin se oslobađa daljnjeg izdržavanja kazne, Kadrijević, Rašeta i ostali su slobodni građani, navodno je Kadrijevića SAD koristila ili još uvijek koristi i kao vojnoga konzultanta...

Ta ista međunarodna zajednica nagradila je agresorsku zločinačku srpsku vojsku tako da im je oformila novu državu u državi – Republiku Srpsku i time potpuno paralizirala bilo kakav suvisao razvoj BiH. Dakle, ako je međunarodna zajednica na najnepravedniji mogući način podijelila BiH to nije zločin nego je diplomatski uspjeh i veliki mirovni pothvat, a ako je Tuđman na početku rata hipotetski razmatrao podjelu Bosne to je a priori zločin. Te iste Bosne kojoj je Hrvatska udomila i spasila od sigurne smrti o svom trošku 700.000 izbjeglica (to je npr. kao da SAD udomi 20 milijuna izbjeglica) i to izbjeglica koje su većinom bili Bošnjaci muslimanske vjeroispovijesti. Osim toga, Hrvatska je bila prva koja je BiH priznala državnost i to upravo u vrijeme dok je Tuđmanova vlast i autoritet bila na vrhuncu.

Ne znam zašto šute naši povjesničari i javni djelatnici, možda bi i HAZU trebao zauzeti neki konkretni stav koji se temelji na neoborivim činjenicama u našu korist. Najžalosnije se što naši političari o tome šute, pokorno trpeći sve „bubotke“ i imaju kao jedini cilj koji opravdava sva ova sramotna zbivanja – ulazak Hrvatske u EU. Bilo kakvo propitivanje što se time dobiva, a što se time gubi proglašava se natražnošću, nacionalizmom i eurofobijom.

Dobio sam cijeli niz izvrsnih komentara. Tako kap. Darko Belović piše:

Hvala Bogu da netko misli na generale i čini ono što je trebala činiti hrvatska vlast. Premijerka pravnica, predsjednik doktor prava, šef opozicije nekakav pravnik, ...sve neki i nekakvi pravnici, točnije imaju diplome, a nitko da uoči da generali nisu mogli procesuirati i kažnjavati po nepoznatim osobama počinjene zločine jer generali nisu pravosudna vlast, niti taj dio Ustavom propisane trodiobe vlasti. Nisu generali pravosudna vlast niti se smiju u nju petljati. Ne da Ustav.

Uostalom, kako kazniti ili spriječiti zločin nekog nepoznatog vojnika ili opljačkanog hrvatskog povratnika u odori HV-a. Ni danas nisu poznati uz svu policiju, službe, razne Save Štrbce i druge „prijatelje i partnere“ diljem svijeta.

Potpuno se slažem i smatram da naše nevine generale treba odmah osloboditi. Ako postoji Hrvatska, ako ima Ustav, ako je demokracija onda smijemo iznositi osobno mišljenje. I argumentirati ga.

Međunarodni sud Ujedinjenih naroda u Haagu (mislim na ICTY) nema moralni kredibilitet suditi onima koji su branili svoju zemlju od agresora. Ni hrvatskim ni bošnjačkim časnicima. Pogotovo ne zato što je agresor bio odlično naoružan, a UN je svojom rezolucijom 713 zabranio uvoz oružja u zemlje bivše Jugoslavije, čime je svjesno otežao i onemogućio Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu da obrane svoj dom i svoju domovinu. Ljudski gubitci su izravna posljedica slabe opremljenosti kako hrvatske tako i bosanske vojske. Rezultat te rezolucije jest i tisuće uzalud izgubljenih života slabo naoružanih branitelja. Pravo je braniti svoj dom. Jedino u Hrvata i Bošnjaka to je pravo uskraćeno rezolucijom UN-a? Nije li tako?

To zlo nije napravljeno namjerno, nadam se, nego je vjerojatnije plod birokratske nepromišljenosti, i bez sumnje se može komentirati glede odgovornosti (NE)odgovornih.

Još je neljudskije što snage UN-a ojačane NATO-om nisu obranile civile u Srebrenici, nego su ih svjesno izložile masakru, iako je civilima sigurnost bila zajamčena po Ujedinjenim narodima. Zna li Vi gospodo „Haagovci“ što znači „nož, žica, Srebrenica“? Uz prešutni blagoslov UN vojnika? Presramno i za sram.

UN je jaka garancija ubijenim civilima? Hoće li se i ubuduće vjerovati UN-u? Ubijeni i masakrirani sigurno ne će. A živi ovisno o razumu.

Zlikovci su ubili civile, drugu etničku i vjersku skupinu, Muslimane, a ja Vas pitam ako one koji su ubili 7.000 civila zovemo zlikovcima kako ćemo zvati one koji su to pasivno gledali, one koji su ih morali obraniti, one koji ih nisu htjeli obraniti. Zlotvorima? Kako su ljudska bića, sa plavim kopicama, mogla mirno gledati pokolj? Vole li ti Nizozemci Muslimane? Ahaaa, tu smo dakle?

Takvi imaju moralno pravo govoriti o pravdi? Valjda su takva vremena.

Je li tko sudio po zapovjednoj odgovornosti dužnosnike UN-a koji nisu učinili dovoljno da spriječe masakr u Srebrenici, dužnosnike poput Boutros Boutros Ghalia, Carla Bildta, generala Bernarda Janvier, Asushia Akashia, Richarda Holbrookea... nisu odgovarali pred ovim međunarodnim sudom iako nisu poduzeli dovoljno da spase muslimane od genocida u Srebrenici i sačuvaju 7.000 tisuća ljudskih života. Jesu li našli krivce, jesu li ih oni „procesuirali“? Koga? Ubojice? Koga? One koji su civilima jamčili sigurnost Srebrenice? Sami sebe?

Ako su mogli hrvatski generali otkriti i kazniti počinitelje, a što se očekivalo, mogli su i UN-ovci.

Da netko ubije 7.000 krava odgovarao bi onaj koji ih je morao čuvati. Ako nema plavu kapicu? UN, ojačan NATO-om, nije to učinio, a mogao je i morao je sačuvati živote civila, ljudskosti radi.

Ne zna se tko je gore prošao, oni koji su zločinački pogubljeni u Srebrenici ili oni koji su ostali živi, a žive sa spoznajom da se takvo zlo dogodilo da se ponovo može dogoditi. I „anđelima čuvarima“ s plavim kopicama – ništa. Kao da je ta UN plava kapica – Crvenkapica. Ili čak bakica?

Govoriti o imunitetu, u kontekstu zapovjedne odgovornosti dužnosnika UN-a licemjerno je, a istovremeno suditi temeljem zapovjedne odgovornosti one koji su slabo naoružani branili svoj dom od agresije. UN je jamčio sigurnost nenaoružanim civilima, a pustio je kukavički da ih pobiju kao....

Svaka međunarodno priznata država ima legalno pravo obrane svojih teritorija od agresije druge države. Tako je 23. prosinca 1991. Savezna Republika Njemačka priznala Sloveniju i Hrvatsku. Već je 13. siječnja 1992. Vatikan priznao Hrvatsku i Sloveniju, a 15. siječnja 1992. Europska je Unija priznala Sloveniju i Hrvatsku. Napokon, 7. travnja 1992. i SAD su priznale Sloveniju, Hrvatsku te Bosnu i Hercegovinu.

Nesretna Rezolucija 713. Vijeća sigurnosti izglasovana 25. rujna 1991. ostaje na snazi i dalje, do sloma agresije. Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini otežano je tom rezolucijom neosporno pravo na samoobranu, a od dobro naoružanog agresora ih nisu obranile takozvane „zaštićene zone UN-a“ poput Srebrenice. Javier Perez de Cuellar nije jer mu je početkom 1992. istekao mandat, a ni novi glavni tajnik Boutros Boutros Ghali također nije povlačenjem rezolucije omogućio Hrvatskoj i BiH

naoružavanje i njihovo neotuđivo pravo na obranu svoje zemlje od agresora. Tko je od njih odgovoran po zapovjednoj odgovornosti? A pravo? A pravda? A moral?

Ali, tko iz UN-a je odgovarao pred sudom zato što je nepravednim embargom otežao samoobranu od agresije? Ili prešutno odobravao zločin? Ili čak vise od toga?

Da li je zapovjednik Nizozemskog kontingenta odgovarao za ne činjenje u Srebrenici, pa i za neljudskost jer mirno gledati pokolj... i oni mogu mirno spavati? Nije teško ustanoviti tko su počinitelji nečinjenja na strani UN-a. Svi vojnici nizozemskog kontingenta u Srebrenici. Jesu li procesuirani i tko ih štiti svojim autoritetom od procesuiranja i pravde pred sudom? Nije li i takvo nečinjenje ratni zločin koji nikada ne će zastarjeti, kao ni mrlja na UN-u? Stvarno je život ironija.

Još jednom hvala svima koji traže na ovaj način pravdu za hrvatske generale.

TREBA IZAZVATI ŠOK KOD HAAŠKIH TUŽITELJA
Završit ću ovaj tekst komentarom mr. sc. Barbare Bulat:

Kao i brojni državotvorni Hrvati, razmišljam o teškim nepravdama prema našoj Domovini, našim braniteljima, našim seljacima, radnicima, ribarima ... i našim generalima u Haagu.

Lijepo je što diljem svijeta Hrvati održavaju prosvjede protiv zločinačkih presuda Gotovini i Markaču. Ali, prosvjednici na ulici dođu i prođu i nikome ništa. Naši branitelji štrajkali su glađu na Trgu bana Jelačića, i opet nikome ništa. Nisu doprli ni do „naših“ TV-ekrana.

Potrebno je učiniti nešto više, nešto što će izazvati šok kod haaških tužitelja i sudaca, šok s imenom i prezimenom ...

Predlažem da najozbiljnije razradite ideju nominacije generala Ante Gotovine za Nobelovu nagradu za mir.

Podloge su uvod iz Vaše knjige „Rasizam suda u Haagu“, odnosno „Protokoli I i II Ženevske konvencije“ ... da se svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države“, zatim ovogodišnja objava Memoranduma SANU II (Srpske akademije nauka i umetnosti), koji dokazuje kontinuitet jedne agresorske velikosrpske politike, i niz drugih dokumenata koje Vi posjedujete.

Vaši prijatelji i Vi znat ćete temeljem pravnih i vojnih operacija u Oluji (oslobođeni okupirani teritoriji Republike Hrvatske, spašeni dijelovi susjedne Bosne i Hercegovine, spriječen pokolj u Bihaću) složiti podlogu za jednu takvu nagradu Anti Gotovini. I nije sada važno hoće li to proći ili ne će, krucijalno je važno da iza te nominacije stoje ljudi koji u ovome svijetu ipak nešto znače i koji mogu procijeniti važnost vojnoredarstvene akcije Oluja, a ne da rezultat svih prosvjeda bude eventualno smanjenje kazne Gotovini.

Vi ste već u tijeku prikupljanja podrške generalima, pa već u tom smislu imate određeno iskustvo.

Predlažem u timu prof. prava (Sveučilište Yale) Slavka E. Yambrusica, koji ionako boravi u Opatiji. Njegovi prijatelji, naši Hrvati iz Kanade, dali su mi njegov broj telefona, budem li ga možda trebala. Zatim su tu prof. Zvonimir Šeparović i njegovo Žrtvoslovno društvo (koje može biti nositelj prijedloga), prof. Josip Jurčević itd.

Ja osobno mogu animirati određeni broj akademika i sveučilišnih profesora iz Odjela za prirodoslovlje i matematiku Matice hrvatske, gdje uređujem časopis istoga naziva, bude li potrebno.

Molim da moj prijedlog shvatite kao pravu mogućnost da netko poslušati zločinačke poduhvate koji se vode protiv države Hrvatske. Pa će i odjeka biti. Čim "pokažete zube", odmah netko sluša što hoćete. Zar mislite da bi ovi pregovori s Unijom bili okončani da nismo digli glas da ne ćemo u Uniju? Opet bi bilo još uvjeta i uvjeta. (Na stranu sada je li to za nas dobro ili loše).

ZAPOVJEDNIK NATO-A 1998.:
BIO SAM VELIKI OBOŽAVATELJ GENERAL
PUKOVNIKA GOTOVINE

I doista, nema dvojbe da se velike sile mogu pohvaliti takvim vojnikom kakav je general Gotovina, koji je spasio toliko mnogo ljudi, takav bi sigurno dobio Nobelovu nagradu za to. Da je to tako trebamo se samo podsjetiti kako je zapovjednik NATO-a general Clarke rekao u Zagrebu 1998. godine, dakle iste godine kada su se u Haagu počeli zanimati za generala Gotovinu:

„Znadete, jako cijenim vaše oružane snage, čak sam bio veliki obožavatelj general pukovnika Gotovine u njegovim operacijama prije nekoliko godina.“

Naravno, američki general je mislio na operacije spašavanja Bihaća. Naime, general Gotovina je u dva navrata (operacije „Ljeto '95" i „Oluja") spasio stanovnike toga grada od pokolja.

Želio sam završiti akciju kada sakupimo 1000 potpisa. Kako sam to očekivao negdje u rujnu, najavio sam i njezin završetak tada. To ne ćemo promijeniti, samo će broj supotpisnika očito biti mnogo veći od planiranoga.

Zapravo, željeni učinak o kome sam govorio u *Hrvatskom listu* već smo postigli. Toliki broj potpisnika i supotpisnika to doista garantiraju.

Međutim, ne treba se zaustaviti samo na slanju pisma Vijeću sigurnosti UN-a. Mnogima od potpisnika poslat ću Pismo. Nadam se da će ono biti dalje slano raznim novinama po svijetu i da će učinak pisma biti na tragu činjenice da papa Benedikt XVI. smatra da Hrvati imaju posebno mjesto među europskim narodima i da govori o "misiji Hrvata" u njoj. Sjetimo se da smo, kako sam već i rekao u "Hrvatskom listu", blaženom Ivanu Pavlu II. bili "narod nade". Zašto? Čini mi se da se najbolje razabire iz riječi bivšega francuskoga vojnog biskupa Michela Dubosta koji je na međunarodnom vojnom hodočašću u Lourdesu rekao da se divi Hrvatima, *jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti.*

A vidimo kroz presude u Haagu da se radi o svijetu koji ne razabire dobro od zla, obranu od agresije, žrtvu od napadača, pa mu nije strano u ostvarivanju ciljeva koristiti i najprljavije što se može koristiti, pa i rasizam. Tom i takvom svijetu suprotstavili su se upravo Hrvati i izborili slobodu. Stalno upozoravam da je Sveti Otac Ivan Pavao II. za svoj stoti posjet izabrao baš tu Hrvatsku i prva poruka mu je bila o slobodi. Presude u Haagu samo su vrhunac u napadu na ponos i dostojanstvo hrvatskog naroda. A bez ponosa i dostojanstva Hrvati nisu više ni "narod nade" niti mogu imati svoju misiju u Europi.

Nadam se da će i naše Pismo odigrati značajnu ulogu u tome!

Portal HKV-a, 3. kolovoza 2011.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UN-A ZA OSLOBOĐENJE HRVATSKIH GENERALA

Skupina intelektualaca već neko vrijeme prikuplja potpise potpore Pismu Vijeću sigurnosti UN-a, tražeći na taj način oslobađanje hrvatskih generala osuđenih u Haagu. O ideji Pisma za Hrast.hr govori akademik Josip Pečarić:

Povodom mog intervjua objavljenog na Portalu Hrvatskoga kulturnog vijeća bilo je mnogo komentara i na samom Portalu i onih poslanih meni osobno. Posebno me se dojmio jedan komentar koji je na Portalu objavljen s potpisom 'Verbum'. Poslao sam ga na niz adresa i reagiranja su bila slična mome. S akademikima Ašpergerom i Popovićem modificirao sam taj komentar i objavili smo ga na Portalu HKV-a, uz sugestiju da to naše pismo naslovljeno Haškom tribunalu bude uzor za slična pisma koja bi hrvatski domoljubi slali svugdje gdje bi to držali potrebnim. 'Naše' pismo sam poslao mnogim veleposlanstvima u Hrvatskoj, Vladi, ministarstvima... Objavljeno je na nizu hrvatskih portala, a danas je već i u knjizi: *General pukovnik Mladen Markač (priredio i uredio Mladen Pavković), Koprivnica, 2011. str. 313-314.*

Na sugestiju prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana počeli smo sakupljati potpise. Pismo je i dalje doručivano. Promijenjena je i adresa: logičnije je poslati Pismo onima koji su taj 'sud' osnovali, dakle Vijeću sigurnosti UN-a. Pismo potpisuju dva biskupa (mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski i prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački) 15 akademika (Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Stjepan Babić, Slaven Barišić, Boris Bučan, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slavko Matić, Slobodan Novak, Josip Pečarić, Stanko Popović, Franjo

Šanjek i Nenad Trinajstić) te jedan dopisni član HAZU-a (dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg), a supotpisnik može biti tko god hoće, rekao je akademik Pečarić.

Zapravo, pismo i nije zahtjev Vijeću sigurnosti UN-a za koji potpisnici vjeruju da će biti ispunjen, nego je više optužba na ponašanje njihova „suda" i njih samih. Pečarić je pojasnio:

To jasno proizlazi iz cijeloga teksta, a poglavito iz činjenice što je napisano 'povodom rasističkih haških presuda od 15. travnja 2011. Da je to doista tako dovoljno je samo uzeti u obzir činjenicu da je sam 'sud' konstatirao da nema dokaza o zločinačkom karakteru operacije Oluja, već je presudu utemeljio na osnovu učinka te operacije. A glavni učinak je zapravo bio spašavanje oko 100 000 muslimana u Bihaću. A da se i ne spominje činjenica da je pritom oslobođen okupirani hrvatski teritorij. Pravo i OBVEZA Vlade po Ustavu i međunarodnim zakonima jest oslobađanje okupiranih područja. Tvrdnja da je to 'zločinački pothvat' zato što se moglo pretpostaviti da će po završetku oslobodilačke akcije biti osveta jest priglupa. Za Srbe, ako uopće imaju ponosa, takva tvrdnja je i uvredljiva optužba da su morali pobjeći jer je jedan posto granata palo više od 400 m dalje od vojnih ciljeva, a pet posto dalje od 200 m, a zna se da se vojni ciljevi moraju graditi na udaljenosti od 600 m od civilnih objekata. Istina, moguće je da se sud rukovodio riječima Slobodana Miloševića. Naime, on je tjedan dana poslije Oluje rekao:

Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!?(...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog

kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!

Ako se želimo narugati „sucima” iz Haaga, njihove presude možemo interpretirati tvrdnjom da je zločin od strane hrvatskih vlasti i vojske doista napravljen: OD SRBA SU NAPRAVILI ZEČEVE!

Ali, ostavimo se šale. Cijela ta priča s optužbom naših generala nešto je najstrašnije u povijesti UN-a. Poslije pokolja u Srebrenici Srbi su pokrenuli operaciju osvajanja Bihaća. Spremao se daleko veći pokolj. Reagirala je Hrvatska i spasila golem broj ljudi od zločina daleko strašnijeg od onoga u Srebrenici. Međutim, Hrvatska je odmah bila osuđena zbog svoje akcije a predsjednik Tuđman je okarakteriziran kao ratni zločinac. Tako je ispalo da je spašavanje oko 100 000 muslimana ratni zločin!

Pokrenuta je cijela mašinerija Haaškog suda da 'dokaže' kako je spašavanje tolikog broja muslimana i oslobađanje hrvatske zemlje ratni zločin. I doista, general Gotovina je dobio 24, a general Markač 18 godina robije. Umjesto da se Vijeće sigurnosti UN-a odmah ogradi od tog zločina njihova suda, oni su itekako i sudjelovali u njemu. Čudno je jedino zašto se povodom tog rasističkog ponašanja prema muslimanima u BiH nisu oglasile muslimanske zemlje. Ako ne odmah, ono barem sada kada i sami suci konstatiraju da nemaju dokaza osim ovoga o učinku same operacije.

Dakle, ne može se očekivati da će učinak Pisma u Vijeću sigurnosti biti onakav kakav bi smo mi željeli, zbog jednostavnog razloga što oni dobro znaju sve to što mi govorimo, ali su zbog interesa velikih uradili to što jesu. Pokazali su da im pri tome ni rasističko ponašanje

nije strano! Međutim, ne treba se samo zaustaviti na slanju pisma Vijeću sigurnosti. Nadam se da će mnogi od potpisnika i supotpisnika slati Pismo raznim novinama po svijetu i vladama država u kojima žive i da će učinak pisma biti na taj način daleko veći od onoga što oni očekuju.

Pismo je do sada potpisalo više od 1400 supotpisnika, akademika i biskupa, a supotpisnik može biti tko god hoće. Akcija traje do rujna kada će pismo biti poslano.

Do sada sam vodio niz sličnih akcija. Nikada nismo imali ovoliko potpisa. Recimo samo da je pismo o zabrani Thompsonovih nastupa imalo manje od 400, a ono o granici sa Slovenijom nešto više od 700 potpisa. Više od stotinu je sveučilišnih nastavnika i oko 450 hrvatskih intelektualaca. Tu posebno treba ponoviti da je pismo napisano povodom rasističkih presuda hrvatskim generalima, a činjenica da toliko akademika, biskupa, sveučilišnih profesora i drugih intelektualaca potpisuje takvu tvrdnju poruka je Vijeću sigurnosti da im nakana da našem narodu nametnu krivnju za stvaranje države i za izbornu slobodu ne će proći! Potpisi se mogu poslati i izravno meni na adresu: josip.pecaric@yahoo.com,

dodao je Pečarić.

Iako zanimljiva, ova akcija doživjela je svojevrsnu medijsku blokadu.

Blokadu sam očekivao. Zato sam prvu verziju pisma i poslao vlastima, tako da nitko ne može reći da za pismo nije znao. Ali što se i moglo očekivati kada s jedne strane imate one za čiji odnos prema 'Oluji' Tihomir Dujmović (Večernji list, 13. kolovoza 2011.) kaže:

„Pupovac, Josipović, Pusićka, SDP i Boris Tadić misle – isto! U tome je hrvatska tragedija!“

A s druge strane imamo HDZ koji je sam sebe definirao s one četiri riječi, za koje je javna tajna da su ih

servirale britanske službe: *'locirati, identificirati, uhititi, transferirati'*.

Hrvatska tragedija će trajati sve dok narod bude vjerovao da mu je jedini izbor jedna od te dvije opcije: Ili oni koji su sa radošću omogućili uhićenje hrvatskih generala, ili oni koji su ih navodno morali uhititi. A i jedni i drugi su uhićivali i sudili hrvatske generale i u Hrvatskoj (od generala Norca, do praktičnog smaknuća generala Brodarca).

Veliki mediji se drže zadanoga jednoumlja i rade samo ono što im se naredi. Zbog toga sam računao da ću do rujna, kada planiram poslati pismo, sakupiti oko 1000 potpisa. Za znatno veći broj koji ćemo imati ipak su zaslužni oni mediji koji doista i jesu hrvatski. Prije svih spomenimo hrvatske portale. Uvijek bi poslije tekstova o Pismu stizalo veći broj supotpisa. A koliko bi tek potpisa bilo da smo stvarno imali medije, tj. da nije bilo medijske blokade, pokazuje primjer Hrvatskog programa na radiju u Torontu. G. Zvonimir Došen je Pismo pročitao na radiju, pa je kao rezultat slijedio niz potpisa iz Kanade. Recimo da ih je samo Ivan Radišić sakupio preko 230,

izjavio je za H-rast akademik Pečarić.

Što o radu Haškog suda misli akademik je najbolje opisao u svojim knjigama:

Sramotni sud u Haagu, Stih, Zagreb, 2001;

Priznajem, Hrvat sam! Zagreb, 2005.;

Zločinački sud u Haagu, Zagreb, 2008.;

Rasizam Suda u Haagu / 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud? Zagreb, 2011.

Pečarić drži da je svjetskim moćnicima bilo važno da sud u Haagu ne poštuje međunarodno pravo po kojemu se zločin u ratu povezuje samo s agresorom.

Oni u Statutu Suda u Haagu i ne spominju najvažniji zločin – zločin protiv mira, tj. zločin agresije. Zato oni

stalno govore o građanskom ratu. To rade i njihove sluge u Hrvatskoj, gdje je trebalo izbrisati razliku između ratnog zločina i zločina u ratu. Kada je to učinjeno, moglo se pristupiti i ostalome, što je dovelo do presude. Kada je obrana naših generala pokazala svu ništavnost njihovih argumenata, onda je 'Sud' postupio po spomenutom Josipovićevev naputku!,

komentirao je Pečarić.

Reakcije na ovu inicijativu bile su i pozitivne i negativne, a objavljujane su na portalima HKV-a i HRSvijeta.

Naravno, bilo je i bit će napada onih koji trebaju pomoći svjetskim moćnicima u ostvarivanju njihovih prljavih namjera. Ali, doista je bio cijeli niz izvrsnih pisama. Tri takva mogu se naći na Portalu HKV-a, 3. kolovoza 2011. Tako mr. sc. Barbara Bulat piše:

„Predlažem da najozbiljnije razradite ideju nominacije generala Ante Gotovine za Nobelovu nagradu za mir.“

Evo kako sam, u istom tekstu, komentirao taj prijedlog:

I doista, nema dvojbe da se velike sile mogu pohvaliti takvim vojnikom kakav je general Gotovina, koji je spasio toliko mnogo ljudi, takav bi sigurno dobio Nobelovu nagradu za to. Da je to tako trebamo se samo podsjetiti kako je zapovjednik NATO-a general Clark rekao u Zagrebu 1998. godine, dakle iste godine kada su se u Haagu počeli zanimati za generala Gotovinu:

„Znadete, jako cijenim vaše oružane snage, čak sam bio veliki obožavatelj general pukovnika Gotovine u njegovim operacijama prije nekoliko godina.“

Naravno, američki general je mislio na operacije spašavanja Bihaća. Naime, general Gotovina je u dva navrata (operacije „Ljeto '95" i „Oluja") spasio stanovnike toga grada od pokolja.

Zapravo, ovo ponovo spominjem, da bi se ozbiljno porazmislilo o samom prijedlogu. Najbolji pokazatelj da je taj prijedlog doista dobar jest činjenica da nitko; bilo od hrvatskih vlasti ili oporbe, bilo iz „suda” u Haagu, Amnesty Internationala i dr.; kada govore o Oluji i hrvatskim generalima ne spominju spašavanje Bihaća od pokolja koji mu je bio namijenjen. Sve samo zato što su svjetski moćnici iz Europe (Britanci, Nizozemci,..) htjeli poslije tog pokolja proglasiti Srbe pobjednicima u ratu. Čak su i Amerikanci bili šokirani takvom njihovom željom i odnosom prema jednom tako strašno planiranom zločinu. To je spriječila Hrvatska vojska na čelu s generalom Gotovinom!,
zaključio je Pečarić.

Portal HRAST-a, 24. kolovoza 2011.

**ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ
BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB,
2015.**

**OTVORENO PISMO SUDCIMA
USTAVNOG SUDA RH**

Poštovani sudci Ustavnog suda RH,

Dražen Boroš u tekstu *MORA LI GLAVAŠ ZAISTA UMRIJETI?*, dnevno.hr, 19. ožujka 2015., upozorava kako su prošla dva tjedna od kada je Branimir Glavaš stupio u štrajk gladu zahtijevajući da Ustavni sud samo donese odluku o rješenju Vrhovnoga suda RH po kojem je Glavašu ponovno određen pritvor nakon što ga je upravo taj isti Ustavni sud pustio na slobodu, vrativši drugostupanjsku odluku Vrhovnog suda na ponovno odlučivanje. Boroš vas također podsjeća kako je prije osam godina Glavaš također štrajkao gladu. I doista podsjećam vas kako su tada akademici i biskupi poslali apel Vrhovnom i Ustavnom sudu koji vam ponovo šaljem u obliku u kojem je tada hrvatsku javnost izvjestila HINA:

*APEL AKADEMIKA I BISKUPA – "SPASITE ŽIVOT
BRANIMIRU GLAVAŠU I OMOGUĆITE MU OBRANU SA
SLOBODE!"*

*ZAGREB, 2. prosinca 2006. (Hina) – Skupina hrvatskih
akademika i biskupa poslala je danas Apel Ustavnom sudu RH*

i Vrhovnom sudu RH, naslovljen "Spasite život Branimiru Glavašu i omogućite mu obranu sa slobode!".

"Molimo vas da preispitate odluku suca u predmetu hrvatskoga generala

i zastupnika u Hrvatskome saboru Branimira Glavaša, koji već 37 dana štrajka glađu u zatvorskoj bolnici u Zagrebu, te predložite ukidanje pritvora i njegovu obranu sa slobode", ističe se u Apelu, kojeg je potpisalo 19-oro akademika te četvorica biskupa.

U Apelu Ustavnom sudu RH i Vrhovnom sudu RH navodi se i kako je "ljudski život iznad svih zakona i sudova. Da nije tako, ne bi se napredno sudstvo danas konačno, nakon stoljeća krvavih egzekucija, odricalo smrtne kazne. Odavno se, bez razlike, svi jednoglasno zaklinjemo o načelo kako nam je čovjek najvažniji. Zašto to ne provodimo u djelo?"

Smatramo da je čovjek koji dokazuje da mu je ljudsko dostojanstvo vrjednije od života, zaslužio da mu se ono prizna. Priznavanjem dostojanstva osobi, kojoj se optužba tek treba dokazati – iako mu se time ne obustavlja proces – i sud i država čuvaju vlastito dostojanstvo".

U Apelu najvišim tijelima sudske vlasti u Republici Hrvatsko akademici i biskupi podsjećaju kako je "štrajkom glađu Branimir Glavaš ušao u dramatičnu fazu, i pitanje je dana kada bi mogao nastupiti njegov kolaps, koji će otvoriti i pitanje odgovornosti za smrt, koju se moglo izbjeći omogućavanjem Glavašu da se brani sa slobode. Tim prije što se čovjek, koji je u istom sudskom predmetu priznao zločine, nalazi na slobodi, a Glavaš koji je odbacio odgovornost za iste zločine, pritvoren je, a da nije završen ni istražni postupak, ni podignuta optužnica". "A konačno", dodaje se u Apelu, "treba uzeti u obzir i živote građana koji, poput Josipa Kokića, odbijaju i hranu i vodu u znak solidarnosti, pa je netko možda već u kritičnom stanju.

Iako smatramo da je štrajk glađu legitimno pravo svake osobe, molimo vas, ne dopustite da, unatoč tome što je ustavom ukinuta

smrtna kazna u Republici Hrvatskoj, Branimir Glavaš bude prvi koji je zapravo osuđen na smrt, jer će ta smrt biti na savjesti čitave Hrvatske", navodi se u Apelu Ustavnom sudu RH i Vrhovnom sudu RH, a koji je danas dostavljen Hini.

Apel su potpisali hrvatski akademici Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Stjepan Babić, Zvonimir Baletić, Slaven Barišić, Rafo Bogišić, Dragan Dekaris, Dubravko Jelčić, Mislav Ježić, Ivica Kostović, Slavko Matić, Slobodan Novak, Ivo Padovan, Josip Pečarić Stanko Popović, Zdenko Škrabalo, Josip Tišljar, Nenad Trinajstić i Alica Wertheimer-Baletić, te biskupi mons. dr. Mile Bogović, mons. dr. Valentin Pozaić, mons. dr. Želimir Puljić i mons. dr. Marin Srakić.

Žalosno je danas vidjeti da se ni poslije toliko godina ništa nije promijenilo, a još žalosnije je vidjeti iz teksta g. Boroša čime se Ustavni sud zadnjih tjedana bavio, a nije još našao vremena za Glavaševu tužbu koja doslovce život znači. Život hrvatskog generala koji je nakon trećeg odlaska u pritvor za isti "zločin" napisao: "Ako će me se odreći moja Hrvatska za koju sam prije 25 godina bio spreman život dati, onda idem do kraja!"

Istina, Glavaš ne bi bio prvi koji je zapravo osuđen na smrt kako smo mi akademici i biskupi upozorili još te 2006. godine, jer je u međuvremenu stradao, bolje reći ubijen general Đuro Brodarac, ali vaša odgovornosti će sigurno biti neupitna.

*Akademik Josip Pečarić,
na dan sv. Josipa zaštitnika našeg sabora i naše domovine*

Naslov: OTVORENO PISMO SUDCIMA USTAVNOG
SUDA RH

Datum: Fri, 20 Mar 2015 07:21:06 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>
Prima: Ustavni_sud@usud.hr, Ksenija_Podgornik@usud.hr,
Karmen_Gospodinovic@usud.hr,
Vladimira_Vodanovic@usud.hr
CC: hina@hina.hr

OTVORENO PISMO SUDCIMA VRHOVNOG SUDA RH

Poštovani sudci Vrhovnog suda RH,

Sudcima Ustavnog suda sam poslao obavijest o teškom stanju
g. Branimira Glavaša i njihovoj odgovornosti za njegov život.

Naravno, to ne oslobađa i vas od iste odgovornosti.

akademik Josip Pečarić

Naslov: OTVORENO PISMO SUDCIMA VRHOVNOG
SUDA RH

Datum: Sun, 29 Mar 2015 23:50:59 +0200

Šalje: pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: vsrh@vsrh.hr, informacije@vsrh.hr

CC: hina@hina.hr<hina@hina.hr>

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

I SVJETSKI MOĆNICI SE TREBAJU SUOČITI S ODGOVORNOŠĆU ZBOG SUĐENJA HRVATSKIM GENERALIMA KOJI SU SPRIJEČILI GENOCID U BIHAĆU!

Na portalu narod.hr 11.07. 2015.objavljen je slijedeći tekst:

DA JE BIHAĆ PAO, 3 PUTA VEĆE ŽRTVE BI BILE

Dr. Ante Nazor: politička elita iz Srbije mora se suočiti s odgovornošću za stradanja

“Odgovornost za stradanja, za uzrok rata, s tim se današnja Srbija, tj. politička elita, mora suočiti. Visoki predstavnik međunarodne zajednice u BiH je danas rekao da nema loših naroda, nego pojedinci – s tim bih se složio i dodao da ima loših politika, a upravo govorimo o predstavnicima te politike iz devedesetih koji su danas na vlasti u Srbiji. Od njih se očekuje najveći iskorak da se suoče s onim što su oni u tom razdoblju činili”, rekao je ravnatelj Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata doc. dr. sc. Ante Nazor gostujući u emisiji na HRT 4 posvećenoj komemoraciji u Srebrenici.

Naglasio je kako se i hrvatski i bošnjački narod izborio za svoju neovisnost i slobodu u vrlo teškim međunarodnim diplomatskim odnosima. Podsjetio je kako je 1994. godine kad je Bihać trebao pasti, kad su ga srpske snage trebale okupirati, hrvatska je delegacija u Washingtonu i Pentagonu tražila zeleno svjetlo za oslobađanje svojih međunarodno priznatih teritorija, no ne

dobiva odobrenje. Zatim dolazi akcija "Zima 1994" iz smjera Dinare kroz Livanjsku bojišnicu jer Hrvatska nije dobila zeleno svjetlo.

Procjene su da bi žrtve u Bihaću, da su srpske snage ušle tada, bile 3 puta veće nego u Srebrenici

"Diplomatskim i vojnim putem hrvatski i bošnjački narod se morao izboriti za svoju slobodu u teškim okolnostima. Zalihe streljiva u ljeto 1994. u Bihaću su bile nedovoljne za obranu, prema dokumentima koje imamo, postoji jedno pismo načelnika Unsko-sanskog kantona današnjeg, tadašnja bihaćka općina, koji piše predsjedniku Franji Tuđmanu i moli za intervenciju te da se nemaju u koga pouzdati osim u hrabre borce 5. korpusa Armije BiH i prijateljski hrvatski narod, spomenuta je i 101. pukovnija HVO-a", rekao je Nazor te dodao: "Moramo naglasiti da je prijateljski hrvatski narod pomogao tada da Bihać ne doživi sudbinu Srebrenice. Procjene su da bi žrtve u Bihaću, da su srpske snage ušle tada, bile 3 puta veće nego u Srebrenici. Tada je u Bihaću bilo 180 000 ljudi".

"Postojala je velikosrpska politika koja je imala za zadatak cilj da nestanu i Republika Hrvatska i Bosna i Hercegovina. U tom smislu su izrađeni brojni planovi, već 1990. godine imamo konkretne vojne planove koji govore o tim zadacima i ciljevima", rekao je dr. sc. Mujo Begić iz Instituta za traženje nestalih Bihać te napomenuo činjenicu da su genocid na području Potočara, tj. Srebrenice počinile snage iz tzv. postrojbe Republike Srpske, snage s područja Republike Srbije, snage s područja privremeno okupiranog djela Republike Hrvatske – pripadnici milicije tzv. Republike Srpske Krajine.

"Jedna jedinica iz sastava tih milicijskih snaga iz Knina je sudjelovala u ubijanju na prostoru Srebrenice", rekao je Begić

Na to je Nazor rekao kako su pojedini pripadnici koji su ubijali u Vukovaru ubijali i u Srebrenici.

"To je taj kontinuitet koji trebamo naglasiti", rekao je.

“Kad gledamo Hrvatsku i BiH, kad govorimo o ratu, od Banovine, istočne Slavonije, Hrvatske, preko Prijedora – Srebrenica je jedan vrh tog kontinuiteta koji je napokon i međunarodnu zajednicu natjerao na učinkovitije djelovanje”, ocijenio je

Naravno u komentarima nisu izostala upozorenja o suđenjima onima koji su spašavali Bihać od genocida, o nezahvalnosti Bošnjaka za to spašavanje, kao i o petoj koloni iz RH koja je sudjelovala u tome.

Međutim, podsjetimo se kako su genocid u Bihaću odobrile neke velike sile (Velika Britanija, Nizozemska,...) jer su poslije takve "pobjede" srpske vojske željeli proglasiti Srbiju za pobjednika u ratu.

Upravo zato što je Hrvatska vojska spriječila taj genocid i onemogućila takav plan sudili su našim generalima u Haagu, a Hrvatska je bila na optuženičkoj klupi. I još uvijek je zbog isto tako nepravedne prvostupanjske presude generalu Praljku i ostalim Hrvatima iz BiH jer cilj tih moćnika je bio isti kao i cilj velikosrpske politike *da nestanu i Republika Hrvatska i Bosna i Hercegovina*.

Zar nije groteskno da je upravo Velika Britanija predlagala VSUN-a rezoluciju o genocidu u Srebrenici?

Sjetimo se da su i danas na vlasti u RH oni koji su podržavali takovo ponašanje suda u Haagu. Ta vlast financira jedino udruge koje su se slično ponašale, a glavni mediji su u rukama onih koji su optuživali hrvatske generale zato što su spriječili genocid u Bihaću.

Naravno, nisu oni nikada rekli da je sprječavanje tog genocida i time onemogućavanje proglašenja Srbije za pobjednika u ratu bio razlog za napade na generale. Dapače, godinama je u RH bilo zabranjen i sam spomen te činjenice.

O tome je prvi put "glasno" progovoreno u našem Pismu VS UN-a:

PISMO

VLJEČU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavenskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Čelije, spaljeno i zajedno s crkvom srušeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji. Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruća' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena 1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih presuda u Haagu od 15.4.2011.

akademik Igor Anić

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger (+ 2014.)

akademik Hrvoje Babić (+ 2015.)

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić (+ 2015.)

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Andrej Dujella

akademik Stjepan Gamulin

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg, dopisni član HAZU

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split (+ 2012.)

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

mons. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Frano Kršinić

akademik Ranko Matasović

akademik Slavko Matić

akademik Davor Miličić
akademik Slobodan Novak
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić
akademik Stanislav Tuksar
akademik Dario Vretenar

Pismo je supotpisalo preko 3000 naših ljudi (ogroman broj sveučilišnih nastavnika, znanstvenika, književnika, umjetnika,...) unatoč ignoriranju glavnih medija.

Igram slučaja ili ne, poslije pojave ovog pisma i politika SADA se promijenila, pa njihov vojni ataše u Hrvatskoj iz vremena "Oluje" tvrdi da je Gotovina spasio Bihać od genocida ravnog onima iz Drugog svjetskog rata, a otvaraju i arhive (poslije 17 godina!) o Bihaću. Znamo i to da je američki sudac Theodor Meron ukazao na ono što smo tvrdili svo vrijeme – nerazumno je osuditi nekoga za oslobađanje okupiranih područja svoje države.

Nije spomenuo spašavanje Bihaća i sprječavanje genocida. Dapače, čak ni američki vojni ataše nije ni pozvan u Haag da svjedoči!

Spomenut ću i mojih 12 pisama poslanih, prije drugostupanjske presude generalima, predsjedniku Vlade u kojima sam tražio da zbog tog spašavanja Bihaća od genocida generala Antu Gotovinu predloži za Nobelovu nagradu za mir.

Zašto to opće spominjem? Pa vidimo da su hrvatski glasači na predsjedničkim izborima pokazali da su konačno shvatili da imamo vlast koja ne voli ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. Zato Milanović nije ni pomislio odgovoriti na moja pisma. Pa ne voli on ni svoj narod ni svoju slučajnu državu da bi se suprotstavio svjetskim moćnicima.

Ali poslije predsjedničkih izbora naprasno je počeo pokazivati tu "ljubav" (očito treba staviti navodnike jer su mu branitelji i dalje mrski – ipak su oni glavni u

"zločinu" stvaranja hrvatske države, zar ne?). Ta naprasna ljubav toliko je smiješna da već i u Saboru javno kažu da očekuju da će do kraja kampanje pozdravljati s: ZA DOM SPREMNI!

Mene ne bi iznenadilo da do tada ne dobijem i odgovor na mojih 12 pisama, i da Milanović doista ne predloži Gotovinu za Nobelovu nagradu za mir!

A zapravo to bi trebalo učiniti Vijeće sigurnosti UN-a! Na taj način bi hrvatski generali koji su najzaslužniji što je spriječen krajem dvadesetog stoljeća u Europi genocid ravan onima u Drugom svjetskom ratu dobili kakvu takvu satisfakciju za sve zlo koji su im priredili proganjajući ih, zatvarajući ih i sudeći im zbog sprječavanja tog genocida!

Kamenjar.com, 12. 07. 2015

Glas Brotnja, 13. 07. 20125.

**MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET.
ZAGREB, 2018.**

**PISMO ČLANOVIMA MEDICINSKOG
RAZREDA HAZU**

Poštovane kolegice akademkinje,
Poštovane kolege akademici,

U jednom društvu sam izrazio svoje čuđenje zbog ravnodušnosti članova vašeg razreda prema napadima na moje časopise koji su prema Scopusu među najboljim znanstvenim časopisima u RH jer je među najboljima i vaš časopis *Croatian medical journal*.

Narugali su mi se pitavši me znam li koliko je akademika objavljivalo u časopisu Glavnog tajnika Akademije akademika Pavla Rudana *Collegium antropologicum*?

I doista gledam Hrvatsku znanstvenu bibliografiju. Skoro svi članovi vašeg razreda imaju i svoje CC radove objavljivane u tom časopisu dok je on bio na CC listi.

Dakle:

Akademkinja Vida Demarin – 26;

Akademik Zvonko Kusić – 19;

Akademik Vjekoslav Jerolimov - 12;

Akademik Željko Reiner - 10;

Akademik Miroslav Samaržija - 7

Akademik Ivica Kostović - 5

Akademik Marko Pećina – 5;

Akademik Davor Miličić - 4

Akademik Slobodan Vukićević – 3;

Akademik Daniel Rukavina - 1;

Akademik Marko Šarić – 1.

Moglo bi se slobodno reći da je taj časopis imao veliku podršku vašeg razreda, pa ipak je ispao sa svjetskih lista.

Kada kažem Razred moram spomenuti da se to odnosi i na Članove suradnike iz vašeg razreda:

Član suradnik Zijad Duraković - 35

Član suradnik Iva Dekaris - 29

Član suradnik Mirna Šitum - 27

Član suradnik Željko Sutlić - 6

Član suradnik Zrinka Tarle - 6

Član suradnik Alemka Markotić - 5

Član suradnik Filip Čulo - 4

Član suradnik Dražen Matičić - 2

Član suradnik Jelena Aurer-Koželj - 2

Član suradnik Miloš Judaš – 1.

Da bi "priča" bila potpuna trebamo dodati i "domaće" dopisne članove:

Dopisni član HAZU Antun Tucak – 9;

Dopisni član HAZU Krešimir Pavelić – 1.

Kao što znate iz mojih pisama (sada već i knjige) u isto vrijeme sam obavijestio moj razred i Upravu Akademije kako su razvrstani moji časopisi po Scopusu.

Mislio sam da je bilo kakav "uspjeh" nekog akademika i uspjeh Akademije. Da nije bilo napada na nas u Hrvatskom saboru u ime Akademije (Akademija se nije ogradila od tih napada političke naravi i krajnje degutantnih – važno je gdje si rođen, a ne što si uradio u znanosti) ne bih ni znao za sudbinu – slobodno mogu reći – vašeg časopisa *Collegium antropologicum*. Evo tek sam ovih dana i doznao da je to "vaš" časopis.

Sam akademik Pavao Rudan od 102 CC rada po Hrvatskoj znanstvenoj bibliografiji u svom tj. "vašem" časopisu ima 49 radova!

A ako je to tako, zar Vaša šutnja ne otvara pitanje:

Kako je moguće da sa svjetskih lista ispadne časopis koji ima tako veliku vašu podršku?

Očekivao sam da ćete reagirati već na činjenicu da je reagirao akademik Davorin Rudolf, kao predsjednik Znanstvenoga

vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a (koga su “*potaknule tužne prilike u kojima ste našli Vi, kao uvaženi hrvatski znanstvenik i Vaša kćerka, također znanstvenica*”). Izostanak reagiranja na slučaj akademika Mislava Ježića pokazuje da je – na žalost – danas Akademija takva kakva jest ili možda je dobro kada su u “problemima” akademici koji su u očima javnosti državotvorni Hrvati.

Međutim, u slučajevima napada na znanstveni rad svojih članova Akademija bi doista morala reagirati, jer kao u ovom slučaju s “vašim časopisom i “mojim” časopisima to izgleda doista ružno. Pogotovu kada ona preuzme ulogu onih koji napadaju po političkoj osnovi!

S poštovanjem
Akademik Josip Pečarić

P.S. Na HRT3 danas je bila repriza emisije od prije 15ak godina “Ljudi koji mijenjaju vrijeme: Priča o nejednakosti” koja sjajno opisuje raziku između HAZU tada i HAZU danas. Naime, tada sam bio “glasoviti matematičar akademik Josip Pečarić, vodeći svjetski stručnjak u teoriji nejednakosti”, a kao što znamo danas sam za HAZU: “rođen u Socijalističkoj (!) Republici Crnoj Gori”!

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019,

APEL

(...)

APEL ZA OBRANU DOSTOJANSTVA AKADEMSKOG ŽIVOTA

Vijeće Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu na sjednici 16. veljače 2017. odlučivalo je, među ostalim, i o prijedlozima za produljenje radnog odnosa za šest profesora Fakulteta koji u ovoj ak godini navršavaju 65. godina života. Prema pravilniku koji regulira postupak i uvjete produljenja radnog odnosa za profesore u trajnom zvanju, predloženi kandidati, uz iskazanu potrebu za nastavkom njihova rada na matičnom odsjeku, trebali su ispuniti najmanje četiri od ukupno sedam minimalnih uvjeta. Fakultetsko vijeće donijelo je odluku da se akademiku Mislavu Ježiću ne produlji radni odnos do 70. godine života, jedino njemu, unatoč dokumentiranoj potrebi za nastavkom njegova rada na Odsjeku za indologiju i dalekoistočne studije i unatoč činjenici da je od traženih minimalnih uvjeta zadovoljavao svih sedam, neke i višestruko više nego što je propisano. Ova je odluka ujedno i presedan u povijesti Filozofskog fakulteta, jer nikada do tada na Fakultetskom vijeću nije odbijen prijedlog za produljenje radnog odnosa profesorima koji su prošli pravilnikom propisani postupak i koji su ispunjavali navedene uvjete.

Mislav Ježić neosporno je naš najveći i u svjetskim razmjerima najpoznatiji indolog. Pokrenuo je i od 1994. organizira redovito svjetske konferencije o sanskrtskim epovima na Interuniverzitetskom centru u Dubrovniku. Uz brojne nagrade

za zasluge u znanosti, nagrađen je na 15. svjetskoj sanskrtskoj konferenciji u New Delhiju 2012. za doprinos proučavanju sanskrtske književnosti. Zahvaljujući Mislavu Ježiću u istraživanju o povijesti i slojevima vedskih, osobito upanišadskih tekstova imamo rezultate među najboljima na svijetu koji zasigurno doprinose međunarodnom ugledu i evaluacijskim ocjenama Fakulteta. Velike je doprinose dao i u klasičnoj filologiji, filozofiji, poredbenoj lingvistici i indoeuropeistici. Ak. god. 1991./92. uvodi studije turkologije i hungarologije i osniva Katedru za računalnu lingvistiku. Sudjeluje i u brizi za razvoj studija japanologije, pomaže pri uvođenju judaistike, a zadnjih godina uvodi i razvija romistiku. Ovakva odluka Fakultetskog vijeća izazvala je najprije šok, koji je zatim prešao u stanje uznemirenosti i zabrinutosti zbog unošenja izvan akademskih kriterija u odlučivanje o akademskim stvarima. Očigledno je da su u ovom slučaju presudili razlozi razlike u mišljenjima i neslaganja s izraženim stavovima o akademskim pitanjima. Time je u akademski život unesen delikt

drugačijega mišljenja kao dovoljan razlog za egzekuciju u profesionalnoj karijeri i akademskom djelovanju. Posebno zabrinjava činjenica da je negativan ishod glasovanja bio prethodno pripremljen kroz paralelni sustav neformalnog odlučivanja i unaprijed najavljen, čime je dezavuirana uloga Fakultetskog vijeća kao neovisnog stručnog tijela.

Apeliramo na članove Fakultetskoga vijeća da opozovu ovu nepravednu i neutemeljenu odluku ispod svake razine akademskog postupanja i tako uklone dalekosežno štetni presedan kojim se u akademski život unose nesigurnost i strah, onemogućava otvorena rasprava i slobodno iznošenje stavova te u srži narušava dostojanstvo akademskog života.

Stoga pozivamo sve znanstvenike, sveučilišne djelatnike i akademske institucije da svojim potpisima i izjavama podupru ovaj apel i time se uključe u stvaranje što šireg i što snažnijeg

kruga za zaštitu dostojanstva i temeljnih vrijednosti akademskog života.

Inicijativni krug za obranu dostojanstva akademskog života
Zagreb, 9. ožujka 2017.

(---)

Poštovane kolege,

Doista mi je drago da ste mi objasnili to o dva popisa. Raduje me da su u Inicijativnom krugu i dvoje akademika:

Akademik August Kovačec, prof. emer.

Akademkinja Dubravka Oraić Tolić, prof. emer.

Kao akademici smo se potpisali

Akademik Nikša Gligo i ja.

Čini mi se da na popisu ima i akademika kojima ne piše titula (Žic-Fuchs, Vukičević, Matasović, Kostović, možda još netko). Mislim da bi važno bilo stavljati i titule, ne samo akademika nego i svima ostalim potpisnicima koji ih imaju. Ipak se tu radi o Apelu za obranu dostojanstva akademskog života.

Inače šteta je da nije vidljiv i taj drugi popis. Itekako je značajno da je vidljivo na internetu da su podršku kolegi Ježiću dali i mnogi drugi uglednici kao što je npr. biskup dr. Vlado Košić... Sto se tiče nas akademika itekako je važno da se zna to podržava ovu inicijativu a tko ne! Uvjeren sam da nas na tom drugom popisu ima znatno više.

Pod brojem 282 stoji Željko Holjevac!

Radi li se o v.d. dekana Filozofskog fakulteta.

Ako je to doista tako, tim je veća sramota onih akademika koji nisu potpisali ovaj Apel.

Kao da žele pokazati koliko sam bio u pravu kada sam podnaslov knjige "Pišem pisma, odgovora nema! 2." naslovio: JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST.

Nadam se da možete kontaktirati sve potpisnike i zamoliti ih da popune svoje podatke.

S poštovanjem

akademik Josip Pečarić

**GENERAL JANKO BOBETKO, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2020.**

**DOBRO JE DA NI AKADEMICI NE ZNAJU
O NAGRAĐENOM FILMU O „OLUJI“**

Toliki muk vlada u RH oko američke nagrade za film o „Oluji“ da mi se na toj vijesti(!) zahvalio jedan kolega akademik:

Dragi Josipe,

i ja Ti čestitam na stotoj knjizi!

I hvala na lijepim vijestima o filmu Operation Storm, za koji i Ti imaš zasluge!

S dobrim željama,

Da, koliki je muk oko američke nagrade za film o „Oluji“ da mi se na toj vijesti zahvaljuje jedan akademik.

Valjda i ne trebaju ljudi znati kada je ko-scenarist dr.sc. Miroslav Međimorec koji je ne samo znanstvenik nego i general i književnik i bivši veleposlanik i bivši pomoćnim ministra vanjskih poslova i redatelj. A da završio je Filozofski fakultet (1965.) i Akademiju za kazališnu i filmsku umjetnost (1973.) u Zagrebu, i poslijediplomski studij u Royal Shakespeare company London/Stratford on Avon.

U toj mojoj stotoj knjizi na španjolskom ima i Međina priča o našem prijatelju generalu Praljku i o njemu samom, tj. začetku njegove diplomatske karijere u Sunji:

Za tim stolom se začinjala buduća diplomacija, stranci su se upoznavali s našom kuhinjom i vinima, poviješću, narodnim običajima i kulturom. Ispočetka bi strani promatrači, uglavnom vojna lica i diplomati, dolazili neinformirani, puni predrasuda, napuhani pred nama "civilima" koji ratuju, ljudima upitnog vojnog obrazovanja i opće kulture. Takvima bi nas dvojicu ako nije bilo Svena, Hemingway (Praljka, JP) prvo predstavio, završili smo pet fakulteta, govorimo strane jezike, nešto značimo u umjetnosti i društvu svoga naroda, proputovali smo veći dio svijeta. Izrazito drske bi izazivao na razgovor iz područja filozofije, svjetske književnosti, fizike ili matematike. Dolasci timova promatrača su bili sve češći, razgovori uz ukusne ručkove sve opušteniji i zanimljiviji, dok je naš ugled u očima stranih promatrača sve više rastao.

Pitam se je li znalo onih 500 američkih veterana koji su 10 min pljeskali filmu i autorima da je scenarist njihov kolega – general i sve to.

Moj kolega iz HAZU se zahvaljuje na tekstu u čijem prilogu sam dao i Međin tekst o snimanju nagrađenog filma. A počeo ga je s PISMOM VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA. Jedan od potpisnika tog pisma bio je i redatelj nagrađenog filma Nikola Knez.

A pismo ima itekako veze s Akademijom. Prvu verziju objavili smo akademici Smiljko Ašperger, Stanko Popović i ja. Zapravo ja sam na svoje adrese prenio jedno reagiranje na moj intervju, a akademik Ašperger je tražio i tom zahtjevu se pridružio akademik Popović da to objavimo. Tekst je objavljen na portalu HKV-a ali i u knjizi o generalu Markaču:

S. Ašperger, J. Pečarić, S. Popović, *Haaškome tribunalu*. U knjizi: General pukovnik Mladen Markač (priredio i uredio Mladen Pavković), Koprivnica, 2011., str. 313-314.

Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman je sugerirao skupljanje potpisa. On je pisao recenziju prve i predgovor treće knjige u trilogiji o rasizmu i Haagu:

1. J. Pečarić, Rasizam Suda u Haagu / 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud? Zagreb, 2011.
2. J. Pečarić, Rasizam svjetskih moćnika, Zagreb, 2012.
3. J. Pečarić, Rasizam domaćih slugu, Zagreb, 2013.

Kako sam pisao Predgovor knjige Mladena Pavkovića o generalu Markaču na predstavljanju te knjige sam i pročitao pismo koje je prvi put poslano VS UN-a s potpisom 20 biskupa i akademika

Naš sjajni snimatelj Oskar Šarunić je na Youtubeu izdvojio taj moj govor:

akademik Josip Pečarić-Mladen Pavković "general pukovnik Mladen Markač"

Negdje od 4.,min i 45sec. Možete ga i poslušati:

<https://www.youtube.com/watch?v=SW-Mcf0purY>

Konačno Osmo pismo: *Jesmo li Balkansko pleme* s pozivom Predsjedniku Vlade RH da predloži generala Gotovinu za Nobelovu nagradu za mir poslao sam i supotpisnicima ovog Pisma. Na kraju pisma je dan i prilog sa konačnom listom potpisnika (biskupa i akademika):

akademik Igor Anić
 akademik Ivan Aralica
 akademik Smiljko Ašperger
 akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić
akademik Slaven Barišić
mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski
akademik Boris Bučan
akademik Andrej Dujella
akademik Stjepan Gamulin
akademik Marin Hraste
dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet
Heidelberg, dopisni član HAZU-a
akademik Dubravko Jelčić
mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split (+ 20. 3.
2012.)
akademik Andrija Kaštelan
akademik Ivica Kostović
mons. Vlado Košić, biskup sisački
akademik Frano Kršinić
akademik Ranko Matasović
akademik Slavko Matić
akademik Davor Miličić
akademik Slobodan Novak
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
prof. dr. sc. Valentin Pozaić, pomoćni biskup
zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić
akademik Stanislav Tuksar
akademik Dario Vretenar

Danas podpredsjednik Akademije akademik Davor Miličić je potpisao Pismo i ranije dok je bio dekan Medicinskog fakulteta. Objavio sam i njegov tekst koji je tom prigodom napisao;

Suđenje u Haagu osobama poput Gotovine svjetski je presedan. Sudi se generalu osloboditeljske vojske kojemu nije dokazano sudjelovanje niti u jednom ratnom

zločinu (svi eventualni zločini s hrvatske strane bili su pojedinačni). Da je kojim slučajem Bobetko živ, i on bi trunuo u Haagu, zato što je oslobodio južnohrvatsko primorje. Haaške sudce i ostale mudrijaše bilo bi dovoljno odvesti u Vukovar, muzej Domovinskog rata na Srđu ponad Dubrovnika ili ih pustiti da malo porazgovaraju sa stanovnicima Cavtata, Škabrnje itd., itd. Zločin međunarodne zajednice Haaškim presudama i njezinim odnosom prema hrvatskom Domovinskom ratu time se potvrđuje i nastavlja provoditi, još od početka agresije na Hrvatsku pa sve do danas. Ta je ista međunarodna zajednica očiglednoj žrtvi – brutalno napadnutoj Hrvatskoj, pa i nakon što je bila međunarodno priznata, zabranila legalnu nabavu oružja za vlastitu obranu. Dakle, mirno se promatralo kako se masakrira Vukovar, Dubrovnik i ostali hrvatski krajevi, nitko nam nije vojno pomogao, a mi smo se valjda trebali predati ili pustiti da nas se pregazi i poubija bez ispaljenog metka. Istodobno, npr. Šljivčanin se oslobađa daljnjeg izdržavanja kazne, Kadrijević, Rašeta i ostali su slobodni građani, navodno je Kadrijevića SAD koristila ili još uvijek koristi i kao vojnoga konzultanta...

Ta ista međunarodna zajednica nagradila je agresorsku zločinačku srpsku vojsku tako da im je oformila novu državu u državi – Republiku Srpsku i time potpuno paralizirala bilo kakav suvisao razvoj BiH. Dakle, ako je međunarodna zajednica na najnepravedniji mogući način podijelila BiH to nije zločin nego je diplomatski uspjeh i veliki mirovni pothvat, a ako je Tuđman na početku rata hipotetski razmatrao podjelu Bosne to je a priori zločin. Te iste Bosne kojoj je Hrvatska udomila i spasila od sigurne smrti o svom trošku 700.000 izbjeglica (to je npr. kao da SAD udomi 20 milijuna izbjeglica) i to izbjeglica koje su

većinom bili Bošnjaci muslimanske vjeroispovijesti. Osim toga, Hrvatska je bila prva koja je BiH priznala državnost i to upravo u vrijeme dok je Tuđmanova vlast i autoritet bila na vrhuncu.

Ne znam zašto šute naši povjesničari i javni djelatnici, možda bi i HAZU trebao zauzeti neki konkretni stav koji se temelji na neoborivim činjenicama u našu korist. Najžalosnije se što naši političari o tome šute, pokorno trpeći sve „bubotke“ i imaju kao jedini cilj koji opravdava sva ova sramotna zbivanja – ulazak Hrvatske u EU. Bilo kakvo propitivanje što se time dobiva, a što se time gubi proglašava se natražnošću, nacionalizmom i eurofobijom.

Glavno je da se u Hrvatskoj ne zna za američku nagradu filmu o Oluji. Treba misliti o tome kako ostati na vlasti. A to možeš duže ako hrvatski ljudi znaju što manje o onome čime se mogu ponositi. Bolje je da ne znaju ni akademici. I oni mogu pričati i širiti tako nepovoljne vijesti, zar ne?

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21329-dobro-je-da-ni-akademici-ne-znaju-o-nagradenom-filmu-o-oluji>

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

PRIJEDLOG: HRVATSKI INSTITUT ZA POVIJEST TREBA NOSITI IME AKADEMIKA FRANJE TUĐMANA

Skupina istaknutih hrvatskih intelektualca predložila je da se Hrvatski institut za povijest u Zagrebu o 20. obljetnici smrti prvoga hrvatskog predsjednika i utemeljitelja tog instituta dr. Franje Tuđmana preimenuje u Hrvatski institut za povijest doktora Franje Tuđmana.

Prijedlog su 20.11.2019.(e-poštom) i 27.11.2019.(redovitom poštom) poslali predsjedniku Upravnog vijeća Hrvatskog instituta za povijest Anti Nazoru, ravnatelju tog instituta Gordanu Ravančiću te predsjedniku Vlade Republike Hrvatske i predsjedniku Hrvatske demokratske zajednice Andreju Plenkoviću.

Potpisnici: Hrvatski institut za povijest treba nositi ime akademika Franje Tuđmana

“Molimo Vas da podržite i usvojite ovaj prijedlog jer smatramo da Hrvatski institut za povijest treba nositi ime akademika Franje Tuđmana. Najbolja prilika za to imenovanje je sada pred nama, da se naime time obilježi 20.obljetnica njegove smrti. Predlažemo da se Hrvatski institut za povijest u Zagrebu preimenuje u Hrvatski institut za povijest doktora Franje Tuđmana”, istaknuli su potpisnici – akademici Ivan Aralica, Nenad Cambi, Andrej Dujella, Dubravko Jelčić, Ivica Kostović, August Kovačec, Vladimir Paar, Stanko Popović i Davorin

Rudolf te dr. sc. Mira Kolar, prof. dr. sc. Agneza Szabo i prof. em. dr. sc. Mirko Valentić.

Uz prijedlog, podsjećaju da je akademik Franjo Tuđman, doktor povijesnih znanosti, istaknuti hrvatski znanstvenik i hrvatski državnik, 1961. u Zagrebu utemeljio Institut za historiju radničkoga pokreta i bio njegov direktor i znanstveni voditelj. Taj institut, dodaje se, poslije je nazvan Hrvatski institut za povijest.

Također, istaknuto je, akademik Franjo Tuđman bio je utemeljitelj i predsjednik HDZ-a, glavni politički i vojni strateg uspostave neovisne, suverene i demokratske Republike Hrvatske i njezin prvi predsjednik. Bio je i zapovjednik oružanih snaga – Hrvatske vojske Republike Hrvatske, pokretač i voditelj organizirane obrane Republike Hrvatske, njezina međunarodnoga priznanja, pobjede u Domovinskom ratu te očuvanja cjelovitosti Republike Hrvatske u njezinim međunarodno priznatim granicama.

U Zagrebu i Splitu, studeni 2019.

Akademik Ivan Aralica
Akademik Nenad Cambi
Akademik Andrej Dujella
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. sc. Mira Kolar
Akademik Ivica Kostović
Akademik August Kovačec
Akademik Vladimir Paar
Akademik Stanko Popović
Akademik Davorin Rudolf
Prof. dr. sc. Agneza Szabo
Prof. Em. dr. sc. Mirko Valentić

<https://kamenjar.com/prijedlog-preimenovati-hrvatski-institut-za-povijest-u-hrvatski-institut-za-povijest-doktora-franje-tudmana/>

<https://hrvatskonebo.org/2020/05/23/akademik-josip-pecaric-tudman-im-je-rodonacelnik-povijesnog-revizionizma-pismo-hazu/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21583-tudman-im-je-rodonacelnik-povijesnog-revizionizma-pismo-hazu>

RUSKI ZNANSTVENIK U RH, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

Naslov: LISTE HRVATSKIH I RUSKIH ZNANSTVENIKA

Datum: Sat, 13 Feb 2021 11:34:12 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, anic...ministar <ministar@mzos.hr>, ministar@branitelji.hr, Gordan Grlić-Radman <Gordan.Grlic-Radman@mvep.hr>, Vlado Dadić

LISTE HRVATSKIH I RUSKIH ZNANSTVENIKA

Mislio sam da će moje pismo ZAHVALA KOLEGI VLADU DADIĆU od 3. 2. 2021. („Drago mi je što ste na listi, a istovremeno mi je vrlo žao što niste na listi hrvatskih znanstvenika (drugi je dobrano iza Vas..“) zainteresirati samo kolegu Dujellu. Kolegi Dadiću sam morao objasniti zašto sam na listi ruskih a ne hrvatskih znanstvenika. Zašto su me zapravo najurili sa Zagrebačkog sveučilišta, a iz HAZU cinkali u Hrvatskom saboru zbog Peticije ZDS kojom sam branio Thompsona, Bojnu Čavoglave i ZDS.

Koliko su bili u pravu vidimo i danas

<https://kamenjar.com/dorh-nema-osnove-za-izvanrednim-pravnim-lijekom-zbog-bojne-cavoglave/>

<https://narod.hr/hrvatska/dorh-odbacio-zahtjev-antifasisticke-lige-za-osporavanjem-presude-o-zds-u-bojni-cavoglave>

Tako mi Duje javlja 3. 2. 2021. o jednom drugom istraživanju a koje se odnosi na ono što nas najviše zanima – na matematiku:

Ovaj kolega je uspio izvući najcitiranije matematičare u MathSciNetu po godinama doktoriranja (ili prvog objavljenog rada)

<https://mathcitations.github.io/>

Vidim da si i Ti na popisu za 1982.

Ja sam bio neko vrijeme na popisu za 1985 (prvi članak), ali kad su me prebacili u 1996 (doktorat), onda sam ispaao jer je te godine konkurencija u teoriji brojeva prevelika :)

Zapravo ispada da sam za tu godinu bio u Top 5:

Year: 1982 ▼

Top 5: Ponce, Gustavo (6352) , **Trefethen, Lloyd N.** (5945) , **Silverman, Joseph H.** (5861) , **Holm, Darryl D.** (5727) , **Pečarić, Josip E.** (5699) ,

Prije dva dana javlja mi da je na stranicama Akademije dana informacija preuzeta s weba FSB:

Akademik IVO SENJANOVIĆ među 2% najboljih znanstvenika u svijetu u svojem polju istraživanja

Objavljeno: 10.02.2021 Akademija

Prema podacima temeljenima na scientometrijskim istraživanjima, akademik Ivo Senjanović svrstan je među 2% najboljih znanstvenika u svijetu u svojem polju istraživanja. Podatci su objavljeni u radu: Ioannidis JPA, Boyack KW, Baas J (2020) Updated science-wide author databases of standardized citation indicators. PLoS Biol 18(10): e3000918.

<https://doi.org/10.1371/journal.pbio.3000918>(dostupno na poveznici:

<https://journals.plos.org/plosbiology/article?id=10.1371/journal.pbio.3000918>; tablica 6).

Informacija je preuzeta s weba Fakulteta strojarstva i brodogradnje

(www.fsb.unizg.hr/index.php?fsbonline&novosti&id=34275).

<http://info.hazu.hr/hr/>

Dva dana kasnije Duje opet spominje:

evo su se i ferovci pohvalili sa svojim

https://www.fer.unizg.hr/novosti/istrazivanja/?@=2tcbp#news_96801

Profesori FER-a na listi svjetskih top znanstvenika

Istraživačka grupa sa **Sveučilišta Stanford** u Kaliforniji (SAD) nedavno je objavila **studiju o znanstvenoj citiranosti** koja rangira oko 160 000 najcitiranijih svjetskih znanstvenika u svim disciplinama. Rad je u cijelosti dostupan [ovdje](https://journals.plos.org/plosbiology/article?id=10.1371/journal.pbio.3000918). (<https://journals.plos.org/plosbiology/article?id=10.1371/journal.pbio.3000918>)

Studija je objavila dvije liste:

listu najutjecajnijih znanstvenika za cjelokupnu znanstvenu karijeru i

listu najutjecajnijih znanstvenika za 2019. godinu.

Na listi najutjecajnijih znanstvenika u svijetu za cjelokupnu znanstvenu karijeru nalazi se 47 hrvatskih znanstvenika, od kojih su dva s FER-a. **Prof. dr. sc. Sven Lončarić** rangiran je u **top 1% znanstvenika u svijetu** u području "Artificial Intelligence and Image Processing", a **izv. prof. dr. sc. Dubravko Babić** u **top 2% znanstvenika u svijetu** u području "Optoelectronics and Photonics".

Na listi 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu za 2019. godinu nalazi se 47 hrvatskih znanstvenika od kojih su tri s FER-a: **prof. dr. sc. Sven Lončarić** u području "Artificial Intelligence and Image Processing", **izv. prof. dr. sc. Hrvoje Pandžić** u području "Energy" i **prof. dr. sc. Damir Žarko** u području "Electrical & Electronic Engineering".

Studija je koristila **podatke iz Scopus baze** koja mjeri utjecaj znanstvenika do kraja 2019. godine. Studija koja klasificira znanstvenike u 22 polja i 176 grana analizirala je citate u periodu od 1996. do 2019. godine i temeljena je na složenom modelu koji koristi šest standardiziranih metrika znanstvene produktivnosti.

Istog dana Duje javlja:

evo se i Sveučilište javilo

<http://www.unizg.hr/nc/vijest/article/najnovija-studija-47-hrvatskih-znanstvenika-medu-2-najutjecajnijih-na-svijetu-pola-sa-sveucili/>

izgleda da si Ti popularizirao ovu listu :)

12.02.2021

Najnovija studija: 47 hrvatskih znanstvenika među 2% najutjecajnijih na svijetu, pola sa Sveučilišta u Zagrebu

Istraživačka grupa sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD), pod vodstvom istaknutoga profesora Johna Ioannidisa, nedavno je objavila studiju o znanstvenoj citiranosti koja rangira oko 160 000 najcitiranijih svjetskih znanstvenika u svim disciplinama i obuhvaća najcitiranijih 2 % svjetskih znanstvenika u pojedinim granama znanosti. Rezultati studije izazvali su veliki interes u svijetu i rad je dosad pregledan gotovo 600 000 puta.

Na listi najutjecajnijih znanstvenika u svijetu za cjelokupnu znanstvenu karijeru nalazi se 47 hrvatskih znanstvenika, od kojih su 23 sa Sveučilišta u Zagrebu: Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije (Sanja Martinez i Mirjana Metikoš-Huković), Farmaceutsko-biokemijski fakultet (Gordan Lauc, Ana Marija Domijan, Ivan Kosalec), Geodetski fakultet (Bojan Vršnak), Prirodoslovno-matematički fakultet (Nada Oršolić, Dario Vretenar, Andrej Dujella), Fakultet elektrotehnike i računarstva (Hrvoje Pandžić, Sven Lončarić, Damir Žarko), Medicinski fakultet (Željko Reiner, Ivica Kostović, Iva Hojsak, Ana Maria Šimundić, Velimir Altabas), Prehrambeno-biotehnološki fakultet (Anet Režek Jambrak, Predrag Putnik, Marina Cvjetko Bubalo), Kineziološki fakultet (Goran Marković), Fakultet strojarstva i brodogradnje (Hrvoje Jasak, Neven Duić).

Lista hrvatskih znanstvenika

Studija se koristila podacima iz Scopus baze koja mjeri utjecaj znanstvenika do kraja 2019. godine. Studija koja klasificira znanstvenike u 22 polja i 176 grana analizirala je citate u razdoblju 1996. - 2019. i temeljena je na složenom modelu

koji koristi šest standardiziranih metrika znanstvene produktivnosti.

Studija je objavila dvije liste: listu najutjecajnijih znanstvenika za cjelokupnu znanstvenu karijeru i listu najutjecajnijih znanstvenika za 2019. godinu.

Zatim:

evo i moji stavili obavijest

https://www.pmf.unizg.hr/math/izdvojeno?@=1m89q#news_17200

Akademik Andrej Dujella - jedan od 47 hrvatskih znanstvenika koji su među 2% najutjecajnijih znanstvenika na svijetu

Istraživačka grupa sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD), pod vodstvom istaknutoga profesora Johna Ioannidisa, nedavno je objavila studiju o znanstvenoj citiranosti koja rangira oko 160 000 najcitiranijih svjetskih znanstvenika u svim disciplinama i obuhvaća najcitiranijih 2 % svjetskih znanstvenika u pojedinim granama znanosti.

Na listi najutjecajnijih znanstvenika u svijetu za cjelokupnu znanstvenu karijeru nalazi se **47 hrvatskih znanstvenika, a akademik Andrej Dujella s Matematičkog odsjeka** jedan je od njih.

Više informacija možete pročitati ovdje.

Čestitamo!

Dakle, očito je da imamo dvije liste: onu o kojoj sam ja govorio gdje se promatra cjelokupno djelovanje znanstvenika i drugu za 2019. godinu.

Ali kako sam ja znanstvenik sa sveučilišta RUDN (Moskva) kolega Dujella me je obavijestio 13. 2. 2021. kako sam svrstan tamo i to na obje liste:

s Tvog RUDN-a sam na prvom popisu našao

Pečarić, Josip

Ashyralyev, Allaberen

Valentini, R.

Nefedov, Igor S.

Dudin, Alexander

Bronnikov, Kirill A.

Ragusa, Maria Alessandra

Konoplya, R. A.

a na popisu za 2019:

Konoplya, R. A.

Valentini, R.

Bronnikov, Kirill A.

Blagodatskaya, Evgenia

Ragusa, Maria Alessandra

Van der Eycken, Erik V.

Pečarić, Josip

Nefedov, Igor S.

Ashyralyev, Allaberen

Meni je bilo zanimljivo kako stoje s brojem radova znanstvenici s prve liste. Zapravo sam svojim kolegama u HAZU poslao preuređenu tablicu po broju radova.

Ali kada sam već ruski znanstvenik, kako stojim među svim ruskim znanstvenicima:

Author Name

1. Zaikov, G. E.
2. Voronkov, M. G.
3. Trofimov, Boris A.
4. Eidelman, S. I.
5. Bondar, A. E.
6. Boos, E.
7. Dianov, Evgeny M.
8. Fortov, V. E.

9. Gninenko, S.
10. Smirnov, Vladimir A.
11. Tuchin, Valery V.
12. Krasnikov, N.
13. Dremin, I.
14. Zefirov, Nikolay S.
15. Beletskaya, Irina P.
16. Zheltikov, Aleksei
17. Bednyakov, V. A.
18. Dolgoshein, B. A.
19. Valiev, Ruslan
20. Minkin, Vladimir I.
21. Franceschi, Claudio
22. Mesyats, G. A.
23. Tarasenko, Victor F.
24. Khokhlov, Alexey R.
25. Lyssenko, Konstantin A.
26. Morfill, Gregor E.
27. Konovalov, Alexander I.
28. Ustinov, V. M.
29. Prokhorov, A. M.
30. Cichocki, Andrzej
31. O'Brien, Stephen J.
32. Turitsyn, Sergei
33. Knirel, Yuriy A.
34. Kochetkov, N. K.
35. Pečarić, Josip

A u ruskoj matematici:

Author Name

Pečarić, Josip
Nazarov, Sergey A.
Maslov, V. P.
Kauffman, Louis H.
Kozlov, V. V.
Shishkin, Grigorii I.
Vershik, Anatoly
Bogachev, Vladimir I.
Volovich, I. V.
Yurko, V. A.
Korotyaev, Evgeny L.
Feigin, Boris
Zhikov, V. V.
Solonnikov, V. A.
Popov, Vladimir
Arhangel'skii, A. V.
Novikov, S. P.
Ragusa, Maria Alessandra
Titarev, V.
Novikov, R. G.
Okounkov, A.
Dobrynin, Andrey A.
Vinberg, Ernest B.
Arnold, Vladimir I.
Orlov, Dmitri

Ipak sam ja matematičar. Kako je s matematikom u svijetu:

Author Name

1. Agarwal, Ravi
2. Baleanu, Dumitru

3. O'Regan, Donal
4. Srivastava, H. M.
5. Gutman, Ivan
6. Llibre, Jaume
7. Shelah, Saharon
8. Liew, K. M.
9. Pečarić, Josip

Da, doista su me s pravom najurili sa Zagrebačkog sveučilišta,
a iz HAZU cinkali u Hrvatskom saboru!

Akademik Josip Pečarić

ODRIČE LI SE AKADEMIJA RUSKOG ZNAJSTVENIKA?

Naslov:Re: Članovi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti
među dva posto najcitiranijih svjetskih znanstvenika

Datum: Thu, 18 Feb 2021 22:08:19 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Andrej Dujella <duje@math.hr>, Marijan Lipovac
<mlipovac@hazu.hr>, Kabinet Predsjednika
<kabpred@hazu.hr>, an...

Dragi kolega Dujella,

Nije prvi put da mene zaborave:)

Moram se ispričati kolegama u HAZU kojima sam poslao pisma oko toga a eto po želji Uprave Akademije nisam smio jer me očito oni ne žele na takvoj listi.

Oprostite mi zbog drskosti pa ipak jesam.

S dubokim poštovanjem,

Josip Pečarić izvanjski član DANU

nisam siguran jesam li i redoviti član HAZU

18.2.2021. u 22:01, Andrej Dujella piše:

Poštovani gospodine Lipovac,

*Na popisu akademika koji se nalaze među 2% najcitiranijih
znanstvenika*

*nedostaje akademik Josip Pečarić koji se nalazi na obje liste
spomenute*

u priopćenju.

Nadalje, na obje liste se nalaze dopisni članovi HAZU

Mladen Bestvina i Predrag Cvitanović,

te preminuli dopisni članovi Branko Grunbaum i Andro

Mikelić.

*Moguće da ima i drugih dopisnih članova, ja sam gledao samo
matematičare.*

*Srdačan pozdrav,
Andrej Dujella*

PRILOG:

OBJAVA ZA MEDIJE

ČLANOVI HRVATSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I
UMJETNOSTI MEĐU DVA POSTO NAJCITIRANIJIH
SVJETSKIH ZNANSTVENIKA

Zagreb, 18. veljače 2021. – Istraživačka grupa sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji pod vodstvom profesora Johna Ioannidisa, nedavno je u znanstvenom časopisu PLoS Biology objavila studiju o znanstvenoj citiranosti oko 160.000 najcitiranijih svjetskih znanstvenika u svim disciplinama koja obuhvaća dva posto svjetskih znanstvenika s najvećim utjecajem citiranosti u pojedinim granama znanosti, među kojima su i članovi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Promatrani su radovi tijekom cijele karijere znanstvenika do kraja 2019. te citiranost radova u kalendarskoj godini 2019.

U tablici za 2019. među najcitiranijima navode se akademici Dario Vretenar, Vida Demarin, Željko Reiner, Andrej Dujella, Ivica Kostović, Svetozar Musić, dopisni član Miroslav Radman i član suradnik Hrvoje Pandžić.

U tablici koja obuhvaća cijelu znanstvenu karijeru do kraja 2019. navode se članovi HAZU akademici Dario Vretenar, Vida Demarin, Željko Reiner, Andrej Dujella, Ivica Kostović, Svetozar Musić, Ivo Senjanović, Nenad Trinajstić, pokojni akademici Stanko Popović i Leo Klasinc te dopisni član Miroslav Radman.

Marijan Lipovac,
Ured za odnose s javnošću i medije HAZU

PROFESOR EMERITUS BORAS, A NE TUĐMAN / SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU, ZAGREB, 2023.

HRVATSKI ZNANSTVENICI MEĐU 2% NAJUTJECAJNIJIH U SVIJETU - VEĆINA SA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

Sveučilište Stanford iz Sjedinjenih Američkih Država svake godine **tradicionalno objavljuje listu 2% najutjecajnijih svjetskih znanstvenika**. Lista se temelji na najvećoj svjetskoj znanstvenoj bazi *Scopus* te **obuhvaća 180 tisuća najutjecajnijih svjetskih znanstvenika** u 22 znanstvena polja te čak 176 znanstvenih grana.

Ovogodišnja lista Sveučilišta još je jednom dokazala da su **znanstvenici sa Sveučilišta u Zagrebu predvodnici hrvatske znanstvene izvrsnosti i kompetitivnosti** jer čine većinu znanstvenika na listi hrvatskih znanstvenika koji su među 2% najutjecajnijih prošle godine i u cjeloživotnoj znanstvenoj karijeri.

Objavljene su dvije liste: lista najutjecajnijih svjetskih znanstvenika u 2021. godini te lista najutjecajnijih svjetskih znanstvenika u cjeloživotnoj znanstvenoj karijeri.

Na listi 2% najutjecajnijih znanstvenika u 2021. godini nalazi se 91 znanstvenik iz Republike Hrvatske od čega čak 37 znanstvenika sa Sveučilišta u Zagrebu.

Sa Sveučilišta u Zagrebu najutjecajniji znanstvenici u 2021. godini su:

Biomedicinsko područje

Medicinski fakultet - Miro Jakovljević, Ivica Kostović, Goran Šimić, Sanja Kolaček, Ana Budimir, Goran Augustin, Sven Seiwerth i Predrag Sikirić

Farmaceutsko-biokemijski fakultet - Gordan Lauc, Ana Marija Domijan, Ivan Kosalec i Nora Nikolac Gabaj

Tehničko područje

Fakultet elektrotehnike i računarstva - Hrvoje Pandžić, Sven Lončarić i Damir Žarko

Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije - Sanja Martinez, Anamarija Rogina i Mirjana Metikoš-Huković

Fakultet strojarstva i brodogradnje - Hrvoje Jasak, Neven Duić i Goran Krajačić

Geodetski fakultet - Bojan Vršnak

Građevinski fakultet - Tomislav Došlić

Biotehničko područje

Prehrambeno-biotehnološki fakultet – Anet Režek Jambrak, Danijela Bursać Kovačević, Marina Cvjetko Bubalo i Draženka Komes

Agronomski fakultet - Marija Cerjak

Društveno-humanističko područje

Ekonomski fakultet - Marina Dabić i Mirjana Pejić Bach

Filozofski fakultet - Aleksandar Štulhofer

Kineziološki fakultet - Goran Marković, Maroje Sorić

Pravni fakultet - Siniša Zrinščak

Prirodoslovno područje

Prirodoslovno-matematički fakultet – Nada Oršolić, Vernesa Smolčić, Dario Vretenar i Dražen Adamović

Na listi 2% najutjecajnijih znanstvenika u cjeloživotnoj znanstvenoj karijeri je ukupno 61 hrvatski znanstvenik, njih 20 sa Sveučilišta u Zagrebu.

Sa Sveučilišta u Zagrebu najutjecajniji znanstvenici u cjeloživotnoj karijeri su:

Biomedicinsko područje

Medicinski fakultet - Ivica Kostović, Miro Jakovljević, Marko Pećina, Ana Budimir i Predrag Sikirić

Farmaceutsko-biokemijski fakultet - Ana Marija Domijan i
Nora Nikolac Gabaj

Tehničko područje

Fakultet strojarstva i brodogradnje - Hrvoje Jasak, Neven
Duić, Ivo Senjanović i Joško Deur

Fakultet elektrotehnike i računarstva - Sven Lončarić i
Hrvoje Pandžić

Geodetski fakultet – Bojan Vršnak

Biotehničko područje

Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije – Mirjana
Metikoš-Huković i Sanja Martinez

Društveno-humanističko područje

Kineziološki fakultet - Goran Marković

Prirodoslovno područje

Prirodoslovno-matematički fakultet – Dario Vretenar, Nada
Oršolić i Andrej Dujella

Lista se slaže po složenom modelu koji koristi **šest standardiziranih indikatora znanstvene produktivnosti**: ukupan broj citata, Hirschov h-indeks, Schreiberov Hm-indeks revidiran od strane koautora, pojedinačni autor, pojedinačni ili prvi autor i broj citata članka od strane pojedinačnog, prvoga ili zadnjeg autora.

Hrvatski znanstvenici među 2% najutjecajnijih u svijetu - većina sa Sveučilišta u Zagrebu (unizg.hr)

LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

AKADEMIK DUJELLA JAVLJA DA SAM PO NOVIM LISTAMA SA STANFORDA OPET HRVATSKI ZNANSTVENIK!

Liste hrvatskih znanstvenika su dane po broju objavljenih radova.

Kad već Duje (šalimo se i na njegov račun pa kažemo da je Pečarić br. 2) komentira moju posebnost spomenut ću da je mnogo značajnija ono što je Duje ranije konstatirao a to je da je jedan od dva hrvatska Q1 časopisa moj JMI, a od dva hrvatska Q2 časopisa jedan moj MIA, a još nevjerovatnije je da je moj JMI u top 5% matematičkih časopisa koji se tiskaju u cijelom svijetu - točnije na 15. mjestu,

Oko tih podataka sudjelovao je jedan od glavnih urednika JMI prof. dr. sc. Mario Krnić, dakle 15-og matematičkog časopisa (po impact faktoru časopisa). Moj je suradnik pa mu ne daju u RH projekt iako mu je h-indeks veći od bilo kojeg člana komisije koja određuje tko će dobiti.

Valjda su zato - znajući veličine članova te komisije - nedavno uvrstili prof. Krnića.

Editorial Board (JIA):

Mario Krnic, University of Zagreb, Croatia

Real Analysis, Functional Analysis, Operator theory, Real and Operator Inequalities, Linear and Multilinear Algebra

<https://journaloffinequalitiesandapplications.springeropen.com/about/editorial-board>

2022 Citation Impact (JIA)

1.6 - 2-year Impact Factor

1.6 - 5-year Impact Factor

Mario je jedan od 40 doktora matematičkih znanosti iz 'moje' škole.

Pozz

Joško

Subject:Re: 2 posto

Date: Thu, 5 Oct 2023 08:45:03 +0200

From: Andrej Dujella <duje@math.hr>

To: josip pecaric <pecaric@element.hr>

CC: Goran Muić <gjmuic@gmail.com>, Marko Tadic <tadicmarko@icloud.com>

Jedini na listi s afilijacijom HAZU su Josko i Vida Demarin.

I kad je Rus i kad je Hrvat, Joško je uvijek poseban :)

On Thu, Oct 5, 2023 at 8:32 AM Andrej Dujella

<duje@math.hr> wrote:

Od hrvatskih matematičara, za cijelu karijeru na popisu su Andrej Dujella, Josip Pečarić i Damir Vukičević, a za 2022. godinu Dražen Adamović, Tomislav Došlić, Andrej Dujella, Josip Pečarić i Damir Vukičević. Od hrvatske matematičke dijaspore na listama su Mladen Bestvina, Predrag Cvitanović, Ivan Gutman, Igor Mezić, te pokojni Branko Grünbaum i Andro Mikelić.

On 04/10/2023 23:14, Andrej Dujella wrote:

preveliki su fileovi za slanje mailom.

pa šaljem samo s izvučenim onima s hrvatskom adresom.

On 04/10/2023 22:19, Andrej Dujella wrote:

> Evo opet Joška i mene u 2 posto!

> Ovaj puta je Joško s afilijacijom HAZU :)

>

> [https://elsevier.digitalcommonsdata.com/datasets/btchxktzyw/](https://elsevier.digitalcommonsdata.com/datasets/btchxktzyw/6)

> 6

Lista za 2022.

>

1.	Pečarić, Josip	Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti Institute for Adriatic Crops and Karst	801
2.	Rengel, Zed	Reclamation	511
3.	Trinajstić, Nenad	Institut Ruđer Bošković	430
4.	Marusic, Ana	School of Medicine, University of Split	429
5.	Reiner, Željko	KBC Zagreb	397
6.	Demarin, Vida	Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti Sveučilište u Zagrebu, Fakultet	392
7.	Duić, Neven	Strojarstva i Brodogradnje	342
8.	Musić, Svetozar	Institut Ruđer Bošković Sveučilište u Zagrebu, Prirodoslovno - matematički fakultet	319
9.	Vretenar, D.	Sveučilište u Zagrebu, Farmaceutsko	306
10.	Lauc, Gordan	Biokemijski Fakultet	300
11.	Jakovljević, Miro	University of Zagreb School of Medicine	278
12.	Puljak, Livia	Catholic University of Croatia	258
13.	Stimac, Davor	Klinički Bolnički Centar Rijeka	250
14.	Basic-Jukic, Nikolina	KBC Zagreb	249
15.	Zarkovic, Neven	Institut Ruđer Bošković	240
16.	Vršnak, Bojan	Sveučilište u Zagrebu, Geodetski fakultet	221
17.	Kolaček, Sanja	Children's Hospital Zagreb	207
18.	Simundic, Ana Maria	General Hospital Sveti Duh	204
19.	Rumboldt, Zoran	University of Rijeka	204
20.	Hojsak, Iva	Children's Hospital Zagreb	190
21.	Kolcic, Ivana	School of Medicine, University of Split	190
22.	Sikiric, Predrag	University of Zagreb School of Medicine	182

23. Krznarić, Željko	KBC Zagreb	181
24. Radman, Miroslav	Mediterranean Institute for Life Sciences Sveučilište u Zagrebu, Prirodoslovno - matematički fakultet	180
25. Buljan, Hrvoje		177
26. Štulhofer, Aleksandar	University of Zagreb, Faculty of Humanities and Social Sciences	175
27. Dabic, Marina	University of Zagreb, Faculty of Economics and Business	173
28. Primorac, Dragan	Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku	173
29. Vilibić, Ivica	Institut Ruđer Bošković Faculty of Chemistry and Technology,	168
30. Jerković, Igor	University of Split	167
31. Jelakovic, Bojan	KBC Zagreb	166
32. Baršić, Bruno	University of Zagreb School of Medicine	166
33. Kraljević Pavelić, Sandra	Faculty of Health Studies, University of Rijeka	164
34. Bonacci, Ognjen	Faculty of Civil Engineering, Architecture and Geodesy, University of Split	161
35. Smolčić, V.	University of Zagreb Faculty of Kinesiology, University of	157
36. Sekulic, Damir	Split	157
37. Mestrovic, Tomislav	University North Faculty of Electrical Engineering, Mechanical Engineering and Naval	156
38. Nižetić, Sandro	Architecture, University of Split Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u	150
39. Jokić, Stela	Osijeku	147
40. Garaj-Vrhovac, Vera	Institut za Medicinska Istraživanja i Medicinu Rada	146
41. Deletis, Vedran	Klinička bolnica Dubrava	145

42.	Kostović, Ivica	University of Zagreb School of Medicine	144
43.	Pogorelic, Zenon	Klinički Bolnički Centar Split	143
44.	Lucijanić, Marko	Klinička bolnica Dubrava	141
45.	Vukičević, Damir	Faculty of Science, University of Split	139
46.	Pejić Bach, Mirjana	University of Zagreb, Faculty of Economics and Business	135
47.	Mikolasevic, Ivana	Klinički Bolnički Centar Rijeka	135
48.	Skare, Marinko	Juraj Dobrila University of Pula	134
49.	Zarkovic, Kamelija	KBC Zagreb University of Zagreb, Faculty of	131
50.	Pandžić, H.	Electrical Engineering and Computing	130
51.	Augustin, Goran	KBC Zagreb	128
52.	Jandrić, Petar	Tehničko Veleučilište u Zagrebu Sveučilište u Zagrebu, Fakultet	127
53.	Jasak, Hrvoje	Strojarstva i Brodogradnje Faculty of Civil Engineering, Architecture and Geodesy, University of	126
54.	Munjiza, Ante	Split	
55.	Rezek Jambrak, Anet	University of Zagreb, Faculty of Food Technology and Biotechnology Sveučilište u Zagrebu, Prirodoslovno -	123
56.	Nikšić, Tamara	matematički fakultet	123
57.	Kovačić, Marcelo	Natural History Museum Rijeka	123
58.	Halasz, Ivan	Institut Ruđer Bošković	117
59.	Bursać Kovačević, Danijela	University of Zagreb, Faculty of Food Technology and Biotechnology Institut za Medicinska Istrazivanja i	116
60.	Sabolić, Ivan	Medicinu Rada	115

	Sveučilište u Zagrebu, Farmaceutsko	
61. Kosalec, Ivan	Biokemijski Fakultet	114
62. Barbir, Frano	University of Split	112
63. Putnik, Predrag	University North	112
	Institut za Medicinska Istrazivanja i	
64. Gajski, Goran	Medicinu Rada	112
	Sveučilište u Zagrebu, Prirodoslovno -	
65. Oršolić, Nada	matematički fakultet	106
	Sveučilište u Zagrebu, Prirodoslovno -	
66. Dujella, Andrej	matematički fakultet	106
67. Domijan, Ana	Sveučilište u Zagrebu, Farmaceutsko	
Marija	Biokemijski Fakultet	99
68. Cikes, Maja	KBC Zagreb	98
69. Krajačić,	Sveučilište u Zagrebu, Fakultet	
Goran	Strojarstva i Brodogradnje	96
70. Došlić,	Sveučilište u Zagrebu, Gradevinski	
Tomislav	Fakultet	94
71. Vrček, Ivana	Institut za Medicinska Istrazivanja i	
Vinković	Medicinu Rada	93
72. Šimić, Goran	University of Zagreb School of Medicine	92
73. Milić, Sandra	Faculty of Medicine, University of Rijeka	85
74. Borovac, Josip		
A.	Klinički Bolnički Centar Split	83
75. Markovic,	University of Zagreb, Faculty of	
Goran	Kinesiology	79
	Sveučilište u Zagrebu, Fakultet kemijskog	
76. Babić, Sandra	inženjerstva i tehnologije	76
77. Granić,		
Andrina	Faculty of Science, University of Split	75
78. Jaganjac,		
Morana	Institut Ruđer Bošković	74
79. Hadzima-		
Nyarko,	Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u	
Marijana	Osijeku	72
80. Užarević,		
Krunoslav	Institut Ruđer Bošković	70

81. Ondrasek, Gabrijel	University of Zagreb, Faculty of Agriculture	68
82. Gajger, Ivana Tlak	Sveučilište u Zagrebu, Veterinarski fakultet	68
83. Par, Matej	School of Dental Medicine University of Zagreb	68
84. Nikolac Gabaj, Nora	Sveučilište u Zagrebu, Farmaceutsko Biokemijski Fakultet	67
85. Martinez, Sanja	Sveučilište u Zagrebu, Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije	63
86. Rendić, Slobodan P.	Independent scientist	61
87. Adamović, Dražen	Sveučilište u Zagrebu, Prirodoslovno - matematički fakultet	61
88. Jug, Mario	Sveučilište u Zagrebu, Farmaceutsko Biokemijski Fakultet	61
89. Robens, Tania	Institut Ruđer Bošković Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku	59
90. Amić, Dragan		58
91. Ateljevic, Irena	Institute for Tourism	54
92. Galić, I.	School of Medicine, University of Split	54
93. Jakovac, Hrvoje	Faculty of Medicine, University of Rijeka	53
94. Domitrović, Robert	Faculty of Medicine, University of Rijeka	48
95. Sambunjak, Dario	Catholic University of Croatia Sveučilište u Zagrebu, Prirodoslovno - matematički fakultet	48
96. Kumericki, K.		47
97. Novko, Dino	Institute of Physics Zagreb	46
98. Burić, Irena	University of Zadar	43
99. Cvjetko Bubalo, Marina	University of Zagreb, Faculty of Food Technology and Biotechnology	43
100. Radošević, Kristina	University of Zagreb, Faculty of Food Technology and Biotechnology	42

101.	Jakobek, Lidija	Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku	41
102.	Lapić, Ivana	KBC Zagreb	39
103.	Tariba Lovaković, Blanka	Institut za Medicinska Istrazivanja i Medicinu Rada	38
104.	Bilić-Zulle, Lidija	Faculty of Medicine, University of Rijeka	38
105.	Altabas, Velimir	Klinički Bolnički Centar Sestre Milosrdnice	38
106.	Borožan, Djula	Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku	35
107.	Štrukil, Vjekoslav	Institut Ruđer Bošković	33
108.	Šupak-Smolčić, Vesna	Faculty of Medicine, University of Rijeka	24

Lista za cijelu karijeru

		Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti	
109.	Pečarić, Josip		801
110.	Kurjak, Asim	General Hospital Sveti Duh Institute for Adriatic Crops and	552
111.	Rengel, Zed	Karst Reclamation	511
112.	Trinajstić, Nen	Institut Ruđer Bošković School of Medicine, University of	430
113.	Marusic, Ana	Split	429
114.	Reiner, Željko	KBC Zagreb	397
115.	Demarin, Vida	Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti Faculty of Electrical Engineering, Mechanical Engineering and Naval	392
116.	Poljak, Dragan	Architecture, University of Split Sveučilište u Zagrebu, Fakultet	378
117.	Duić, Neven	Strojarstva i Brodogradnje	342
118.	Pavelić, Krešir	Juraj Dobrila University of Pula	320

119.	Musić, Svetozar	Institut Ruđer Bošković	319
120.	Kes, Petar	KBC Zagreb Sveučilište u Zagrebu, Prirodoslovno - matematički fakultet	310
121.	Vretenar, D.	University of Zagreb School of Medicine	306
122.	Jakovljević, M	University of Zagreb School of Medicine	278
123.	Krušlin, Božo	Medicine	267
124.	Puljak, Livia	Catholic University of Croatia	258
125.	Stimac, Davor	Klinički Bolnički Centar Rijeka Institut za Medicinska Istraživanja i Medicinu Rada	250
126.	Raos, Nenad	Medicinu Rada	246
127.	Zarkovic, Neven	Institut Ruđer Bošković	240
128.	Marušić, Matko	University of Split University Hospital for Infectious Diseases Dr Fran Mihaljević	233
129.	Begovac, Josip	Sveučilište u Zagrebu, Geodetski fakultet	229
130.	Vršnak, Bojan	University of Zagreb, Faculty of Electrical Engineering and Computing	221
131.	Lončarić, Sverko	Computing	213
132.	Simundić, A Maria	General Hospital Sveti Duh	204
133.	Rumboldt, Zoran	University of Rijeka University of Zagreb School of Medicine	204
134.	Pecina, Marko	Sveučilište u Zagrebu, Fakultet Strojarstva i Brodogradnje	184
135.	Senjanović, Ivica	University of Zagreb School of Medicine	183
136.	Sikiric, Predrag	Medicine	182
137.	Radman, Miroslav	Mediterranean Institute for Life Sciences	180
138.	Popović, S.	Institut Ruđer Bošković	177
139.	Lovrić, Milivoje	Institut Ruđer Bošković	175
140.	Ristić, Mira	Institut Ruđer Bošković	175

		Sveučilište Josipa Jurja	
141.	Primorac, Drag	Strossmayera u Osijeku	173
142.	Vilibić, Ivica	Institut Ruđer Bošković	168
143.	Jelakovic, Boja	KBC Zagreb	166
144.	Hrabar, S.	University of Zagreb, Faculty of Electrical Engineering and Computing Faculty of Civil Engineering, Architecture and Geodesy,	164
145.	Bonacci, Ognje	University of Split	161
146.	Metikoš-Huković, Mirjana	Sveučilište u Zagrebu, Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije Faculty of Electrical Engineering, Mechanical Engineering and Naval	156
147.	Nížetić, Sandro	Architecture, University of Split	150
148.	Garaj-Vrhovac Vera	Institut za Medicinska Istrazivanja i Medicinu Rada	146
149.	Deletis, Vedra	Klinička bolnica Dubrava University of Zagreb School of	145
150.	Kostović, Ivica	Medicine Faculty of Science, University of	144
151.	Vukičević, Dan	Split University of Zagreb, Faculty of Electrical Engineering and	139
152.	Babić, Dubrava	Computing	133
153.	Komorsky-Lovric, Sebojka	Matije Divkovića Street 13 University of Zagreb, Faculty of Electrical Engineering and	130
154.	Pandžić, H.	Computing	130
155.	Jandrić, Petar	Tehničko Veleučilište u Zagrebu Sveučilište u Zagrebu, Fakultet	127
156.	Jasak, Hrvoje	Strojarstva i Brodogradnje Faculty of Civil Engineering, Architecture and Geodesy,	126
157.	Munjiza, Ante	University of Split	124

		University of Zagreb, Faculty of	
158.	Rezek Jambri Anet	Food Technology and Biotechnology	123
159.	Kovačić, Marc	Natural History Museum Rijeka Institut za Medicinska Istraživanja i	123
160.	Sabolić, Ivan	Medicinu Rada	115
161.	Barbir, Frano	University of Split	112
162.	Ahel, Marijan	Institut Ruđer Bošković Sveučilište u Zagrebu, Prirodoslovno - matematički	112
163.	Oršolić, Nada	fakultet Sveučilište u Zagrebu, Prirodoslovno - matematički	106
164.	Dujella, Andre	fakultet	106
165.	Sabljić, Aleksandar	Institut Ruđer Bošković	105
166.	Šustić, Alan	University of Rijeka	101
167.	Domijan, A Marija	Sveučilište u Zagrebu, Farmaceutsko Biokemijski Fakultet	99
168.	Vasić-Rački, Đurdica	Sveučilište u Zagrebu, Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije	91
169.	Bilić, Neven	Institut Ruđer Bošković	89
170.	Markovic, Gor	University of Zagreb, Faculty of Kinesiology	79
171.	Miloš, Mladen	Faculty of Chemistry and Technology, University of Split	77
172.	Buzina, Ratko	Zagreb Institute of Public Health Sveučilište u Zagrebu, Fakultet	76
173.	Kozmar, Hrvoj	Strojarstva i Brodogradnje	76
174.	Nikolac Gal Nora	Sveučilište u Zagrebu, Farmaceutsko Biokemijski Fakultet	67
175.	Štefančić, Hrvo	Catholic University of Croatia Department of Construction	66
176.	Bon, Ranko	Management and Economics Sveučilište u Zagrebu, Fakultet	66
177.	Martinez, Sanj	kemijskog inženjerstva i tehnologije	63

178.	Rendić, Slobodan P.	Independent scientist	61
179.	Domitrović, Robert	Faculty of Medicine, University of Rijeka	48
180.	Sambunjak, Dario	Catholic University of Croatia	48
181.	Vuković, Marija	Institut Ruđer Bošković Sveučilište Josipa Jurja	42
182.	Jakobek, Lidija	Strossmayera u Osijeku	41
183.	Bilić-Zulle, Lidija	Faculty of Medicine, University of Rijeka	38

**TOMISLAV DRŽIĆ,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**PRIZNAJTE POBJEDU BRANITELJA NAD
FAŠISTIČKIM AGRESORIMA, 2. DIO**

(POZIV VLASTIMA RH)

U prvom dijelu ovog poziva Vlastima dao sam i tekst iz „Novosti“ u kojima je očito da vlast u RH financira novine u kojima su hrvatski branitelji ustaše pa je i spomenik njima ustaški. Ohrabreni činjenicom da su dio vladajuće srpsko-hrvatske koalicije i kao takve već natjerali Predsjednika Vlada RH da ukloni spomen-obilježje HOS-ovcima iz Jasenovca na meti je došao i spomenik u Splitu. Kazneno se optužuje zapovjednik obrane Škabrnje. U Hrvatskom Saboru „Novosti“ brane ljubitelji Jugoslavije, koju je davno sjajno definirala Tanja Torbarina kao najveću Veliku Srbiju. Pešordinu tvrdnju da je Posrbica gori od Srbima pokazuje rasprava u kojoj oni koji izdaju „Novosti“ a na vlasti su uopće ne brane „Novosti“. Za to su zaduženi oni koji su veći Srbi od njih.

<https://www.dnevno.hr/vijesti/suska-se-da-je-hdz-u-prihvatljiva-kokarda-divlji-petak-u-saboru-bencic-poludjela-i-mahala-prstom-sto-ako-dode-na-vlast-dobivat-cemo-batine-2138606/>

Puno toga negativnog je u igri u godini uoči izbora u kojoj već oni koji vode HDZ znaju da se moraju predstaviti kao

domoljubna stranka - kao Tuđmanova stranka. I onda imamo 'rehabilitaciju' velikog ratnog ministra Gojka Šuška. Sinoć u „Povijesnim istinama“ na Z1 TV bliski Šuškov suradnik prof. dr. sc. Andrija Hebrang komentira 'rehabilitaciju' u kojoj u prvom redu sjede oni koji su najodgovorniji zato da velikog ratnog ministra uopće treba rehabilitirati poslije 25 godina.

Prije dvije godine na Internetu sam objavio knjigu:

J. Pečarić, *Gojko Šušak*, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Susak.pdf>

Nije bilo jednostavno napisati je iako knjige o izuzetnim Hrvatima sastavljam uglavnom od tekstova iz mojih knjiga u kojima se oni spominju. Treba imati na umu da se radi o čovjeku, velikom ratnom ministru obrane koji je uz Tuđmana najzaslužniji što su hrvatski branitelji od srpskih fašističkih agresora napravili – da parafraziram Miloševića – zečeve. Imao sam knjigu od preko tisuću stranica pa sam morao izabrati i svesti je na 396 stranica.

Knjigu sam posvetio supruzi Gojka Šuška gđi Đurđi Šušak. Uz posvetu dao sam i moj tekst koji počinje ovako:

Javljam mi prijatelji kako je na portalu www.vijesti.net Tomislav Klauški komentirao kampanju prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana pišući o živim mrtvacima iliti zombijima. Čak nas i nabraja. To su mu Aralica, Krpina, Beljo, Joško Čelan, Josip Jović, Domazet Lošo, Kostović i Lang, Branimir Lukšić i Milan Vuković, Jakov Sedlar i Josip Pečarić, Zdravko Tomac i Đurđa Šušak (podcrtao J.P.), Zoran Vukman i Marin Mileta. Prijatelji su bijesni, a ja sretan što sam u takovom društvu.

Prvi tekst u knjizi je GOJKO ŠUŠAK - ŽIVOT I DJELO napisao je Zamjenik ministra obrane Gojka Šuška (1995.-1998.) prof. dr. se. Krešimir Ćosić, general pukovnik (u mirovini). Zapravo to je jedan od predgovora knjige:

J. Pečarić, *Pronađena polovica duše / Deset godina s australskim Hrvatima*, Zagreb, 2002.

Dakle prije 21 godinu, u vrijeme detuđmanizacije i RH i HDZ-a, knjiga je tiskana s posvetom:

Uspomeni na pokojnog ministra obrane Gojka Šuška.

Svjesni činjenice da Hrvatskom upravlja po želji svjetskih moćnika Pupovac, a Plenković mu samo asistira u „Novostima“ samo proširuju optužbe na račun 'ustaša':

KOALICIJSKA DIJAGNOZA: JE LI GOJKO ŠUŠAK RAZOTKRIO DA NA VLASTI ZAPRAVO IMAMO – PODVOJENU LIČNOST?!

Vlatka Polšak Palatinuš
5. svibnja 2023.

Montaža: Narod.hr, izvor: Fah, snimka zaslona

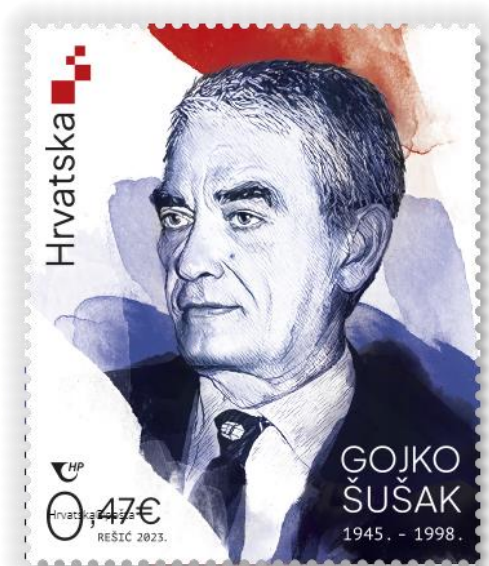
”Ako nas portret Gojka Šuška na poštanskoj marki podsjeća na mračna vremena, to je zato što ona upravo traju” (Novosti)...”Čovjek od velike odanosti i velikih djela, a malo riječi” (HDZ). Ako vas je zaboljela glava i zbunili ste se s ove dvije izjave o Gojku Šušku čija je 25. godišnjica smrti obilježena 3. svibnja, nije ni čudo. Izgleda na vlasti službeno imamo **podvojenju ličnost***.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Jedna osobnost vladajuće koalicije predvođena **Miloradom Pupovcem**, izdavačem Novosti, ne može doći k sebi od slavlja lika i djela čovjeka koji je iznimno doprinio obrani Hrvatske, a druga osobnost – HDZ, stožerna stranka kako si vole tepati iako je taj pridjev za njih odavno *passé*, velebnom svečanosti obilježavaju četvrt stoljeća od Šuškovne smrti.

”Ako nas portret Gojka Šuška na poštanskoj marki podsjeća na mračna vremena, to je zato što ona upravo traju”

Pa tako u najnovijim Novostima od petka kolumnist **Viktor Ivančić** u kolumni 'Marka s mrakom' piše: "Odjel za kontrolu na poštanskoj marki podsjeća na mračna vremena, to je zato što ona upravo traje". kolektivnog pamćenja pri Hrvatskoj pošti uspio je u dva kvadratna centimetra smjestiti tri i pol decenije političkog, kulturnog i moralnog srozavanja. Ako nas portret Gojka Šuška

Izvor: Hrvatska pošta

Dok je Ivančić smišljao svoju kolumnu, koja je kao i tjednik Novosti, financirana novcem poreznih obveznika, HDZ je održao velebni komemorativni skup u Lisinskom u povodu 25. godišnjice Gojka Šuška.

"Pritom znamo tko smo, od kuda smo krenuli, na kojim je temeljima stvorena moderna Hrvatska. HDZ poštuje svoje velikane!", poručio je Plenković, a HDZ je citirao dr. Franju Tuđmana o Gojku Šušku:

„Čovjek iznimnih ljudskih kvaliteta i upravljačkih sposobnosti. U svim okolnostima, pogotovo teškim i pogibeljnim, djelovao je snagom duha i značaja, svjedočio činom vjerodostojnog djela. A ne može biti nikakve dvojbe da je dao najveći osobni doprinos stvaranju Hrvatske vojske, koja je postala, usudio bih se reći, gotovo sveta institucija hrvatskog naroda. Nepokolebljiv i neustrašiv, smion, ali razborit i promišljen hrvatski vitez”.

Ovaj brak iz interesa SDSS-a i HDZ-a, kako smo ga i ranije prokazali, doista poprima razmjere groteske.

Zagreb, 3.5.2023 - Obilježavanje 25. godišnjice smrti Gojka Šuška, ratnog ministra obrane Republike Hrvatske i potpredsjednika Hrvatske demokratske zajednice održano je u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog. Foto Hina/ Dario GRZELJ/ dag

Jedan dan u istom tom Lisinskom Plenković sa svojom srbijanskom kolegicom **Brnabić** sudjeluje u skupu SNV-a, izdavača Novosti, u pozadini je **gradonačelnik okupiranog Vukovara Vojislav Stanimirović**, ministar u krajnjskoj vladi...

Možda će vas zanimati

Hrvatska

Ova slika govori više od riječi, no ipak podsjećamo na lik i djelo alfe i omega SDSS-a - Vojislava Stanimirovića

3. svibnja 2023. u 10:52

Nakon pada Vukovara, postaje ravnatelj vukovarske bolnice koja je preimenovana u 'Bolnicu Sveti Sava', a kasnije ulazi u politiku i postaje gradonačelnik okupiranog grada.

Red Stanimirovića i Pupovca, red Šuška...HDZ-ovci, srećom, ne čitaju Novosti

Koji dan kasnije na istom mjestu **slave Gojka Šuška** koji je jedan od nositelja obrane Hrvatske protiv srpske agresije čija je personifikacija, među ostalima, i Stanimirović. Slave HDZ-ovci i svog utemeljitelja i prvog hrvatskog predsjednika dr. Franju Tuđmana...

Deklarativno barem.

Viktor Ivančić: Tuđman je bio govнар i neostvoreni diktator

Treći dan pak Viktor Ivančić, čovjek koji je izjavio **"Tuđman je bio govнар i neostvoreni diktator"** zahvaljujući braku iz

interesa piše kolumnu konsterniran činjenicom da će, ako želi poslati pismo, morati polizati poštansku marku na kojoj je Gojko Šušak. Dobro, danas se poštanske marke više ne ližu, nego lijepe. Kao sličice u album.

Srećom pa Ivančić može u Novostima piskarati o Tuđmanu i Šušku, no uređivačka politika ipak ne da svom cijenjenom kolumnistu da opali po ruci koja ih hrani.

Podsjetimo da se Ivančić u kolumni 2021. namjeravao obrušiti na Plenkovića, no tekst nije nikada izašao na Novostima. Objavio ga je Index.

Možda će vas zanimati

Pupovčeve Novosti odbile objaviti satiru koju je Ivančić napisao o Plenkoviću

26. ožujka 2021. u 10:15

Pupovčeve Novosti uhvaćene u laži ili govoru mržnje najčešće se izvlače na satiru.

Čitaju li dakle Plenković i HDZ-ovci uopće Novosti koje svesrdno financiraju? Čitaju li tekstove o Tuđmanu, Šušku, Domovinskom ratu...?!

Ako da, mogli bi dobiti krizu identiteta kojoj na kraj ne bi mogao stati čak niti primarijus psihijatar iz vukovarske bolnice Sveti Sava (kako se zvala za vrijeme okupacije) – Vojislav Stanimirović.

****Podvojena ličnost je postojanje dvije ili više različitih ličnosti ili stanja ličnosti koji naizmjenično preuzimaju nadzor nad ponašanjem osobe...Najčešći oblik tog poremećaja je prisutnost dviju ličnosti. Jedna je obično dominantna, ali ni***

jedna od njih nema pristup sjećanjima druge ličnosti i one su skoro uvijek nesvjesne postojanja one druge. (Boris Sever, dr. med., Psihijatrijska bolnica Rab)

<https://narod.hr/hrvatska/koalicijska-dijagnoza-je-li-gojko-susak-razotkrio-da-na-vlasti-zapravo-imamo-podvojenulicnost>

S obzirom da ovo objavljuju novine dijela vlasti doista je zanimljivo vidjeti kako dio vladajućih ovako napada drugi dio vladajućih. Ili sam ja naivan, pa zapravo i jedni i drugi misle isto samo ti prokleti izbori su blizu i sada se moraju pozivati i na Šuška i na Tuđmana (kojega smatraju glavnim revizionistom pa ne daju izv. prof. dr. sc. Vlatki Vukelić da bude dekanica jer je revizionistica Tuđmanovog tipa).

Čak su i Hebranga pozvali na Šuškovu 'rehabilitaciju', ali on nije ni otišao kada je vidio da su govornici oni iz prvog reda koji nisu ni poznavali Šuška a napadali su ga ovih 25 godina kada im nije trebao. Napadali su Šuška da bi se dodvoravali svojim gazdama.

Josip Pečarić

”

NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA / HAZU I TUĐMANOVA BISTA, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

ODGOVOR DR. SC. MATA ARTUKOVIĆA

Poštovani g. Pavkoviću,
dobio sam Vaše pismo. Oprostite što ste duže čekali na odgovor. Ukratko ću reći: dr. Stanko Andrić je moj preveliki grijeh. Prikazat ću ovdje djelić, jer ipak moram čuvati neku službenu diskreciju za koju osjećam da me veže i sada iako više ne radim. Kad sam stvarao Podružnicu za povijest Slavonije, Srijema i Baranje u Brodu, razgovarao sam i s jednom svojom bivšom nastavnicom. Ona mi je preporučila Stanka Andrića, koji je bio njezin učenik, kao nadarenog mladog čovjeka. U to vrijeme on je napisao knjigu “Slavonija u sedam požara”. Kako sam tu knjigu čitao, zainteresirao sam se za njega. Otišli smo jedan kolega koji je sudjelovao u stvaranju Instituta i ja k njemu. Kad smo došli, bio je u polju. Roditelji i sestre su nas lijepo primili, saznao sam da imaju i sina svećenika, tako da sam se odmah osjetio da sam u prijateljskoj sredini. Kad je Stanko došao, ispričao sam o planu da se osnuje povijesni institut u Brodu, i ponudio da radi u toj ustanovi. Prihvatio je ali je istaknuo da on studira na postdiplomskom studiju u Budimpešti i da ne će moći dolaziti na posao. Umirio sam ga što se toga tiče, i tražio da napiše jedan članak o hrvatskim studentima na europskim sveučilištima u Srednjem vijeku, što će biti i njemu i meni opravdanje za plaću koju dobiva a ne dolazi na posao. U to vrijeme sam išao i u Požegu i s g. Tvrtkom Jakovinom razgovarao o tome da se pridruži kao radnik budućega Instituta u Brodu. Bio sam dobar s njegovim ocem pa mi je to bila garancija. No, on je kulturno odbio jer je dobio stipendiju za

studij u Americi. Razumio sam. Kasnije sam doznao od akademika Jelčića da su mu tu stipendiju osigurali on, Marija Bajt i prof. Filip Potrebića. Ne možete zamisliti čestitije podupiratelje. Presudno je bilo da uopće počnem razmišljati o osnivanju Instituta, obećanje povratka moga prijatelja iz Njemačke, hrvatskog branitelja Josipa Kljajića, koji je tamo bio na liječenju i na studiju. Najprije sam pokušao razgovarati s Pedagoškim fakultetom u Osijeku, pa sa HAZU, ali ono što su oni davali kao mogućnosti, nije me zadovoljilo. Obratio sam se onda dragom prijatelju Mirku Valentiću i lako se s njime dogovorio. On je predložio da mi budemo u Brodu samostalna Podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje u okviru HIP. Bili smo osnovani kao samo stalna znanstvena jedinica u Brodu sa svojim prihodima koje smo dobivali od Ministarstva znanosti, i Grada Broda i Županije Brodsko-posavske. Tako zamišljenu jedinicu utemeljio je Mirko Valentić uz pristanak Franje Tuđmana, a potvrdio u ime Ministarstva znanosti tadašnji Ministar dr. Ivica Kostović u Brodu. Budući da su korijeni ove ustanove počeli nastajati u vrijeme kad je dr. Jozo Meter bio župan, zlobnici su govorili da je ovo “privatni Institut Joze Metera i Mate Artukovića”. Ne ću govoriti o svim problemima koji prate razvoj ovakve znanstvene ustanove. Poseban gubitak za mene bio je gubitak moga prijatelja dra Josipa Kljajića bez čijeg povratka u Hrvatsku ne bi ni bilo ove Podružnice. Sto puta sam požalio da sam ga uspio uvjeriti da se vrati u Hrvatsku jer da je vrijedno uložiti napore da se osnuje znanstvena ustanova u Slavoniji, koja će proučavati povijest istočne Hrvatske.

Bio sam 16 godina voditelj ove Podružnice koja je bila u Ministarstvu i na sudu registrirana kao samostalna pravna osoba. Kako sam se uvijek rugao komunistima da hoće biti na vlasti dok ih smrt ne otjera, i meni se dogodilo da sam “na vlasti” 16 godina, pa me je bilo stid samog sebe, dosadio sam sam sebi a kamo li ne bih dosadio drugima. Odlučio sam se povući s mjesta voditelja. Baš u to vrijeme komunisti su došli na vlast. Susreo sam pred Banskim dvorima budućeg savjetnika

premijera za znanost. On mi je rekao da bismo se mi morali povezati s Pedagoškim fakultetom u Osijeku a ne sa HIP. To me konačno učvrstilo u odluci da za svoga nasljednika ostavim Stanka Andrića. Bojao sam se da se ne će Institut ugasiti u moru obveza na Fakultetu, pa sam mislio da će osoba bliska po nazorima lijevoj Vladi koja je došla na vlast, lakše se oduprijeti opasnostima, koje sam naslućivao u prijedlogu budućeg premijerovog savjetnika.

Stanku Andriću sam obećao u ožujku 2011. da će me zamijeniti na mjestu voditelja. I praktički sam mu predao ovlasti. U srpnju postavio sam bistu dra Franje Tuđmana, rad akademskog kipara Bošnjaka, koji je i sam donirao 17 000 kuna i bio nazočan ovom događaju. Ni Stanko niti bilo tko drugi iz Podružnice nije riječ prozborio protiv postavljanja biste. Nazočni su bili još akademik Jelčić, akademik Pečarić, prof. Miroslav Tuđman, tadašnja ravnateljica HIP dr. Jasna Turkalj i bivši hrvatski veleposlanik u SAD Miomir Žužul. U studenom je, kliko se sjećam, dr. Andrić uklonio bistu, što je bio prvi čin na novom radnom mjestu. Bio sam strašno ljut na taj njegov potez. Ali, obećao sam mu da će me zamijeniti, i nisam mu htio praviti probleme na samom početku. Pogriješio sam i od tada se stalno kajem, a i sada se kajem za to. Ali, nisam htio prekršiti riječ. Nisam mogao vjerovati (a ni danas ne mogu vjerovati) da nekome može smetati Franjo Tuđman, koji je toliko pretrpio i bio proganjan i zatvaran, i u naponu snage i intelektualnog stvaralaštva otjeran u mirovinu zbog povijesne znanosti. Tema kojom se bavio toliko je bila presudna za život hrvatskog naroda, da zaista ni u snu nisam mogao vjerovati da će on naići na otpor hrvatskih povjesničara u svojoj slobodnoj državi. Ja sam znao za Stankovo političko opredjeljenje, iako se on hoće prikazati kao apolitičan. Svađali smo se puno puta zbog njegovog postupka. On me optuživao da sam Tuđmanu postavio bistu zato što je on osnivač HDZ-a, što je političar i Predsjednik Hrvatske. Ja sam ga uvjeravao da sam Tuđmanu postavio bistu kao povjesničaru i mučeniku za znanstvenu istinu o povijesti hrvatskog naroda. A koji je grijeh da sam postavio bistu i njemu kao tvorcu Hrvatske Države, pitao sam ga. Strašno me

iznenadilo i povrijedilo i to što je smanjio dotaciju djeci mojega prijatelja (i njegovog kolege) Josipa Kljajića, koju im je Podružnica davala.

Ja mu se zaista nisam miješao u posao. Kad sam imao kakav prijedlog, prvo sam njemu rekao da on odluči slaže li se s time da ne dovodim ustanovu u neke neželjene scene. Jednom sam predložio da Podružnica pripremi međunarodni skup o Josipu Stadleru o visokoj njegovoj obljetnici, što mi je on prokomentirao u pismu kao napad na njega jer da sam znao da on to ne će prihvatiti, a on je želio da Podružnica organizira skup o Dunavu u hrvatskoj povijesti. Nisam riječ proslivio protiv njegovog prijedloga iako sam ostao pri svojem mišljenju. Kad se bližila 50. godišnjica HIP, predložio sam da uz tu godišnjicu se organizira skup, zatim da se HIP prozove po Franji Tuđmanu i da se vrati Tuđmanova bista u Podružnicu. I drugi su mislili da treba skup, ali se nitko nije izjašnjavao o drugom prijedlogu. (Poslije su, kao što znate, akademici i ugledni znanstvenici pokrenuli istu inicijativu). Ravnatelj je prepustio radnicima iz Podružnice da riješe problem vraćanja biste. Ne ću komentirati ovaj postupak ravnatelja. On je samo rekao da i on misli postaviti bistu Franje Tuđmana u HIP. Bilo mi je strašno neugodno čuti kada je jedan kolega na našem sastanku u Podružnici mrtav ozbiljan predložio da im mi dadnemo svoju bistu. Opravdam kolegu zbog njegove mladosti jer nije mogao osobno doživjeti vrijeme progona Franje Tuđmana. Ali, svejedno mu zamjeram kao povjesničaru (i to dobrom), da je mogao takvo što reći, a da ni danas nije svjestan što je rekao.

Kako se bližio moj odlazak u mirovinu, htio sam skinuti s Podružnice, koju sam osnovao, sramotu da je jedina ustanova u državi iz koje je uklonjena bista Franje Tuđmana, toliko zaslužnog za hrvatski narod. Ravnatelj je oprao ruke tako što je to „prepustio radnicima Podružnice“. Na jednoj našoj sjednici predložio sam da se održi anonimno glasovanje gdje će se svatko izjasniti je li za to da se bista Franje Tuđmana u Podružnicu vrati ili ne. Predložio sam to zbog toga što je manje

stresno za ljude, jer sam vidio da se ovo pretvara u politički problem. Predstojnik je bio izrazito protiv toga prijedloga jer nije htio da se povratak biste, sjećam se dobro njegovih riječi, „progura nekakvom anonimnom većinom“. On je bio za to, kao što sam rekao, da se o tome javno raspravlja na prvoj sljedećoj sjednici u ožujku 2020. U tome ga je osobito podržao jedan kolega, a drugi je smatrao da je ovo izjašnjavanje oko povratka biste „opasni presedan“. Većina kolega i kolegica bila je protiv toga da se raspravlja jer su se bojali da može doći do sukoba. No, dr. Andrić odbacio je sve razloge drugih sudionika u raspravi inzistirajući da se pitanje povratka biste Franje Tuđmana u Podružnicu stavi na dnevni red prve sljedeće sjednice u ožujku 2020. Govorio je da mi ne moramo biti neka nekonfliktna, idealna zajednica u kojoj se svi oko svega slažemo, da moramo znati razgovarati i ako imamo različita mišljenja, da se moramo „učiti kulturi dijaloga“, da moramo znati „raspravljati argumentima a ne decibelima“, a one koji se boje raspravljati o tim temama uputio je da do sljedećeg sastanka „vježbaju jogu“. Opisao je i kako će se ponašati kod rasprave na sljedećoj sjednici u ožujku 2020. kad se bude raspravljalo o povratku biste: Rekao je da će pročitati svoje mišljenje, iznijeti argumente, „stavku po stavku“ zašto je protiv toga da se vrati bista Franje Tuđmana i da poslije ne će više reći ni riječi, nego će samo glasati. Isto tako pozvao je neka iznesu svoje argumente oni koji su za povratak biste. Pozvao sam ga da to odmah napravimo, ne treba čekati sljedeću sjednicu sljedeće godine, ali on je rekao da se „ipak moramo spremiti“, iako ja za spremanje nisam vidio ni razloga ni smisla. Doživio sam taj prijedlog kao uvredu malih ljudi velikom čovjeku. Kad sam rekao da u ožujku 2020. (kada je trebala biti ta prva sjednica) ne ću više biti radnik Podružnice nego umirovljenik, dr. Andrić je rekao da će me pozvati na tu sjednicu, budući da sam inicijator ideje da se vrati bista dr. Franje Tuđmana u Podružnicu. Nakon ovakvog tjeka razgovora, u lipnju 2020. (u ožujku sjednice nije bilo zbog corone) dr. Andrić je poslao zapisnik u kojemu se u prijedlogu dnevnog reda ne spominje njegov prijedlog o raspravi o povratku biste Franje Tuđmana.

Kad sam mu to napisao, odgovorio mi je da „njega problem biste više ne zanima“. Kad sam na sjednici pitao najveće podupiratelje njegovog mišljenja „jesi li rekli to i to“, „je li dr. Andrić rekao to i to“, je li tražio da bude „rasprava o povratku biste“, šutili su. Još mi je najviše potvrdio da sam u pravu njegov najvjerniji podupiratelj. Predstojnik Podružnice u svojoj redakciji prepravio je zapisnik gdje tajnice, prilagodio ga kako njemu odgovara, krivotvorio svoju volju sa sjednice održane 18. prosinca 2019. kao i cijeli tijek rasprave koja se na toj sjednici vodila o mome prijedlogu da se bista dra Franje Tuđmana u Podružnicu vrati. To se u povijesti Podružnice nikada nije dogodilo. Zato zapisnik u redakciji dr. Andrića, iako sam ostao sam, nisam mogao prihvatiti.

Kad sam otišao iz Podružnice u mirovinu, prenio sam bistu šefici računovodstva, a s njezinim odlaskom bista je prenesena u sobu domara. Kad se promijenio predstojnik Podružnice, novi predstojnik je bistu prenio u svoju sobu gdje je i sada kada je nova predstojnica preuzela dužnost.

I eto, rasprava nije održana. Sada volim da je tako jer sramotu i glupost da se raspravlja o tomu je li Tuđman zavrijedio da se vrati njegova bista u ustanovu koju je on, uz dra Mirka Valentića i preko Mirka Valentića, osnovao, s Broda nitko ne bi mogao oprati.

Toliko kao odgovor na Vaš dopis koji ste mi poslali. Cijenim jako Vaše napore da se istina o Domovinskom ratu sačuva iako protivnika te istine u hrvatskom narodu ima puno više nego smo mislili. Mi smo istinu o agresiji komunističke Vlade SR Srbije i komunističke JNA doživjeli na našim obiteljima, našoj djeci, u našim srcima i na našim životima i ne treba nam drugi govoriti što je istina o toj agresiji. Ti drugi nam žele isisati memoriju i tvrde da smo mi doživjeli ono što oni kažu da smo doživjeli, a za uzvrat dobivaju velike novce i sinekure.

Mato Artuković

Brod, na sv. Lucija (5.3.)24.

NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA

Dr. Jure Burić mi je poslao svoj najnoviji tekst u kome komentira smiješni napad Sandre Benčić na Utemeljitelja RH akademika Franju Tuđmana:

DR. JURE BURIĆ: ŽIVČANI DREKAVAC U LIKU DRUGARICE SANDRE BENČIĆ IZVIRIO IZ MIŠJE RUPE I SPOMENUO FRANJU TUĐMANA

25.02.2024.

Živčani drekavac u osobi drugarice Sandre Benčić s nabrekli vratnim žilama, nemirnim rukama, sva zajapurena, tresući se objavljuje sa saborske govornice "urbi et orbem" kako hrvatsku državu nije stvorio Franjo Tuđman već narod.

Piše: Dr. Jure Burić

Pa onda istu rečenicu ponovi kako bi bila uvjerljivija i jasnija: nije Franjo Tuđman stvorio državu, već narod!

A živčani drekavac zaboravlja kako je i ranije bilo naroda, a države nije bilo. Ne zna drekavac kako je taj narod od davnina bio i hrabar i neustrašiv, kako je o toj državi sanjao, o njoj pjevao za nju robijao (naravno bez ovakvih drekavaca!), a države nije bilo.

Dr. Jure Burić / Foto: Fenix (Ivan Ivić)

Trebao se u određenom trenutku pojaviti netko tko umije i hoće ujediniti narod, motivirati ga i povesti u hrabru borbu stvaranja “neželjenog djeteta svijeta” samostalne i neovisne države Hrvatske! Opet bez drekavaca (a Franjo veli da ih je oko 25% od ukupnog broja ljudi koji žive u Hrvatskoj).

Kad bi se pitalo drekavce, još bi bili u “socijalističkom raju” pod palicom bravara Jože i njegovih vjernih sljedbenika. “Uživao” bi narod, uživali bi i drekavci.

Ali, za stvaranje hrvatske države trebalo se još puno toga posložiti. Npr. da u Vatikanu bude Veliki Sv. Otac Ivan Pavao II, a na Kaptolu kardinal Franjo Kuharić, vjerni Stepinčev nasljednik!

Drekavci su tada bili u mišjim rupama, tamo drhtali, nadajući se kako im neće po njihovim zaslugama biti suđeno, već u interesu općeg dobra – oprosteno! Pa kad su drekavci shvatili da im se neće ništa dogoditi izađoše iz rupa, podigoše glave i zagalamiše. Odustaše od šume i vratiše se na asfalt.

E, takvi bi danas htjeli vladati i državu voditi, Franju omalovažavati. A dobro znaju kad bi se kojim slučajem opet pojavio Franjo, da bi nastala neviđena trka drekavaca prema onim rupama iz kojih su “hrabro” izašli! Od te trke kad bi bila i kiša – prašilo bi. Eto, drekavci zapamtite i polako učite kako je Hrvatsku, nezavisnu i slobodnu državu, utemeljio i stvorio, naravno uz svoj hrabri hrvatski narod, predsjednik Franjo Tuđman.

Fenix-magazin/SIM/Dr. Jure Burić

<https://fenix-magazin.de/dr-jure-buric-zivcani-drekavac-u-liku-drugarice-sandre-bencic-izvirio-iz-misje-rupe-i-spomenuo-franju-tudmana/>

Kako su u zadnje vrijeme portali prepuni priča o studiranju Sandre Benčić, pa tako podnaslov kolumne Zvonimira Hodaka prošlog tjedna je: „*Desničari su kao i obično "otrovni". Na fejsu slika **Sandre Benčić** s rukom visoko u zraku, u stilu*

Dolores Ibarruri, poznatija kao *La Pasionaria* (generalna sekretarica Španjolske komunističke partije) i više: "Uvest ćemo diplome prije studiranja", a u Fusnotama za idiote „Hrvatskog tjednika“ od 8. 2. 2024. spominju kako je 'temeljno studirala pravo do 36. godine' mene je ova priča dr. Burića o njoj asocira na neke moje studente koji su se znali žaliti poslije ispitnog roka. Žalba je bila jednako 'ubitačna kao i Benčićine tvrdnje. Sastojala se od jedne jedine rečenice u kojoj bi tvrdili kako nisu zadovoljni s dobivenom ocjenom. Tada sam to prokomentirao:

PA KOJA JE BUDALA ZADOVOLJNA S OCJENOM JEDAN? Zar netko takav može uopće nešto naučiti?

Ali kad znamo koliko je Benčić 'temeljno studirala' ne treba joj pun o zamjeriti. Takvima je Franjo crvena krpa jer je stvorio državu koju oni ne vole.

Meni su mnogo smješnji povjesničari doktori znanosti i sveučilišni profesori koji izmišljaju i drobilice u Jasenovcu i slično. da bi napadali Utemeljitelja RH. Znaju da je uspio u tome zato što je bio povjesničar, i da je to važna ako ne i najvažnija karika u tome da je baš on Utemeljitelj RH, a tim 'istoričarima' to nije drago. Hodak često spominje Goldsteina (danas poznatijeg kao Drobilica), Klasića, Jakovinu, Markovinu. Ja ću ovdje jednog drugog.

Naime akademici Ivan Aralica, Nenad Cambi, Andrej Dujella, Dubravko Jelčić, Ivica Kostović, August Kovačec, Vladimir Paar, Stanko Popović, Davorin Rudolf i povjesničari dr. sc. Mira Kolar, prof. dr. sc. Agneza Szabo i prof. em. dr. sc. Mirko Valentić predložili su 2019. da HIP dobije ime po povjesničaru Franju Tuđmanu:

<https://kamenjar.com/prijedlog-preimenovati-hrvatski-institut-za-povijest-u-hrvatski-institut-za-povijest-doktora-franje-tudmana/>

Jedno od reagiranja je bilo dr. sc. Stanka Andrića, koje je meni posebno zanimljivo jer ovaj 'istoričar' drži lekciju Akademiji tj. u svom tekstu od 10. 12. 2019. među ostalim on zapravo tvrdi da HAZU nije znanstvena ustanova ili samo da bira za akademike i amatere koji nisu „istaknuti hrvatski znanstvenici“,

Naravno on je mnogo iznad akademika, a vjerojatno mnogi čitatelji za ovog velikog autoriteta u povijesnim znanostima nisu nikada čuli:

Odrekao se vojne karijere, a poslije nekoliko godina na Filozofskom fakultetu u Zadru postigao je doktorat znanosti disertacijom iz povijesti monarhističke Jugoslavije, premda dotad nije stekao naobrazbu povjesničara i o povijesnim je temama 1950-ih godina pisao i objavljavao radove kao amater ('istoričarima' je važno je li netko završio povijest, a ne što su uradili pa im 'amateri' koji znaju po pravilu mnogo više od njih smetaju jer se rugaju njihovim drobilicama, novim zakonima i biologije,..., JP) . U nastavku karijere razmjerno je mnogo pisao i objavljavao, ali je ozbiljno pitanje je li doista ikada postao „istaknuti hrvatski znanstvenik“. Tuđmanov doprinos hrvatskoj povijesnoj znanosti ipak je, po svemu sudeći, skromnijih razmjera (vrhunski stručnjak je taj koji je iznad Akademije pa on osporava mišljenje HAZU, JP). Nezaljubljeni čitatelji njegova opusa uglavnom ga drže minornim autorom historiografskih radova (da 'istoričari' kojima je srušio ljubljenu Jugu, pa sada moraju znanstveno izmišljati drobilice, nove zakone u drugim znanostima i sl.). Većina hrvatskih povjesničara koji se bave sličnim temama svrstat će Tuđmanove radove prije u publicistiku negoli u istraživačku historiografiju, to jest u znanost (valjda misli na Iva Drobilicu kojemu je zapravo pravi mentor bio neškoloVAN AMATER – tata Slavko, JP). Izrazi uporabljeni u obrazloženju otvorenih pisama, prema tome, bez ikakve sumnje već doprinose mitizaciji Tuđmanove biografije, uključuju se u pogon željenog mitizacijskog retuširanja prošlosti (naravno teška je spoznaja da je neko povjesničar i to hrvatski zahvaljujući svom 'publicističkom' radu stvorio RH, JP).

Po svemu navedenom, u cjelini i u nekim važnim pojedinostima, inicijativa za imenovanje Hrvatskog instituta za povijest po Franji Tuđmanu pokazuje se kao, u svojoj biti, protuznanstveni čin.“

Kako je lijepo imati ovakve znanstvenike koji drže lekcije cijeloj akademiji, zar ne. Za Vašu informaciju provjerio sam i ovaj veliki znanstvenik ima na Scopusu h-indeks 0 (NULA)!

S tako ogromnim h-indeksom NULA normalo je iznad cijele akademije, zar ne? A Tata Slavko Goldstein neškolorani povjesničar amater ima veći h-indeks od njega, a kao povjesničar AMATER bio je Predsjednik je Savjeta Spomen područja Jasenovac. Nametnuo je zajedno sa sinom Ivom danas poznatim kao Drobilica službenu brojku žrtava u Jasenovcu iako postoji ogroman broj dokaza da se radi o izmišljotini. Ali to nije '*mitizacijsko retuširanje prošlosti*', zar ne? Naravno to znaju 'istoričari' ili su priglupi pa doista ne razumiju. Oni misle mogu izmišljati drobilice, zakone u biologiji itd. i smatraju da istraživanja u povijesti NE SMIJU biti multidisciplinarna jer onda im se dogodi da neki tamo doktori računarstva ismiju njihove 'dokazane istine'. (Vidjet na primjer moju knjigu:

J. Pečarić, Ante Tomić: Znanstvenik ili podoficir? dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Tomic.pdf>) kojoj je bio povod napad Anta Tomića na znanstvenike s FER-a koji iz tjedan u tjedan ismijavaju ovakve 'istoričare' kojima Tuđman i nije bio neki povjesničar, ali Slavko Goldstein jest!

Da umreš od smijeha!

Josip Pečarić

NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 4.

U svom prvom pismu vama dao sam u prilogu prijedlog da se Hrvatski institut za povijest u Zagrebu o 20. obljetnici smrti prvoga predsjednika RH i utemeljitelja tog instituta dr. Franje Tuđmana preimenuje u Hrvatski institut za povijest doktora Franje Tuđmana. Potpisali su ga:

Akademik Ivan Aralica

Akademik Nenad Cambi

Akademik Andrej Dujella

Akademik Dubravko Jelčić

Dr. sc. Mira Kolar

Akademik Ivica Kostović

Akademik August Kovačec

Akademik Vladimir Paar

Akademik Stanko Popović

Akademik Davorin Rudolf

Prof. dr. sc. Agneza Szabo

Prof. Em. dr. sc. Mirko Valentić

U pismu sam dao i tvrdnje kandidata za novog akademika dr. sc. Stanka Andrića koji se ruga Akademiji i njenom svojevremenom izboru za akademika.

I to sam preuzeo iz mog pisma vama, također danog u Prilozima. Jer smatram da sama Akademija – a ne ja – treba reagirati u takvim slučajevima kada se zapravo napada ona, bez obzira što se radi o smiješnim optužbama tipa *Većina hrvatskih povjesničara koji se bave sličnim temama svrstat će Tuđmanove radove prije u publicistiku negoli u istraživačku historiografiju* Moju prvu knjigu o Jasenovcu tiskao je upravo taj Institut 1998. Dakle tridesetak godina pratim tu problematiku i ne znam ni za jednog hrvatskog povjesničara koji tako misli. Naravno ima takvih I u RH ali njih hrvatski povjesničari misle da su ‘istoričari’ ili ih nazivaju jugoslavenskim povjesničarima. Recimo izvrsni hrvatski povjesničar dr. sc. Josip Jurčević za prethodnog sličnog kandidata za redovitog člana HAZU prof.

dr. sc. Iva Goldsteina kaže da ga ne treba uopće smatrati znanstvenikom

A takav je bio kandidat za redovitog člana HAZU. Poslije se ‘proslavio’ svojim velikim pronalaskom I po njemu dobio novo ime Ivo Drobilica.

Meni je tu najzabavnije što me je tužio I svjedokinje su mu bile žena i kćerka:

Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše akademik Pečarić, a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.

Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

*

Od specijalne vrste antisemitizma (u intervjuu u Slobodnoj Dalmaciji od 13. srpnja 2002. predlagao je i moje kazneno

gonjenje, JP), *do padanja u nesvijest. A znate li za koju me je knjigu tužio?*

Vjerovali ili ne radi se o knjizi:

J. Pečarić, *Druker / Predsjednik o Puhovskom*, Portal *dragovoljac.com*, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

J. Pečarić, Sanja i Teresa Iva Drobilice, *dragovoljac.com*, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>

O tvrdnjama dr. sc. Iva Drobilice o HRVATSKOM predsjedniku, sličnim ovim kandidata za izbor u akademika dr. sc. Stanka Andrića pisao sam puno, pa bih ipak ovom prigodom posebno napomenuo kako sam vas još tada upozorio

“ Ali doista je već sutradan reagirao Dragan Markovina tekstom:

Zašto je ideja par akademika da se Institut za povijest zove po Tuđmanu istovremeno užasavajuća i posve logična

<https://www.telegram.hr/price/zasto-je-ideja-par-akademika-da-se-institut-za-povijest-zove-po-tudmanu-istovremeno-uzasavajuca-i-posve-logicna/>

Već jedan podnaslov predstavlja izravni napad na Akademiju: NAJBIZARNIJE JE INZISTIRANJE NA TUĐMANOVOM HISTOGRAFSKOM RADU.

Svi znamo da je dr. Franjo Tuđman izabran za akademika zbog njegova historiografskog rada, a poznato je da svi predstavnici jugo-komunističke paradigme u hrvatskoj povjesnici samo znaju pisati pamfletiče o djelima istinskih hrvatskih povjesničara. Tako Markovina posebno napada knjige “Bespuća povijesne zbiljnosti” i “Usudbene povjesnice” u kojima se, kako kaže, *radi se o ozbiljno problematičnim tekstovima, u kojima se prvi put relativizirala stvarnost jasenovačkog logora smrti, koji su puni antisemitskih stavova i nedopustivih teza o dalekosežnoj koristi tzv. humanog preseljenja stanovništva.*

Već sam u više navrata upozoravao kako su velikosrpske tvrdnje o Tuđmanu kao revizionisti preuzeli i nositelji jugo-

komunističke paradigme u hrvatskoj povijesti. Posebno sam ukazivao na oca i sina Goldsteina. (npr. u pismu vama *Goldstein vam je poručio da ste glupi* - <http://www.pokret-zajedno.hr/novosti/item/421-goldstein-vam-je-porucio-da-ste-glupi>.)

a u našoj knjižnici imate i moju knjigu: *Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?*, Zagreb, 2012.)

O sinu i uopće o tvrdnjama o revizionistima u RH imate ovih dana izvrsni članak povjesničara dr. sc. Ante Birina:

GOLDSTEINOVA HISTORIOGRAFSKA
METODOLOGIJA – OGLEDAN PRIMJER ZATUCANJA
POVIJESNIH ISTINA - IVO GOLDSTEIN:
MRAČNI PROFESOR NA STRANI ZLA I SMRTNI
NEPRIJATELJ SVAKE POVIJESNE ISTINE (Hrvatski
tjednik, 7. 5. 2020.)“

*

Mislim da je tadašnja Uprava HAZU osigurala primjerak moje knjige za sve akademike. Pretpostavljam da oni koji su tada glasovali za Goldsteina kojemu je tada otac kao AMATER povjesničar bio posebni savjetnik Predsjednika Vlada RH, nisu uzeli pa ih ima još u Akademiji.

Zato vam u priložima dajem dva teksta iz najnovijeg broja *Hrvatskog tjednika*. Prvi je o spomenutom Markovini koga već u naslovu definiraju na način kakav sam već spomenuo:

JUGOSLAVENSKI POVJESNIČAR DRAGAN
MARKOVINA OBJAVIO ROMAN U KOJEMU
KRVOŽEDNO SLAVI I OPRAVDAVA PARTIZANSKO
UBOJSTVO MOSTARSKOGA FRANJEVCA FRA LEA
PETROVIĆA

U drugom se govori o novom srpskom filmu s pogledom na Jasenovac koji je istovjetan našim ‘istoričarima’ koje vole predlagati za redovite članove HAZU:

NOVI VELIKOSRPSKI PAMFLET PROTIV HRVATSKE
S POTPISOM IZRODA ZAFRANOVIĆA

To je danas dostiglo svoju kulminaciju jer se u HAZU nikada nisu sjetili ni predložiti hrvatskog povjesničara koji je osnovao HIP u Slavanskom Brodu i postavio bistu povjesničaru I

HRVATSKOM predsjedniku, ali će – vjerujem . izabrati onoga koji ga je naslijedio I uklonio tu bistu.

Da, Akademija sigurno zna procijeniti prave vrijednosti, zar ne.

**MLADEN PAVKOVIĆ PITA: ZNATE LI
KOJA JE JEDINA USTANOVA U DRŽAVI
IZ KOJE JE UKLONJENA BISTA FRANJE
TUĐMANA?
(NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD
SMIJEHA 5.)**

Peti nastavak u ovoj seriji tekstova završio sam činjenicom kako se u HAZU nikada nisu sjetili ni predložiti hrvatskog povjesničara koji je osnovao HIP u Slavonskom Brodu i postavio bistu povjesničaru i HRVATSKOM predsjedniku, ali će – vjerujem - izabrati onoga koji ga je naslijedio i uklonio tu bistu.

Meni je jasno da je to tako u zemlji u kojoj su 'istoričari' a ne povjesničari na cijeni. Kad je riječ o dr. sc. Matu Artukoviću pa i napisao sam knjigu o njemu:

J. Pečarić, *Dr. sc. Mato Artuković*, Zagreb, 2020.,str.224.

A u toj knjizi je posljednje poglavlje;

KULT 'UGROŽENOG SRBINA'	168
DR. MATO ARTUKOVIĆ O HRVATSKO- ŽIDOVSKIM ODNOSIMA KROZ POVIJEST	168
POVJESNIČAR MATO ARTUKOVIĆ: KULT 'UGROŽENOG SRBINA' TRAJE VEĆ 130 GODINA ZAHVALJUJUĆI HRVATSKIM JUGOSLAVENIMA ...	177
M. ARTUKOVIĆ: JUGOSLAVIJA JEST NESTALA, ALI JUGOSLAVENSTVO JE NAJŽIVLJE U HRVATSKOJ NISU PROBLEM VUČIĆ, VULIN ILI DAČIĆ, NEGO ONI U HRVATSKOJ KOJI IM DAJU OPRAVDANJE SVOJIM SULUDIM OPTUŽBAMA RH ZA FAŠIZACIJU I USTAŠTVO! 202	190
DAVOR DIJANOVIĆ, IZA KULTA 'UGROŽENOG SRBINA', KOJI PROPOVIJEDA MILORAD PUPOVAC SUZNI, SKRIVA SE ZLOČINAČKA IDEJA	213

Da, kako predlagati ovakve povjesničare u Akademiju? 'Istoričari' tako nešto ne bi pisali pa nam oni trebaju u Akademiji, zar ne.

Zanimljivo je kako na moj govor u povodu dodjele Priznanja Miru Gavranu u kome sam spomenuo uklanjanje Tuđmanove biste to nikome nije bilo zanimljivo osim Mladenu Pavkoviću, koji se potrudio o doznao mnogo više. Njegov tekst je objavljen na portalu bezcenzure.com nakon što sam ja poslao na svoje adrese spomenuti peti nastavak. On je dobio izuzetno vrijedno svjedočanstvo o povijest Instituta.

Na primjer opisuje kako je zaposlio Stanka Andrića kad je stvarao Podružnicu za povijest Slavonije, Srijema i Baranje u Brodu.

Tekst dajem u prilogu, a ovdje ću izdvojiti ovaj dio:

Obratio sam se onda dragom prijatelju Mirku Valentiću i lako se s njime dogovorio. On je predložio da mi budemo u Brodu samostalna Podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje u okviru HIP. Bili smo osnovani kao samostalna znanstvena jedinica u Brodu sa svojim prihodima koje smo dobivali od Ministarstva znanosti, i Grada Broda i Županije Brodsko-posavske. Tako zamišljenu jedinicu utemeljio je Mirko Valentić uz pristanak Franje Tuđmana, a potvrdio u ime Ministarstva znanosti tadašnji Ministar dr. Ivica Kostović u Brodu.

Doista sjajna preporuka za članstvo u HAZU: Usprotiviš se onima koji su najzaslužniji i za Tvoj posao i za postojanje ustanove kojoj si na čelu.

Naime u spomenutom pismu akademika i povjesničara spominju se i Franjo Tuđman i dr. sc. Mirko Valentić i akademik Ivica Kostović.

Meni je najzabavniji dio kad on spominje kako se Franjo Tuđman odrekao vojne karijere, a poslije nekoliko godina na Filozofskom fakultetu u Zadru postigao je doktorat znanosti. Čovjek je očito oduševljen činjenicom da se Tuđman u vojsci bavio pitanjima općenarodne obrane, a onda doktorirao povijest jer mu je i jedno i drugo trebalo da u ratu u koji je krenuo razoružan pobijedi JNA i svjetske moćnike koji su bili uz

fašističkog srpskog agresora. Zato je u tom oduševljenju s tako izuzetnim ostvarenjem znanstvenika Franje Tuđmanua iz Instituta koji je zapravo s njegovom podrškom i osnovan – uklonio njegovu bistu a u odgovoru dr. Artukovića vidimo kako je završila inicijativa da se bista vrati. Izuzetan kadar za akademika SAZU (Srpska akademija znanosti i umjetnosti) ili JAZU (Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti)!

Šalu na stranu, sve govore Artukovićeve riječi:

Ja sam znao za Stankovo političko opredjeljenje, iako se on hoće prikazati kao apolitičan. Svađali smo se puno puta zbog njegovog postupka. On me optuživao da sam Tuđmanu postavio bistu zato što je on osnivač HDZ-a, što je političar i Predsjednik Hrvatske. Ja sam ga uvjeravao da sam Tuđmanu postavio bistu kao povjesničaru i mučeniku za znanstvenu istinu o povijesti hrvatskog naroda. A koji je grijeh da sam postavio bistu i njemu kao tvorcu Hrvatske Države, pitao sam ga.

Artuković ne kažeš što mu je budući akademik odgovorio. A nije ni trebao: Pametnom je dosta i ovo.

Ali pogledajmo sam tekst:

ZNATE LI KOJA JE JEDINA USTANOVA U DRŽAVI IZ
KOJE JE UKLONJENA BISTA FRANJE TUĐMANA?

13 ožujka, 2024

By Mladen Pavković

Na dodijeli priznanja “OSOBA GODINE 2023.” predsjedniku Matice hrvatske Miru Gavranu akademik Josip Pečarić ga je usporedio, kao ranije i general Ivan Tolj, s Utemeljiteljem RH akademikom Franjom Tuđmanom kazavši da ga drži za najvećeg hrvatskim znanstvenikom jer je on svoja znanstvena istraživanja ostvario sam i u praksi stvarajući hrvatsku državu. Potom je spomenuo kako ima u RH i onih ‘istoričara’ koji Tuđmana negiraju i kao povjesničara tvrdeći i da takve i danas predlažu za akademike. Poslije Goldsteina predlaže se onaj

‘istoričar’ koji je uklonio iz ustanove kojoj je ravnatelj Tuđmanovu bistu.

<https://bezcenzure.hr/toptema/miro-gavran-osoba-godine-2023/>

U razgovoru s akademikom doznao sam da se radi o dr. sc. Stanku Andriću koji je kao ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest uklonio bistu odmah kada je naslijedio prethodnog ravnatelja dr. sc. Matu Artukovića koji je bistu i postavio. Nevjerojatna tvrdnja jer mi branitelji o tome ne znamo ništa. Zato sam pisao i ravnateljici HIP-a dr. sc. i samom Matu Artukoviću:

Dana 2024-03-04 08:16, Mladen Pavković je napisao(la):
Poštovana dr. sc. Marija Karbić, predstojnice
Hrvatskog instituta za povijest u Slavanskom Brodu,
Poštovani dr. sc. Mato Artukoviću, bivši predstojniče
Hrvatskog instituta za povijest u Slavanskom Brodu,
Članovima naše braniteljske udruge čiji sam ja predsjednik
poznata je činjenica da je u vrijeme kada je predstojnik HIP-a
bio dr. sc. Mato Artuković u prostorijama Instituta postavljena
bista Utemeljitelja Republike Hrvatske povjesničara akademika
Franje Tuđmana.

S nevjericom doznajemo da je promjenom predstojnika ta bista uklonjena iz prostorija Instituta.

Molim vas da nas obavijestite o detaljima i odlukama Instituta oko uklanjanja te biste.

Je li točno da je bista uklonjena ta bista u vrijeme predstojnika dr. sc. Stanka Andrića koji je naslijedio dr. Artukovića

Molim da mi potvrdite ili demantirate te tvrdnje, tako da mogu sa sigurnošću o tome obavijestiti i druge braniteljske udruge.

Bio bih zahvalan da mi pošaljete i sve što o tom postavljanju biste akademika i Predsjednika Tuđmana (slike, dokumente i sl.) jer to je po našem mišljenju važno za širu javnost u RH.

S poštovanjem,

Mladen Pavković

mladen.pavkovic.kc@gmail.com

Dostavljeno i akademiku Josipu Pečariću

Ravnateljica je brzo odgovorila:

pon, 4. ožu 2024. u 13:12 <mkarbic@isp.hr> napisao je:

Poštovani gospodine Pavkoviću,

bista dr. Franje Tuđmana se nalazi u Podružnici, u sobi predstojnika.

S poštovanjem, Marija Karbić

Činjenica je da ona zapravo nije odgovorila na moja pitanja, a bilo bi neobično da se bista postavlja u ured ravnatelja bilo je jasno da je važan odgovor dr. Artukovića.

(Kako sam bio nazočan samom postavljanju napominjem da je Bista je bila pred tajništvom HIP-a uz prozor na hodniku. Na tom mjestu je jasno bilo da je ta bista simbol u Institutu. Dakle očito je da sadašnja ravnateljica uopće nije odgovorila na ono o čemu je pitana; JP)

Šalje: Mato Artuković

Date: sri, 6. ožu 2024. u 11:00

Subject: Pozdrav iz Broda

To: <Mladen Pavković

Poštovani gospodine Pavković,
dobio sam Vaš dopis i u prilogu Vam šaljem odgovor. U koliko Vas bude još što zanimalo, rado ću odgovoriti.

Cijenim najiskrenije Vaš doprinos borbi za istinu o Domovinskom ratu. Vama ne trebam govoriti kolika je zasluga dra Franje Tuđmana za oslobođenje hrvatskog naroda. Samo njegovom popularizacijom možemo se obraniti od razornog jugoslavenstva koje nas ponovno vraća za tobože “pune egipatske lonce”.

Mir i svako dobro

Mato Artuković

Brod, na sv. Marcijana (6.3.)24.

I doista njegov odgovor je bio veoma detaljan i čini mi se važan prilog povijesti Republike Hrvatske kojoj ju Utemeljitelj bio akademik Tuđman:

(Odgovor dr. sc. Mata Artukovića je dan kao sastavni dio
Uvoda)

Nevjerojatno. Poslije Goldsteina u HAZU predlažu i čovjeka koji je uklonio bistu Utemeljitelja Republike Hrvatske!

Ja sam u nizu tekstova prigovarao Akademiji što im je počasni član jedan od najvećih ubojica u povijesti Josip Broz Tito, a oni i dalje predlažu za akademike ovakve ‘istoričare’.

<https://www.tjedno.hr/zasto-je-tito-jos-pocasni-clan-hazu/>

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/38987-pavkovic-kao-da-i-dalje-zivimo-u-titovoj-jugoslaviji>

<https://narod.hr/hrvatska/mladen-pavkovic-kumrovecki-bravar-tito-je-i-pocasni-gradanin-grada-zagreba>

<https://www.hazud.hr/mladen-pavkovic-predsjednica-je-izbacila-tita-sto-ceka-hazu/>

<https://hu-benedikt.hr/2017/07/ne-smeta-im-sto-je-poremeceni-ubojica-pocasni-gradanin-grada-zagreba/>

<https://www.tjedno.hr/tito-ce-ostati-pocasni-gradanin-zagreba-i-pocasni-clan-hazu/>

<https://www.hazud.hr/mladen-pavkovic-misu-za-josipa-broza-treba-sluziti-na-golom-otoku-i-slicnim-mjestima-da-se-ne-zaboravi/>

<https://www.braniteljski-portal.hr/sramotno-hrvatski-akademici-i-dalje-vole-tita/>

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/novosti/sramota-ni-30-godina-nakon-rata-ne-mogu-bez-broza>

<https://bezczure.hr/vlad/tito-je-i-dalje-najvece-ime-medu-pocasnim-clanovima-hazu/>

<https://cronika.hr/istaknuto/2024/uhbdr91-dokle-ce-komunisticki-zlocinci-biti-pocasni-clanovi-hazu-i-grada-zagreba/>

Vjerovali ili ne?

Mladen Pavković

<https://bezczure.hr/vlad/znate-li-koja-je-jedina-ustanova-u-drzavi-iz-koje-je-uklonjena-bista-franje-tudmana/>

**JURČEVIĆ ZA SABORSKOG
ZASTUPNIKA KADA NIJE PODOBAN ZA
AKADEMIKA
(NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD
SMIJEHA 7.)**

Veliki hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak u naslovu svoje najnovije kolumne govori o jednom povjesničaru:

*Bez da ikome išta sugeriram, ovo je moj izbor na izborima:
Takvih ljudi je izuzetno malo.*

Naravno o dr. sc. Josipu Jurčeviću:

Njega se ne smiju odreći

*One koji čitaju moju kolumnu, a tih je iznenađujuće puno, zanima za koju opciju sam se opredijelio. Bez sugeriranja bilo kome, to je za mene Domovinski pokret, ali uz jedan važan uvjet: ako se pri vrhu jedne od njihovih lista nađe ime dr. prof. **Josipa Jurčevića**. Jura je ne samo moj dobar dugogodišnji prijatelj, nego i vrstan povjesničar i publicist. Napisao je desetke relevantnih knjiga o zločinima od 1945. do danas kao i*

o mnogim povijesnim događajima i razdobljima najnovije hrvatske povijesti. Čovjek je čista suprotnost našim istoričarima tipa Markovine, Jakovine itd. Na žalost, takvih povjesničara kao što je Jura kod nas je izuzetno malo. Vrhunski je intelektualac, skroman, pošten, otac sedmero djece i svjestan domoljub, istaknuti član Domovinskog pokreta.

Ako takvu osobu Domovinski pokret ne stavi negdje u vrh neke od svojih lista, onda ne zna prepoznati prave ljude za politiku koju propagira pa se za njega onda ni ne isplati glasovati jer je fake. Ovo je minimum što mogu učiniti za mog Juru jer zaslužuje puno više priznanja negoli ga je do sada dobio u politici...

Za razliku od Hodaka, ja ću moći i izravno glasovati za svog imenjaka prof. Jurčavića jer je gornji tekst u "Bujici" pročitao veliki hrvatski glumac i veliki domoljub također moj imenjak Joško Ševo, a profesor Jurčević potvrdio: - Bit ću kandidat Domovinskog pokreta na izborima za Hrvatski državni sabor, zahvaljujem svom prijatelju Zvonimiru Hodaku na potpori!

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/38824-dr-josip-jurcevic-u-bujici-nema-razlike-između-milanovica-porfirija-i-dodika-s-jedne-strane-i-plenkovica-pupovca-i-vucica-s-druge-isti-je-to-svet>

Naravno, ipak je Hodak u boljoj poziciji od mene iako je Jurčević u mojoj izbornoj jedinici.

Kako to?

Vrlo jednostavno. Meni bi bilo draže da sam bio i prilici glasovati za prof. Jurčevića da je bio kandidat za izbor u redovitog člana HAZU.

Ali nisam mogao glasovati za jer je prije 12 godina kandidat bio prof. dr. sc. Ivo Goldstein danas poznat kao dr. sc. Ivo DRobilica kako ga danas nazivaju zbog njegovog nadaleko čuvenog 'otkrića' drobilice u Jasenovcu. A dr. Jurčević je magistrirao na temi Jasenovca i objavio knjigu:

Josip Jurčević, *Nastanak Jasenovačkog mita*, Zagreb 1998.

Vjerojatno je poznato da dr. sc. Ivo DRobilica voli govoriti o amaterima u povijesti iako mu je najvažniji suradnik bio otac neškoloan AMATER povjesničar.

A i dana je kandidat za redovitog člana akademiji dr. sc. Stanko Andrić koji o povjesničaru akademiku Franju Tuđmanu govori slično prethodnom kandidatu za akademika dr. sc. Ivu DRobilici. Ipak današnji kandidat je po tom pitanju postigao mnogo više jer je – kada je postao ravnatelj Hrvatskog institura za povijest u Slavonskom Brodu koji je osnovan zahvaljujući akademikima Tuđmanu i Kostoviću, tadašnjem ravnatelju Hrvatskog institura za povijest u Zagrebu dr. sc. Mirku Valentiću i dr. sc. Matu Artukoviću mogao preći s riječi u djelo. Kako to?

Pa prethodni ravnatelj i osnivač Institututa dr. sc. Mato Artuković je u Institutu postavio bistu Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana, a njegov nasljednik dr. sc. Stanko Andrić (inače njegov H-indeks je – vjerovali ili ne NULA) je tu bistu uklonio: <https://bezcenzure.hr/vlad/znete-li-koja-je-jedina-ustanova-u-drzavi-iz-koje-je-uklonjena-bista-franje-tudmana/>

U prošlom tekstu sam pokazao da nisu svi koji pripadaju tom krugu u koju je i Goldstein, pardon DRobilica, Jakovina, Markovina ili Klasić koji isto misle i kao Andrić (istina priglupo):

<https://bezcenzure.hr/vlad/znete-li-koja-je-jedina-ustanova-u-drzavi-iz-koje-je-uklonjena-bista-franje-tudmana/>

Jurčević je konkurirao i za ravnatelja JUSP Jasenovca ali naravno nije izabran. Ipak je on napisao i knjigu o istini o Jasenovcu, kasnije i doktorirao na pitanjima žrtava, pa to političarima u RH nije po volji jer znaju da u Srbiji ne bi bili zadovoljni da oni podržavaju takvu politiku koja ne odgovara ni njima u Srbiji, a očito i mnogima u RH. U Prilogu dajem najnoviji tekst – Andrić, DRobilica i slični rekli bi amatera, ali zapravo istinskih stručnjak doktora računarstva Mladena Koića i Nikole Banića koji svoju struku koriste i pokazuju koliko su smiješni takvi 'istoričari' kojima Tuđman ponajviše smeta što je upravo kao povjesničar pokrenuo pitanje Jasenovca i robijao zbog toga.

Ali nije samo to razlog zašto je Andrić, a ne Jurčević kandidat za akademika.

Vidje li ste što o Tuđmanu i govori Andrić, a i pokazuje činom uklanjanja biste Utemeljitelj RH. A Jurčević je bio jedan od četvorice govornika na obilježavanju stote obljetnice rođenja akademika Franje Tuđmana.

Pa ne možete hvaliti nekoga koji je kao povjesničar znao kako stvoriti državu i kao vojnik je obraniti i biti izabran u Akademiju, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/38845-jurcevic-za-saborskog-zastupnika-kada-nije-pogodan-za-akademika>

KRLEŽA VS. HAZU (NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 9.)

Svoje pismo kojim osporava akademika Franju Tuđmana kao znanstvenika a i samu Akademiju koja ga je izabrala kao znanstveka kandidat za novog akademika završava riječima:

Izrazi uporabljeni u obrazloženju otvorenih pisama, prema tome, bez ikakve sumnje već doprinose mitizaciji Tuđmanove biografije, uključuju se u pogon željenog mitizacijskog retuširanja prošlosti.

Po svemu navedenom, u cjelini i u nekim važnim pojedinostima, inicijativa za imenovanje Hrvatskog instituta za povijest po Franji Tuđmanu pokazuje se kao, u svojoj biti, protuznanstveni čin.“

Pretpostavljam da je ovaj stav budućeg akademika bio presudan kod onih koji su ga predložili za akademika.

Jer koliko je veliki znanstvenik netko koji ima H-indeks NOLA a osporava prijedlog koji su potpisali:

Akademik Ivan Aralica

Akademik Nenad Cambi

Akademik Andrej Dujella

Akademik Dubravko Jelčić

Dr. sc. Mira Kolar

Akademik Ivica Kostović

Akademik August Kovačec

Akademik Vladimir Paar

Akademik Stanko Popović

Akademik Davorin Rudolf

Prof. dr. sc. Agneza Szabo

Prof. Em. dr. sc. Mirko Valentić

Kako ga ne izabрати kada među potpisnicima ima i znanstvenika koji su na listama najutjecajnijih 2% svjetskih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu (Dujella, Kostović i Popović)?

Kako ga ne izabрати kada je 'objasnio' takvima što je to znanost?

Kako ga ne izabrati kada je kao znanstvenik svjestan svoje veličine takvog znanstvenika uklonio bistu Utemeljitelju RH akademika Franje Tuđmana.

Naravno, da će HAZU prepoznati da takvog znanstvenika i neće napraviti istu pogrešku kao što je napravila kog mogli bi reći istovjetnog izbora prije 12 godina kada nije izabrao velikog hrvatskog 'istoričara' prof. dr. sc. Iva Goldsteina koji se kasnije proslavio svojim veličanstvenim otkrićem DROBILICE U JASENOVCU pa ga danas po tom otkriću i nazivaju dr. sc. Ivo DRobilica – dakle s dva DR u imenu.

Da toliko je veliko to otkriće a HAZU ga nije izabrala.

Sada grješku sigurno neće propustiti!

A koliko je naš kandidat samozatajan (zato se i trudi da mu H-indeks bude NULA) opisuje nam dr. sc. Mato Artuković u svom odgovoru na upit Mladena Pavkovića, predsjednika Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.):

Ja sam znao za Stankovo političko opredjeljenje, iako se on hoće prikazati kao apolitičan. Svađali smo se puno puta zbog njegovog postupka. On me optuživao da sam Tuđmanu postavio bistu zato što je on osnivač HDZ-a, što je političar i Predsjednik Hrvatske. Ja sam ga uvjeravao da sam Tuđmanu postavio bistu kao povjesničaru i mučeniku za znanstvenu istinu o povijesti hrvatskog naroda. A koji je grijeh da sam postavio bistu i njemu kao tvorcu Hrvatske Države, pitao sam ga

Koliko je budući akademik Stanko Andrić u pravu pokazuje i to kako on zapravo raskrinkava Miroslava Krležu a i mene jer sam ja nazvao današnji službeni broju žrtava Jasenovca VELIKOSRPSKI BROJ ŽRTAVA JASENOVCA GOLDSTEINOVIH I DRAŽE MIHAILOVIĆA jer ta brojka Srbima i njihovim slugama u RH osnovna brojka u dokazivanju 'genocidnosti hrvatskog naroda' a ta tvrdnja je istovjetna onom kako Dobrica Ćosić opisuje svoju raspravu s Krležom u najnovijem broju „Hrvatskog tjednika“:

Krleža i Ćosić o Jasenocu

U knjizi Lovljenje vetra (2001) novinar Slavoljub Đukić donosi razgovor s Dobricom Ćosićem, vodećim srpskim književnikom u kojemu Ćosić opisuje svoj susret u kući Oskara Daviča s Miroslavom Krležom 1964. i ujedno rastanak od njega, s kojim se više nikada nije susreo. Zanimljiva je to priča i danas u kontekstu još uvijek živih rasprava o bližoj i daljnjoj prošlosti, o hrvatsko-srpskim odnosima i o logoru Jasenovac. Ćosićeva priča, u kroatiziranoj verziji, ide ovako:

„Spor je nastao kada sam izrekao neke primjedbe na račun Tuđmanova Instituta za radnički pokret, koji se po raznim pitanjima radikalno razlikovao od shvaćanja beogradskih povjesničara. Na moje iznenađenje, Krleža je cijelom svojom baroknom retorikom stao u obranu Tuđmana, tvrdeći da je apsolutna glupost izjednačavati Vladka Mačeka i Dražu Mihailovića, domobrane i četnike. O četnicima je mislio najgore, kao o šovinističkoj rulji. A o domobranima kao o regularnoj pacifističkoj vojsci jedne države, istina nesretne ali nekakve države. Da su domobrani pucali na vas partizane, vas ne bi bilo, rekao je. A onda je, s meni zapanjujućom žestinom, spomenuo Jasenovac, tvrdeći da ga Srbi uporno koriste i zloupotrebljavaju u svom antihrvatstvu, dokazjući da je u Jasenovcu ubijeno 700 000 Srba, što je apsolutna laž i glupost. Rekao sam: Ako nije sedamsto, onda je svakako šesto, o čemu postoji dokumentacija iz njemačkih izvora, inozemnih svjedoka i promatrača. Kavih tvojih šesto tisuća, grmio je Krleža, govoriš bedastoće, to je vulgarna nacionalistička propaganda. Poslije toga obojica smo izgubili kontrolu. Dok je Krleža gubio kontrolu u svojoj kanonadi na moj srpski bezobrazluk, ja sam izazivački pitao: Je li ubijeno tristo? Je li ubijeno dvjesto? Pa dobro Krleža, je li ubijeno sto tisuća? Na to je Krleža skočio sa stolice, zakačio stol, zdjela sa juhom se zanjihala, a tast Oskara Daviča Hinko Lederer pribrano nam se obratio: Smirite se gospodo, juha je prima klasa. To je bio kraj mojega prijateljstva s Krležom“

Dodajmo tek. Tako dakle, juha se zanjihala. I to na stolu dvojice vodećih književnih korifeja onoga doba i one države. Njiše se juha još uvijek. Kako tada tako i danas. (jj)

„Hrvatski tjednik“, 21. 3. 2024.

Kada znamo da su 1965. akademici Miroslav Krleža i povjesničar Vaso Bogdanov predložili Tuđmana za dopisnog člana HAZU pa su se usprotivili vrhunski znanstvenici povjesničari Aleksandar Ranković i drugi (kao da su znali kako će njihov pristalica kada daje svoje znanstveno mišljenje naš kandidat Stanko Andrić) pa se Tuđman misleći na dobrobit instituta kome je bio (još dvije godine) na čelu sam povukao, jasno je da HAZU mora uvažiti tu prednost kandidata Andrića nad Krležom! (O samom izboru 1965. pisala ja Ankica Tuđman u knjizi „Moj život s Francekm“.)

A vidimo iz teksta kako je i Otac Otadžbine Dobrica Ćosić bio protiv Tuđmana kao i naš kandidat, jasno je da je kolegi Andriću i to izuzetna preporuka i da će ga sigurno HAZU izabrati za svog redovitog člana.

Znam da moja podrška njegovom izboru nije važna pogotovu što sam govorio u Vukovaru na obilježavanju stote obljetnice Tuđmanovog rođenja, a i autor sam članaka poput ovog koji dajem u Prilogu ili ovih objavljenih na portalu betcenzure.hr:

<https://becenzure.hr/vlad/akademik-petar-strcic-o-povjesnicaru-akademiku-franju-tudmanu-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-6/>

<https://becenzure.hr/vlad/jurcevic-za-saborskog-zastupnika-kada-nije-podoban-za-akademika-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-7/>

<https://becenzure.hr/vlad/podmetanja-bulajica-i-njegovih-ucenika-u-rh-akademiku-franju-tudmanu-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-8/>

Nisam bez grijeha ni kad je Krleža u pitanju. Ne mislim na činjenicu da je moja tvrdnja o VELIKOSRPSKOM BROJU ŽRTAVA JASENOVCA GOLDSTEINOVIH I DRAŽE MIHAILOVIĆA, a sada vidim da se to može pripisati Krleži.

Mislim na knjige:

M. Pavković, *Razgovori s Josipom Pečarićem*, Koprivnica, 2006.

M. Pavković, *Razgovori s Josipom Pečarićem, Drugo prošireno izdanje*, Koprivnica, 2021. str. 287.

i moj odgovor:

Što bi, da je živ, na sve ovo danas rekao jedan Miroslav Krleža? Sjetimo se da Krleža ni 1941. nije otišao u partizane. Poslije se u njegovim djelima mogao iščitati njegov otklon i od komunizma i od jugoslavenstva. A 1991. godina i velikosrpska agresija bi ga sigurno izliječila do kraja od tih i sličnih zabluda. Dakle, da je danas živ sigurno ne bi bio sretan što je živ. Da je bio živ te 1991. godine, dakle u vrijeme kada se stvarala država, sigurno bi bio od velike pomoći Ocu hrvatske države akademiku Franji Tuđmanu!

Zapravo da je danas Krleža živ on bi shvatio da je bio u zabludi i sigurno prihvatio mišljenje tako izuzetnog znanstvenika i budućeg akademika s h-indeksom NULA.

Sa ovim spoznajama mi ispadaju smiješna ta istraživanja Sveučilišta u Stanfordu. Na primjer i ja na tim listama:

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

A nema čovjeka koji je UKLONIO BISTU UTEMELJITELJA RH.

Strašno, zar ne?

A nije ni Matica Hrvatska bez grijeha. U knjizi Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta za povijest. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog*

(kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.“

Kolegica kandidata za akademika ne spominje kolegu koji je UKLONIO TUĐMANOVU BISTU.

Pa on mora biti ispred svih!

MOLBA AKADEMIJI

PRVO: Kao potporu Akademiji što će stati na stranu tako velikog znanstvenika koji je UKLONIO BISTU AKADEMIKU TUĐMANU a protiv Krleže objavit ću sve ove tekstove kao knjigu pa molim da mi date materijale o tom izboru iz 1965 kada je zahvaljujući Aleksandru Rankoviću HAZU otklonila izbor Franje Tuđmana koje bih rado vidio u mojoj knjizi.

DRUGO: Molim Akademiju i tekst Krležinog govora koji je također razočarao Dobricu Ćosića:

Razočarao ga je Krležin govor u kome se, na proslavi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU), razračunavao sa "ilirskim jugoslovenstvom". Nakon rasprave tokom koje je Krleža s prezirom govorio o "srpskoj grandomaniji" i umanjivao broj Srba ubijenih u Jasenovcu, potpuno je prekinuo odnose sa njim.

<https://www.dan.co.me/vijesti/feljton/otpadnistvo-dobrice-cosica-8-cosicevo-razocaranje-i-razlaz-sa-krlezom-5130102>

Unaprijed zahvaljujem.

Akademik Josip Pečarić

**HAZU I TUĐMANOVA BISTA /
NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD
SMIJEHA, 2., ZAGREB, 2024.**

**ZAHVALA AKADEMKINJI DUBRAVKI
ORAIĆ TOLIĆ**

Draga kolegice Dubravka,

Dobili smo popis kandidata za nove članove HAZU i radostan sam što su se već ostvarile Tvoje riječi da kao Tajnica razreda za književnost HAZU činiš sve da bi se to ostvarilo tj. da Miro Gavran postane akademik.

U mojoj knjizi *Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista*, postoji poglavlje MIRO GAVRAN – “OSOBA GODINE 2023.”

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

Tako na str. 49. piše:

Završetak mog govora tj. pitanje zašto Gavran nije redoviti član HAZU komentirala je i tajnica akademijinog Razreda za književnost akademikinja Dubravka Oraić Tolić, pa se možemo nadati da će doista – kako Ti (Don Kaćunko, JP) kažeš – sjajni hrvatski ljudi postajati i akademici, a za Gavrana je tako očita nepravda što to već nije.

Draga kolegice Dubravka veliko hvala za to.

Hvala zato što si na čelu umjetničkog razreda i pokazuje koliko ste u prednosti nad nekim znanstvenim razredima.

Naime spomenuta knjiga je nastala nakon mojih spoznaja da će se na Izornoj skupštini HAZU glasovati i za kandidata koji je

postavši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest Slavonski Brod uklonio bistu Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana. Na sličan način je budući akademik reagirao kada je skupina akademika i nekoliko povjesničara predložili 2019 da se Hrvatskog instituta za povijest Zagreb nazove po svom nekadašnjem ravnatelju povjesničaru i akademiku Franju Tuđmanu (akademici Ivan Aralica, Nenad Cambi, Andrej Dujella, Dubravko Jelčić, Ivica Kostović, August Kovačec, Vladimir Paar, Stanko Popović, Davorin Rudolf i povjesničari dr. sc. Mira Kolar, prof. dr. sc. Agneza Szabo i prof. em. dr. sc. Mirko Valentić predložili su 2019. da HIP dobije ime po povjesničaru Franju Tuđmanu:

<https://kamenjar.com/prijedlog-preimenovati-hrvatski-institut-za-povijest-u-hrvatski-institut-za-povijest-doktora-franje-tudmana/>

U HAZU nema puno znanstvenika koji su na listi najutjecajnijih znanstvenika u svijetu Sveučilišta u Stanfordu. Tri su među ovim potpisnicima. Jedan od njih je bio i ministar znanosti u vrijeme kad je Franjo Tuđman bio Predsjednik i kada je osnovan Institut našeg kandidata, a od povjesničara je i tadašnji ravnatelj HIP-a Zagreb čija je podružnica HIP Slavonski Brod.

Kandidat je svoje priglupo objašnjenje i objavio tak da sam ga dao u knjizi.

Zapravo on pokazuje kako ne razumije što je znanost pa prigovara jer akademik Tuđman nije diplomirao povijest nego je 'samo' doktorirao. Dakle prigovara i Akademiji što bira takve akademike. Istina u mojoj struci matematici i akademik Blanuša nije diplomirao matematiku, a HMD za svoj znak ima Blanušin graf. Ni akademik Devide isto tako ali te neznalice – po kolegi – Akademija bira u svoje članstvo. Zašto ih bira po onome što su ostvarili kada nisu završili fakultet. Logika dostojna nekog neobrazovanog čovjeka, ali već se u Akademiji tj. u Razredu koji i sada predlaže ovog 'izuzetnog' znanstvenika pokazalo da im je ona vrlo bliska.

Naime još kada sam ja 2000. godine izabran za akademika Akademiji se narugao povjesničar prof. dr. sc. Ivo Goldstein

prigovarajući što su izabrali priučenog matematičara a ne povjesničarku prof. dr. sc. Mirjanu Gross. Pristojno mu je odgovorio jedan od gore navedenih potpisnika akademik Vladimir Paar. Pristojno jer je priglupo spominjati nekog povjesničara pri izboru akademika u Razredu za matematiku, fiziku i kemiju.

Problem je vjerojatno bio što sam ja napisao knjigu „Srpski mit o Jasenovcu“ u izdanju HIP-a Zagreb, pa je možda Goldstein povjerovao da je matematika dio povijesnih znanosti ili obrnuto. A kako je povjesničar Franjo Tuđman bio svjestan uloge Mita o Jasenovcu ukazao je na to i robijao zbog toga. Zato su poslije izbora nastavili s napadima na Tuđmana, a zahvalan sam im što su u to uključili i mene. Naime tada su mogli s novom vlasti ići na smiješnu priču o revizionizmu.

Draga Dubravka, ako nisi točno znala kako je to počelo evo kako je to počelo:

DAVOR MARIJAN: POJAM REVIZIONIZAM BIO JE U SFERI MARKSIZMA, U HRVATSKU GA JE UVEO SLAVKO GOLDSTEIN

napisao Luka Šarić

'Otac' prozivanja za povijesni revizionizam bio je Tuđmanov politički protivnik Slavko Goldstein, osoba bez formalnog povijesnog obrazovanja, i njegov slučaj pokazuje kako dobro umreženi medijski interesi mogu od besmislice napraviti pitanje 'životne važnosti', da ne kažemo nacionalnog interesa. Međutim, njegove su teze neprihvatljive u znanosti. Prozivanja za revizionizam u znanosti, pa tako i u historiografiji, apsurdna su jer, kako primjećuje M. Gross, 'svaki iskaz zastaruje i zahtijeva reviziju'. Što je znanost bez revizije? Jesu li znanstvenici koji rade reviziju revizori ili revizionisti – pitanje je za uzaludno gubljenje vremena.“

Marijan zaključuje kako je pojam „povijesni revizionizam“ blizak samo onom krugu ljudi koji ne vide nikakvu potrebu niti smisao dovođenja u pitanje slike Drugog svjetskog rata. Iznimka je jedino, navodi Marijan, brojka stradalih u Jasenovcu koja je smanjena sa 700 000 na 83 do 100 000.

Međutim, i ta je brojka neutemeljena i nije nastala na povijesnim i drugim znanstvenim istraživanjima. Upornim ponavljanjem, piše Marijan, nova brojka ubijenih u Jasenovcu postala je prihvaćenom u dijelu društva. Optužbama za povijesni revizionizam nastoji se obeshrabriti povjesničare u njihovim istraživanjima i propitivanjima povijesti. Stoga je revizionizam „sfera dnevne politike, ali ne i znanosti“, zaključuje Marijan. Na kraju dodaje i kako povjesničar koji nije revizionist nema što tražiti u znanosti. Najbolje bi mu bilo ući u politiku i novac poreznih obveznika koji se ulijeva u historiografiju prepustiti onima koji nisu lijeni „uroniti u arhive“.

Tko su danas „sinovi“ prozivanja za povijesni revizionizam u Hrvatskoj? Jedan od najvećih je i doslovni sin Slavka Goldsteina, profesor povijesti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, Ivo Goldstein. Zabrinut za „agresivni“ povijesni revizionizam, Ivo se „prekvalificirao“ iz medijevista i bizantologa u povjesničara 20. stoljeća. Međutim, na tom polju pokazao se amaterom kao što je bio i njegov pokojni otac. Ivo je pisao o Titu, Bleiburgu, Jasenovcu, partizanima i Tuđmanu grubo kršeći pravila povijesne struke i pokazujući iznimnu intelektualnu i profesionalnu lijenost u svojim knjigama, čija je svrha u prvom redu ionako bila braniti „tekovine antifašizma“, partizanski pokret i „državnika“, ne diktatora, Tita.

<https://www.popodnevnik.hr/blog/davor-marijan-pojam-revizionizam-bio-je-u-sferi-marksizma-u-hrvatsku-ga-je-uveo-slavko-goldstein/234>

Tata Slavko je neškolorani amater, sin je amater u oblasti u kojoj se bavi, a isti razred koji je danas predložio kolegu koji je uklonio bistu 'amateru' akademiku Franji Tuđmanu je 2012. godine imao svog kandidata za novog akademika. Naravno Iva Goldsteina. Nismo ga izabrali i tako je HAZU izbjegla. Kako mi je rekao jedan poznati hrvatski povjesničar, da postane AKADEMIJA REDIKULA. To je poslije potvrdio i sam Goldstein svojim 'veličanstvenim' otkrićem DROBILICA U JASENOVCU, po kojem je i dobio novo ime koje u sebi sadrži

dva DR: DR. sc. Ivo DRobilica. Ali nije problem u dr. DRobilici već u činjenici da su ga predlagali akademici HAZU i skoro 1/3 akademika je htjela takvog 'znanstvenika' u svojim redovima.

Njih ni danas ne zanimaju istinski znanstvenici u povijesti. Već sam spomenuo i dao podatke o dr. sc. Lovorki Čoralić. U Prilogu imaš listu svih znanstvenika iz HIP-a Zagreb koji su na Scopusovoj listi. Kolegica Čoralić je prva s 54 rada na Scopusu i h-indeksom 5, a kandidat za akademika je najgori s jednim radom i h-indeksom 0 (NULA).

Draga kolegice, znaš li tko je drugi na toj listi?

Pa upravo povjesničar čiji sam Ti tekst o revizionizmu citirao Davor Marijan s 18 radova i h-indeksom 3. Jasno je da njega ne bi predložili u HAZU jer on ipak zna što je znanost tj. istinski je znanstvenik pa zna što u znanosti znači revizionizam za razliku od kolega kojima je bitnije što o tome misli povjesničar amater tata Slavko, njegov sin Ivo i raznorazni političari.

Mene ne iznenađuje što njima nisu bila važna moja pisma o njihovom kandidatu jer vjerojatno i oni kao on misle o povjesničaru Tuđmanu, pa su 'sretni' što je njihov kandidat objasnio zašto se po Tuđmanu ne može zvati povijesni institut u kome je bio ravnatelj. A on im je lijepo napisao da bi drugi mogli prigovarati znanstvenicima koji rade u tom institutu da nisu objektivni kada pišu o dr. Tuđmanu čije ime nosi njihov institut. Drugim riječima, to je mnogo značajnije od činjenice da bi pisali o čovjeku koji je Utemeljitelj RH, a to nije tako velika stvar da bi oni bili neobjektivni, pa im zbog toga nitko i ne bi mogao prigovarati.

Očito to je i objašnjenje zašto je uklonio Tuđmanovu bistu. Ipak on zna što je znanost za razliku od onih akademika koji su predložili ime znanstvenog instituta. Zapravo on bi vjerojatno očitao 'bukvicu' i Sveučilištu u Stanfordu što neke od njih stavlja na liste najutjecajnijih znanstvenika, ali iz pristojnosti to neće učiniti. Oni se sigurno ne razumiju u znanosti kao on koji ima h-indeks NULA i čak JEDAN rad na Scopusovoj listi koju koristi Sveučilište u Stanfordu, a razna sveučilišta – bez da njega pitaju o vrijednosti tih lista – pa i sama Akademija se hvali

što su neki njihovi znanstvenicu na tim listama. Ali sada će se popraviti stanje na Akademiji jer su pokazali da imaju potencijal za to već samom činjenicom da su tako velikog znanstvenika predložili za Akademika.

Mislim da će Ti posebno biti zanimljiv dio o Miroslavu Krleži i njegovom sukobu s Ocem nacije Dobricom Ćosićem oko Tuđmana i Jasenovca koji pokazuje koliko je sam Krleža bio i u povijesti mnogo iznad onih u Razredu koji su predložili sina Goldsteina i onih koji su glasovali za njega.

Zahvaljujem se i hrvatskom branitelju i publicisti Mladenu Pavkoviću koji je zaslužan i za priznanje Miru Gavranu, a i za objavljeno istraživanje o kandidatu za redovitog člana HAZU koji je uklonio bistu akademiku Franju Tuđmanu i 'očitao bukvicu' Akademiji koja takve kao što je Franjo Tuđman bira za akademike. Akademija je razumjela kritiku tako vrsnog 'znanstvenika' i eto njega na Izornoj skupštini gdje će ga izabrati za akademika,

Poštovana kolegice Dubravka, puno Te pozdravlja, uz još jedno HVALA,

Josip Pečarić

P.S. Vidim da je gđa Lili Benčik jučer objavila tekst: *Goldsteinovi u boju protiv hrvatskog naroda*:

<https://hrvatskepraviceblog.com/2024/04/17/goldsteinovi-u-boju-protiv-hrvatskog-naroda/>

S druge strane jednoj laži tate Goldsteina o kojemu je pisao povjesničar dr. sc. Davor Marijan objavio sam i knjigu 'Kazimir Sviben/o Goldsteinovoj prevari':

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/39133-knjiga-akademika-pecarica-kazimir-sviben-o-goldsteinovoj-prevari>

<https://bezcenzure.hr/toptema/knjiga-akademika-pecarica-kazimir-sviben-o-goldsteinovoj-prevari/>

MOJ GOVOR NA IZBORNOJ SKUPŠTINI

Poštovani Predsjedniče,

Poštovani članovi Predsjedništva,

Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici,

U nedjelju 12. svibnja 2024. umro je akademik Luko Paljetak. Njegov kolega književnik general Ivan Tolj napisao mi je: *...bio je potpisnik onoga našega pisma i apela da se Franju Tuđmana i službeno proglasi utemeljiteljem Republike Hrvatske. Njegovim odlaskom i to pismo dobiva na još većem značenju. Oni u vlasti, koji su trebali i morali prihvatiti našu inicijativu i na to, između svega ostaloga, su se oglušili... Ništa čudno, zar ne? Međutim, unatoč njihovoj indiferentnosti i oglušivanju, hrvatska javnost sve više prihvaća tu povijesnu činjenicu o Utemeljitelju i vodi hrvatskoga naroda.*

A mi danas kao kandidata za redovitog člana HAZU imamo dr. sc. Stanka Andrića za koga jedan drugi potpisnik *pisma i apela da se Franju Tuđmana i službeno proglasi utemeljiteljem Republike Hrvatske* akademik Kuzma Kovačić piše: *Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar - uklanjatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?*

Kolega Kovačić je doista u pravu s napomenom da je od toga jedino gore to što takvoga predlažu za akademika. I to nije prvi put. Prije 12 godina imali smo sličan slučaj. Tada se predlagao kandidat koji je zajedno s tatom AMATEROM povjesničarem, tada posebnim savjetnikom Predsjednika Vlade, također napadao akademika Tuđmana. I tada je skoro jedna trećina akademika na toj izbornoj skupštini glasovala za kandidata koji je kasnije postao poznat po svom 'pronalasku' i danas je u Hrvatskoj i van nje poznat kao Ivo DROBILICA.

Na sličan način je dr. sc. Stanko Andrić reagirao kada je skupina akademika (Ivan Aralica, Nenad Cambi, Andrej Dujella, Dubravko Jelčić, Ivica Kostović, August Kovačec, Vladimir Paar, Stanko Popović, Davorin Rudolf) i nekoliko povjesničara (dr. sc. Mira Kolar, prof. dr. sc. Agneza Szabo i prof. em. dr. sc. Mirko Valentić) predložila 2019. da se Hrvatski institut za povijest Zagreb nazove po svom nekadašnjem ravnatelju povjesničaru i akademiku Franju Tuđmanu. Činjenica je da su trojica od tih akademika na listi najutjecajnijih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu koje se pravi na osnovu Scopusove baze, a kandidat je po Scopusu u grupi najslabijih znanstvenika iz HIP-a, koji na Scopusu imaju h-indeks 0 (NULA).

O tome govori akademik Kuzma Kovačić.

Ja sam objavio svoj komentar kandidatovog teksta o povjesničaru akademiku Franju Tuđmanu tvrdeći da su njegove tvrdnje priglupе. Nitko nije reagirao na moj tekst iako sam ga poslao i kolegama akademikima čije adrese imam.

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

Zato i mislim da današnje glasovanje nije glasovanje o Uklanjalatelju već je to glasovanje o nama samima - o HAZU.

Zato je usporedba s JAZU zanimljiva.

Naime i o Drobilici i o Uklanjalatelju odgovara Miroslav Krleža preko teksta Oca nacije Dobrice Ćosića o njegovoj raspravi s Krležom:

„Spor je nastao kada sam izrekao neke primjedbe na račun Tuđmanova Instituta za radnički pokret, koji se po raznim pitanjima radikalno razlikovao od shvaćanja beogradskih povjesničara. Na moje iznenađenje, Krleža je cijelom svojom baroknom retorikom stao u obranu Tuđmana, tvrdeći da je apsolutna glupost izjednačavati Vladka Mačeka i Dražu

Mihailovića, domobrane i četnike. O četnicima je mislio najgore, kao o šovinističkoj rulji. A o domobranima kao o regularnoj pacifističkoj vojsci jedne države, istina nesretne ali nekakve države. Da su domobrani pucali na vas partizane, vas ne bi bilo, rekao je. A onda je, s meni zapanjujućom žestinom, spomenuo Jasenovac, tvrdeći da ga Srbi uporno koriste i zloupotrebljavaju u svom antihrvatstvu, dokazujući da je u Jasenovcu ubijeno 700 000 Srba, što je apsolutna laž i glupost. Rekao sam: Ako nije sedamsto, onda je svakako šesto, o čemu postoji dokumentacija iz njemačkih izvora, inozemnih svjedoka i promatrača. Kakvih tvojih šesto tisuća, grmio je Krleža, govoriš bedastoće, to je vulgarna nacionalistička propaganda. Poslije toga obojica smo izgubili kontrolu. Dok je Krleža gubio kontrolu u svojoj kanonadi na moj srpski bezobrazluk, ja sam izazivački pitao: Je li ubijeno tristo? Je li ubijeno dvjesto? Pa dobro Krleža, je li ubijeno sto tisuća? Na to je Krleža skočio sa stolice, zakačio stol, zdjela sa juhom se zanjihala, a tast Oskara Daviča Hinko Lederer pribrano nam se obratio: Smirite se gospodo, juha je prima klasa. To je bio kraj mojega prijateljstva s Krležom“

A onda nam tata Slavko i njegov sin Drobilica, kao i Uklanjalj podržavaju Oca nacije Ćosića, to rade i u današnjoj RH koju je utemelji Franjo Tuđman.

Krleža je branio čast JAZU. Ako je i HAZU na Ćosićevoj strani može li se dalje zvati HAZU? Možda bi bilo primjerenije SAZU!

Akademik Josip Pečarić

AKADEMIK KOSTOVIĆ O AKADEMIKU TUĐMANU

Govoreći na Izornoj skupštini u HAZU rekao sam:

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste (liste 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu Sveučilišta u Stanfordu; JP) nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

<https://hrvatskonebo.org/2024/05/20/govor-akademika-josipa-pecarica-na-izornoj-skupstini-hazu/>

Nitko nije reagirao, pa sam pitao akademkinju Vidu Demarin i akademika Željka Reintera, koji su pri vrhu i po broju radova na tim listama. Podržali su me. Ali na Listama Sveučilišta u Stanfordu je i akademik Ivica Kostović, koji je bio jedan od potpisnika prijedloga da HIP dobije ime po Utemeljitelju RH akademiku Franju Tuđmanu a u vrijeme osnivanja podružnice tog instituta u Slavonskom Brodu je bio Ministar znanosti i jedan je od najzaslužnijih što ta ustanova uopće postoji. Meni je odvratno već to da se ravnatelj takve ustanove suprotstavi i to glupavim tvrdnjama mišljenju onih koji su osnovali ustanovu kojoj su na čelu. A to nije bio samo Ministar, već i prvi ravnatelj te ustanove, kao i ravnatelj HIP-a u vrijeme kada je ta podružnica HIP-a osnivana. Jasno je da oni to ne bi podržali bez konzultacija s Predsjednikom Tuđmanom. Od toga mi je samo odvratnije to što je Andrić uklonio bistu Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana čim je postao njen ravnatelj i to u vrijeme kada svu vlast u RH preuzela stranka koja nije podržala samostalnost RH.

Akademik Kostović me je upozorio na svoj članak o akademiku Tuđmanu:

Hrvatska revija 4, 2022.

Naslovnica , O 100. obljetnici rođenja

O 100. obljetnici rođenja

Franjo Tuđman kao znanstvenik i akademik HAZU

Ivica Kostović

O hrvatskom povjesničaru bez historiografskih raščlambi

Ovaj prigodni osvrt temelji se na izlaganju koje sam održao na jednom memorijalnom znanstvenom skupu prigodom 100-te obljetnice rođenja Franje Tuđmana, prvog predsjednika suverene i samostalne Republike Hrvatske, vrhovnika Hrvatske vojske, državnika, hrvatskog povjesničara i redovitog člana HAZU. Poticaj za takvu temu došao je od profesora Miroslava Tuđmana, predsjednikova sina, koji je bio svjestan da se nedovoljno govori o Franji Tuđmanu kao povjesničaru. To je u neskladu s činjenicom da je Franjo Tuđman uvijek isticao da su njegova povijesna promišljanja i analize bili ključna izvorišta za političko djelovanje, bitne državničke odluke i ustrajnost u ostvarivanju vizije stjecanja neovisnosti Hrvatske.

S obzirom na to da dolazim iz potpuno različita znanstvenog područja od povijesnih znanosti, imam drugačiju znanstvenu karijeru i edukaciju, ne mogu mjerodavno govoriti o specifičnom znanstvenom doprinosu Franje Tuđmana kao povjesničara. Stoga se u ovom osvrtu koristim općim kriterijima za znanstveni doprinos koji se danas primjenjuju u znanosti. U ocjeni posebnog doprinosa povijesnim i političkim znanostima Franje Tuđmana u cijelosti preuzimam obrazloženja koja su iznijeli stručni izvjestitelji pri prvom (nedovršenom) izboru za dopisnog člana JAZU i obrazloženje koje je prihvatila Skupština HAZU 1992. godine, kada je Franjo Tuđman izabran za redovitog člana. Činjenica da sam redoviti član HAZU, da imam i iskustvo izvjestitelja za profesorske pozicije na vodećim

svjetskim sveučilištima (Harvard, Johns Hopkins, Yale, Stanford, Pennsylvania), a bio sam i najbliži suradnik Franje Tuđmana, moje općenite ocjene stvaralaštva Franje Tuđmana imaju dodatnu vjerodostojnost.

Neka od Tuđmanovih djela

Predsjednik Tuđman sa suradnicima i uglednicima

U prvom dijelu ovog pregleda sustavno ću pokazati dostignuća Franje Tuđmana kao istraživača i povjesničara, a u drugom dijelu sažeto prikazujem svoja zapažanja o utjecaju Tuđmanovih povijesnih spoznaja na njegov uspjeh u pokretanju naroda tijekom stvaranja i obrane države u povijesnim trenucima. U ocjeni znanstvenika uobičajeno je započeti mjerljivim znanstvenoistraživačkim doprinosom (radovi, monografije, knjige, otkrića itd.). Međutim, ja na prvo mjesto stavljam članstvo u HAZU.

Redoviti član HAZU

Izbor Franje Tuđmana za redovitog člana HAZU iznimno je zanimljiv jer je on zapravo dvaput prošao tajno glasovanje na I. odjelu, Razredu za društvene znanosti. Prvi put, pri izboru za dopisnog člana JAZU, procedura je prekinuta zbog odustajanja Franje Tuđmana. Drugi put izbor za redovitog člana HAZU uspješno je završen na Izornoj skupštini HAZU 3. prosinca 1992. (tajno glasovanje na Razredu je važan dio procedure za izbor člana naše Akademije). Prvi izbor u JAZU zaustavljen je politički i možda je to najznakovitiji dokaz onemogućavanja rada Franje Tuđmana i političkih pritisaka na JAZU. Zato taj prvi izbor u JAZU zaslužuje poseban osvrt. Članovi Akademije iz tzv. »krležijanskoga kruga« i bliski tom krugu bili su, kao predlagači u Razredu ili kao potpora: Miroslav Krleža, Vaso Bogdanov, Petar Šegedin, Marijan Matković, Ivo Frangeš, Krsto Hegedušić, Ljubo Babić, Antun Augustinčić, Vanja Radauš, Ervin Šinko, Gustav Krklec (s njima je Franjo Tuđman surađivao u časopisu JAZU *Forum*). Oni su poduzeli inicijativu da se Tuđman predloži za dopisnog člana JAZU u radnom sastavu I. odjela (društvene znanosti). Prijedlog su potpisali akademici Vaso Bogdanov i Ferdo Čulinović. O tome je potanko bio informiran predsjednik Akademije Grga Novak. Franjo Tuđman prošao je tajno glasovanje i predložen je na Razredu za društvene znanosti za dopisnog člana JAZU. Međutim tada na scenu stupa politika i šef kabineta potpredsjednika SFRJ Aleksandra Rankovića naziva

predsjednika Akademije i priopćava mu da mora izostaviti izbor Franje Tuđmana za dopisnog člana JAZU. U povijesti JAZU nikad nije zabilježeno takvo što, a predsjednik Grga Novak od stresa je doživio srčani napadaj. Prema Tuđmanovu navođenju o svemu je izviješten Miroslav Krleža. Tuđman navodi da ga sat-dva poslije predsjednik Sabora SRH Ivo Krajačić, pozivajući se na druga Marka, osobno moli da odustane od izbora. Supruga dr. Tuđmana, gospođa Ankica Tuđman, inzistirala je na tome da ne odustane od kandidature, ali Franjo Tuđman je, primarno zbog opstanka svog instituta i ugleda nacionalne institucije, odustao od kandidature. Napisao je pismo u kojem zbog formalnih razloga (kvoruma kod jednoglasnoga tajnog izbora) odustaje od kandidature. Dr. Tuđman je poslije postao član HAZU, koja bi po mojem mišljenju trebala isticati njega kao svog posebnog i za hrvatski narod i državu najzaslužnijeg člana jer je Franjo Tuđman svojim odustajanjem u teškim vremenima pokazao da iznimno cijeni našu Akademiju. Osim svojih zasluga i znanstvenog doprinosa Franjo Tuđman je pokazao kako se štiti dignitet Akademije, koju on naziva »najugledniji i po povijesnoj tradiciji najsamoupravni hram kulture i znanosti«.

Drugi, uspješno dovršeni izbor za redovitog člana HAZU odvijao se u vrijeme kad je Franjo Tuđman bio predsjednik Hrvatske, ali su za izbor bila važna njegova dostignuća kao povjesničara novije hrvatske povijesti. Članovi povjerenstva koji su podnijeli izvješće Razredu za društvene znanosti bili su akademici Dušan Bilandžić, Ljubo Boban i Hodimir Sirotković. Najbolje je citirati obrazloženje koje je na Skupštini HAZU iznio akademik Hodimir Sirotković u ime Razreda za društvene znanosti (navodim temeljem stenografskog zapisnika Izborne skupštine održane 3. prosinca 1992., uz suglasnost Predsjedništva HAZU): »Dr. Franjo Tuđman rođen je 1922. godine u Velikom Trgovištu. Objavio je 149 tiskanih bibliografskih jedinica različitog opsega i karaktera. Posebno upozoravam na deset znanstvenih knjiga iz povijesnih znanosti koje su u izvještaju navedene kronološkim slijedom njihovog izlaženja pa to ovdje neću ponavljati. Sadržaj Tuđmanovog

znanstvenog zanimanja obuhvaća više različitih tematskih cjelina: 1. pitanja vojnih znanosti; 2. analize nastanka krize i raspada monarhističke Jugoslavije; 3. istraživanja problema Drugog svjetskog rata na prostoru Hrvatske i bivše Jugoslavije; 4. analiza kriza socijalističkog modela u bivšoj Jugoslaviji i 5. rasprave o metodološkim i filozofskim pitanjima povijesnog razvitka. Kazao bih da Tuđman nije samo interpretator sudbine hrvatskog čovjeka nego je i njegov strastveni i dosljedni branitelj, tako da su se u dr. Tuđmanu spojili istraživač-povjesničar i političar-aktivista. Rezimirajući znanstveni doprinos dr. Tuđmana iskazat ću na kraju još ovo: Tuđman razmatra probleme u širokim linijama, njihovoj funkcionalnoj povezanosti s problemima na širim prostorima i sa širim sadržajima. Njegova je smjelost u otvaranju istraživačkih problema i u načinu njihovog interpretiranja; aktualnost istraživačkih rezultata i njihovo funkcionalno uklapanje u suvremena politička kretanja, u borbi hrvatskog naroda za ostvarenje njegove suverenosti i samostalnosti. To je, ujedno, i trajna vrijednost Tuđmanovih istraživačkih rezultata.« U okviru tema koje je istraživao Franjo Tuđman u novijoj hrvatskoj i jugoslavenskoj povijesti ističe se problematika nacionalnog pitanja. Može se reći da je u središtu Tuđmanovih povijesnih i političkih istraživanja bio hrvatski narod, hrvatski čovjek i njegova sudbina – prošlost, sadašnjost i budućnost.

Uz članstvo u HAZU, kao posebno priznanje vezano uz znanost i istraživanje ističem i počasni doktorat Sveučilišta La Jolla 1990.

Predsjednik Tuđman s akademikima i sveučilišnim profesorima

Doktorat znanosti

Franjo Tuđman nije imao klasičnu znanstvenu edukaciju. U početku nije radio u znanstvenoj ustanovi ni u akademskom okruženju Sveučilišta pa u trenutku kad je postao ravnatelj Instituta za historiju radničkog pokreta u Zagrebu nije imao stupanj doktora znanosti. Kada je donesen novi zakon po kojem su svi profesori i vodeći ljudi znanstvenih instituta morali imati doktorat znanosti, Franjo Tuđman je bio prisiljen brzo prijaviti doktorat i napisati disertaciju. Prema vlastitom obrazloženju (poglavlje »U procjepu politike i znanosti«, str. 51., *Bespuća povijesne zbiljnosti*, 1990) Franjo Tuđman prijavio je za disertaciju, umjesto monografske teme, širu temu »Uzroci krize monarhističke Jugoslavije od ujedinjenja 1918. do sloma 1941.«. Takvu temu izabrao je uz konzultacije s istaknutim povjesničarima. Ta disertacija temeljila se na desetljeću neprekidnog rada na toj temi i uključivala je rezultate prijašnjih istraživanja. Disertaciju su pozitivno ocijenila trojica sveučilišnih profesora: prof. Vaso Bogdanov, voditelj Katedre za povijest naroda SFRJ na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u

Zagrebu, dr. Kosta Milutinović, redoviti profesor Filozofskog fakulteta u Zadru i dr. Dinko Foretić, izvanredni profesor Filozofskog fakulteta u Zadru, te je prihvaćena od Fakultetskog vijeća Filozofskog fakulteta u Zadru. Zanimljivo je da Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu nije prihvatio prijavu iste teme doktorata s obrazloženjem da su neki dijelovi već objavljeni. Za ilustraciju brze potrebe doktoriranja nakon donošenja novog zakona mogu posvjedočiti da su moji ugledni profesori na Medicinskom fakultetu u Zagrebu i liječnici svjetskoga glasa također morali brzo prijavljivati i braniti disertacije da bi formalno zadovoljili zakonske okvire. Nadalje, prof. Boban je počeo polemiku oko Tuđmanova doktorata tvrdeći da postoje elementi plagijata njegovih radova u Tuđmanovoj disertaciji, što je Franjo Tuđman argumentirano pobijao. Disertacija nije mogla biti objavljena jer su politički pritisci uzrokovali da se već ugovoreni rukopis ne objavi u nakladnom poduzeću »Naprijed«.

Objavljeni radovi i produktivnost

Franjo Tuđman bio je iznimno produktivan istraživač i pisac. Iz moje perspektive teško je pouzdano odrediti koji su od tih mnogobrojnih radova i monografija zaista izvorno znanstveni, ali te ocjene dala je HAZU prigodom izbora Franje Tuđmana za redovitog člana, a to je potvrđeno i u posebnim spomenicama HAZU (Sirotković, 2002). Uputno je razmotriti i mišljenje povjesničara izvan Hrvatske (Sadkovich, 2010). Za ovaj prigodni pregled nije potrebno nabrajati sve radove. Možemo ih podijeliti u nekoliko skupina: 1. povijesno-političke monografije i knjige, 2. Tuđmanov arhiv i 3. djela koja je pisao kao predsjednik i državnik.

Glavne povijesno-političke monografije objavljene su kao sabrana djela: *Velike ideje i mali narodi*, *Nacionalno pitanje u suvremenoj Europi i državnost nacija ključ mira Europe i Bespuća povijesne zbiljnosti*. Tu možemo ubrojiti već opisanu disertaciju. Značajno je istaknuti da prema mišljenju pisca političke biografije *Tuđman* (Sadkovich, 2010), koji je i

istaknuti povjesničar, dva djela (*Bespuća povijesne zbiljnosti i Velike ideje i mali narodi*) možemo smatrati povijesnim uspješnicama. Objavljivanje tih djela na više svjetskih jezika (među ostalim engleski, njemački, kineski) kod stranih izdavača dodatni je kriterij uspješnosti. Iz današnjeg pogleda na situaciju u Europi i svjetski poredak nacionalna pitanja koja je postavio Tuđman u knjizi *Velike ideje i mali narodi* iznimno su aktualna. Tuđmanovo shvaćanje povijesti kao ključa za formiranje svijesti pojedinca i naroda kojem on pripada bitan je pokretač povijesnog razvoja (vidi Raspravu na kraju osvrta).

Tuđmanov arhiv je korespondencija predsjednika Republike Hrvatske dr. Franje Tuđmana od 1990. do 1999. godine, bez koje je nemoguće proučavati, razumjeti i tumačiti ključne političke događaje u suvremenoj hrvatskoj povijesti (formulacija iz javne promocije tog opusa). To opsežno djelo skupljeno u šest knjiga objavio je prof. dr. Miroslav Tuđman kao urednik knjižnog opusa (ukupno 3604 stranice, 1397 pisama, nastalih u 10 godina, napisanih na 7 jezika s 417 korespondenata).

Treća skupina radova objavljena je u vrijeme dok je Franjo Tuđman bio predsjednik (npr. *S vjerom u samostalnu Hrvatsku* 1995., *Usudbene povjestice* 1995) i zanimljiva je kao sažetak analize odnosa prije stečenih povijesnih spoznaja i naknadnih povijesnih zbivanja u Hrvatskoj.

U najvažnije dokumente koji su doneseni u procesu osamostaljenja Hrvatske Franjo Tuđman je dao ključan doprinos kao autor: Deklaracija o neovisnosti Hrvatske, 25. lipnja 1991. i Preambula Ustava Republike Hrvatske. Bibliografiju radova Franje Tuđmana sustavno su obradili Mijatović i Sentić 1992.

Članstva i uredništva

Franjo Tuđman je bio aktivan urednik različitih enciklopedijskih izdanja i časopisa, kao i član stručnih odbora prije napuštanja JNA, za vrijeme vođenja Instituta, kao disident i kao aktivni političar. Tako je bio pomoćnik glavnog urednika Vojne enciklopedije, član uredničkog ureda časopisa HAZU *Forum*, član izdavačkog odbora *Hrvatskog tjednika*, član

Upravnog odbora Matice hrvatske i voditelj Odjela za povijest Matice hrvatske, a u novije vrijeme i predsjednik počasnog odbora edicije HAZU *Hrvatska i Europa*.

Nastava na Sveučilištu u Zagrebu i pozivna predavanja

Franjo Tuđman izabran je za izvanrednog profesora na Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu, gdje je od 1963. do 1967. godine predavao Suvremenu nacionalnu povijest. Kada su u pitanju nastavni tekstovi može se prihvatiti da je dio enciklopedijskih članaka i drugih sličnih objavljenih tekstova mogao poslužiti za različite razine sveučilišne nastave. Franjo Tuđman održao je niz pozivnih predavanja u inozemstvu iz područja povijesnih i političkih znanosti na kojima se uvijek koristio argumentima koji se mogu opisati kao znanstveni.

Učenici, suradnici i sljedbenici

U današnjem svijetu znanosti jedan je od bitnih kriterija uspješnosti nekog znanstvenika kvaliteta njegovih učenika. U slučaju Franje Tuđmana, osim razdoblja kad je bio ravnatelj Instituta za historiju radničkog pokreta, možemo govoriti samo o suradnicima i sljedbenicima koji su ga pratili u velikom pothvatu izgradnje suverene i neovisne države Hrvatske. Već u prvim danima njegove političke borbe za samostalnu Hrvatsku pokazao je da se želi osloniti na intelektualni, kulturni i znanstveni potencijal Hrvatske. Činjenica je da je program HDZ-a kao narodnog pokreta obznanio u Društvu književnika, a u vrijeme kad je HDZ zapravo bio narodni pokret, a manje imao obilježja klasične političke stranke, Tuđmanu su se pridružili i obnašali vodeće dužnosti u Hrvatskoj brojni akademski građani različitih svjetonazorskih stajališta. Vodeće dužnosti u Hrvatskoj na prijedlog dr. Tuđmana obnašali su: predsjednici Sabora (Žarko Domljan, Nedjeljko Mihanović, Vlatko Pavletić), u vladama RH članovi i suradnici HAZU, sveučilišni profesori i doktori znanosti (Mate Babić, Milan Ramljak, Božo Udovičić, Davorin Rudolf, Josip Božičević, Vlatko Pavletić, Stjepan Zdunić, Andrija Hebrang, Ivica

Kostović, Željko Rainer, Osman Muftić, Mladen Vedriš, Zoran Jašić, Zdravko Tomac, Franjo Kajfež, Jozo Martinović, Enzo Tireli, Ivan Majdak, Zdenko Škrabalo, Zvonimir Baletić, Mate Granić, Adalbert Rebić, Zdravko Sančević, Zvonimir Šeparović, Ivan Cifrić, Ante Čović, Ivan Cesar, Jure Radić, Vladimir Veselica, Milena Žic-Fuchs, Ljerka Mintas-Hodak) i predsjednici vlada (Franjo Gregorić, Zlatko Mateša).

Odjek Tuđmanovih radova u glavnoj svjetskoj bazi

S namjerom da steknem uvid i u taj kriterij znanstvene uspješnosti, djelatnici Središnje medicinske knjižnice pripremili su pregled citata Tuđmanovih radova i nastupa u Web od Science. Proizlazi da je zaključno sa studenim 2022. prema WoS Tuđman imao 254 citata. Taj broj nije impresivan, ali nije premalen kada se uspoređi s našim drugim znanstvenicima iz područja društvenih znanosti.

Osnivanje istraživačkih centara i ustanova

U svakodnevnom životu uspjesi istraživača i znanstvenika vrednuju se i po osnivanju istraživačkih instituta, centara i laboratorija. Svojim napuštanjem JNA i pokretanjem Instituta za historiju radničkog pokreta Hrvatske (1961–1990) Franjo Tuđman je postavio temelje povijesnih istraživanja s nacionalnom problematikom. Institut poslije postaje Institut za suvremenu povijest (1990–1996) i prerasta u današnji Hrvatski institut za povijest, bez kojeg bi bilo teško proučavati povijest Hrvatske i Hrvata.

Prepoznatljivost Tuđmana kao istraživača i znanstvenika

U znanstvenim zajednicama današnjeg svijeta teško se prepoznaju istraživači koji imaju posebnu osobnost i jasan doprinos znanosti. To je stoga što su znanstvena istraživanja doživjela nevjerojatan napredak i u nekim područjima se u 5 godina objavi više milijuna recenziranih radova, a u svijetu znanosti dominiraju vodeća sveučilišta i znanstveni instituti za koje se svake godine sastavljaju liste rangiranja na temelju mnogostrukih znanstvenih kriterija. Za Franju Tuđmana važno

je istaknuti da je pokazivao istinski interes za istraživanje novije povijesti Hrvatske i Jugoslavije i povijesnih činjenica. Izravan dokaz za tu tvrdnju jest u činjenici da je napustio visoki generalski položaj (bio je najmlađi general u JNA) da bi se neovisno posvetio istraživanju istine i povijesnih činjenica, posebno položaja Hrvatske i hrvatskog naroda u turbulentnim okolnostima između dvaju ratova, tijekom Drugoga svjetskog rata te poraća. U tom pogledu najviše zadivljuje velika hrabrost i žrtve koje je podnio u ustrajnom povjesničarskom radu, ističući nacionalne sastavnice, a nasuprot jugoslavenskom unitarizmu. Zbog svojih istraživanja i stavova ne samo da je izbačen iz Saveza komunista i umirovljen 1967. godine nego je osuđen dva puta na zatvorsku kaznu (1972. na dvije godine zbog nacionalizma i poslije na tri godine – 60. rođendan 14. svibnja 1982. »proslavio« je u zatvoru). Izgleda da ga je najskuplje stajalo istraživanje o žrtvama Jasenovca koje je proveo poštujući statističke i izvorne podatke, a s ciljem da spere ljagu s hrvatskog naroda kao genocidnog. Treba istaknuti da Franjo Tuđman kao zagovornik hrvatske samostalnosti u razdoblju 1971–1980. nije bio osuđivan samo zbog političkog djelovanja i mogućeg udruživanja (?) nego je osuđivan zbog onog što je napisao i ustrajno i argumentirano branio i tijekom sudskog procesa i u javnosti.

Zaključna razmatranja i osobni osvrt

Sa znanstvenog stajališta bilo bi ključno razlučiti koliko je poznavanje povijesnih zbivanja, istraživački postavljenih pitanja i hipoteza opisanih u sabranim djelima (*Bespuća povijesne zbiljnosti*,

Velike ideje i mali narodi, Nacionalno pitanje u suvremenoj Europi i Državnost nacija – ključ mira Europe) zaista utjecalo na njegov povijesni uspjeh u stvaranju hrvatske države. Takav utjecaj bi značio da je Franjo Tuđman stvarao povijest temeljem svojih povijesnih spoznaja. Historiografska i politička analiza tog odnosa, povijesne spoznaje – državotvorno djelovanje, bit će sigurno predmet brojnih rasprava u skorjoj budućnosti.

Međutim, doći će vrijeme kada će Franji Tuđmanu sigurno biti priznate sve zasluge za stvaranje države u povijesnim trenucima kada je bio na čelu hrvatskog naroda.

Bez obzira na te procjene jasno je prepoznatljiv način i metodologija kojom je postigao taj uspjeh: oslonac na svijest i želje naroda, uvažavanja objektivnih okolnosti u bivšoj Jugoslaviji i poštivanje tadašnjeg stanja svjetskog poretka uz maksimalno korištenje pregovora. Sam Tuđman utjecaj poznavanja povijesnih zbivanja opisuje ovim riječima: »Spoznaja povijesne istine otkriva uzročnost sadašnje zbilje i uvjetovanost povijesnih kretanja«. Tuđman povjesničar znao je da budućnost imaju samo narodi koji pišu vlastitu povijest. Prema općem mišljenju u stvarnim zbivanjima tijekom osnivanja i obrane državnosti ključna je bila pomirba Hrvata u zemlji i inozemstvu bez obzira na svjetonazore, jačanje nacionalne svijesti, osiguranje položaja Hrvata u Bosni i Hercegovini i uvođenje demokratskog sustava s ciljem približavanja i uključivanja u zajednicu europskih naroda. Tuđman nije prvi povjesničar koji je koristio povijest za poboljšanje upravljanja državom i donošenje ključnih odluka. Uz mnoge poznate primjere treba se podsjetiti cara Konstantina VII. Porfirogeneta i u novije vrijeme predsjednika SAD-a Theodorea Roosevelta, koji je istodobno bio i predsjednik Američke povijesne udruge 1912., kao i predsjednika SAD-a Woodrowa Wilsona, koji je bio predsjednik Američke povijesne udruge 1924. Poznato je i da je u novije vrijeme važnu ulogu u kabinetu Johna Kennedyja imao Arthur Schlesinger Jr., povjesničar sa Sveučilišta Harvard. Možda je najaktualnija knjiga Henryja Kissingera *Svjetski poredak*, u kojoj praktično on predviđa politiku Rusije u proširenju svog teritorija kao povijesnu konstantu od cara Aleksandra do danas. Jasno je da svaki od tih i drugih brojnih povjesničara koji su bili vladari ili istaknuti političari i njihova pisana djela ne znači da su automatski bili i znanstvenici. Očito je da predsjednik SAD-a Dwight Eisenhower, koji je napisao punu povijest Drugoga svjetskog rata, nije po vokaciji znanstvenik. Slično je i s Winstonom Churchillom, koji je svojom poznatom britkom

jednostavnošću izrekao bitnu ulogu poznavanja povijesti: »Što duže možeš gledati unatrag, to ćeš dalje moći gledati u budućnost«.

Na kraju bih želio istaknuti dvije odlike u djelima Franje Tuđmana koje su meni bliske kao istraživaču ljudskog mozga. Tuđman je intuitivno prepoznao snagu nacionalne svijesti, što se danas može tumačiti i biološkim svojstvima tzv. socijalnog mozga (Adolphs, *Annu Rev Psychol*, 2009). U zadnja dva desetljeća istraživači mozga su dokazali da velika područja ljudskog mozga koja sadrže milijarde neurona čine biološki temelj socijalnog ponašanja unutar obitelji, društva i nacije i da se te biološki (genetski) zadane mreže oblikuju utjecajima okoline tijekom cijelog života. Suvremena znanost ide toliko daleko da i političko odlučivanje ima biološku podlogu (u modernoj znanosti o mozgu često se citira Aristotel: »Čovjek je, po svojoj prirodi, politička životinja.«) (Fowler and Schreiber, *Science* 322, 2008). U slučaju ugroženosti naroda razvija se posebna vrsta agresije koja se naziva obrambena agresija. Tuđman je to prepoznao i citiranjem Ericha Fromma: »Budući da je defenzivna agresija filogenetski pripremljena reakcija na ugroženosti vitalnih interesa, nije moguće izmijeniti njenu biološku osnovu.« Za mene je fascinantno kako je Tuđman koji je bio oduševljen marksizmom smogao snage izdignuti se iz tog ideološkoga kompleksa i što mu je i omogućilo uspjeh u njegovu državotvornom pothvatu. Tu mi je pomoglo tumačenje koje mi je dao profesor Miroslav Tuđman: »Povjesničar Franjo Tuđman je prepoznao znanstvene tendencije 1980-ih godina kada je uočeno da je velika zabluda i neuspjeh marksizma predviđanje da će nacionalizam i religija odumrijeti.« Temeljem toga je Tuđman bio u skladu s ozbiljnim analitičarima koji su tvrdili da je ideja nacionalizma jača od ideje komunizma i da je nacionalno pitanje prvorazredno pitanje europske povijesti jer nacionalizam ima veću integracionu moć od bilo kakvih drugih ideja ili ideologija. To samo potvrđuje hipoteze suvremene znanosti da postoje

biološke osnove za ponašanje ljudi i naroda i društva kojem pripadaju.

Ovaj prigodni osvrt želim završiti jednim citatom iz pisma Franje Tuđmana koje je on uputio smijenjenom vodstvu 1971.: »...ako se izgubi pouzdanje u ljudski razbor uopće i u narod kome se pripada, onda u životu preostaje samo beznađe i očaj. A ja sam ipak sklon vjerovati u njegov smisao do zadnjeg daha.«

Literatura

Adolphs R. The social brain: neural basis of social knowledge. *Annu Rev Psychol.* 2009;60:693-716. doi:

10.1146/annurev.psych.60.110707.163514. PMID: 18771388; PMCID: PMC2588649.

Fowler JH, Schreiber D. Biology, politics, and the emerging science of human nature. *Science.* 2008 Nov 7;322(5903):912-4. doi: 10.1126/science.1158188. PMID: 18988845.

Kissinger Henry. 2015. *Svjetski poredak*, Zagreb: Školska knjiga

Kolar-Dimitrijević Mira. 2011. Franjo Tuđman i organizacija rada u Institutu za historiju radničkog pokreta Hrvatske od 1961. do 1967. U Herman Kaurić, Vijoleta, ur. Dr. Franjo Tuđman u okviru hrvatske historiografije. Zagreb: Hrvatski institut za povijest – Zagreb, Hrvatski institut za povijest, Slavonski Brod

Mijatović, A. i Sentić, M. (1992). Bibliografija radova dr. Franje Tuđmana. U povodu 70. obljetnice života i 40. obljetnice objavljivanja pisanog djela. *Časopis za suvremenu povijest*, 24 (1), 1–17. Preuzeto s <https://hrcak.srce.hr/190656>

Sirotković Hodimir. 2002. Franjo Tuđman 1922–1999. Spomenica preminulim akademikima, sv. 106. Zagreb: HAZU

Sadkovich James J. 2010. Tuđman: Prva politička biografija. Zagreb: Večernji list

Tuđman Ankica. 2006. Moj život s Francekom. Zagreb: Večernji list

Tuđman Miroslav ur. 2015. *Tuđmanov arhiv 1–6*. Zagreb, Hrvatska sveučilišna naklada i Hrvatski institut za povijest

Tuđman, Franjo. *Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje*. Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2021.

<<http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=62628>>

Tuđman Franjo. 1994. *Bespuća povijesne zbiljnosti*. V. izdanje. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada

Tuđman Franjo. 1995. *Usudbene povjestice*. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada

Tuđman Franjo. 1996. *Nacionalno pitanje u suvremenoj Europi*. V. hrvatsko izdanje, Zagreb: Nakladni zavod Matice hrvatske

Tuđman Franjo. 1996. *Velike ideje i mali narodi: rasprave i ogledi*. V. prošireno izdanje. Zagreb: Nakladni zavod Matice hrvatske

Tuđman Franjo. 1996. *Povijesna sudba naroda: izabrani tekstovi*. Zagreb: Školska knjiga

Da, u tekstu kolega Kostović kaže: *Poticaj za takvu temu došao je od profesora Miroslava Tuđmana, predsjednikova sina, koji je bio svjestan da se nedovoljno govori o Franji Tuđmanu kao povjesničaru.*

Profesor s Filozofskog fakulteta u Zagrebu Miroslav Tuđman je sugerirao uglednom znanstveniku koji nije povjesničar ali koji je u grupi najutjecajnijih znanstvenika u svijetu da piše o povjesničaru akademiku Franju Tuđmanu, a ne nekom povjesničaru.

Neobično, zar ne.

Ali zar nije neobično i to što je 1998. godine tadašnji ravnatelj HIP-a sugerirao i objavio kao izdanje HIP-a moju knjigu koja je bila odgovor na Bulajićevu knjigu „Tuđmanov Jasenovački mit“? To sigurno nije učinio bez konzultacija s Tuđmanom. A ni ja nisam povjesničar, ali jesam u toj grupi najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

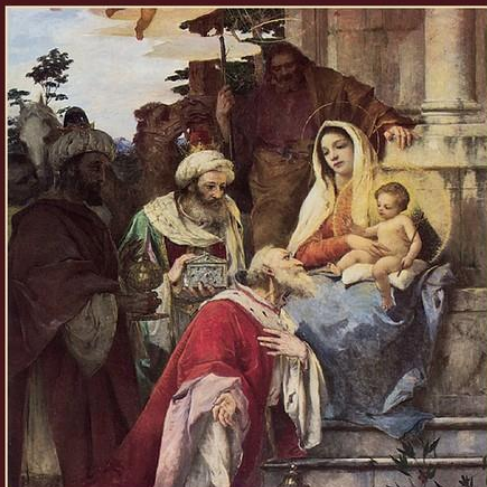
Kolege u Prvom razredu nisu uspjele razobličiti napad na povijest kao znanost tj. priglupе tvrdnje da nema revizije u povijesnim znanostima jer je ono što je Partija rekla zakon! Ali predlažu za akademike drobilice i uklanjatelje.

HR

HRVATSKA
REVIJA

ČASOPIS MATICE HRVATSKE

Broj 4 | Godište XXII / 2022. | ISSN 1330-2493 | Cijena 30,00 kn (3,98 €)

Franjo Tuđman kao znanstvenik i akademik HAZU

Zaštita i obnova povijesnih perivoja u Hrvatskoj

Institut za oceanografiju i ribarstvo u Splitu – sklad znanosti,
arhitekture i ljepote krajobraza

Nadam se da neuspjeh izbora Drobilice 2012., i Uklanjatelja 2024. pomoći da se i u tom Razredu prizna da je povijest ZNANOST.

Josip Pečarić

<https://www.matica.hr/hr/731/franjo-tuman-kao-znanstvenik-i-akademik-hazu-34417/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/39526-akademik-kostovic-o-akademiku-tudmanu>

<https://bezcenzure.hr/vlad/akademik-kostovic-o-akademiku-tudmanu/>

JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU

Moj govor na Izornoj skupštini HAZU

<https://hrvatskonebo.org/2024/05/20/govor-akademika-josipa-pecarica-na-izornoj-skupstini-hazu/>

<https://bezcenzure.hr/toptema/moj-govor-na-izornoj-skupstini/>

posvećujem velikom hrvatskom domoljubu i izuzetnom znanstveniku kemičaru pokojnom akademiku Smiljku Ašpergeru (1921.-2014.) koji mi je kada smo zaustavili izbor dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU rekao:

Sada sam miran jer znam da Goldstein neće u HAZU dok ste Vi u njoj.

Dvije godine kasnije nas je napustio.

Ni on ni ja nismo znali da je još dok su bili uvjereni da Goldstein, čiji je otac bio posebni savjetnik Predsjednika Vlade, da će doista biti akademik, jedan drugi povjesničar pripremao svoju kandidaturu za takvu HAZU. Naime prije tadašnje Izborne skupštine dr. sc. Stanko Andrić čim je postao ravnatelj HIP-a Slavonski brod uklonio bistu HRVATSKOG predsjednika akademika Franje Tuđmana. Iako se Ašpergerove riječi nisu odnosile na drugog sličnog kandidata, znam da kolega Ašperger nije mislio ništa osobno, pa sam smatrao da se njegove riječi odnose i na novog kandidata. Doista je vrijedno divljenja da se svo ovo vrijeme u RH nije znalo da je Andrić uklonio bistu Utemeljitelja RH. Vjerojatno i zbog toga što je Goldstein propao na tim izborima, a pogotovu jer se 'proslavio' i pokazao kolika bi bila sramota HAZU da je član akademije postao DROBILICA.

Ja sam u nizu tekstova spominjao da kandidat Andrić spada u grupu najslabijih istraživača iz HIP-a, dakle u onu grupu koji imaju JEDAN rad na Scopusu i niti jedan citat dakle h indeks mu je 0 (NULA).

Jedan akademik mi je komentirao da njemu više smeta ova prva brojka o jednom radu u Scopus časopisima. Njegov komentar je doista ubojit:

Imamo trenutno 163 hrvatskih časopisa u Scopusu. Od toga 10 u kategoriji History (3 u Q2, 4 u Q3, 3 u Q4), tako da sigurno ima dosta hrvatskih povjesničara koji redovito objavljuju (puno više od jednog članka u životu koliko ima kandidat) u časopisima indeksiranim u Scopusu (ako i "zanemarimo" mogućnost objavljivanja u stranim časopisima).

Da nije s Markovinom i sličnima Andrić bio protiv davanja imena HIP-u Zagreb glupavom tvrdnjom da je Tuđman političar danas bi bio akademik i imali bi boljeg 'goldsteina' od Drobilice. Ja nisam ni znao za činjenicu da Hrvatska ima 10 povijesnih časopisa u Scopusu i da nije tako teško imati takvih radova. Sada je ovaj promašeni prijedlog Prvog razreda dobra pouka kolegama povjesničarima da trebaju objavljivati u časopisima koji su u svijetu prepoznati kao dobri časopisi.

HAZU se i u slučaju Drobilice i sada pokazala da s pravom ima ono Z u HAZU, pa je logično da sam u prošlom tekstu govorio o reagiranjima na moj govor nekoliko akademika koji su na listama najutjecajnijih 2% svjetskih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu. Sve znanstvene ustanove se hvale kada su na tim listama njihovi znanstvenici, a radilo se o izboru znanstvenika u HAZU. U govoru sam naglasio da su na tim listama i akademici Stanko Popović (1938.-2020.) i Andrej Dujella također potpisnici zahtjeva da HIP u Zagrebu dobije ime akademika Tuđmana.

Ali zanimljiva su mišljenja drugih.

Prvi koji mi se javio u povodu ovih izbora u HAZU bio je predsjednik HAZUDD dr. sc. Josip Stjepandić koji je ili glavni urednik ili u uredništvima niza svjetskih znanstvenih časopisa. Putovao je iz Njemačke u Bleiburg i bio je šokiran činjenicom da je 40 akademika glasovalo za kandidata Stanka Andrića.

<https://www.nedjelja.ba/hr/komentari/intervju/cini-se-kako-svi-osim-hrvata-smiju-oplakivati-svoje-zrtve/33115>

<https://hrvatskonebo.org/2024/05/18/dr-josip-stjepandic-blajburska-komemoracija-nije-i-ne-moze-biti-zabranjena/>

Evo još nekih komentara:

1) *Damir Borovčak:*

Hvala Joško,

Još jedna Tvoja bravurozna pobjeda u ime PRAVEDNO JE PRAVEDNO !

Onaj koji na bilo koji način pokušava obezvrijediti lik i djelo akademika Franje Tuđmana, nije dostojan da postane član HAZU.

To je jasno kao dan svakom političkom i građanskom analfabetu, samo nije dotičnom Stanku Andriću i njegovom mentoru Stjepanu Čosiću i onim 40 ha(z-j)duka koji su glasovali za Uklanjatelja Franje Tuđmana.

ČESTITAM TI NA TVOJOJ PRAVEDNOSTI.

Sve što je potrebno za trijumf zla jest da dobri ljudi ne čine ništa.

Edmund Burke

2) *Pročitah tvoj tekst na izbornoj skupštini u HAZU!*

Imam dojam da nemamo nikoga drugoga tko bi ovako hrabro, otvoreno, iskreno i točno govorio.

Don Lazar

3) *Svaka ti čast, bravoououou, predobro*

4) *Hvala na neizmjernom trudu i čestitka na pozitivnom učinku.*

Stanko

Stanko Šarić je objavio moj govor na svom facebooku.

5) *Novi nedostojan nije ušao u Akademiju:)*

6) *Oba su pala. Bravo.*

7) *Poštovani akademiče Pečariću,*

Čestitam Vam na priloženom govoru a koji ste održali na Izornoj Skupštini.

Tako govore Hrvati, istinski domoljubi i intelektualci.

S poštovanjem Vas pozdravljam,

general HV i HVO u miru

Ivica Primorac

8) *Javljeno mi je da je govor prenesen i na jednu grupu u kojoj su članovi HDZ i da je dosta komentara: Bravo akademiče!*

Izgleda da ima još Tuđmanista i u HDZ-u.

Doznajem i da je i moj tekst „Akademik Kostović o akademiku Tuđmanu“ također na toj grupi.

9) *Pogodite zašto mi je draga ova poruka:*

Dragi Josipe,

Pročitao sam Tvoj govor na HAZU i potpuno Te podržavam.

Bravo.

Evo upravo sam na putu za Boku.

10) *Dragi Josipe,*

*Ti si jedino zaslužan da se spriječi sablazan da bude izabran najprije Goldstein za akademika, i nova sablazan da bude izabran Stanko Andrić za akademika. Nemoguće je da oni budu **hrvatski** akademici!!! Nažalost to su dokazali svojim djelom.*

Ako mi možeš malo prepričati tijekom razgovora, bio bih Ti zahvalan. Tko je sve zastupao Tvoje mišljenje a tko je bio protiv.

Može li se naći na internetu sjednica? Kako je trebam tražiti?

Zapravo za Internet ne znam, a nema se tu puno ni za prepričati.

Prvi se na Skupštini javio akademik Družić kao tajnik razreda - ja sam mu replicirao, a onda i kolega Čosić. Iz njegovog reagiranja HINA je prenijela ovo:

Odgovorio mu je Stjepan Čosić da pedagoške primjedbe razredu za društvene znanosti nisu utemeljene, te da Andrić nije napadao Tuđmana nego izrazio mišljenje kako nije prikladno da se znanstveni instituti nazivaju po političkim osobama, što je

i objavio u svom članku, i što je, uostalom, i podržao Upravni odbor tog Instituta.

Naravno i njemu sam replicirao.

Moje replike u HINI nisu spomenuli.

Bilo je očito iz njihovih komentara da uopće nisu ni pogledali što sam ja prigovarao i to unaprijed objavio, a i u samom govoru naglasio da je glupavo ono što je napisao njihov kandidat.

Naravno, u svojoj knjizi dao sam cijeli taj tekst povjesničara-Uklanjalatja, kako ga je nazvao veliki hrvatski kipar Kuzma Kovačić:

J. Pečarić, *Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista*, dragovoljac.com, 2024.

Očekivao sam da će to pročitati i ne se brukati u Akademiji npr. osporavajući moju tvrdnju da na Scopusu Andrić ima h indeks 0 (NULA), a onda im kolege akademici na mobitelima pronađu njegov h indeks i komentiraju: *Nula je. Nula!*

Meni je doista zabavno vidjeti razinu novinara iz HINE, mada mi je davno prof. Miroslav Tuđman objasnio da to što potpiše neki novinar ne mora biti njegov tekst već je vjerojatnije urednik to prilagodio. S obzirom kakvo mišljenje o HINI imaju državotvorni Hrvati ne bi me iznenadilo da je ti i sada slučaj Zato se ovo vjerojatno što pišem ne odnosi na novinara već na HINU. Pišu:

NIJE PRIKLADNO DA SE ZNANSTVENI INSTITUTI NAZIVAJU PO POLITIČKIM OSOBAMA.

ŠTO JE PODRŽAO UPRAVNI ODBOR TOG INSTITUTA

Izgleda da je jedini političar kojega je Hrvatska imala Franjo Tuđman pa je jedino on kao takav i mogao biti UTEMELJITELJ RH. Da smo ih imali više možda bi netko drugi to uradio. Ili je jednostavno biti političar mnogo vrijednije nego biti znanstvenik, akademik ili biti Utemeljitelj države.

Istina to je zapravo tvrdio i kandidat povjesničar-Uklanjalatj, pa zašto ne bi i HINA.

Da stvar bude još zabavnija na početku moje knjige je i moje pismo u kojem spominjem i komentar jednog od potpisnika akademika Stanka Popovića koji je kako sam već napisao jedan od najutjecajnijih znanstvenika na svijetu:

*„Vezivanje imena Instituta za osobu prvog hrvatskog predsjednika i prvog ravnatelja Instituta za historiju radničkog pokreta dr. Franje Tuđmana u općem smislu moglo bi sugerirati da će se Institut ubuduće baviti spektrom pitanja kojima se u svojim istraživačkim radovima bavio dr. Tuđman.“
Moja napomena: Institut Ruđer Bošković bavi se svekolikim znanstvenim istraživanjima u fizici, kemiji, biologiji medicini ..., a ne samo onima kojima se bavio Ruđer Bošković. Slično je i za Institut društvenih znanosti Ivo Pilar. U Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski ne izvodi se samo glazba Lisinskoga, u Osnovnoj školi Miroslava Krležu učenici čitaju djela i ostalih autora...*

I onda vidimo da oni nisu ni pročitali što im istinski znanstvenici pišu, predlažu kandidata koji objavljuje glupava obrazloženja pa i brane ih i pritom 'zaborave' da je uklonio bistu Utemeljitelja RH. Jedan akademik mi je komentirao da nije izabran upravo zbog uklanjanja biste, što je i logično. Zato to nisu komentirali, Ili da se našalimo: Valjda je i njima to nebitno jer *nije prikladno da se znanstveni instituti nazivaju po političkim osobama i što je, uostalom, i podržao Upravni odbor tog Instituta..*

Možda su im se i HINA samo htjeli narugati?

Da, Institut, je podržao mišljenje koje je objavio kandidat koji je i ravnatelj njihove podružnice, a Prvi Razred Akademije ga u potpunosti podržao. Pa kako to mogu osporavati akademici pa i oni koji spadaju u najutjecajnije znanstvenike na svijetu. Pa oni ne mogu razumjeti da je njihova znanost drugačija tj. da postoji u njoj revizija, a u povijesti je amater povjesničar tata Slavko uveo pojam revizionisti za sve one koji misle da je takva i povijest i time se protive partijskoj naredbi da u povijesti nema revizije.

Ili to mora biti tako jer:

BLAGOSLOVIO GA PORFIRIJE

**VUČIĆ ORGANIZIRAO MOLITVU UOČI GLASANJA U UN-
U: 'SRBI SU ŽRTVE POVIJESNOG REVIZIONIZMA'**

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/vucic-organizirao-molitvu-uoci-glasanja-u-un-u-srbi-su-zrtve-povijesnog-revizionizma-346094/>

Naravno, u svojoj knjizi dao sam cijeli tekst povjesničara-Uklanjatelja:

J. Pečarić, *Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista*, dragovoljac.com, 2024.

Ili ipak u RH imamo više od jednog političara. O kojima piše izvrsni kolumnist Borislav Ristić:

<https://narod.hr/hrvatska/ristic-politikom-dominiraju-nezreli-pozeri-bez-vizije-ne-mogu-oni-popraviti-drustvo>

Pa je njima takav i onaj koji je utemeljio RH. Žele li oni doista dokazati da povijest nije znanost?

Ponavljam, znakovito je da na Skupštini uopće nisu komentirali činjenicu da je kandidat kao ravnatelj prethodno uklonio i bistu Franje Tuđmana. A tekst prvog ravnatelja i osnivača HIP-a Slavonski Brod povjesničara dr. sc. Mata Artukovića objavljen je još 14. ožujka 2024.:

<https://bezcenzure.hr/vlad/znate-li-koja-je-jedina-ustanova-u-drzavi-iz-koje-je-uklonjena-bista-franje-tudmana/>

Iole inteligentnijima ta činjenica puno govori! A akademici su sigurno inteligentni, pa su vjerojatno procijenili da je bolje da što manje ljudi pročita tekst dr. Artukovića!

Da, i mene su neki uvjerali da je kandidat „dobar Hrvat“. Kad pročitate što je sve za kandidata učinio dr. Artuković i kako mu je on vratio (tekst sam dao i kao dio Uvoda moje knjige) znat će te zašto se nadam da me netko neće svrstati u kategoriju dobrih Hrvata kakav je taj povjesničar – Uklanjatelj,. Ne vjerujem da oni koji čitaju moje tekstove mogu i pomisliti da bih ja u vrijeme detuđmanizacije (tj. rashrvačivanja Hrvatske) uklonio bistu Utemeljitelja RH, a poslije toga mu se rugao i njemu i cijeloj akademiji tvrdeći da je on političar a ne vrhunski znanstvenik. Možda ih je glasovanje u Akademiji naučilo da Akademija ima dovoljno istinskih znanstvenika i umjetnika koji se ne daju prevariti.

Očito HINA je znala što ne treba spomenuti, a na njihovo izvješće je nasjela jedna književnica:

Andrića je kandidirao Razred za društvene djelatnosti, moram reći da je meni žao što se Stanka nije sjetio i Razred za književnost. Možda tada ne bi bilo važno što je Andrić izrazio mišljenje kako nije prikladno da se znanstveni instituti nazivaju po političkim osobama. Akademik koji je prije glasanja napao Andrića, loše je učinio, naravno Andriću, ali i Akademiji samoj. Vjerujem da je u pravu da u slučaju da ga je kandidirao Razred za književnost ja doista ne bih istraživao niti se sjetio da sam i komentirao njegovo glupavo pismo o Utemeljitelju RH, a još manje da je on „povjesničar-Uklanjalj“, tj. da je u vrijeme kada je to podobno – pogotovu za ravnatelje – uklonio bistu Utemeljitelju RH.

Iskreno se nadam da ona sve to nije znala i da doista ne vjeruje da je ime povijesnog instituta mnogo više od biti UTEMELJITEL RH. A taj prijedlog je potpisalo najviše književnika. Među njima general Ivan Tolj i naš prijatelj veliki Luko Paljetak. General Tolj je komentirao moj govor („Odlično si govorio“), a kaže mi kako mu je taj govor prosljedilo više osoba. A i govor sam završio citirajući Krležu!

Bilo kako bilo, lijepo je vidjeti kako HINI nije važno da nitko na Izornoj skupštini nije reagirao na moju tvrdnju:

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

A njima je Tuđman političar. Jasno vam je zašto je u naslovu moje knjige:

DA UMREŠ OD SMIJEHA!

Akademik Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/toptema/jos-o-reagiranjima-na-izbore-u-hazu/>

PISMO SAVJETNICI PREDsjedNIKA REPUBLIKE

Poštovana gđo Žarković,
Savjetnice Predsjednika Republike za odgoj i obrazovanje

Zahvaljujem Vam se na e-mailu:

Subject:mail

Date: Mon, 20 May 2024 09:25:03 +0000

From: znanost_kultura <znanost_kultura@predsjednik.hr>

To: 'pecaric@element.hr'

*Poštovani akademiče Pečarić,
Potvrđujemo primitak Vašeg maila.
S poštovanjem,*

**URED PREDsjedNIKA REPUBLIKE
HRVATSKE**

**OFFICE OF THE PRESIDENT OF THE
REPUBLIC OF CROATIA**

**KABINET ZA ODGOJ I OBRAZOVANJE
CABINET FOR EDUCATION, SCIENCE
AND YOUTH**

T. 385 1 4565 264

Kabinet_odgoj@predsjednik.hr

Moram priznati da ste me malo zbunili s ovom obavijesti, jer ja i ne znam na koji e-mail mislite.

Pretpostavljam da se radi o jednom od dva zadnja e-maila koja sam poslao na e-mail adresu Predsjednika RH:

MOJ GOVOR NA IZBORNOJ SKUPŠTINI,

i

AKADEMIK KOSTOVIĆ O AKADEMIKU TUĐMANU.

Kako znate često doći na svečanosti u Akademiji kao izaslanica predsjednika, a vjerujem i da poznajete akademika Vladimira Paara jer ste bili u Agenciji za obrazovanje dok je kolega Paar bio aktivan oko reformi pomislio sam da ste se javili jer je on

potpisnik prijedloga da HIP dobije ime Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana pomislio sam da je to razlog ovoj obavijesti. Naime redovito šaljem svoje komentare, a u RH je uobičajeno postupanje dano u naslovima dvije moje knjige: PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA.

Ne znam kako to kod vas funkcionira s mailovima koji se naslove na predsjednika. Ne vjerujem da on išta od toga čita, a ja ih šaljem tek toliko da drugi vide da svoje kritike upućujem izravno onima o kojima pišem. Pretpostavljam da to netko vjerojatno procijeni treba li nešto proslijediti nekome od vas savjetnika. Zato bi mi bilo zanimljivo znati koji je to moj tekst došao do Vas.

Neobično je da sam dobio Vaš odgovor kada je u pitanju izbor povjesničara' u akademiju, kada znamo da je prvi takav slučaj bio prije 12 godina kada je kandidat propao na izborima i kao utješnu nagradu dobio mjesto veleposlanika u Francuskoj. U međuvremenu u RH i van nje postao je smiješan svojim pronalaskom pa ga ljudi znaju i nazivaju po njemu, a neki su i zaboravili njegovo ime. Pogledajte e-mail koji sam upravo dobio:

*Poštovani gospodine akademice,
čestitam Vam na još jednom uspješnom sprječavanju blamaže u HAZU da članom postane čovjek sličan Ivi Drobilici Goldschweinu koji ne priznaje Državu Hrvatsku niti njenog utemeljitelja.*

Želim Vam sve najljepše i puno zdravlja kako bi i u buduće mogli zastupati naše hrvatske interese, bilo to u krovnoj kući sveobuhvatnog znanja (HAZU) ili pred bilo kojom institucijom gdje je to potrebno. Živjeli!

S poštovanjem,

Juraj Cigler iz Čakovca

Unatoč tome Predsjednik RH ga je želio za veleposlanika u Grčkoj pa sam tim povodom napisao knjigu:

J. Pečarić, *Milanović hvali Grlić-Radmana*, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>

Napisao sam knjigu i u povodu tog (ne)izbora 2012.:

J. Pečarić, *Zabranjeni akademik – Prijearom u HAZU!?*, Zagreb, 2012.

Neke tekstove iz te knjige prenio sam u jednu novu knjigu i dobio tužbu. Njegovi svjedoci su bili njegova supruga i kćer.

Evo što su govorile:

Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše akademik Pečarić, a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.

Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mržitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

Naravno posvetio sam knjigu i njima:

J. Pečarić, Sanja i Teresa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>

A znate li što je tu najsmješnije?

Vjerovali ili ne radi se o knjizi:

J. Pečarić, *Druker / Predsjednik o Puhovskom*, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Ja vjerujem da ste Vi samo pristojno odgovorili na moj tekst koji ste primili, ali svi oni koji mene poznaju vjerovat će da su u pitanju skorašnji predsjednički izbori.

Inače meni ne smeta to što mi se ne odgovara na moja pisma i kada su izravno upućena pojedinim osobama na vlasti. Čak i ignoriranje u medijima dobro dođe. Evo primjera s prethodnih izbora:

ISTAKNUTI TUĐMANOVI SURADNICI: 'HDZ SE DAVNO ODREKAO PRVOG PREDSJEDNIKA'

<https://www.dnevno.hr/izbori-2024/istaknuti-tudmanovi-suradnici-hdz-se-davno-odrekao-prvog-predsjednika-2402048/>

A to su mogli vidjeti i gledatelji „Bujice“.

Znate li o čemu se radi?

Ja se nikada nisam upoznao akademika Tuđmana! Pa ni tada kada sam odgovorio na knjigu dr. Milana Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“:

J. Pečarić, *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima*, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

A kao što vidite postao sam mu suradnik!

S poštovanjem

Akademik

Josip Pečarić

JOŠ JEDAN PORAZ 'ISTORIČARA' U RH

Kolega, koji mi je ukazao na činjenicu kako u RH imamo 10 (DESET) časopisa iz povijesti u Scopusu, upitao me je zašto nisam spomenuo i stav kandidata Andrića o Jasenovcu. Objasnio sam da sam to učinio u knjizi o izborima u HAZU:

J. Pečarić, *Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista*, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

Evo tog dijela knjige:

Poznato je da se Franjo Tuđman još u vrijeme Juge drznuo ukazivati na laži o Jasenovcu i zato im je on kako dr. sc. Ivo DRobilica tvrdi: RODONAČELNIK POVIJESNOG „REVIZIONIZMA“.

VIJESTI

**AKADEMIK JOSIP
PEČARIĆ: “Srbi Hrvate
dijele na ustaše i srpske
sluge, a ja ne volim biti
sluga!”** 🙌

Zanimalo me je: je li i Sorošev stipendist s H-indeksom NULA, koji o doktoru povijesnih znanosti kojega je kao takvog u svoje redove primila HAZU tvrdio kako je pisao i objavljivao radove kao amater, negdje i pokazao kako pravi i školovani 'istoričar' piše o Jasenovcu,

I našao sam. Sam naslov puno govori i zašto je Sorošev stipendist i zašto mu je H-indeks NULA:

PORED VUKOVARA I JASENOVAC MORA BITI DIO NAŠEG PAMĆENJA

[https://plusportal.hr/zivot/pisani_intervju_-](https://plusportal.hr/zivot/pisani_intervju_-brodski_zasluznici/pored_vukovara_i_jasenovac_mora_biti_dio_naseg_pamcenja-22660)

[brodski_zasluznici/pored_vukovara_i_jasenovac_mora_biti_dio_naseg_pamcenja-22660](https://plusportal.hr/zivot/pisani_intervju_-brodski_zasluznici/pored_vukovara_i_jasenovac_mora_biti_dio_naseg_pamcenja-22660)

Doista se moramo složiti kako je čovjek u pravu:

Fašisti (naravno Hrvati) su napali i Vukovar i Jasenovac pa je to isto, zar ne?

Što jest jest.

Stradalnici Srbi su i ovaj najnoviji napad na Jasenovac (isti je kao što znate bio i u Domovinskom ratu kao i onaj u Drugom svjetskom ratu) opjevali:

Ponovljen je genocid Hrvata
 Po treći put Srpskog lažnog brata.
 Srbin kamu ponovo dočeka
 I progone, ko pre pola veka.
 "Srbosek" im izum kraj stolecā
 njime seku ruke, noge glave.
 Za vađenje očiju i kad Srbe dave
 I zato imaju specijalne sprave.
 Jasenovac opet logor posta
 I stratište i novo ratište.
 Razrušiše Spomen obeležje
 Razbudiše duše umorenih
 Da ih svuda prate njine kletve.

Opjevaše li to Srbi Drobiličinu specijalnu spravu drobilicu?

Da, možda je kolega mislio na vjerojatnu paralelu povjesničara-Uklanjalatelja: Hrvati su ubijali Srbe na svom teritoriju u Jasenovcu, a Srbi Hrvate na srpskom teritoriju u Vukovaru. Međutim hrvatski 'istoričari' su doživjeli još jedan strašan udar. Postalo je očito zašto ne žele nikakva istraživanja tj. reviziju njihovih tvrdnji o Jasenovcu **POGOTOVU KADA BI SE U TO UKLUČILI I ISTINSKI STRUČNJACI IZ DRUGIH DRŽAVA**. Sada kao rezultat rada projekta koji *u cijelosti ga financira Europska unija, a okuplja renomirane stručnjake* imamo:

*POVJESNIČAR VLADIMIR GEIGER PROVJERIO
NA MREŽNIM STRANICAMA SPOMEN-PODRUČJA
JASENOVAC – NETOČNE INFORMACIJE!*

Projekt CroFacta bavi se provjerom točnosti informacija (fact-checking) u hrvatskom i širem medijskom prostoru, a provodi ga Leksikografski zavod Miroslav Krleža u suradnji s Hrvatskim institutom za povijest i Hrvatskim memorijalno-dokumentacijskim centrom Domovinskoga rata.

*U sklopu projekta za provjeru točnosti informacija nazvanog **CroFacta** upravo je objavljen prvi članak. Napisao ga je povjesničar **Vladimir Geiger** s **Hrvatskoga instituta za povijest**, koji je provjerio neke tvrdnje sa službenih mrežnih stranica Javne ustanove Spomen-područja te utvrdio da one – **nisu točne**. Riječ je o tvrdnjama prema kojima je na sastanku predstavnika **Njemačkoga Reicha** i **NDH** u njemačkome poslanstvu u Zagrebu **4. lipnja 1941.** zaključeno da se „**srpsko pitanje**“ u NDH riješi „masovnim iseljavanjem Srba u **Srbiju**, masovnim ubijanjima na terenu i deportiranjem u koncentracijske logore“. Nadalje se tvrdi da su na tome sastanku nacisti vlastima NDH **odobrili** „već ranije poduzete mjere za konačno rješenje srpskog pitanja u NDH“, a i da su se vlasti „na vlastiti zahtjev“ priključile planu preseljenja „obvezavši se deportirati u Srbiju **30.000** više Srba nego što će prihvatiti Slovenaca iz Trećeg Reicha“.*

No, historiografski radovi i izvorno arhivsko gradivo pokazuju da su te tvrdnje **neutemeljene**. O spomenutom sastanku, objašnjava Geiger, pisali su brojni hrvatski, slovenski, bosanskohercegovački i srpski povjesničari, ali ni jedan od njih u svojim historiografskim radovima ne spominje da je na njemu zaključeno ili pak razmatrano „da se srpsko pitanje riješi **masovnim iseljavanjem Srba** u Srbiju, masovnim ubijanjima na terenu i deportiranjem u koncentracijske logore“. Uz to, u njihovim se radovima uopće ne spominje da su nacisti vlastima NDH odobrili „već ranije poduzete mjere za konačno rješenje srpskoga pitanja u NDH“.

(...)

Projekt CroFacta bavi se provjerom točnosti informacija (fact-checking) u hrvatskom i širem medijskom prostoru, a provodi ga **Leksikografski zavod Miroslav Krleža** u suradnji s Hrvatskim institutom za povijest i Hrvatskim memorijalno-dokumentacijskim centrom Domovinskoga rata. Pokrenut je 1. rujna 2023., u cijelosti ga financira Europska unija, a okuplja renomirane stručnjake s humanističkoga i društvenoga područja koji će se, kako je navedeno, „ponajprije baviti prijepornim povijesnim, kulturnim i društvenim temama 19. i 20. stoljeća koje snažno polariziraju hrvatsko društvo, pa su stoga i od osobitoga javnog interesa“. Voditeljica projekta je **Ankica Šunjić Matković**, pomoćnica glavnog urednika LZ Miroslav Krleža, a koordinatori su dr. sc. **Josip Mihaljević**, pomoćnik ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest, i dr. sc. **Julija Barunčić Pletikosić**, voditeljica odjela Hrvatskoga memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskoga rata. [Na mrežnim stranicama Spomen-područja Jasenovac – netočne informacije! - Večernji.hr \(vecernji.hr\)](#);

Istinski istraživači povijesti u RH tzv. revizionisti napisali su na stotine članaka o lažima koje održava JUSP Jasenovac, i ništa. Sada prvi međunarodni projekt i prve potvrđene laži o Jasenovca doveli su do ostavke ravnatelja:

Zapravo bi bilo normalno da čovjek podnese ostavku da su ga uhvatili u laži koje su u korist njegovog naroda. Ali on je

uhvaćen u laži koja je u korist onih koji su to koristili u fašističkoj agresiji na Hrvatsku:

NA STANICAMA JASENOVCA OBJAVLJENE NETOČNE INFORMACIJE: RAVNATELJ PODNIO OSTAVKU

21. svibnja 2024.

Ravnatelj Javne ustanove Spomen-područja Jasenovac Ivo Pejaković podnio je ostavku. Dogodilo se to dan nakon što je mrežna platforma CroFacta, koja se bavi provjerom točnosti informacija, objavila članak povjesničara Vladimira Geigera u kojem se navodi kako su **neke informacije na mrežnim stanicama JUSP-a Jasenovac netočne.**

“Ovim putem bih istaknuo da je prema Statutu Javne ustanove Spomen-područja Jasenovac ravnatelj odgovorna osoba koja odgovara za rad ustanove, a samim time i za tekstove koji se nalaze na mrežnim stranicama Spomen-područja Jasenovac. U tom kontekstu, a s obzirom na tekstove koji su objavljeni na platformi CroFacta te u Večernjem listu, a koji **ukazuje na neke neprecizne formulacije koje se nalaze na internetskoj stranici Spomen-područja Jasenovac**, jutros sam podnio ostavku na mjesto ravnatelja Spomen-područja Jasenovac”, odgovorio je Pejaković na upit Večernjeg lista o tome tko je autor tih informacija te hoće li ih maknuti s mrežnih stranica JUSP-a Jasenovac.

>Banić i Koić: Između laži i otkrivanja istine

“O tome sam obavijestio nadležno **Ministarstvo kulture i medija te Upravno vijeće i Savjet Spomen-područja Jasenovac.** O daljnjim koracima i izmjenama u tekstovima koji se nalaze na mrežnim stranicama Spomen-područja Jasenovac odlučit će osoba koja će u sljedećem razdoblju biti imenovana na funkciju ravnatelja Spomen-područja Jasenovac”, izjavio je Pejaković.

Što se točno dogodilo?

Kako je u ponedjeljak objavio Večernji list, riječ je o netočnim informacijama o **sadržaju sastanka predstavnika Trećeg Reicha i NDH u lipnju 1941.** Naime, na stranicama JUSP-a Jasenovac objavljeno je kako je na tome sastanku predstavnika Njemačkoga Reicha i NDH u njemačkome poslanstvu u Zagrebu 4. lipnja 1941. zaključeno da se „srpsko pitanje“ u NDH riješi „masovnim iseljavanjem Srba u Srbiju, masovnim ubijanjima na terenu i deportiranjem u koncentracijske logore“. Nadalje se tvrdi da su na tome sastanku nacisti vlastima NDH odobrili „već ranije poduzete mjere za konačno rješenje srpskog pitanja u NDH“, a i da su se vlasti NDH „na vlastiti zahtjev“ priključile planu preseljenja „obvezavši se deportirati u Srbiju 30.000 više Srba nego što će prihvatiti Slovenca iz Trećeg Reicha“.

>Banić i Koić: Jasenovac, povijesni revizionizam židovskog istraživačkog centra

No historiografski radovi i izvorno arhivsko gradivo pokazuju da su te tvrdnje neutemeljene. O spomenutom sastanku pisali su brojni hrvatski, slovenski, bosanskohercegovački i srpski povjesničari, ali ni jedan od njih u svojim historiografskim radovima ne spominje da je na njemu zaključeno ili pak razmatrano „da se srpsko pitanje riješi masovnim iseljavanjem Srba u Srbiju, masovnim ubijanjima na terenu i deportiranjem u koncentracijske logore“. Uz to, u njihovim se radovima uopće ne spominje da su nacisti vlastima NDH odobrili „već ranije poduzete mjere za konačno rješenje srpskoga pitanja u NDH“.

<https://narod.hr/hrvatska/na-stanicama-jasenovca-objavljene-netocne-informacije-ravnatelj-podnio-ostavku>

Napomenut ću da su se s na natječaj na koji je prije nekoliko godina ponovno izabran ovakav ravnatelj javila i dva istinska eksperta za to područje. Kao izraz podrške napisao sam i kn jige o njima:

J. Pečarić, *Igor Vukić*, Zagreb, 2021. str. 404.

J. Pečarić, *Prof. dr. sc. Josip Jurčević*, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jurcevic.pdf>

Onima koji su birali više je odgovarao ravnatelj koji će stavljati lažne podatke koji idu na štetu hrvatskog Naroda, zar ne?

Zato je zanimljiv naslov teksta koji je s portala direktno.hr prenio portal dragovoljac.com.:

JEDAN PODNIO OSTAVKU, HRP A LAŽOVA OSTAJE

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/39542-jedan-podnio-ostavku-hrpa-lazova-ostaje>

U borbi za istinu o Jasenovcu značajnu ulogu je odigrao prof. dr. sc. Matko Marušić. Pogledajte njegov komentar:

<https://kamenjar.com/vrijeme-je-da-se-objavi-istina-o-jasenovackom-logoru/>

Ali vratimo se dr. Geigeru.

Iako sam naglasio da brojke o radovima su samo jedan od pokazatelja ali ipak pokazatelj pa trebam naglasiti da dr. sc. Vladimir Geiger nije u grupi s povjesničarem – Uklanjateljem. Ima 8 radova i h-indeks mu je 2.

Je li razlog zašto njega nisu predložili za akademika činjenica da se mnogi znanstveni revizionisti pozivaju na njegove radove kada pišu svoje članke.

Zato je zanimljivo pogledati tekstove u mojim knjigama u kojima spominjem dr. Geigera. Dapače ima tamo i cijelih članaka. Kako on zna biti i duhovit kada sam govorio o Drobilici prije 12 godina na tadašnjoj Izornoj skupštini nisam izdržao već sam izrekao i jednu njegovu duhovitu rečenicu. Poslije skupštine veliki hrvatski književnik Slobodan Novak mi je rekao da nisam trebao to reći, tj. da takve stvari prepustim njima.

Josip Pečarić

JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU, 2.

Ima i onih kojima je žao povjesničara Uklanjatelja. Meni je žao njegove obitelji.

Zašto?

Pa jedan moj prijatelj je i prijatelj jednom njegovom bliskom rođaku. Kada mu je rekao da je Andrić uklonio bistu Utemeljitelja RH ovaj nije vjerovao.

Doista je nevjerojatna činjenica da se uspjelo toliko dugo kriti od hrvatske javnosti to uklanjanje biste Utemeljitelja RH. Vjerujem da se onda s tim nije hvalio ni u obitelji koju je lijepo opisao prvi ravnatelj i osnivač HIP-a Slavonski Brod dr. sc. Mato Artuković u svom odgovoru Mladenu Pavkoviću. Zato je važno što je Pavković uspio dobiti odgovor na svoje pitanje jer je kandidat znao da netko u HAZU to zna i imao je mogućnost izjasniti se o tome.

Jedan sličan slučaj je u obitelji jednog don Lazarovog i mog prijatelja kod kojeg svakog ljeta navratimo.

Njegova kćer je postala čuvena po tekstu:

Snježana Pavić: "Sudac Meron danas će pročitati konačnu presudu Hrvatskoj dr. Franje Tuđmana", Jutarnji list, prvo (noćno) izdanje Zagreb 15/16. 11. 2012: str. 11.

„Sudac Meron danas će pročitati konačnu presudu Hrvatskoj dr. Franje Tuđmana. Nije Tuđman morao osobno biti optužen da bi se sudilo njegovu projektu.

Kada danas ujutro šef Haaškog suda Theodor Meron bude čitao pravomoćnu presudu Anti Gotovini i Mladenu Markaču, s treskom će se zalupiti vrata na jednoj fazi hrvatske povijesti. Kako god Žalbeno vijeće Haaškog suda odreže kaznu dvojici generala, smanji je ili potvrdi, to će biti presuda Franji Tuđmanu i Tuđmanovoj Hrvatskoj.“

Jutarnja Orjuna – Metapedia

Na njen tekst me je upozorio – tko bi drugi nego – don

Kaćunko:

Subject: *Re: JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU*

Date: *Wed, 22 May 2024*

From: *Anđelko Kaćunko*

To: *Josip Pečarić*

Sjajno, fratelo - prvi si borac na našoj DUHOVNOJ BOJIŠNICI (o njoj govori Biblija u Poslanici Efežanima, glava 6, redci 10-20)!

Koji su sve osinjaci, stršljenjaci i zmijska legla uznemireni pokazuje i ovaj komentar feminističke 'lapače' Snježane Pavić, koja se predstavlja kao "nevina u ludnici", a zapravo je obratno - ona mrzi sve što je (staro)normalno, tradicionalno, konzervativno, domoljubno, kršćansko... itd. pa te zato i nije imenovala...

Ali taj jad je proziran, bijeda mu je transparentna...

Pozdrav i blagoslov!

NB: Ako želiš poslat ću ti cijelu kolumnu u wordu...

Naravno poslao mi je tekst i u wordu. I doista je zabavno.

Vjerojatno se i ruga svom ocu koji je doista znao kupovati i više mojih knjiga da bi ih dao svojoj djeci. Vidi se da ona doista zna za puno mojih knjiga koje je vjerojatno i dobila od oca koji je hrvatski domoljub:

Do slučaja Julijane Matanović, glavna asocijacija na HAZU bio mi je akademik koji obilazi Hrvatsku, od župe do župe, promovirajući svoje knjige o "jasenovačkom mitu" i tzv. hrvatskom povijesnom pozdravu "Za dom spremni". Objavio je desetke knjiga: "Srpski mit o Jasenovcu", u više izdanja; "Thompson u očima hrvatskih intelektualaca"; "Rasizam suda u Haagu"; "Hajka na Thompsona"; "Thompson: pjesmom za Hrvatsku"; "General Praljak"; "General Praljak: knjiga II";

"General Praljak: knjiga III"; "Razotkrivena jasenovačka laž"; "Dario Kordić"; "Joe Šimunić i Za Dom Spremni"; "Borasa za akademika". "Sramotni sud u Haagu", zatim "Zločinački sud u Haagu". Imajući još.

Autor promovira svoje knjige, predstavljajući se kao akademik, član HAZU. On to i jest. Istovremeno, dr. Ozren Žunec nije član HAZU. Vrhunski intelektualac koji je vjerojatno najsveobuhvatnije obradio prijelomnu točku suvremene Hrvatske, srpsku pobunu, rat i njegove posljedice. Ne samo Žunec, do akademika nisu dobacili ni sada već pokojni sociolozi

Vjeran Katunarić i Ognjen Čaldarović. Tko im je kriv što nisu napisali knjigu u čast kakvom haaškom optuženiku?

Zapravo ona nije ni svjesna koliko je nahvalila moje knjige. Ili je toliko neinteligentna da ne zna da sam u HAZU izabran kao matematičar. Da je pročitala moj govor u HAZU možda bi shvatila da je nemoguće da sam zbog knjiga koje je navela postao član HAZU i da su one toliko citirane da i da su one razlog da na listama Sveučilišta u Stanfordu o 2% najutjecajnijih hrvatskih znanstvenika imam uvjerljivo najviše radova od svih hrvatskih znanstvenika koji su na tim listama (njih stotinjak).

Možda se i ona nada prijedlogu za njen izboru u HAZU? Pa vjerojatno zna da je još kod mog izbora javio jedan povjesničar koji je protestirao što su mene izabrali u HAZU, a ne jednu njegovu kolegicu povjesničarku. Čovjek je znao da sam 'priučeni matematičar', pa je vjerojatno mislio da je matematika dio povijesti, ili obrnuto. I poslije su njega doista predložili za akademika. Nije izabran, ali danas je poznat po imenu Ivo Drobilica.

A možda se samo ruga dr. Ozrenu Žunecu koji nije član HAZU pa uspoređuje njegov rad s mojom publicistikom.

A meni samo pravi reklamu jer je doista napravila lijep izbor mojih publicističkih djela pa svjesno diže tlak svojim čitateljima.

Slična obiteljska priča je i u slučaju drugog teksta za koji sam dobio informaciju od jednog kolege akademika koji je svoj komentar naslovio: *Javila se radnička fronta*. Objasnio mi ga je linkom na tekst:

Ivan Cingel, profesor u Osijeku: "Oluja–proslava zločina" ('?!?') (otac mu poginuo kao hrvatski branitelj)

<https://crodex.net/ivan-cingel-profesor-u-osijekuoluja-proslava-zlocina/>

Neka se ne ljute oni koji se raduju činjenici da povjesničar – Uklanjalj nije u HAZU, ali ja smatram da su ovakvi tekstovi

najveća pohvala mom radu. Jer kad Te prijatelji hvale, ipak to su prijatelji pa može i to utjecati na njihove prosudbe. Ipak vjerujem kako nisam pogriješio što dajem i njihove komentare pa evo još nekih:

Subject:HKV Re: JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU

Date: Wed, 22 May 2024

From: Bobo Mostarac

Dragi Joško, Hvala Ti za Tvoju zanimljivu prepisku.

Ti si postao prava noćna mora, leftardnim akademskim kandidatima HAZU!

Evo jednog komentara u HAK-u,

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/43709-d-velnic-hrvatska-pod-opsadom.html>

"Odlično, ravno u sridu!

Svježi vjetrovi neumoljivo dolaze, brišu stoljetne laži, a pronose istinu i dobro !

I HAZU se budi, ne prima jednog uklanjatelja biste hrvatskog akademika, čiji je rad čudesno rezultirao stvaranjem suvremene Hrvatske države, akademika Franje Tuđmana! Ranije su također odbili jednog "istoričara" DrObilicu, koji se "proslavio svojim pronalaskom" u Jasenovcu!"

Subject: Re: JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU

Date: Wed, 22 May 2024

From: Al Petracic

Bravo poštovani i dragi Akademike. Dakle oba su pala. Jedva čekam kada će doći vrijeme da se pročešlja ovaj naš HAZU, po mom mišljenju još uvijek JAZU i očisti ga se od ljevičara i Jugoslavena. No povijest je pokazala da je nekad dovoljan i jedan pošten Hrvat, da se stvari počnu mijenjati.

Subject:Re: mail

Date: Tue, 21 May 2024

From: Branko Haubrich

Svaka čast uvaženi akademice Pečariću.

Ovakav odgovor je u cijelosti zaslužio. Pouke o ponašanju predsjednika Države i bivšeg predsjednika Vlade Republike Hrvatske u jednom mandatu, koji je obilježio nizom afera, osobnih i ministara u toj Vladi, baš kao i aktualnog mandataru nove Vlade u njegova prethodna dva mandata u nizu.

Komunikacija sa građanima države u kojoj je izabrani predsjednik se podrazumijeva a poglavito sa istaknutim osobama u institucijama ne bi se smjela događati vrlo rijetko ili gotovo nikako. TUŽNA strana "demokracije" u režiji vladajućih.

Lijep pozdrav uz želju za dobro zdravlje i dovoljno snage za nastavak dosadašnjeg javnog djelovanja.

Subject: Re: mail

Date: Tue, 21 May 2024

From: Anđelko Kačunko >

Sjajna izvedba, fratelo - maestralno "odsviran" stavak medijsko-političke simfonije (zasad) bez finala!

Subject: RE: JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU

Date: Wed, 22 May 2024

From: Mislav Vedriš

Poštovani Akademice, Hvala na vašem trudu i vijestima. Iskreno, nisam znao da imate takav utjecaj u Akademiji. (Ili ste možda samo glasno rekli ono što većina ionako misli).

(JP: Vjerojatno ima i jednog i drugog 😊)

Subject: Re: AKADEMIK KOSTOVIĆ O AKADEMIKU TUĐMANU

Date: Mon, 20 May 2024

From: Vlado Glavas

Bravo dragi Joža na ovom povijesnom prikazu o radu i politici u tzv. Hrvatskoj akademiji i njezinom ignoriranju istaknutih

*hrvatskih znanstvenika, ne samo u Hrvatskoj već i u svijetu,
poput tebe, Kostovića, Tuđmana i ...*

Naravno, meni je dovoljno bilo kada vidim koliko je bio sretan jedan od akademika koji je već u desetoj deceniji života što u HAZU nije izabran netko tko uklanja bistu Utemeljitelja RH.

Josip Pečarić

KOSTOVIĆ NA PEČARIĆEVOM FACEBOOKU

ZAGREB: PREDSTAVLJENA KNJIGA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA “HAZU I TUĐMANOVA BISTA”, 2. (MOJ GOVOR NA IZBORNOJ SKUPŠTINI)

Tekst o predstavljanju knjige dali su i portali cronika.hr i dragovoljac.com:

<https://cronika.hr/.../predstavljena-knjiga-akademika.../...>

<https://www.dragovoljac.com/.../39961-predstavljena...>

Mislim da one koji nisu pročitali moj govor na Izornoj skupštini a koji je dan u knjizi može zanimati pa vam ga dajem: MOJ GOVOR NA IZBORNOJ SKUPŠTINI

Poštovani Predsjedniče,

Poštovani članovi Predsjedništva,

Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici,

U nedjelju 12. svibnja 2024. umro je akademik Luko Paljetak. Njegov kolega književnik general Ivan Tolj napisao mi je: ...bio je potpisnik onoga našega pisma i apela da se Franju Tuđmana i službeno proglasi utemeljiteljem Republike Hrvatske. Njegovim odlaskom i to pismo dobiva na još većem značenju.

Oni u vlasti, koji su trebali i morali prihvatiti našu inicijativu i na to, između svega ostaloga, su se oglušili... Ništa čudno, zar ne? Međutim, unatoč njihovoj indiferentnosti i oglušivanju, hrvatska javnost sve više prihvaća tu povijesnu činjenicu o Utemeljitelju i vodi hrvatskoga naroda.

A mi danas kao kandidata za redovitog člana HAZU imamo dr. sc. Stanka Andrića za koga jedan drugi potpisnik pisma i apela da se Franju Tuđmana i službeno proglasi utemeljiteljem Republike Hrvatske akademik Kuzma Kovačić piše: Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar - uklanjatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?

Kolega Kovačić je doista u pravu s napomenom da je od toga jedino gore to što takvoga predlažu za akademika. I to nije prvi put. Prije 12 godina imali smo sličan slučaj. Tada se predlagao kandidat koji je zajedno s tatom AMATEROM povjesničarem, tada posebnim savjetnikom Predsjednika Vlade, također napadao akademika Tuđmana. I tada je skoro jedna trećina akademika na toj izbornoj skupštini glasovala za kandidata koji je kasnije postao poznat po svom 'pronatasku' i danas je u Hrvatskoj i van nje poznat kao Ivo DROBILICA.

Na sličan način je dr. sc. Stanko Andrić reagirao kada je skupina akademika (Ivan Aralica, Nenad Cambi, Andrej Dujella, Dubravko Jelčić, Ivica Kostović, August Kovačec, Vladimir Paar, Stanko Popović, Davorin Rudolf) i nekoliko povjesničara (dr. sc. Mira Kolar, prof. dr. sc. Agneza Szabo i prof. em. dr. sc. Mirko Valentić) predložila 2019. da se Hrvatski institut za povijest Zagreb nazove po svom nekadašnjem ravnatelju povjesničaru i akademiku Franju Tuđmanu. Činjenica je da su trojica od tih akademika na listi najutjecajnijih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu koje se pravi na osnovu Scopusove baze, a kandidat je po Scopusu u grupi najslabijih znanstvenika iz HIP-a, koji na Scopusu imaju h-indeks 0 (NULA).

O tome govori akademik Kuzma Kovačić.

Ja sam objavio svoj komentar kandidatovog teksta o povjesničaru akademiku Franju Tuđmanu tvrdeći da su njegove tvrdnje priglupе. Nitko nije reagirao na moj tekst iako sam ga poslao i kolegama akademikima čije adrese imam.

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

Zato i mislim da današnje glasovanje nije glasovanje o Uklanjatelju već je to glasovanje o nama samima - o HAZU.

Zato je usporedba s JAZU zanimljiva.

Naime i o Drobilici i o Uklanjatelju odgovara Miroslav Krleža preko teksta Oca nacije Dobrice Ćosića o njegovoj raspravi s Krležom:

„Spor je nastao kada sam izrekao neke primjedbe na račun Tuđmanova Instituta za radnički pokret, koji se po raznim pitanjima radikalno razlikovao od shvaćanja beogradskih povjesničara. Na moje iznenađenje, Krleža je cijelom svojom baroknom retorikom stao u obranu Tuđmana, tvrdeći da je apsolutna glupost izjednačavati Vladka Mačeka i Dražu Mihailovića, domobrane i četnike. O četnicima je mislio najgore, kao o šovinističkoj rulji. A o domobranima kao o regularnoj pacifističkoj vojsci jedne države, istina nesretne ali nekakve države. Da su domobrani pucali na vas partizane, vas ne bi bilo, rekao je. A onda je, s meni zapanjujućom žestinom, spomenuo Jasenovac, tvrdeći da ga Srbi uporno koriste i zloupotrebljavaju u svom antihrvatstvu, dokazujući da je u Jasenovcu ubijeno 700 000 Srba, što je apsolutna laž i glupost. Rekao sam: Ako nije sedamsto, onda je svakako šesto, o čemu postoji dokumentacija iz njemačkih izvora, inozemnih svjedoka i promatrača. Kakvih tvojih šesto tisuća, grmio je Krleža,

govoriš bedastoće, to je vulgarna nacionalistička propaganda. Poslije toga obojica smo izgubili kontrolu. Dok je Krleža gubio kontrolu u svojoj kanonadi na moj srpski bezobrazluk, ja sam izazivački pitao: Je li ubijeno tristo? Je li ubijeno dvjesto? Pa dobro Krleža, je li ubijeno sto tisuća? Na to je Krleža skočio sa stolice, zakačio stol, zdjela sa juhom se zanjihala, a tast Oskara Daviča Hinko Lederer pribrano nam se obratio: Smirite se gospodo, juha je prima klasa. To je bio kraj mojega prijateljstva s Krležom“

A onda nam tata Slavko i njegov sin Drobilica, kao i Uklanjalj podržavaju Oca nacije Čosića, to rade i u današnjoj RH koju je utemelji Franjo Tuđman.

Krleža je branio čast JAZU. Ako je i HAZU na Čosićevoj strani može li se dalje zvati HAZU? Možda bi bilo primjerenije SAZU!

Akademik Josip Pečarić

<https://hrvatskonebo.org/.../govor-akademika-josipa.../>

<https://bezcenzure.hr/.../moj-govor-na-izbornoj-skupstini/>

BEZCENZURE.HR

MOJ GOVOR NA IZBORNOJ SKUPŠTINI

Poštovani Predsjedniče, Poštovani članovi Predsjedništva, Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici, U nedjelju 12. svibnja 2024. umro je akademik Luko Paljetak.

**POGLEDAJTE "AKADEMIK IVICA
KOSTOVIĆ - KAKO POSTAJETE
AKADEMIK" NA YOUTUBEU
INBOX**

Zorica Gregurić

1:34 AM (6 hours ago)

to me

Dragi Josipe,

evo prvog videa. Drugi se još učitava. Šaljem kad je gotovo.

Lp

Zorica

<https://youtu.be/tmzkOllBShY?si=KKlaMQkPpnqHUDvr>

Attachments area

Preview YouTube video Akademik Ivica Kostović - Kako postajete akademik

YOUTUBE.COM

Akademik Ivica Kostović - Kako postajete akademik

Na predstavljanju knjige akademika Josipa Pečarića "HAZU i Tuđmanova bista" akademik Ivica Ko

KRIV JE AKADEMIK PAAR

Naslov ovog teksta je odgovor na jednostavno pitanje:

Tko je odgovoran što je Josip Pečarić postao akademik?

Naime akademiku Paaru nikada nisu to oprostili i do današnjih dana mu zbog toga prigovaraju.

O velikoj ulozi akademika Vladimira Paara u mom izboru u HAZU pisao sam u knjizi:

M. Pavković, Razgovori s Josipom Pečarićem, Koprivnica, 2006., odnosno u drugom izdanju M. Pavković, Razgovori s Josipom Pečarićem, Drugo prošireno izdanje, Koprivnica, 2021. str. 287.

Vjerojatno mu je glavni grijeh što je tada 80-tak redovitih profesora, među kojima je bilo akademika, urednika poznatih svjetskih časopisa, pisaca monografija, poslalo pismo potpore mom izboru u Akademiju. U tim pismima možemo naći:

Sh. Abramovich, University of Haifa, Israel:

"He is one of the top mathematicians today...Thanks to his research, and leadership, the theory of inequalities and applications is nowadays a broad and active field with extensive interdisciplinary relations to other mathematical and science fields."

(„On je jedan od najboljih matematičara danas. ... Zahvaljujući njegovom istraživanju, i vodstvu, teorija nejednakosti i primjena danas je široko i aktivno polje s opširnim interdisciplinarnim vezama s drugim matematičkim i znanstvenim područjima.“)

M. Goldberg, Technion-Israel institute of technology, Haifa, Israel:

"He is world leader in area of Mathematical Inequalities."

(„On je svjetski lider u području matematičkih nejednakosti.“)

Roy Mathias, The College of William and Mary, Williamsburg, VA:

"When one think of the topic ``Mathematical Inequalities" one immediately thinks of Pečarić. Indeed Pečarić is perhaps the leading mathematician in the area of inequalities."

(„Kad pomislimo na „matematičke nejednakosti“ odmah pomislimo na Pečarića. Zaista, Pečarić je možda vodeći matematičar na području nejednakosti.“)

S. Saitoh, Gunma University, Kiryu, Japan:

"He is a real leading mathematician in the field over the world."

(„On je uistinu vodeći matematičar u svom području u cijelome svijetu.“)

R.C. Brown, The University of Alabama:

"I suspect that books like Pečarić's work with Fink and Mitrinović or for that matter Hardy, Littlewood and Polya's classic Inequalities will be around and consulted when some of the other now 'mainstream' fields will have been forgotten."

(„Pretpostavljam da će se knjige poput Pečarićeve knjige s Finkom i Mitrinovićem, ili Hardyjeve, Littlewoodove i Polyove klasične nejednakosti koristiti i kad neka druga zasada 'vodeća' područja budu zaboravljena.“)

J.R. Birge, dean, Nortwestern University, Evaston, Illinois:

"He would have a strong case for admission to any of the national academies with which I am familiar."

(„Ima jako puno razloga za njegov izbor u bilo koju nacionalnu akademiju za koju znam.“)

V. Burenkov, Cardiff University, Wales UK:

"Professor Pečarić is a worldwide-recognised specialist in a very important field of clasical and contemporary mathematics, having enormously many applications, - the theory of inequalities...Professor Pečarić is a scientist of a very special and rare type. He is longing

for the universality and encyclopedic knowledge of the topic."

(„Profesor Pečarić je u cijelom svijetu priznat kao stručnjak na važnom području klasične i suvremene matematike, s nevjerojatno puno primjena – teoriji nejednakosti. ... Profesor Pečarić je znanstvenik vrlo posebne i rijetke vrste. On teži univerzalnosti i enciklopedijskom poznavanju područja.“)

Academician L. Leindler, Jozsef Attila University, Szeged, Hungary:

"Professor J. Pečarić is an excellent expert of the inequalities and some other parts of mathematics. He has first-class international reputation. His productivity is incredible."

(„Profesor J. Pečarić je izvrstan stručnjak na području nejednakosti i nekih drugih područja matematike. Njegov međunarodni ugled je prvorazredan. Njegova produktivnost je nevjerojatna.“)

B. Opic, Math. Institute, Academy of sci. of the Czech Republic:

"Professor Josip Pečarić is a leading authority in the field of Mathematical Inequalities."

(„Profesor Josip Pečarić je vodeći autoritet na području matematičkih nejednakosti.“)

T. Furuta, Science University of Tokio, Japan:

"The Croatian Academy should be very proud of his outstanding achievements in Functional analysis, especially, Operator theory."

(„Hrvatska akademija trebala bi se ponositi njegovim izuzetnim postignućima u području funkcionalne analize, posebno teoriji operatora.“)

A. Prekopa, Rutgers University, New Jersey:

"He is, however, not only the author of many books and papers but also enriched the area of mathematical inequalities by a large number of outstanding results."

(„Ipak, on je ne samo autor mnogih knjiga i članaka, nego je i obogatio područje matematičkih nejednakosti velikim brojem izuzetnih rezultata.“)

Academician K. Györy and Zs.Pales, Lajos Kossuth University, Debrecen, Hungary:

"Professor Pečarić is one of the most active researchers whom we ever met with. He is an outstanding mathematicians and scientist."

(„Profesor Pečarić je jedan od najaktivnijih istraživača kojeg smo ikada upoznali. On je izvanredan matematičar i znanstvenik.“)

D.Bainov, Bulgaria:

"Professor Dr. J. Pečarić is one of the world-famous specialists working in the area of mathematical analysis and its applications."

(„Profesor dr. J. Pečarić je jedan od svjetski poznatih stručnjaka na području matematičke analize i njezinih primjena.“)

T. Ando, Hokusei Gakuen University, Sapporo, Japan:

"His contributions are highly evaluated by many mathematicians, and he is considered as one of the great leaders in the field of inequality."

(„Njegove doprinose visoko cijene mnogi matematičari, i smatraju ga jednim od velikih lidera na području nejednakosti.“)

T. Erdélyi, Texas A&M University:

"His almost unlimited energy, determination, and enthusiasm is clearly shown in solving a large variety of problems arising in the area of mathematical inequalities and their applications. Pečarić is undoubtedly a leading authority on several areas of mathematical inequalities."

(„Njegova skoro neograničena energija, odlučnost i entuzijazam jasno se vide u rješavanjima vrlo raznolikih problema koji su se pojavili u području matematičkih nejednakosti i njihovih primjena. Pečarić je nedvojbeno

vodeći autoritet na nekoliko područja matematičkih nejednakosti.“)

R. Merris, California State University, Hayward, California:

"Dr. Pečarić's professional output has been prodigious. His publication record is comparable to that of an outstanding chemist. Apart from the occasional Leonhard Euler or Pál Erdős, such productivity is very rare among mathematicians."

(„Dr. Pečarić profesionalni rad je zapanjujuć. Količina njegovih publikacija može se usporediti s količinom koju napravi izuzetan kemičar. Osim ponekog Leonharda Eulera ili Pála Erdösa takva je produktivnost vrlo rijetka kod matematičara.“)

C.E.M.Pearce, The University of Adelaide:

"He writes in a terse style and many of his short papers feature brilliant gems. Long and deep gaps in the literature have been filled by his insights. His work is extremely seminal and has provided a great stimulus to analysts worldwide. The bumber, brevity and influence of his paper and having many co-authors are all reminiscent of the late Paul Erdős. Again as with Erdős, many of the ideas can look simple. To appreciate them, one needs the perspective of clumsy and less effective earlier attempts on some of these problems by quite eminent analysts. It is easy to be wise after the event."

(„On piše sažetim stilom, i mnogi njegovi kratki članci pravi su biseri. Duge i duboke praznine u literaturi popunili su njegovi uvidi. Njegov je rad vrlo nadahnjujuć i poticajan za analitičare diljem svijeta. Jezgovitost i utjecaj njegovih radova, te činjenica da ima mnogo koautora podsjećaju na pokojnog Paula Erdösa. Kao i kod Erdösa, mnoge njegove ideje čine se jednostavnima. Da bi ih cijenili, trebamo promotriti šepRTLjave i manje efektivne ranije pokušaje da se riješe neki od ovih problema koje su učinili neki poprilično eminentni analitičari. Lako je biti general poslije bitke.“)

P. Bullen, The University of British Columbia, Vancouver, Canada:

"Pečarić is one of the most important workers in the field of inequalities – and is a most worthy successor to his teacher, Professor Mitrinović... The many books written by Pečarić, both in his own language and in English, are standard references for all in the field. In addition Pečarić is a great collaborator; almost all leaders in the field have joint papers with him. He has encouraged young students, and has many papers with them."

(„Pečarić je jedan od najznačajnijih znanstvenika na području nejednakosti – a ujedno je i najvrjedniji nasljednik svoga učitelja, profesora Mitrinovića... Mnoge knjige koje je napisao Pečarić, i na svom jeziku i na engleskom, postale su standardne reference za sve na tom polju. Još treba reći i da je Pečarić izvrstan suradnik; skoro svi vodeći znanstvenici na polju napisali su s njim zajedničke radove. On ohrabruje mlade studente i ima mnogo radova s njima.“)

A.Lupas, Faculty of Science, Sibiu, Romania:

"Much of Josip Pečarić's brilliant work is related to the remarkable subject of Convex Functions and Theory of Inequalities... However, by all means any member of Academy should look at the original books or papers, since he is a master expositor."

(„Veliki dio briljantnog rada Josipa Pečarića vezan je uz izvanredno područje konveksnih funkcija i teoriju nejednakosti... No, svaki član akademije svakako bi trebao pogledati originalne knjige i radove, jer je on vrhunski izlagač.“)

I. Pressman, Carleton University, Ottawa, Canada:

"Josip Pečarić's made very significant contributions to the field of Inequalities. In particular his work on Jensen Inequalities is a noteworthy major contribution. His work on Slater conditions and convex functions has been noted by researchers in other fields, such as in semidefinite programming. Clearly he has been an active vigorous

mathematician who is making major contributions in analysis."

(„Josip Pečarić dao je velike doprinose na području nejednakosti. Posebno je njegov rad na Jensenovim nejednakostima istaknut i velik doprinos. Njegov rad na Slaterovim uvjetima i konveksnim funkcijama primijetili su istraživači u drugim područjima, poput semidefinitnog programiranja. Očito je da je on aktivan energičan matematičar koji daje značajne doprinose analizi.“)

Ram Mohapatra, University of Central Florida:

"I personally feel that his contributions to mathematics and their applications to the world of science is enormous."

(„Osobno smatram da je njegov doprinos matematici i njezinim primjenama u svijetu znanosti golem.“)

R. Brualldi, University of Wisconsin, Madison:

"I find his list of publications awesome both for its length and the great number of areas of mathematics impacted by his work. I am simply amazed that one person could be wholly or partly responsible for so many publications in so many journals. To me this is clear evidence of a remarkable intellect and unsurpassed dedication."

(„Smatram da je popis njegovih publikacija zapanjujuć i zbog duljine i zbog velikog broja područja matematike na koje je njegov rad djelovao. Jednostavno me začuđuje da je jedna osoba djelomično ili u potpunosti odgovorna za toliko mnogo publikacija u toliko puno časopisa. Meni je to jasan dokaz iznimnog intelekta i nenadmašenog predanja.“)

C. Bandle, Math. Institut, Basel, Switzerland:

"Also his papers are very elegant and tricky. He is one of the few mathematicians in the world who are able to come out with simple new ideas in elementary geometry and function theory."

(„Njegovi su radovi, također, elegantni i prepređeni. On je jedan od malobrojnih matematičara na svijetu koji mogu

iznaći jednostavne nove ideje u elementarnoj geometriji i teoriji funkcija.“)

Man Kam Kwong, Lucern Technologies, Naperville, Illinois:

"I would evaluate the importance of these work as comparable to the classical work of Wolfgang or Beckenbach or Lakshmikantham and Leela."

(„Ocijenio bih da je važnost njegovog rada jednak klasičnom radu Wolfganga ili Beckenbacha ili Lakshmikanthama i Leele.“)

J.Mawhin, member of the Academie Royale de Belgique, forein member of the Russian Academy of Natural Sciences:

"Professor Pečarić is a word-known expert in the field of inequalities."

(„Profesor Pečarić je svjetski poznat stručnjak na polju nejednakosti.“)

Academician P.T. Mocanu, president of Romanian Mathematical Society:

"It is an honor to be invited to write a recommendation for the support of a so famous mathematician, as Josip Pečarić is."

(„Čast mi je što sam pozvan napisati preporuku podrške tako slavnom matematičaru, kakav je Josip Pečarić.“)

Odmah su uslijedili i javni napadi pa je kolega Paar odgovarao na njih. Bilo je i napada i zbog nekih kasnijih neizbora. Kolegi Paar je – čini mi se – najdraže bilo kada je u tadašnjem Nedjeljnom Vjesniku, povodom neizbora Radmana i Đikica, pročitao:

„Kada bi se danas neki novi Ruđer Bošković želio vratiti u Hrvatsku opet bi se u HAZU-u našli neki Paar i Pečarić koji bi to spriječili.“

Kolega Paar to komentira:

„Evo vidiš koliko smo moćni i utjecajni!“

Naravno Paar se ruga jer Radman nije prošao na Izbornoj skupštini (istina na tadašnju hajku na Akademiju odgovorio sam

ja knjigom - J. Pečarić, *Kako su rušili HAZU?*, Zagreb, 2006.- ali poslije izbora, a Đikić nije prošao u razredu koji nije naš).

Sve ovo se može naći i u knjizi:

J. Pečarić, *Akademik Vladimir Paar*, Zagreb, 2022. str. 412.

Vjerujem da malo tko u RH ne zna kako je kolega Paar izuzetan znanstvenik. Zato je zanimljiv završetak mog Uvoda koji objašnjava i zašto sam odlučio napisati tu knjigu:

VLADIMIR PAAR - PRILOG UMJESTO BIOGRAFIJE

Budući da je u prethodnom mandatu Ministarstva znanosti povjerenstvo za znanost donijelo odluku kojom osporava znanstvenu kompetentnost Vladimira Paara, a time indirektno i bacilo sumnju na opravdanost prijedloga Vladimira Paara za izbor Josipa Pečarića, na kraju knjige se u Dodatku kao primjer navodi dio tekstova iz znanstvenih publikacija drugih znanstvenika u svijetu, koji navode neka znanstvena dostignuća Vladimira Paara.

Taj Dodatak je dan na stranicama 247.-408.

Evo str. 247.:

DODATAK

KAKO DRUGI ZNANSTVENICI U SVIJETU CITIRAJU VLADIMIRA PAARA

HOW other scientists quote Vladimir Paar in scientific literature

- PART 1 different fields – selection
- PART 2 bioscience & genome
- PART 3 chaos & nonlinearity
- PART 4 nuclear physics
- PART 5 nuclear physics

1. DIO razna područja - primjeri

2. DIO bioznanost & genomika
3. DIO kaos & nelinearnost
4. DIO nuklearna fizika
5. DIO nuklearna fizika

1.DIO razna područja - primjeri
citirani rezultati Vladimira Paara

PART1 different fields – selection
quoted results of Vladimir Paar

Da dobro ste razumjeli- Na stranicama 247.-408. dan je samo prvi dio tih citata, kojih danas ima još i više. Nadam se da će svih tih pet dijelova biti objavljeni.

Međutim ono što je doista zanimljivo jest činjenica da je zadnji tekst u djelu o akademiku Paaru u mojim knjigama dan na str. 246. i 246.:

**PRIJEDLOG: HRVATSKI INSTITUT ZA POVIJEST
TREBA NOSITI IME AKADEMIKA FRANJE TUĐMANA**

Skupina istaknutih hrvatskih intelektualca predložila je da se Hrvatski institut za povijest u Zagrebu o 20. obljetnici smrti prvoga hrvatskog predsjednika i utemeljitelja tog instituta dr. Franje Tuđmana preimenuje u Hrvatski institut za povijest doktora Franje Tuđmana.

(...)

U Zagrebu i Splitu, studeni 2019.

Akademik Ivan Aralica
Akademik Nenad Cambi
Akademik Andrej Dujella
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. sc. Mira Kolar
Akademik Ivica Kostović
Akademik August Kovačec

Akademik Vladimir Paar
Akademik Stanko Popović
Akademik Davorin Rudolf
Prof. dr. sc. Agneza Szabo
Prof. Em. dr. sc. Mirko Valentić

<https://kamenjar.com/prijedlog-preimenovati-hrvatski-institut-za-povijest-u-hrvatski-institut-za-povijest-doktora-franje-tudmana/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21583-tudman-im-je-rodonaclnik-povijesnog-revizionizma-pismo-hazu>

<https://hrvatskonebo.org/2020/05/23/akademik-josip-pecaric-tudman-im-je-rodonaclnik-povijesnog-revizionizma-pismo-hazu/>

HRVATSKONEBO.ORG

**Akademik Josip Pečarić: TUĐMAN IM JE
RODONAČELNIK POVIJESNOG „REVIZIONIZMA“
(PISMO HAZU) –**

KAKO UMJESTO SEBI ZAMJERAMO HRVATSKIM VELIKANIMA: KRLEŽA

Drago mi je bilo vidjeti da među mojim facebook prijateljima ima toliko onih koji misle onako kako smo Ankica i ja zastupali u našoj knjizi o Strossmayeru a dano je i u mom tekstu:

KAKO UMJESTO SEBI ZAMJERAMO HRVATSKIM VELIKANIMA: STROSSMAYER.

Slična priča je i o velikom hrvatskom književniku Miroslavu Krleži.

Na Wikipediji u njegovom životopisu daju tri razdoblja: Međuratno razdoblje, Drugi svjetski rat i Socijalistička Jugoslavija:

https://hr.wikipedia.org/wiki/Miroslav_Krle%C5%BEa

Puno tekstova je napisano o Krležin sukobu na književnoj ljevici iz vremena prije Drugog svjetskog rata. Pogledajte na primjer:

<https://krlezijana.lzmk.hr/clanak/sukob-na-ljevici>

Zapravo je to razdoblje obilježila njegova pošalica o tri ovna iz njegove polemike sa staljinističkom strujom u Komunističkoj partiji, protagonisti koje su u ono vrijeme osobito bili Ognjen Prica te tri „ovna“, kako ih je Krleža počastio, i to Rad(ovan) Zogović, Mil(ovan) Đilas i J(ovan) Popović.

U Vrijene NDH odbija odlazak u partizane jer mu je svejedno, kao što je Krleža govorio, hoće li ga „Dido (Eugen Dido Kvaternik) ili Đido (MilOVAN Đilas) ubiti“. Ali s obzirom da je odbio i odlazak u Italiju (Luigi Salvini, tadašnji kulturni ataše talijanskog veleposlanstva u Zagrebu mu je bio ponudio propusnicu za Italiju) vjerojatno je njemu bilo jasno da će u NDH biti najzaštićeniji.

Iz Wikipedije iz vremena poslije rata izdvajam cijeli tekst o tom razdoblju Krležinog života:

Neko vrijeme na ledu u doba poraća, reafirmirao ga je i reaktivirao prekid veza Jugoslavije i Kominforma, poslijeratne

inačice Kominterne. U klimi kakve-takve liberalizacije pokreće 1950. Jugoslavenski leksikografski zavod, današnji Leksikografski zavod Miroslav Krleža, praktički jedinu "jugoslavensku" instituciju sa središtem u Hrvatskoj, te istupima i referatima djeluje kao poticatelj umjetničke slobode i oslobađanja od stega socrealizma. 1961. je bio među utemeljiteljima časopisa Razreda za književnost HAZU Foruma. Godine 1967. potpisuje "Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnog jezika" (vidi Hrvatski jezik). Nakon potpisivanja Deklaracije morao je Krleža dati ostavku na položaj u Centralnom komitetu SKH, nakon jugokomunističke hajke na "nacionalizam" izražen, navodno, u tom dokumentu. Međutim, bez njegove bi podrške Deklaracija bila teško ostvariv projekt: Krleža je ipak bio osobni prijatelj Josipa Broza Tita, te je predstavljao rijetku osobu koja je mogla socijalno "preživjeti" kritiku moćnog Vladimira Bakarića izrečena sa saborske govornice protiv potpisnika Deklaracije; kritike koja je većinu potpisnika stajala socijalne degradacije, a bez Krležinog pokroviteljstva bi zacijelo potpisnici bili suočeni i s kaznenim progonom. U doba Hrvatskoga proljeća simpatizirao je zahtjeve proljećara, no povukao se kad je postalo očito da je Tito odlučio slomiti hrvatski nacionalni pokret (jedina Krležina uspješna intervencija smanjivanje zatvorske kazne Tuđmanu). Do kraja života djeluje u Leksikografskom zavodu, a zadnje godine provodi narušenoga zdravlja i poluparaliziran. To je razdoblje Krležina života iscrpno prikazano u nekonvencionalnim višesvesčanim monografijama njegova Eckermanna, Enesa Čengića.

Krleži zamjeraju da se drugačije ponašao prije i poslije rata. To bi se moglo opravdavati i godinama, ali uopće ne mislim da je to točno. Pa već njegova odluka da ostane u NDH jasno govori što on misli o svojim 'drugovima'.

Zamjerati mu zašto se nije na isti način suprotstavio 'drugovima' i poslije rata, zapravo je iskrivljavanje istine o zločinačkom režimu JB Tita. Naime oni koji tako govore zapravo tvrde kako taj režim nije bio zločinački i kako su u njemu mnogi stradavali

na razne načine pa onda ni Krleži nebi prijetila opasnost o kojoj je on govorio u vrijeme NDH.

Uradio je ono što je bilo u hrvatskom nacionalnom interesu: iskoristio je to što je JB Titu imponirao veliki hrvatski književnik i umjesto marginalizacije ili ostvarena onog Đidovog radio za Hrvatsku.

U mom govoru na Izornoj skupštini u HAZU važan dio bio je završetak s Krležom.

Međutim o Krležinom govoru pisao sam kolegama u HAZU i ranije pa je taj tekst objavljen i u knjizi koja je bila svima dostupna prije Izborne skupštine:

J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

KRLEŽA VS. HAZU (NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 9.)

Svoje pismo kojim osporava akademika Franju Tuđmana kao znanstvenika a i samu Akademiju koja ga je izabrala kao znanstvenika kandidat za novog akademika završava riječima: *Izrazi uporabljeni u obrazloženju otvorenih pisama, prema tome, bez ikakve sumnje već doprinose mitizaciji Tuđmanove biografije, uključuju se u pogon željenog mitizacijskog retuširanja prošlosti.*

Po svemu navedenom, u cjelini i u nekim važnim pojedinostima, inicijativa za imenovanje Hrvatskog instituta za povijest po Franji Tuđmanu pokazuje se kao, u svojoj biti, protuznanstveni čin.“

Pretpostavljam da je ovaj stav budućeg akademika bio presudan kod onih koji su ga predložili za akademika.

Jer koliko je veliki znanstvenik netko koji ima H-indeks NOLA a osporava prijedlog koji su potpisali:

Akademik Ivan Aralica

Akademik Nenad Cambi
Akademik Andrej Dujella
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. sc. Mira Kolar

Akademik Ivica Kostović
Akademik August Kovačec
Akademik Vladimir Paar
Akademik Stanko Popović
Akademik Davorin Rudolf

Prof. dr. sc. Agneza Szabo
Prof. Em. dr. sc. Mirko Valentić

Kako ga ne izabrati kada među potpisnicima ima i znanstvenika koji su na listama najutjecajnijih 2% svjetskih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu (Dujella, Kostović i Popović)?

Kako ga ne izabrati kada je 'objasnio' takvima što je to znanost?

Kako ga ne izabrati kada je kao znanstvenik svjestan svoje veličine takvog znanstvenika uklonio bistu Utemeljitelju RH akademika Franje Tuđmana.

Naravno, da će HAZU prepoznati da takvog znanstvenika i neće napraviti istu pogrešku kao što je napravila kog mogli bi reći istovjetnog izbora prije 12 godina kada nije izabrao velikog hrvatskog 'istoričara' prof. dr. sc. Iva Goldsteina koji se kasnije proslavio svojim veličanstvenim otkrićem DROBILICE U JASENOIVCU pa ga danas po tom otkriću i nazivaju dr. sc. Ivo DRobilica – dakle s dva DR u imenu.

Da toliko je veliko to otkriće a HAZU ga nije izabrala.

Sada grješku sigurno neće propustiti!

A koliko je naš kandidat samozatajan (zato se i trudi da mu H-indeks bude NULA) opisuje nam dr. sc. Mato Artuković u svom odgovoru na upit Mladena Pavkovića, predsjednika Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.):

Ja sam znao za Stankovo političko opredjeljenje, iako se on hoće prikazati kao apolitičan. Svađali smo se puno puta zbog njegovog postupka. On me optuživao da sam Tuđmanu postavio bistu zato što je on osnivač HDZ-a, što je političar i Predsjednik Hrvatske. Ja sam ga uvjeravao da sam Tuđmanu postavio bistu kao povjesničaru i mučeniku za znanstvenu istinu o povijesti

hrvatskog naroda. A koji je grijeh da sam postavio bistu i njemu kao tvorcu Hrvatske Države, pitao sam ga

Koliko je budući akademik Stanko Andrić u pravu pokazuje i to kako on zapravo raskrinkava Miroslava Krležu a i mene jer sam ja nazvao današnji službeni broju žrtava Jasenovca VELIKOSRPSKI BROJ ŽRTAVA JASENOVCA GOLDSTEINOVIH I DRAŽE MIHAILOVIĆA jer ta brojka Srbima i njihovim slugama u RH osnovna brojka u dokazivanju 'genocidnosti hrvatskog naroda' a ta tvrdnja je istovjetna onom kako Dobrica Ćosić opisuje svoju raspravu s Krležom u najnovijem broju „Hrvatskog tjednika“:

Krleža i Ćosić o Jasenocu

U knjizi Lovljenje vetra (2001) novinar Slavoljub Đukić donosi razgovor s Dobricom Ćosićem, vodećim srpskim književnikom u kojemu Ćosić opisuje svoj susret u kući Oskara Daviča s Miroslavom Krležom 1964. i ujedno rastanak od njega, s kojim se više nikada nije susreo. Zanimljiva je to priča i danas u kontekstu još uvijek živih rasprava o bližoj i daljnjoj prošlosti, o hrvatsko-srpskim odnosima i o logoru Jasenovac. Ćosićeve priča, u kroatiziranoj verziji, ide ovako:

„Spor je nastao kada sam izrekao neke primjedbe na račun Tuđmanova Instituta za radnički pokret, koji se po raznim pitanjima radikalno razlikovao od shvaćanja beogradskih povjesničara. Na moje iznenađenje, Krleža je cijelom svojom baroknom retorikom stao u obranu Tuđmana, tvrdeći da je apsolutna glupost izjednačavati Vladka Mačeka i Dražu Mihailovića, domobrane i četnike. O četnicima je mislio najgore, kao o šovinističkoj rulji. A o domobranima kao o regularnoj pacifističkoj vojsci jedne države, istina nesretne ali nekakve države. Da su domobrani pucali na vas partizane, vas ne bi bilo, rekao je. A onda je, s meni zapanjujućom žestinom, spomenuo Jasenovac, tvrdeći da ga Srbi uporno koriste i zloupotrebljavaju u svom antihrvatstvu, dokazjući da je u Jasenovcu ubijeno 700 000 Srba, što je apsolutna laž i glupost.

Rekao sam: Ako nije sedamasto, onda je svakako šesto, o čemu postoji dokumentacija iz njemačkih izvora, inozemnih svjedoka i promatrača. Kavih tvojih šesto tisuća, grmio je Krleža, govoriš bedastoće, to je vulgarna nacionalistička propaganda. Poslije toga obojica smo izgubili kontrolu. Dok je Krleža gubio kontrolu u svojoj kanonadi na moj srpski bezobrazluk, ja sam izazivački pitao: Je li ubijeno tristo? Je li ubijeno dvjesto? Pa dobro Krleža, je li ubijeno sto tisuća? Na to je Krleža skočio sa stolice, zakačio stol, zdjela sa juhom se zanjihala, a tast Oskara Daviča Hinko Lederer pribrano nam se obratio: Smirite se gospodo, juha je prima klasa. To je bio kraj mojega prijateljstva s Krležom“

Dodajmo tek. Tako dakle, juha se zanjihala. I to na stolu dvojice vodećih književnih korifeja onoga doba i one države. Njiše se juha još uvijek. Kako tada tako i danas. (jj)

„Hrvatski tjednik“, 21. 3. 2024.

Kada znamo da su 1965. akademici Miroslav Krleža i povjesničar Vaso Bogdanov predložili Tuđmana za dopisnog člana HAZU pa su se usprotivili vrhunski znanstvenici povjesničari Aleksandar Ranković i drugi (kao da su znali kako će njihov pristalica kada daje svoje znanstveno mišljenje naš kandidat Stanko Andrić) pa se Tuđman misleći na dobrobit instituta kome je bio (još dvije godine) na čelu sam povukao, jasno je da HAZU mora uvažiti tu prednost kandidata Andrića nad Krležom! (O samom izboru 1965. pisala ja Ankica Tuđman u knjizi“Moj život s Francekm“.)

A vidimo iz teksta kako je i Otac Otadžbine Dobrica Ćosić bio protiv Tuđmana kao i naš kandidat, jasno je da je kolegi Andriću i to izuzetna preporuka i da će ga sigurno HAZU izabrati za svog redovitog člana.

Znam da moja podrška njegovom izboru nije važna pogotovu što sam govorio u Vukovaru na obilježavanju stote obljetnice Tuđmanovog rođenja, a i autor sam članaka poput ovog koji dajem u Prilogu ili ovih objavljenih na portalu betcenzure.hr:

<https://bezcenzure.hr/vlad/akademik-petar-strcic-o-povjesnicaru-akademiku-franju-tudmanu-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-6/>

<https://bezcenzure.hr/vlad/jurcevic-za-saborskog-zastupnika-kada-nije-podoban-za-akademika-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-7/>

<https://bezcenzure.hr/vlad/podmetanja-bulajica-i-njegovih-ucenika-u-rh-akademiku-franju-tudmanu-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-8/>

Nisam bez grijeha ni kad je Krleža u pitanju. Ne mislim na činjenicu da je moja tvrdnja o VELIKOSRPSKOM BROJU ŽRTAVA JASENOVCA GOLDSTEINOVIH I DRAŽE MIHAILOVIĆA, a sada vidim da se to može pripisati Krleži.

Mislim na knjige:

M. Pavković, *Razgovori s Josipom Pečarićem*, Koprivnica, 2006.

M. Pavković, *Razgovori s Josipom Pečarićem, Drugo prošireno izdanje*, Koprivnica, 2021. str. 287.

i moj odgovor:

Što bi, da je živ, na sve ovo danas rekao jedan Miroslav Krleža?

Sjetimo se da Krleža ni 1941. nije otišao u partizane. Poslije se u njegovim djelima mogao iščitati njegov otklon i od komunizma i od jugoslavenstva. A 1991. godina i velikosrpska agresija bi ga sigurno izliječila do kraja od tih i sličnih zabluda. Dakle, da je danas živ sigurno ne bi bio sretan što je živ. Da je bio živ te 1991. godine, dakle u vrijeme kada se stvarala država, sigurno bi bio od velike pomoći Ocu hrvatske države akademiku Franji Tuđmanu!

Zapravo da je danas Krleža živ on bi shvatio da je bio u zabludi i sigurno prihvatio mišljenje tako izuzetnog znanstvenika i budućeg akademika s h-indeksom NULA.

Sa ovim spoznajama mi ispadaju smiješna ta istraživanja Sveučilišta u Stanfordu. Na primjer i ja na tim listama:

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

A nema čovjeka koji je UKLONIO BISTU UTEMELJITELJA RH.

Strašno, zar ne?

A nije ni Matica Hrvatska bez grijeha. U knjizi Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta za povijest. Tako na str. 413. piše:

Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supravodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.“

Kolegica kandidata za akademika ne spominje kolegu koji je UKLONIO TUĐMANOVU BISTU.

Pa on mora biti ispred svih!

MOLBA AKADEMIJI

PRVO: Kao potporu Akademiji što će stati na stranu tako velikog znanstvenika koji je UKLONIO BISTU AKADEMIKU TUĐMANU a protiv Krleže objavit ću sve ove tekstove kao knjigu pa molim da mi date materijale o tom izboru iz 1965 kada je zahvaljujući Aleksandru Rankoviću HAZU otklonila izbor Franje Tuđmana koje bih rado vidio u mojoj knjizi.

DRUGO: Molim Akademiju i tekst Krležinog govora koji je također razočarao Dobricu Ćosića:

Razočarao ga je Krležin govor u kome se, na proslavi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU), razračunavao sa "ilirskim jugoslovenstvom". Nakon rasprave tokom koje je Krleža s prezirom govorio o "srpskoj grandomaniji" i umanjivao broj Srba ubijenih u Jasenovcu, potpuno je prekinuo odnose sa njim.

<https://www.dan.co.me/vijesti/feljton/otpadnistvo-dobrice-cosica-8-cosicevo-razocaranje-i-razlaz-sa-krlezom-5130102>

Unaprijed zahvaljujem.
Akademik Josip Pečarić

DAN.CO.ME

Otpadništvo Dobrice Ćosića 8:Ćosićevo razočaranje i razlaz sa Krležom

Feljton smo priredili prema knjizi dr Petra Ristanovića "Iluzija moći. Srpski kritički intelektualci i komu

KAKO UMJESTO SEBI ZAMJERAMO HRVATSKIM VELIKANIMA: ANKIČINA PRIČA

Moja Ankica bi moje tekstove pročitala prije nego bih ih slao. Da je među nama sigurno bih u jučerašnjem tekstu KAKO UMJESTO SEBI ZAMJERAMO HRVATSKIM VELIKANIMA: TUĐMAN u kojem sam pisao o našim devedesetim godinama prošlog stoljeća i boravcima u Australiji predložila da iz knjige o Australskim Hrvatima stavim i njenu priču a koju je tada objavio *Spremnost* iz Melbournea:

Sjedeći u autobusu Ankica je čula zgodne komentare. Malo podalje sjedili su dva Srbina i uspjela je čuti komentare jednog od njih. Evo ih s mojim opaskama.

Objavljena su tri komentara, a o Hrvatskoj je samo jedan pa dajem samo taj:

"Hrvatsku smo dobro porušili na početku. Ali Hrvati su se uspjeli izvući. Za nekoliko godina će sve to obnoviti i živjeti odlično. Ali ako dođu komunisti opet na vlast, onda će se vratiti u Jugoslaviju, pa ćemo mi raditi po starom."

Treba li ovo komentirati? Pametniji Srbin od mnogih u Hrvatskoj.

Tuđman je umro i kao što vidimo sve je po starom. Čak i formalno: Pupi je i u vlasti i u oporbi. Formalno je i DP u vlasti, ali kad budu tražili malo više od mrvica, tj. ono što Pupi ne odobri odlučuje 'velika koalicija lijevih stranaka: HDZ, SDP i Možemo'.

Je li Srbin u Adelaideu unaprijed znao da će Thompson u pjesmi *Kletva kralja Zvonimira* pjevati:

*Jučer gledam sliku naroda
baca cvijeće po herojima*

*a već sutra pobjednike sude
prodaše ih za Judine škode*

A što su radile sve vlasti u RH od Tuđmanove smrti do danas?
I tko ih je birao?

Jesu li one osim takvog odnosa prema braniteljima 'ratovale' s Tuđmanom boreći se da opstanu laži o Jasenovcu, a Tuđman je zbog istine bio i u zatvoru.

Jesu li glavnog zagovaratelja laži o Jasenovcu predlagali u HAZU prije 12 godina, a drugog koji je u to vrijeme uklonio Tuđmanovu bistu iz HIP-a Slavonski brod, koji je još objavljiavao glupave napade na HRVATSKOG predsjednika, pa su ga predlagali i ove godine?

Naš sjajni kolumnist i književnik dr. sc. Damir Pešorda je komentirao neizbor ovog drugog u tekstu NENAŠI OD GLAVE DO PETE („Hrvatski tjednik“, 6- 6- 2024.):

„Žestoki Andrićevi zagovornici u Jutarnjem i drugim medijima osuli su drvlje i kamenje po Pečariću, kojega drže najodgovornijim zato što Andrić nije dobio dostatan broj glasova akademika da postane član Akademije, ističući da je gore navedena Andrićeva averzija prema Tuđmanu bila jedini razlog zašto Andrić nije primljen.

Međutim, propuštaju navesti ključni Pečarićev argument kada su akademski kriteriji u pitanju – Andrićev znanstveni opus jednostavno je preskroman, dostatan možda za profesorsko mjesto na kakvom provincijskom sveučilištu, no ne i za članstvo u Akademiji! Opet, kada su i Mašu Kolanović primili u Razred za književnost HAZU-a iako ni jezik hrvatski ne priznaje, mogli su i Andrića. Ipak je on, kako veli Jurica Pavičić, nekakav katolik, umjereni konzervativac. Ono domobran, s jednom nogom u partizanima. Pavičić se, za razliku od Kekina, razumije u nijanse. Da rezimiramo, HAZU nam nije bogzna što, ali još nije pao u ruke kekinovaca, pa Andrić, Đikić i Ivo Goldstein Drobilica za sada (podcrtao JP) ostaju vani.“

Zašto sam podcrtao ovo 'za sada'?

Pogledajte prijateljsku sugestiju jednog kolege iz Akademije:

Sada se trebaš zapravo pritajiti jer sam gotovo siguran da će promijeniti pravilnik o radu Skupštine s obrazloženjem da se ne dozvoljavaju politički motivirane primjedbe na izbor članova koji su prošli Razred (dat će neku alternativu, kao npr. da možeš dobiti na uvid kandidaturu i dostaviti Razredu eventualne primjedbe. Znači ja sam siguran da ako se ne pritajiš nećeš više formalno uspijevati na Skupštini ako takvih slučajeva bude ubuduće.

Meni je zabavno to oko pravilnika.

Kao što znate akademik Ivica Kostović je u Zagrebu na predstavljanju moje knjige (J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.) tvrdio da su dva uspješna suprotstavljanja cijelom razredu koji predlažu po njima najbolje kandidate iz područjatog razreda ravno čudu.

To i Pešordin zaključak pokazuje da nije nelogičan prijateljska sugestija kolege iz Akademije.

Da je u pitanju prethodna uprava ne bih dvojio da će se tko nešto i dogoditi, ali sumnjam kada je u pitanju današnja uprava.

Prije svega meni je smiješno politikom nazvati napade na Utemeljitelja države. To je sve drugo samo ne politika. Ako bi to doista bilo tako onda bi se ipak pokazalo točnim da je HAZU zapravo SAZU iz mog govora u Akademiji.

Još je gore po Akademiju da bi tako dovela u dvojbu samu sebe i činjenica da uma u svom nazivu riječ ZNANOST.

Pa zar je moguće da dr. Pešorda upozorava a Akademija to ne vidi kako su *'ključni Pečarićev argument kada su akademski kriteriji u pitanju – Andrićev znanstveni opus jednostavno je preskroman, dostatan možda za profesorsko mjesto na kakvom provincijskom sveučilištu, no ne i za članstvo u Akademiji!'*

Podsjetit ću i na riječi s predstavljanja moje knjige „Akademik Kuzma Kovačić“:

„Za akademika Pečarića akademik Neidhardt je kazao da je matematičar svjetskog glasa, jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti s više od 1000 znanstvenih radova iz područja matematike, u široj javnosti naročito poznat po svom publicističkom radu u sklopu kojeg je objavio više od 135 knjiga posvećenih uglavnom temama vezanima uz stvaranje i izgradnju hrvatske države.

„Rijedak je primjer da jedan akademik piše knjigu o drugom akademiku, pogotovo znanstvenik o umjetniku. Prvi predsjednik naše Akademije Franjo Rački na otvorenju Akademijine palače 1884. rekao je da se u ovom hramu rukuju znanost i umjetnost. I doista, u Hrvatskoj akademiji na djelu je sretna sinergija znanstvenika i umjetnika koja obogaćuje naš stvaralački duh i potiče našu kreativnost.

Upravo zahvaljujući toj sinergiji i komplementarnosti znanosti i umjetnosti Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti opravdava svoje ime i profilirala se kao institucija od najvišeg ugleda i povjerenja, koja radom svojih članova te znanstvenih i umjetničkih jedinica obogaćuje intelektualni i duhovni život Hrvatske, ali i Europe i svijeta. Da parafraziram Franju Račkog, ovom knjigom se znanstvenik Pečarić rukuje s umjetnikom Kuzmom Kovačićem“, rekao je akademik Neidhardt

<https://www.culturenet.hr/hr/akademik-kuzma-kovacic-knjiga-akademika-josipa-pecarica/187421>

<https://bezcenzure.hr/toptema/predstavljanje-knjige-akademik-kuzma-kovacic/>

<https://narod.hr/kultura/kipar-kuzma-kovacic-zalosti-me-stoje-oltar-domovine-izgubio-funkciju-i-sto-moje-kovanice-kuna-odlaze-u-povijest>

Zapravo sama ideja takvog pravilnika podsjeća me na moj dolazak u Zagreb. Postojao je pravilnik po kome su se sredstva za znanost davala kao nagrade za objavljene znanstvene radove. Kada su vidjeli da ja objavljujem najviše radova, odlučili su mijenjati pravilnik. Po novom pravilniku bi se to odnosilo samo na radove iz tekstilne struke.

I tada se radilo o nekakvom 'Pečarićevom pravilniku', zar ne? Meni je bilo degutantno jer su znali da je dolaskom u Zagreb moja Ankica ostala bez posla. Jednom članu Savjeta koji nije bio iz tekstilne struke prigovorio sam zbog takvog pravilnika koji je bio očito uperen protiv mene jer sam se eto drznuo uzimati novce koji su sebi namijenili profesori iz tekstila. On mi je odgovorio:

„Tebi je Bog dao talent, pa neka Ti Bog i plati;“

Sjajno, zar ne 😊.

Pravilnik nije donesen jer su na Sveučilištu odlučili da se novci za znanost dijeli svim znanstvenicima, tj. jest uvedene su tzv. glavarine.

Ni tada na mom fakultetu nije prošao 'Pečarićev pravilnik', pa doista ne vjerujem da će ova uprava donijeti pravilnik koji bi meni doista bio drag jer bi bilo tako očito da se taj pravilnik može nazvati:

„Kako zaustaviti akademika Pečarića“!

Zar to ne bi bio 'šlag ma torti' na čudima o kojima je govorio akademik Kostović:

Josip Pečarić

NAROD.HR

Kipar Kuzma Kovačić: Žalosti me što je Oltar Domovine izgubio funkciju i što moje kovanice kuna odlaze u povijest – narod.hr

JE LI POVIJEST ZNANOST?

Prvi članak dr. sc. Vladimira Geigera je doista dokumentirano ukazao na zlonamjernu laž na stranicama JUSP Jasenovca za koju bi netko trebao I odgovarati jer je očito uperena protiv ove države. A JUSP Jasenovac je – vjerovali ili ne – državna ustanova

U Prilogu dajem tekst o toj Geigerovoj novoj provjeri točnosti informacija u hrvatskom i širem medijskom prostoru.

TO JE ZAPRAVO REKAO KOSTA NAĐ?

<https://www.vecernji.hr/vijesti/novo-upozorenje-povjesnicara-geigera-hrvatski-borci-za-istinu-o-jasenovcu-uporno-se-pozivaju-na-navodnu-izjavu-general-a-jna-1786294>

Dok je u prvom tekstu dao dokumente koji neborivo osporava tvrdnje na stranicama JUSP,

Ovaj tekst završava doista na način koji je u potpunoj suprotnosti s tim:

„Što je Nađ doista izjavio o Jasenovcu, može se provjeriti u različitim izvorima, kaže Geiger i čudi se onima koji šire tu dezinformaciju, jer „zaista bi bilo teško i povjerovati da general JNA Kosta Nađ, tada predsjednik SUBNOR-a Jugoslavije, nije izrekao onodobni jedino prihvatljivi, tj. službeni broj od 700 000 žrtava logora Jasenovac“.

Dokaz tipa MOŽE SE PROVJERITI!?

Ili ONODOBNO JEDINO PRIHVATLJIVI, TJ. SLUŽBENI!?

Postoji doba kada je laž jedino prihvatljiva jer je službena?

Radi se o izjavi iz 1981. dakle kada se uveliko zna za Tuđmanove tvrdnje, ali i njegov zatvor pa je povijesna istina da je LAŽ zapravo istina?, Naime akademik Ivica Kostović piše:

Zbog svojih istraživanja i stavova ne samo da je izbačen iz Saveza komunista i umirovljen 1967. godine nego je osuđen dva puta na zatvorsku kaznu (1972. na dvije godine zbog nacionalizma i poslije na tri godine – 60. rođendan 14. svibnja 1982. »proslavio« je u zatvoru). Izgleda da ga je najskuplje stajalo istraživanje o žrtvama Jasenovca koje je proveo

poštujući statističke i izvorne podatke, a s ciljem da spere ljagu s hrvatskog naroda kao genocidnog. Treba istaknuti da Franjo Tuđman kao zagovornik hrvatske samostalnosti u razdoblju 1971–1980. nije bio osuđivan samo zbog političkog djelovanja i mogućeg udruživanja (?) nego je osuđivan zbog onog što je napisao i ustrajno i argumentirano branio i tijekom sudskog procesa i u javnosti.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/39526-akademik-kostovic-o-akademiku-tudmanu>

<https://bezczensure.hr/vlad/akademik-kostovic-o-akademiku-tudmanu/>

Dakle u vrijeme kada se zbog ukazivanje na laži u povijest zatvaralo demant izrečenog je povijesno vrelo. A ne snimak koji dokazuje da je točno to što piše u demantiju. Što dokazuje to što je netko general? Samo da je u Tuđman bio general i da je za takve tvrdnje robovao.

Sama brojka od 700 000 je toliko smiješna jer je veća od brojke koja je dobivena popisivanje žrtava Drugog svjetskog rata na cijelom teritoriju Jugoslavije, a oni Geiger spominje doktore računarskih znanost koji su napisali na stotine tekstova i sjajnu knjigu i pokazali da je i današnji službeni popis JUSP Jasenovca službena prepun lažnih ili nedokazanih žrtava.

I onda bi oni i drugi koji se bave Jasenovcem trebali govoriti ono što i povjesničari koji su na državnoj plaći, što je svojevremeno Blanka Matković i zamjerila dr. Geigeru.

A što o tim brojkama misli veliki hrvatski književnik Miroslav Krleža dao sam u svom nedavnom govoru na Izornoj skupštini HAZU

Važno je napomenuti da su u Večernjem listu izdvojili tri komentara koje dajem uz sam tekst.

Inače ja sam i sam svojevremeno komentirao tu polemiku i taj moj tekst je dan napr. u mojim knjigama:

J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-zadom-spremni-i-slava-ukrajini>

J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.

Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostruki-jasenovac-za-cip.pdf>

Evo tog mog komentara:

I u tom broju jedinog hrvatskog političkog tjednika u nas ima više tekstova o Jasenovcu. Spomenuo bih samo feljton povjesničarke mr. sc. Blanke Matković. U ovom četvrtom nastavku posebno mi je bio zanimljiv dio u kome je 'oprala' dugogodišnjeg voditelja projekta o žrtvama Drugog svjetskog rata pokazujući kako on iako je profesionalni povjesničar zanemaruje arhivske izvore. On naime u članku objavljenom u Časopisu za suvremenu povijest broj 2 iz 2020. godine u tablici Broj žrtava logora Jasenovac prema: broj od 7000 pripisuje njoj umjesto Bogdanu Zlatariću, dakle pripisao je njoj nešto što su više od 20 godina prije njenog rođenja priredili jugoslavenski popisivači. Radi se o brojcima od 7000 žrtava.

Spomenut ću moje sučeljavanje s dr. Milanom Bulajićem koje sam objavio u tri knjige na hrvatskom i dvije na engleskom u kome sam rekao osnivaču Muzeja žrtava genocida u Beogradu: Vi tvrdite da je Tuđman govorio o 20.000 žrtava Jasenovcu na stranicama 33, 65, 119, 127, 161, 169, 180, 201. Na strani 181 tvrdite da je Tuđman rekao 28.000 žrtava, na strani 119, a od 30.000 do 40.000 na stranicama 47, 48, 116. Također tvrdite da obilato koristi podatak popisa od 1964., dakle 49.874. Znači vi najviše puta u knjizi kažete 20.000, ali govorite i druge podatke. Zapravo meni je posebno draga ta brojka od 7000 o kojoj piše naša povjesničarka jer je – vjerovali ili ne – i ona povezana s Tuđmanom, ne u javnim istupima ili publikacijama već u jednoj priči koju mi je ispričao jedan od studenata iz 1971. koji je s Tuđmanom bio govornik na jednom od tadašnjih skupova.

Po završetku skupa mladog i žestokog govornika Tuđman je zagrlio i savjetovao ga da ne bude tako žestok jer mora voditi računa o sebi u državi kakva je bila tadašnja Juga. Student ga je tada zapitao koliko on misli da je bilo žrtava u Jasenovcu, a Franjo mu je odgovorio: Od 5000 do 7000.

Spomenuti članak u Časopisu za suvremenu povijest je objavljen na stranicama 517-587. Kako je iz teksta očito da je autoru ljubav prema vlastitom narodu tj. nacionalizam nešto loše možda je to razlog zašto nije spomenuo hajku iz 2015. godine koja je vođena protiv autora knjige koju su napisali Vladimir Horvat, Igor Vukić, Stipe Pilić i sama Blanka Matković (ona je za autora članka u „Časopisu za suvremenu povijest“ UZDANICA HRVATSKIH NACIONALISTA) „Jasenovački logori – istraživanja“ koju je izdalo „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ 2015. vjerojatno zato što su braneci autore tada pisali Akademiji slijedeći 'nacionalisti':

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

- akademik Stjepan Gamulin*
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru
Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang

- prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu*
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pečnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih
književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš

- mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute
Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga
svjetskog rata i poraća*
- dr. Tomislav Djurasovic, München*
- doc. dr. sc. Srećko Botrić*
- prof. dr. sc. Ante Lauc*
- mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb*
- prof. dr. sc. Ivan Perić*
- prof. dr. sc. Miroslav Tuđman*
- prof. dr. sc. Neven Elezović*
- dr. sc. Vladimir Horvat*
- doc. dr. sc. Mario Puljiz*
- doc. dr. sc. Julije Jakšetić*
- doc. dr. sc. Josip Dukić*
- prof. dr. Sven Seiwert*
- prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u
trajnom zvanju*
- dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a*
- Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe
HAZU*
- doc. dr. sc. Maja Andrić*
- izv. prof. dr. sc. Anita Matković*
- prof. dr. sc. Zoran Vataavuk*
- prof. dr. sc. Ivan Petrović*
- dr. sc. Frano Glavina*
- Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata*
- dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar*
- Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist I kolumnist*
- izv. prof. dr. sc., Ružica Razum*
- mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost*
- prof. dr. sc. Tomislav Živković*
- izv. prof. dr. sc. Mario Krnić*
- dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik*
- prof. dr. sc. Branko Jeren*
- prof. dr. sc. Šimun Križanac*
- dr. sc. Niksa Krstulovic*
- prof. dr. sc. Nedjeljko Perić*

- prof. dr. sc. Mislav Grgić*
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čivljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom
sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj
Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija
Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vatavuk
prof. dr. sc. Mladen Petracić
prof. dr. sc. Ivan Bodrozić
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo

dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik
HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski
zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof. dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
Potporu su im pružili i drugi.
Valjda zbog toga u takom velikom tekstu se ne navodi knjiga:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku
šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

Josip Pečarić

PREDSTAVLJANJE KNJIGE HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2.

Zahvaljujem se svima vama koji ste došli na drugu večer Lita u Tisnom 2024. koje već godinama organizira naš domaćin don Lazar Čibarić. Ipak danas s pravom on zaslužuje posebnu zahvalnost jer predstavljamo knjigu HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2. koja je tiskana zbog njegove želje da na ovogodišnjem Litu u Tisnom predstavimo i ovu moju knjigu o Utemeljitelju RH Franju Tuđmanu. Naime prva kojoj je naslov bio podnaslov ove dana je na internetu:

J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

Obje knjige su o 'istoričaru' koji je kada je postao ravnatelj HIP-a u Slavonskom Brodu 2011. godine uklonio bistu Utemeljitelja RH doktora povijesnih znanosti Franje Tuđmana. I takav 'istoričar' predložen je od Prvog razreda Akademije za akademika!

Zato je prirodno bilo da predstavljatelj takve knjige bude dr. sc. Josip Stjepandić, koji je predsjednik HAZUDD-a pa veliko HVALA i njemu.

Želju don Lazara kao da je jučer u svojoj kolumni pojasnio veliki hrvatski kolumnist i moj koautor Zvonimir Hodak:

„Zastupao sam pokojnog velikana **Slobodana Novaka** koji je u jednom trenutku bio proglašen idiotom od strane jednog splitskog orjunaša jer je napisao nešto pozitivno o **Franji Tuđmanu**. A što uopće smiješ pozitivno napisati ili kazati o čovjeku koji je sve legende o Jugoslaviji bacio u prašinu i stvorio u pobjedničkom ratu hrvatsku državu nakon stotine i stotine godina.“

<https://direktno.hr/kolumne/ekipi-kojoj-smeta-imotski-nije-smetao-dogadaj-svibnju-djelu-historija-histerije-352388/>

Na što misli Hodak kad spominje splitskog orjunaša možete vidjeti i u mojoj knjizi:

J. Pečarić, Akademik Slobodan Novak, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/novak.pdf>

Jučer sam saznao i kako je jedan hrvatski povjesničar i suradnik Utemeljitelju RH reagirao na knjigu koju danas predstavljamo.

O tome mi javlja jedan njegov kolega:

Kad sam pričao s njim o Tvojim knjizi o *Bisti*, bio je jako zadovoljan. Rekao je: 'Pečarić je poklopio Andrića i pojeo ga!.'

Govorio je o bliskom Tuđmanovom suradniku koji mi je prije 12 godina komentirao i Goldsteinov neizbor u HAZU:

"Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasnjiji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula".

To sam više puta objavio i ne vjerujem da akademici iz Prvog razreda Akademije nisu znali da je taj njihov prijedlog od prije 12 godina ovako opisan. A podsjećam vas da se taj njihov kandidat potrudio sam da opravda mišljenje o sebi kao redikulu pa je po jednom od više sličnih 'otkrića' danas i poznat kao IVO DROBILICA, dok je ovogodišnjeg kandidata veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić nazvao POVJESNIČAR – UKLANJATELJ.

A da ima više redikula tj. hrvatskih 'istoročara' možete pročitati u skoro svakoj Hodakovoj kolumni, što lako možete provjeriti i u mojoj knjizi o njemu

J. Pečarić, Zvonimir Hodak, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>,

pa i u ovoj jučerašnjoj kolumni:

„Histerija na djelu

Na djelu je "historija histerije". Orjuna i ultra ljevičari "prosto ne mogu da veruju". U Imotskom je **Marko Perković Thompson** doveo 50.000 tisuća "zaslijepjenih" ognjištara. Istoričar **Hrvoje Klasić** komentira: "Sram me je!" Napokon, već je vrijeme za sram. Istoričar nastavlja: "Tako su pozdravljali Hitlerove slugе". Svaka ti dala, istoričaru! Četiri godine Domovinskog rata te i takve "Hitlerove slugе" živcirale su razne Klasiće s pozdravom "Za dom...". Između ostalog, Domovinski rat donio nam je i pobjedničku toleranciju prema takvima kao što su Klasić, **Dragan Markovina, Ivo Goldstein, Tihomir Jakovina** i ostali članovi zloglasnog Vijeća za suočavanje s prošlosti. Domovinski rat odnio nam je 402 dječja života. Današnju mladost koja živi u slobodi i miru (ta tako tragična činjenica za jugofile) slavi na Thompsonovom koncertu pa ih orjuna i jugofili žele pod svaku cijenu pretvoriti u "proustašku histeriju".

Bravo (ili rio bravo) za profesore povijesti s Filozofskog faksa u Zagrebu! Kad se svake godine u svibnju deru i pjevaju partizanske pjesme u Kumrovcu, to ih ne zabrinjava, ali ovo u Imotskom ne mogu podnijeti. Koji dvostruki moral! **Tin Ujević**, genijalni hrvatski pjesnik, koji je 1945.g. od raznih jugofila i orjunaša dobio desetgodišnju zabranu pisanja, a čiji su kip u Imotskom zavili u HOS-ovu zastavu, napisao je u svojoj pjesmi: "U slutnji, u čežnji daljine, daljine; u srcu, u dahu planine, planine; malena mjesta srca moga, spomenik Brača, Imotskog..." I kad su si umislili kako su sve "posložili", iza ugla je iskočio **Mato Franković**, gradonačelnik Dubrovnika, i pokvario im bal vampira.“

A koliko je vladajućima važno da u Akademiji dobiju snažnu grupu 'istoričara' pokazalo je i prvo predstavljanje ove knjige – ono u Zagrebu kada su knjigu predstavili književnik, kolumnist i najmlađi osnivač HDZ-a Mate Kovačević i prvi hrvatski državni tužitelj odvjetnik Željko Olujić.

Naime na kraju se iz publike javio akademik Ivica Kostović iz prvog reda i rekao:

„Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerojatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi.

Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da srušiš nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.“

Da, sigurno ima u HAZU koji tako misle o Utemeljitelju RH zato sam im u svom govoru, koji je dan i u ovoj knjizi, naglasio i objasnio zašto je Tuđman kao znanstvenik iznad svih nas u Akademiji. Nitko se nije javio da pobije takvu tvrdnju. Očito su ipak razumjeli da bi time pokazali da su oni 'zalutali' u HAZU, a ne Utemeljitelj RH akademik Franjo Tuđman.

A ovo je doista knjiga o tome kako sam uspio dva puta u Akademiji napraviti nešto što je po akademiku Kostoviću *nešto što je gotovo nevjerojatno* odnosno *gotovo neizvedivo*.

A akademik Kostović je, uzgred budi rečeno, jedan od hrvatskih znanstvenika koji spada po Sveučilištu u Stanfordu među 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

Meni je puno toga reklo reagiranje mojih predstavljača na ove tvrdnje akademika Kostovića tj. njihovi komentari. Tada sam shvatio zašto mnogi u RH nisu ni razumjeli da je svojedobni neuspjeli izbor dr. sc. Iva Goldsteina, danas poznatog Iva Drobilice, bio u to vrijeme i prvi veliki neuspjeh tadašnjih vlasti kada su predsjednici i države i vlade bili iz SDP-a . iz stranke koje je svojedobno napuštanjem Hrvatskog Državnog Sabora pokazala kako nisu željeli državu hrvatskog naroda.

A danas je to još i teže jer takvi nisu samo u SDP-u.

HVALA.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/40377-predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2>

<https://bezcenzure.hr/vlad/predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2/>

<https://hrvatskonebo.org/2024/08/14/predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2/>

RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM ILI ODGOVOR ZVONKU MAKOVIĆU

6 rujna, 2024

Hrvatski povjesničar umjetnosti, pjesnik i esejist Zvonko Maković samovoljno je napustio Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti (HAZU). Ne želi više biti njezin član-suradnik! Razlog tome je među ostalim i akademik Josip Pečarić, koji nije podržao Stanka Andrića za člana ove hrvatske institucije, pa je Maković za njega izjavio (Jutarnji list, 5. rujna 2024.) da je „povjesničara fascinantnog opusa dezavuirao nestručnjak i diletant“!

S obzirom da je ovo teška uvreda i kleveta za Pečarića, prvo smo ga pitali: zbog čega ga tek sada napada Maković, a mogao je to učiniti kad su se sredinom godine održavali izbori u HAZU? Pečarić je odgovorio:

- Ima dobrih umjetnika kojima logika nije jača strana (blago rečeno) što se vidi iz njegovih odgovora pa i kada je u pitanju izbor „povjesničara-Uklanjalatja“ kako je dr. sc. Stanka Andrića nazvao jedan drugi umjetnik ali doista veliki umjetnik akademik Kuzma Kovačić. Jadničak naš bivši dugogodišnji Član suradnik nije ni razumio zašto je akademik Kovačić kandidatu koji nije izabran dao takvo ime tj. da je Andrić kada je postao ravnatelj HIP-a u Slavenskom Brodu, koji je podružnica HIP-a Zagreb, uklonio bistu Utemeljitelja RH. To je bilo vrijeme kada su i Iva Goldsteina danas poznatijeg kao Ivo Drobilica predlagali za akademika, vrijeme kada je vlast bila potpuno u rukama SDP-a pa je Andrić valjda mislio da je kao „povjesničar-Uklanjalatja“ zaslužio da i on poslije Iva Goldsteina postane akademik. Malo se to odužilo

jer ni Goldstein tada nije prošao također zbog mog protivljenja.

Naravno ne spominje ni da po svjetskoj bazi SCOPUS Stanko Andrić spada u grupu najslabijih povjesničara iz HIP-a. Spominje da je razlog pismo o Tuđmanu koje je napisao Andrić s prije pet godina koje je njemu kao čovjeku kojemu je logika slabija strana teško oborivo. A to pismo sam objavio u svojoj knjizi koju sam dao na Internet tako da ga svi mogu komentirati. Naravno i izrugao sam se Andrićevim priglupim 'neoborivim argumentima' i to doista nisu shvatili članovi Razreda koji su ga predložili. Zato se u Akademiji izbori vrše glasovanjem svih akademika jer među nama nisu svi kao Maković ili Andrić – ima ih puno koji znaju logično razmišljati pa kad većina akademika shvati koliko su pogriješili u Razredima koji takve predlažu uspijemo spriječiti takve izbore. To ne uspijemo u svakom takvom slučaju jer nije jednostavno suprotstaviti se onima koji su birani u Akademiju kao najbolji u svojoj struci.

Jesi li Ti sam glasovao da se Andrića ne primi u HAZU?

- Izgleda mi da je u Vašem pitanju mala poruga onim 40 akademika koji su glasovali za Andrića. Protiv je bilo 50, a za izbor mu je trebalo 56. Dobio je nešto više nego svojevremeno Goldstein koji se poslije 'zahvalio' tim koji su glasovali za njega svojom u cijelom svijetu čuvenim pronalaskom 'drobilicom u Jasenovcu' po kojoj je dobio ime Ivo Drobilica. Napisao sam i drugi dio knjige o zbivanjima poslije neizbora „povjesničara-Uklanjalatelja“. Predstavljena je u Zagrebu i Tisnom: HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2. Ono što pokazuje kakav je to jak povjesničar koji nije izabran ove godine je ono što je naveo dr. sc. Josip Stjepandić predsjednik HAZUDD-a

i glavni urednik ili član uredništva niza svjetskih znanstvenih časopisa:

„Umjesto da neizbor shvati kao priliku za popravni ispit, on se upustio u obračun kojeg može samo izgubiti, ali i nanijeti štetu onima koji ga smatraju kvalitetnim znanstvenikom.

Dao je intervju poznatom bljuvalnom glasilu, koje je godine 2012. večer prije konačne presude hrvatskim generalima u Den Haagu znalo da će to biti konačna presuda Franji Tuđmanu:

„Uz to sam kratko naznačio i pojedina otvorena pitanja oko autorske originalnosti Tuđmanovih knjiga, jer već odavna postoje teze i indicije da su neke dijelove nekih njegovih knjiga napisali drugi autori, a ne on.“

Znači, Tuđman je muljao sa svojim radovima, to svi znaju, ali se ne usude otvoreno kazati?

Budući da je u ovom malicioznom iskazu ostao nedorečen te nije ponudio nikakve dokaze, moramo pretpostaviti da je „antituđmanizam“ bitna odrednica (a možda i temelj?) djelovanja kandidata S.A. To jedan znanstvenik ne čini. O znanstveniku govore njegova djela, a ne to što se o njemu priča.”

Da za takvog kandidata je glasovalo čak 40 akademika!

Međutim, za Vas sada već bivši suradnik akademije, Maković, kaže da "ne zna" tko ste, da nije pročitao ni jedan Vaš rad, da nisie povjesničar...

- Pa vidjeli ste iz njegovog intervjua da on nema pojma o znanosti. Kako bi on mogao razumjeti da je neko po broju objavljenih znanstvenih radova objavljenih u matematičkim časopisima među desetoricom u svijetu

u cijeloj povijest i da nazivaju „kraljem (matematičkih) nejednakosti“ ili da ima najviše radova od stotinjak hrvatskih znanstvenika koji su na listi 2% najutjecajnijih svjetskih znanstvenika.

Kako Maković može razumjeti što govori bivši ministar znanosti akademik Ivica Kostović koji je također na tim listama Sveučilišta u Stanfordu kada na predstavljanju knjige u Zagrebu kaže:

„Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerojatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi.

Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da srušiš nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.“

Moramo razumjeti da ima ljudi kojima logika nije jača strana. Da, mnogim povjesničarima nije logika baš jača strana, što se pokazalo na primjeru Stanka Andrića. Oni hvale njegov tekst o Tuđmanu koji ja ismijem, a oni ga i dalje hvale.

Kako Maković može razumjeti zašto je istinski povjesničar ravnatelj HIP-a dr. sc. Mirko Valentić dao upravo meni da odgovorim na knjigu „Tuđmanov Jasenovački mit“ dr. Milana Bulajića ravnatelja i osnivača Muzeja genocida u Beogradu i da sam tog 'stručnjaka' do nogu potukao na radiju 'Slobodna Europa' o tome. Kako on može razumjeti sukob logike i političkog aktivizma, kad je i sam blizak ovom drugome

Da kako Maković može razumjeti zašto je naš poznati povjesničar dr. sc. Zlatko Matijević na predstavljanju jedne moje knjige sam postavio pitanje što ja radim u povijesnim znanostima i odgovorio: Pečarić uvodi red u povijesnoj znanosti.

Žaloso je da ne razumijemo da i u Akademiji imamo takve kojima je logika nešto nepotrebno.. Mi južnjaci se takvima rugamo i kažemo da ih je Bog stvorio da bi im se drugi rugali, a njima lijepo jer su u centru pažnje. Još Ti objave i intervju!

A tko je, akademiče Pečariću, po Vama Maković?

- Tko je on po meni napisao sam davno u tekstu koji je objavljen godinu dana prije njegovog izbora za Člana suradnika. Mislim da je zato zgodno dati cijeli taj tekst:

MAKOVIĆ KAO SIMBOL JUGOSLAVENSTVA

"Držimo neprihvatljivim da područje kulture u Republici Hrvatskoj prisvajaju gotovo isključivo predstavnici

svjetonazora koji je duboko suprotan hrvatskoj kulturnoj tradiciji i koji danomice radi na razaranju hrvatskoga kulturnog identiteta." Prvu rečenicu "Izjave o stanju hrvatske kulture i nacije" itekako su svi dobro razumjeli. Ne čudi silina napada na potpisnike od strane onih koji sudjeluju u tom razaranju, a koji doista skoro u potpunosti imaju u svojim rukama hrvatske medije.

Tim medijima nije pomoglo ni to što *Izjavu* nisu objavili već samo napade na nju (potpisnici su postali fašisti, nacionalisti, nereformirana desnica i slično), pa su je u dvije televizijske emisije građani podržali s 85 i 97 posto glasova. U obje emisije sudjelovao je najeksponiraniji osporavatelj *Izjave* Zvonko Maković, predsjednik Hrvatskog centra P.E.N.-a. Vjerojatno je zato on i najzaslužniji što su gledatelji listom shvatili da su napadači na *Izjavu* naši poznati jugonostalgicari.

U emisiji "Opasne veze" Maković je govorio cijelih sat vremena, dok je voditelju Tihomiru Dujmoviću i drugom sudioniku akademiku Dubravku Jelčiću ostalo na raspolaganju samo pola sata. Što je više govorio to je gledateljima sve više i više postajalo jasno kako se radi o jednom tipičnom jugonostalgicaru, pa su svi koji su se javili u emisiju to i konstatirali.

Već na početku emisije kada se susreo s prvom optužbom da je Jugoslaven, Maković je optužio i Jelčića da je to isto. A dokaz mu je bilo to što je Jelčić bio zaposlen u Jugoslavenskoj akademiji znanosti i umjetnosti. Dokaz kojeg bi se postidilo i neki pučkoškolac. Izgleda da Maković vjeruje kako su svi stanovnici Hrvatske stariji od 15 godina Jugoslaveni, zato što su živjeli u Jugoslaviji. Zašto su u toj državi ubijali i zatvarali neke Hrvate, vjerojatno još nije dokučio.

Bilo je nevjerojatno i vidjeti kako Maković tvrdi da o jeziku trebaju brinuti stručnjaci, potom tvrdi kako on to nije, ali osuđuje HAZU što to radi. *Stručnjaci su mu s njegova fakulteta. Očito nisu oni iz Razreda za filološke znanosti HAZU. Intelektualac koji ne zna što je to nacionalna akademija!? Razumljivo je kad tako nešto vidimo kod Sanje Modrić iz "Jutarnjeg lista", ali ovdje se radi o predsjedniku P.E.N.-a!*

Izgleda da Maković ne poznaje ponajbolje ni zemljopis. Naime, za stradanja Hrvata u BiH krivi su mu Tuđman i HDZ. I Dujmović i Jelčić su bili šokirani činjenicom da mu za to nisu krivi Mladić i Karadžić. Zapravo, ili Maković ne zna da je cijela BiH s istočne strane linije Virovitica-Karlovac-Karlobag, ili on misli da je tu liniju zamislio Tuđman i HDZ. Gledateljima je odmah bilo jasno da samo Jugoslaven može reći nešto takvoga, tj. da samo Jugoslaven može "zaboraviti" taj velikosrpski plan i postojanje armije koja je bila četvrta po snazi u Europi i koja je to trebala ostvariti. Naravno, Maković misli da je HDZ kriv što je pomogao Hrvatima u BiH da se suprotstave velikosrpskoj agresiji. Da nisu, ne bi bilo rata, pa bi ih Sloba mogao u miru posrbiti ili istjerati iz BiH. Ovako se ta zadaća mora provoditi i danas (strani diplomati su poručili kardinalu Puljiću da se Hrvati trebaju iseliti iz BiH ili asimilirati, što je sam kardinal i rekao u svom razgovoru u "Večernjem listu" od 28. travnja 2001.). Vjerojatno Maković i ne razumije koliko ga ovakva gledišta definiraju u očima tih gledatelja kao Jugoslavena. U "Jutarnjem listu" od 3 ožujka 2005. Maković kaže "U Izjavi tobože zabrinutih hrvatskih građana kaže se da su 'nedopustivi oni dijelovi informativno-političkih i razgovornih programa čiji prilozi vrijeđaju osjećaje hrvatskih gledatelja.' (...) Te rečenice mi se gade. One imaju zadah nekih mrtvih vremena kojih se i suvremena Europa i slobodnomisleća Hrvatska gnušaju." A slobodnomisleća Hrvatska se gnuša izdajica. Gnuša se onih koji "ne znaju" za liniju Virovitica-Karlovac-Karlobag, kao ideju vodilju u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku i BiH. Kada netko izgovori takve nebulozne rečenice, tim gledateljima se one doista gade.

Mogao bi on to i doslovno shvatiti

Zašto dopuštam mogućnost da Maković to ne razumije, tj. da je iznenađen činjenicom da su ga gledatelji prepoznali kao simbola jugoslagenstva. Pogledajmo kako on razumije tako elementarne stvari kao što je npr. ucjena. Poznato je da je u toj

"igri" najprljaviji ucjenjivač. Obično ucjenjivač traži od ucijenjenog novac. Ali može i nešto drugo. Tako je svima jasno da EU ucjenjuje Hrvatsku i traži od nje da joj preda generala Gotovinu. Dakle, ne novac (to će postići na drugačiji način) već Gotovinu. Jednostavna "igra" i čovjek bi pomislio da nema toliko neinteligentnih ljudi da ne razlikuju tko je u njoj ucjenjivač. Ali ima. Maković. Po njemu Gotovina ucjenjuje milijune svojih sunarodnjaka svojim kukavičlukom. "Duboko sumnjam u moralne kvalitete kukavica!" – poručuje nam Maković. Dakle, nisu ucjenjivači oni koji te očito ucjenjuje, nego onaj čijom te glavom ucjenjuju. Da je Hrvatska ucijenjena tako da mora dati novac, po Makoviću bi ucjenjivač bio – novac! Veće budalaštine doista teško je čuti.

Iako Maković nije matematičar, kao ja, ipak bi trebao znati da je 85 posto s HTV-1 veće od 15 posto, odnosno da je 97 posto veće od njegovih 3 posto. Ili pak da je 91 posto koje je Gotovina dobio u odnosu na EU u emisiji "Nedjeljom u 2" također veće od 9 posto (riječ je o oko 35.000 glasova!). Pa ipak, njemu Gotovina ucjenjuje narod koji mu daje toliku potporu. Kolika je razina inteligencije onoga koji ne zna što slijedi iz ovih brojki i da iz njih slijedi da si po Makoviću kukavica ako ne daš svoju glavu da bi makovići i slični bolje živjeli. Ili da im se nalogodavci ne bi naljutili. A ako čovjek ne razumije takve stvari, onda nije u redu što mu npr. Zoran Vukman poručuje ("Hrvatsko slovo", 11. ožujka 2005.): "A Zvonku Makoviću također toplo preporučujem da prvom prigodom generalu Anti Gotovini kaže u lice na koga je mislio kad je napisao da se u Hrvatskoj 'na pijedestal herojstva dižu kojekakvi lupeži i kukavice." Zar Vukman ne razumije da ga čovjek, koji govori ovakve besmislice, može doslovno shvatiti i to uraditi?

Raćanov prilog medijskoj slobodi

Maković je bio silno iznenađen da je njegova neistomišljenica sjajna novinarka Dunja Ujević ostala bez posla. On je, naime, protiv podjela u društvu. Naravno, slušajući ga ili čitajući ga postaje jasno da to njegovo jednoulmje podrazumijeva upravo

da Dunja i ne piše. Ili je mislio na jugo-jedinstvo? Kao Maković ne zna da su mnogi sjajni državotvorni novinari ostali bez posla. Počelo je sa smjenama na HTV one 2000-te, pa s Majom Freundlich... Sjetimo se samo Jovićeve "Slobodne Dalmacije". U njoj je po mojoj procjeni, s kojom su se složili i Jović i Dujmović, bilo samo oko 40 posto državotvornih tekstova. Ali ti tekstovi su bili toliko superiorni nad onim drugima da je Makovićevim istomišljenicima preostalo jedino da od "Slobodne" naprave bilten SDP-a. *A kolika je superiornost tih državotvornih novinara pokazala je i nedavna emisija "Nedjeljom u dva" gdje je Ivanković napravio smiješnim "perjanicu" lijevog novinarstva Aleksandra Stankovića.* Milan Ivkošić o tome piše ("Večernji list" od 13. 3. 2005.): "... Račanova vlast 2000. godine pomela (je) i Ivankovića i desetine drugih profesionalaca na HTV-u, koji su danas ili bez posla, ili su gurnuti na margine, ili su se raselili po drugim televizijama, ili su otišli iz novinarstva. U Stankovićevoj agresivnosti bilo je i 'opravdavanja' te političke čistke (možemo li isto konstatirati i za Makovićevu agresivnost? J.P.) trijumfalizma nad žrtvom, ali presudno je bilo to što je nasuprot njega sjedila jedna pismenost koja je plaćala račune svojim političkim obratima, ali se i smjestila u sam vrh hrvatskog novinarskog profesionalizma u posljednjim desetljećima. Umjesto da pred tom činjenicom bude ponizan i da se prema njoj odnosi s poštovanjem, a i s korektnošću domaćina, on ju je očito doživljavao kao neprijateljsku suprotnost, kojemu je jedina 'vrijednost' selektivno prekapanje po dosjeima i biografijama sugovornika u emisiji. Koji paradoks: Stanković, policijski dugokaputaš iz Papićevih filmova, branio je Europu pred novinarom koji je upravo na njezinoj tematici zaslužen stekao ime!" Zato i ne čudi silina napada takvih novinara na potpisnice izjave. Svjesni su da su kao strvinari stekli monopol nad medijima. Stanković i doslovno vodi emisiju kojoj je prethodio Ivankovićev "Press klub", *i da u srazu s profesionalcima kakvi su Ivanković, Freundlich, Vukman, Ujević,.... ostaju samo - strvinari.*

Lažni transkripti

Maković nam spominje suvremenu Europu. A ova, na žalost, prepoznaje samo svoje interese. Iako se izdajica gnušaju, dobro ih plaćaju da bi im pomogli ostvariti ih. Jadna je Europa kojoj je temeljna civilizacijska norma oduzimanje cijelim narodima pravo na samoobranu (embargo na uvoz oružja), ili zabranjivanje pojedinim državama ono što im je po međunarodnom pravu - pravo i obaveza. Pa im je povratak okupiranih područja vlastite države – zločinački pothvat! I to dokazuju lažnim transkriptima. Pri tome nije važno što su ih dobili iz Ureda Predsjednika. *Važno je da oni znaju da je to tako!*

Oni se gnušaju ljudi, iako ih koriste, koji o "svojoj" državi kažu: "Hrvatsku lažljivu, kradljivu, barbarsku, nepouzdanu, Hrvatsku u kojoj vlada bezakonje..." ili koji se ruga hrvatskom puku: "Da on može reći nekome 'ne'. Da je on neki subjekt. Moš mislit subjekta!" Taj "moš mislit subjekt" je razoružan od barbarogenija uspio pobijediti i prisiliti tu istu Europu da prizna hrvatsku državu, koju nisu željeli. Toj istoj Europi i danas trebaju oni iz "slobodnomisleće" Hrvatske koji će za Judine škuđe učiniti sve da doista Hrvatska bude "moš mislit subjekt"! *A koliko tek Makovićevu ljubav prema Beogradu pokazuje upravo riječ Barbarogeniji. Riječ koju je veliki hrvatski književnik Petar Šegedin koristio za velikosrpskog agresora. Očito to toliko peče g. Makovića tako da je on koristi za one koji sigurno ne vole Beograd. Pa su oni "autentični barbarogeniji". Lijepo li rehabilitacije Miloševića i njegovih hordi. Ne samo da Maković ne zna za liniju Virovitica-Karlovac-Karlobag, nego smo mu mi barbarogeniji. Što je i logično. To što ne zna za tu liniju odmah ga kod naših ljudi svrstava na stranu tih stvarnih barbarogenija. Zato ga još citirajmo: "Ti koji sada pljuju po Europi zalažu se za autentično barbarstvo, lopovluk, lažljivost, nevjernost, kukavičluk, koji bezakonje proglašavaju vrlinama." Da, doista je tako lijepo opisao sebe i sve one koji se ne sjećaju linije Virovitica-Karlovac-Karlobag. Sve one kojima je zločinački pothvat kada*

oslobađaš svoja okupirana područja. Sve one koji za "verbalni delikt", odnosno za činjenicu što si predsjednik HDZ-a BiH, osuđuju Darija Kordića na 25 godina robije, a ubojice, i one koji su izravno naređivali zločine, kazne mnogo blaže, itd. itd. Izgleda da Maković ne može razumjeti, kako bi prošao netko u toj Europi koji bi rekao nešto slično za svoju zemlju. Nema dvojbe da bi se tim Europljanima gadile takve tvrdnje! Pogotovu što Maković to govori za Hrvatsku u vrijeme kada Papa u svojim djelima zapisuje da Poljska, Slovačka i Hrvatska mogu pomoći EU ("Glasu Koncila" od 13. ožujka 2005.), a nešto slično ustvrdio je i francuski vojni biskup rekavši da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti ("Hrvatsko slovo", 3. siječnja 2003.). Koliko moraju boljeti ove riječi nekog jugonostalgičara?

Obraćanje naciji kao - djetetu

Na kraju primijetimo da među tim napadima na Izjavu ne moraju biti samo oni koji dolaze od onih koji su Beograd zamijenili Bruxellesom. Ima tu i onih koji doista misle da Hrvatska, ako ne bude u Europu, mora biti s Beogradom. Mora biti s nekim, a ne može biti samostalna. O sluganskom, pak, mentalitetu, po kome, valjda nismo ni živi ovih godina dok smo samostalni, pisao je i Šenoa. I ne samo on. Zato i ne čudi što se naciji obratio i onaj koji je prvi među njima – sam g. Predsjednik. Milan Ivkošić to komentira (u spomenutom tekstu): "Predsjednik Mesić obratio se naciji. Kao naciji – djetetu. Kao naciji – debilu. Naciji koja 'nasjeda dvojbi – Gotovina ili Europa'. Koja se treba oprijeti protivnicima ulaska u EU, euroskepticima, zločestim zagovornicima izolacije. Da, svakako je nezgodno Predsjedniku na TV-u vidjeti kako u 'utakmici' s EU Gotovina pobjeđuje s 91:9..." Naravno da mu nije lako vidjeti da ni falsificirani transkripti ne pomažu kod hrvatskog naroda.

Karizmatični svećenik Zlatko Sudac kaže: "Ako zbog Gotovine ne idemo u EU, onda meni ne treba takva Europa." To su iste one riječi koje trebaju pomoći toj Europi da ima više ljudskosti u njoj. Sjetimo se kako je još u vrijeme kada je stigla prva optužnica protiv Gotovine vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac upozorio da bi Hrvatska "jasnim načelima, stavovima i porukom, pa i uz cijenu žrtve, mogla pomoći i tzv. velikima ovog svijeta da njihova sudišta ne budu sramota civiliziranog svijeta". Da, Hrvati moraju pokazati Europi da zajedništvo ima izgleda samo ako su u pitanju zajedništvo ravnopravnih. Poniženi u njoj samo su čimbenik nestabilnosti. *A to im ne mogu objasniti makovići i sl. Njima je do jugoslavenskog ponosa, časti i dostojanstva. A toga više, na njihovu žalost, nema!*

Naravno, Maković to ne može razumjeti. Njemu je strašno vidjeti da ima ponosnih Hrvata. To je dozvoljeno samo gazdama, zar ne. Sjetimo se od koga je to i naučio. Kada su "vatreni" osvojili treće mjesto na svijetu, jedne engleske novine su napisale da su Hrvati najogavniji mali narod u Europi. Jer su ponosni! To je jezik koji razumije Maković. Mi ga ne razumijemo. Mi ćemo i dalje biti ponosni. I ponosit ćemo se Gotovinom. Sjetimo se kako je zapovjednik NATO-a, general Clarke, u Zagrebu rekao 1998. godine, dakle iste godine kada su se u Haagu počeli interesirati za njega: "Znadete, jako cijenim vaše oružane snage, čak sam bio veliki obožavatelj general pukovnika Gotovine u njegovim operacijama prije nekoliko godina." Hrvati misle isto što i on. Samo će ljudi kao g. Maković biti začuđeni kada govore drugačije pa vide da ih ljudi smatraju Jugoslavenima, izdajicama i sl. Kad vide da se ljudima gade njihove riječi. Dobro je što gore navedeni primjeri pokazuju da on to baš i ne mora razumjeti.

A mene je Maković iznova podsjetio na moju pitalicu o razlici između četnika i Jugoslavena:

Četnik je pošten četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!

"Hrvatsko slovo", 18. ožujka 2005.

(Italikom su dani dijelovi teksta koji nisu objavljeni.)

Cijeli tekst sam objavio u knjizi:

Josip Pečarić: Priznajem, Hrvat sam! Zagreb, 2005.

Kao što vidite i pored takvog mišljenja o njemu nisam se usprotivio njegovom izboru za Člana suradnika.

Je li Vam na kraju ipak žao što je HAZU ostala bez još jednog člana?

- Izabran je za Člana suradnika 2006. godine i nije uspio postati akademik ni poslije 18 godina.

Sada je već u HAZU pravilo da ako nisi izabran u tih deset godina gubiš članstvo u Akademiji. Pošteno je ustupio mjesto mlađima samo je svojim intervjuom odlučio pokazati i nama akademikima kako ga s pravom nismo izabrali za akademika! - zaključio je Pečarić.

Razgovarao: **MLADEN PAVKOVIĆ**

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/40634-razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem-ili-odgovor-zvonku-makovicu>

BEZCENZURE.HR

**RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S
AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM ILI
ODGOVOR ZVONKU MAKOVIĆU...**

NEPROFESIONALNOST HRT-a

Poštovani g. Roberte Šveb,

S nevjericom sam doznao da me je bivši Član suradnik HAZU Zvonimir Maković spominjao u Dnevniku HRT. Čovjek je godinu dana stariji od mene i nije uspio postao ti akademik a ja sam to već 24 godine.

Čovjek govori o znanosti u povijesti a doktorirao je radom o slikarstvu Vilku Gecana. Da se ne razumije u znanost pokazao je u tih par rečenica govoreći o revizionizmu. Naravno Maković ne može ni znati da bez revizije nema ni znanosti. Niti se ozbiljno bavio povijesnom znanosti niti zna logično razmišljati. Vama je kao pametno da takvi govore o znanosti - naravno budalaštine. Dajete to govore takvi šarlatani, a ne dajete npr. ono što je oi tome rekao bivši ministar znanosti i jedan od onih koji je među 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu akademika Ivicu Kostovića. Molim Vas objasnite vašim novinarima da je akademik više od Člana suradnika, i da samo budala može govoriti ili novinar to snimiti ako zna da je 50 akademika više vjerovalo meni nego cijelom razredu. Na Internetu imate i moju knjigu, drugu niste ni pokušali predstaviti i tamo je dan tekst Andrića koje veliča šarlatan Zvonko Maković, a ja sam a sjednici ponovio koliko je to glupo i zašto i nitko iz tog Prvog razreda nije ni pokušao osporiti. Naravno nesu željeli ispasti tako glupi, kad već nisu to primetili, a uvijek se nađe naki maković koji se svojim budalaštinama hvali. Ozbiljna TV bi pošto je mene spominjao pozvala i tražila izjavu i od mene. Ali, jeste li vi ozbiljna televizija.

Šaljem Vam noj odgovor koji je još jutros objavljen na dva hrvatska portala pa su Vaši surdnici ponešto mogli i naučiti, ali zar možemo tražiti bilo kakvu razinu profesionalnosti od vaših novinara koji čitaju izjave amatere u znanosti i daju ih u prvom dnevniku a ne one koje spominjem koji su na listi 2%

najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Naravno od taskve televizije možemo očekivati da u budućnosti dovede bilo koga da raspravlja o znanosti.

Šaljem Vam moj jutrošnji odgovor vašem sjajnom 'znanstveniku', nadam se da će vaši novinari moći naučiti nešto o tome tko je doista znanstvenik, a tko je to samo na HTV-u.

Dr.sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

<https://bezcenzure.hr/toptema/razgovor-mladena-pavkovic-a-s-akademikom-josipom-pecaricem-ili-odgovor-zvonku-makovicu/>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/40634-razgovor-mladena-pavkovic-a-s-akademikom-josipom-pecaricem-ili-odgovor-zvonku-makovicu>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1666 citata: 24049, H-index: 54;

MathSciNet: publikacija: 1372, citata: 7021, H-index: 28;

Scopus: publikacija: 834, citata: 8142, H-index: 38;

WoS: publikacija: 835, citata: 7242, H-index: 35..

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis

je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Σ mathematics

IMPACT FACTOR 2.258

CITESCORE 2.2 SCOPUS

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q) \geq A(wfg)$$

$$\geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q)$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \geq A^{\frac{1}{p}}(w(f+g)^p)$$

$$\geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \right)$$

Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Volume 10 · Issue 2 | January (II) 2022

MDPI [mdpi.com/journal/mathematics](https://www.mdpi.com/journal/mathematics)
ISSN 2227-7390

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.. Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*“ Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 190 publicističkih knjiga.